

Deontologia i
Veterinària Legal

RACES POTENCIALMENT PERILLOSES. UN DEBAT EN LA SOCIETAT ACTUAL

Marta Reig Carmona

Marta Valldeperes Falgueras

Gemma Vilanova Gorgas

Facultat de Veterinària de la UAB

Deontologia i Veterinària Legal

ÍNDEX

HISTÒRIA I DOMESTICACIÓ DEL GOS	4
COMPORTAMENT NORMAL DEL GOS	7
Etapa sensible de socialització:.....	7
Etapas de desenvolupament del cadell:.....	8
PROBLEMES D'AGRESSIVITAT	9
Epidemiologia de l'agressivitat dirigida a persones	9
Recomanacions per evitar agressivitat dirigida a nens.....	9
Diagnòstic del tipus d'agressivitat dirigida a persones.....	10
Agressivitat dirigida a cap a altres gossos	14
LEGISLACIÓ DE TINENÇA DE GOSSOS CONSIDERATS POTENCIALMENT PERILLOSOS	16
Visió global: llei a Europa.....	16
Alemanya.....	16
Holanda	17
França.....	17
Dinamarca.....	17
Itàlia.....	18
Bèlgica	18
Regne Unit	19
Tendència de la legislació:.....	21
Llei espanya.....	21
Determinació dels animals potencialment perillosos de la fauna domèstica canina.	21
Requisits mínims necessaris per tenir la llicència administrativa que habilita per la tinença dels animals descrits anteriorment.....	22
Mesures de seguretat per la seva possessió	26
Llei Catalunya	26
Gossos potencialment perillosos:.....	26
Llicència per a la tinença i conducció de gossos potencialment perillosos	27
Mesures de seguretat i registres	28

Llei a les poblacions.....	29
Races potencialment perilloses:.....	30
GOSSOS POTENCIALMENT PERILLOSOS	33
Races potencialment perilloses a Espanya i Catalunya.....	33
American Pit Bull Terrier	33
Staffordshire Bull Terrier	33
American Staffordshire Terrier	34
Doberman Pinscher	34
Presa canari	35
Rottweiler	35
Dogo Argentí.....	36
Fila Brasileiro	36
Dogo de Burdeos.....	37
Tosa Inu	37
Akita Inu.....	38
Bullmastiff.....	38
Mastí Napolità	39
AGRESSIVITAT I RISCOS: SENSACIONALISME O FONAMENTS CIENTÍFICS?	40
CONCLUSIONS.....	46
ENTREVISTES A PROFESSIONALS DEL MÓN DEL GOS SOBRE TINENÇA DE GOSSOS POTENCIALMENT PERILLOSOS	47
ENTREVISTA A TOMÁS CAMPS MOREY, DIPLOMAT ECAWBM, SERVEI D'ETOLOGIA DE L'HOSPITAL CLÍNIC VETERINÀRI DE LA UAB.....	47
ENTREVISTA A ORIOL RIBAS RECOLONS, LLICENCIAT EN CIÈNCIES BIOLÒGIQUES PER LA UNIVERSITAT DE BARCELONA, MEMBRE ESVCE I DE LA SOCIETAT ESPANYOLA D'ETOLOGIA.	51
ENTREVISTA A MARTA PLANELLAS BACHS. SERVEI DE MEDICINA INTERNA DE L'HOSPITAL CLÍNIC VETERINARI DE LA UAB.....	52
ENTREVISTA A ISABEL VIGUERAS GUILLAMÓN DVM, RESPONSABLE DE LA UNITAT DE CURES INTENSIVES DE L'HOSPITAL CLÍNIC VETERINÀRI DE LA UAB.	54
CONCLUSIONS	56
OPINIÓ PERSONAL.....	57

Legislació vigent a Catalunya:	57
Notícies i articles científics:	58
AGRAÏMENTS.....	59
ANNEXES	60

HISTÒRIA I DOMESTICACIÓ DEL GOS

Si bé és cert que fa uns anys es creia que el gos, segons la raça de la que parléssim, podia derivar del llop o del xacal (tal i com suggeria el Premi Nobel Konrad Lorenz en el seu llibre “Cuando el hombre encontró al perro”), actualment s’ha demostrat que l’únic ancestre de totes les races de gos és el llop (*Canis lupus*).

La paleontologia va situar l’origen del gos feia uns 14.000 anys, a la zona de l’Orient Mig, però estudis de l’ADN mitocondrial de diverses races de gossos, comparats amb el d’algunes varietats de llop, coiote i xacal (*Multiple and Ancient Origins of the Domestic Dog*. Vilà. C et al. Science 13 juny 1997. Vol 276 nº 5319 pp. 1687-1689), confirmen que la primera separació va tenir lloc fa uns 100.000 anys. Així doncs, el llop és la primera espècie domesticada per l’home.

El motiu exacte del per què els llops es van acostar als humans no es coneix amb exactitud, i és i serà impossible assegurar-lo. Amb bases científiques i sentit comú podem descartar algunes creences, com ara que els llops adults afamats seguien els agrupaments humans per aconseguir les sobres i que, vista la “generositat” humana, alguns es quedaven a viure amb ells:

1. Els llops disposen de molt més territori de caça que els homes, i el nomadisme d’espècies diferents no implica la mateixa direcció, ni el mateix tipus d’aliment.
2. Els llops adults i els joves ja impregnats de la mare són esquerps i mai s’apropen a les persones.

Una de les suposicions que està agafant força últimament és que, els nostres avantpassats en el Paleolític superior eren caçadors nòmades i caçaven tot tipus d’animals, llops inclosos (així podien menjar-se la carn però a la vegada també eliminaven la competència). Els llobatons trobats eren menjats, amb excepció d’aquells molt joves que per vàries raons els mantenien en el grup amb l’objectiu principal de companyia i jocs, ja que sembla ser que eren els nens i les dones els que solien prendre aquestes decisions. A alguns dels que arribaven a edat adulta els feien reproduir, especialment aquells triats com a diferents, i es quedaven els cadells que eren més diferents al llop (amb taques, cua enroscada...) i que mantinguessin un caràcter infantil. Com que només seleccionaven una minoria, ha permès grans canvis en relativament poc temps. El gran “boom” dels canvis es va produir en el Neolític, quan es va descobrir el cultiu de cereals i quan tenien més temps de lleure i més cultura, de manera que els homes es van dedicar a fer creuaments de gossos “diferents”, formant diferents races.

Per tant, seguint amb aquesta hipòtesis, inicialment es va acceptar el llop per companyia i com a company de joc, i es van mantenir per curiositat. Alguns científics apunten que és possible que alguns cadells es fessin servir per reduir el dolor de les

mames en les dones que havien perdut el fill (cosa molt freqüent en el Paleolític) i aquest fet creava un vincle difícil de trencar.

Els llops adaptats des de ben petits al contacte amb els homes i la seva vida nòmada, ajudaven a la guarda del grup i, tot i que no hi ha constància, seria possible que també fossin utilitzats en la caça perquè ja hi havia races ben definides per la caça en ple Neolític.

Així doncs, la domesticació ha causat canvis de conducta que diferencien el gos del llop, com són:

1. **Neotènia:** és el canvi principal causat per la domesticació i fa referència a la retenció de caràcters juvenils, és a dir, a el fet que el gos adult mostra un comportament que en molts aspectes és semblant al que tindria un llop de poc mesos d'edat (alguns autors diuen que equiparable a un llop de 4-6 mesos d'edat). El resultat és el manteniment en el gos adult de conductes desitjables, com una major dependència del propietari, poca agressivitat, instint depredador poc desenvolupat, més inclinació al joc, etc. També es creu que algunes de les diferències de conducta entre races és degut a un diferent grau de neotènia.
2. **Conducta social:** tan el gos com el llop són animals socials i jeràrquics, però en el gos aquesta jerarquia no és tan marcada ni tampoc s'estableix a una edat tan jove. També cal dir que el llop és més territorial i es mostra més agressiu cap a individus desconeguts que el gos.
3. **Conducta d'alimentació:** el gos és més flexible en la seva conducta alimentària que el llop, és a dir, amb la domesticació s'ha disminuït la *neofòbia alimentària* (el rebuig a aliments alimentaris). També s'ha disminuït l'instint depredador.
4. **Augment de la freqüència d'algunes conductes:** els llops rarament lladren, mentre que els gossos ho fan amb més freqüència i, a més, ho fan en molts contextos diferents i inclouen altres elements com el grunyar o el gemegar. Una altra diferència és que els gossos marquen amb orina amb més freqüència que el llop.
5. **Conducta sexual:** el gos arriba a la maduració sexual abans que el llop. La gossa arriba entre els 6-9 mesos de mitja (varia molt entre races) i el gos una mica més tard, mentre que el llop no arriba a la maduració sexual fins al final del segon any de vida. Pel que fa a la reproducció, el llop és estacional i les femelles només tenen un estre a l'any (entre gener i març); mentre que les gosses tenen un cada 4-12 mesos (depenent de la raça) independentment de l'estació de l'any. Cal afegir també que en el llop l'espermatogènesi s'atura quan finalitza l'època reproductiva, mentre que els gossos són fèrtils tot l'any. Finalment, els llops tenen tendència a ser monògams, mentre que els gossos mostren un comportament sexual més promiscu.

La relació home-gos va anar creixent i en certes cultures va arribar a nivells molt superiors als que tenim actualment. Per exemple, fa uns anys es va descobrir el cementiri de gossos més gran del món antic (a Israel). A Grècia hi ha descrits fets de devoció vers els gossos i de valor, com podem comprovar amb el gos Argus d'Ulisses, o el gos de Xanthipus (fill de Pericles) o Peritas, el gos d'Alexandre el gran, pel qual van anomenar una ciutat. Els romans també apreciaven molt els gossos, sobretot per la seva fidelitat. També a l'Àrabia antiga i a la Xina (pioners en la formació de races exclusives per companyia de mida molt petita). Durant els primers 19 segles de l'època contemporània, la consideració als gossos no va millorar gaire (principalment en l'Edat mitjana, amb l'obscurantisme general, i per culpa de les religions monoteistes, que fan poques referències al gossos i les que fa solen ser negatives).

Les races es van anar diferenciant, principalment per tot Europa, en funció de les necessitats (caça, pastor, guarda, defensa, companyia...).

A causa d'aquesta convivència, l'home ha vist necessari la creació d'unes normes per assegurar el manteniment d'una bona relació entre l'home i el gos i evitar conflictes amb la resta de la societat.

COMPORTAMENT NORMAL DEL GOS

ETAPA SENSIBLE DE SOCIALITZACIÓ:

Les primeres setmanes de vida d'un gos tenen un efecte extremadament important en el comportament que tindrà quan sigui adult, s'anomena etapa de sensibilització. Així doncs durant aquest període l'ambient té un efecte molt intens i romanent sobre la conducta posterior.

El desenvolupament de la conducta està causat, bàsicament, per la maduració del sistema nerviós central, dels òrgans dels sentits i de la capacitat locomotora. Els canvis que trobem són els següents:

1. Durant les dos o tres setmanes de vida, el cadell ja és capaç d'aprendre associacions simples, degut a que l'encèfal creix ràpidament a causa de la mielinització de les estructures encefàliques subcorticals. D'altra banda, les formes més complexes d'aprenentatge es desenvolupen a poc a poc durant els primers mesos de vida, ja que la mielinització de l'escorça cerebral (en concret, les àrees d'associació) és un procés tardà que no s'inicia fins les quatre setmanes de vida i dura uns mesos.
2. Al naixement, els únics sentits funcionals són el tacte, l'olfacte i el gust. Els conductes auditius i els ulls no s'obren fins els dies 11-14, encara que no són funcionals fins més tard. Fins els dies 19-20 no responen a estímuls auditius, l'orientació cap a estímuls auditius o visuals no es dona fins el dia 25 aproximadament i el reconeixement visual d'objectes té lloc poc després. La retina no és funcionalment madura fins les 6 setmanes de vida, encara que l'agudesia visual es continua desenvolupant fins als 4 mesos.
3. Durant els primers dies de vida el cadell té un moviment molt limitat i s'arrossega amb les potes anteriors mantenint el tronc en contacte amb el terra. No és fins els dies 6-10 de vida que les potes anteriors poden aguantar el pes del cos i les posteriors no ho fan fins els dies 11-15 de vida. A partir d'aquests dies el cadell ja comença a allunyar-se del niu i a explorar l'entorn.
4. La maduració del sistema central durant les primeres setmanes de vida explica l'aparició i desaparició d'alguns reflexes que són característics en algunes edats. Per exemple, fins als 18 dies de vida el cadell mostra el reflex extensor creuat, el qual és anormal en un gos adult. Un altre exemple seria el reflex de rooting, el qual desapareix cap als 4 dies de vida i fa que el cadell s'aproximi a qualsevol objecte calent.

ETAPES DE DESENVOLUPAMENT DEL CADELL:

- **Etapa neonatal:**

Comença al naixement i s'acaba a la segona setmana de vida. Durant aquest període el cadell passa la major part del temps dormint i lactant, el tipus de son és només de tipus REM i la defecació i les miccions són reflexes que resulten de l'estimulació tàctil per part de la mare. S'ha demostrat que la manipulació dels cadells durant aquesta etapa ajuda a que l'animal sigui menys sensible a situacions estressants, mostren una conducta exploratòria més intensa a la vida adulta i tenen una resposta d'estrès més flexible i adaptada al factor que la desencadena.

- **Etapa de transició:**

Comprèn des dels 12 fins als 21 dies d'edat. És en aquesta etapa quan el cadell comença a explorar l'entorn i a mostrar les primeres conductes de joc. També comença a tenir son de fase lenta i la defecació i la micció ja no depenen de l'estimulació de la mare.

- **Etapa de socialització:**

Comença als 21 dies i acaba a les 12 setmanes d'edat, encara que varia tan entre races com entre individus d'una mateixa raça. La socialització comença quan els òrgans dels sentits són funcionals i la tenen suficient coordinació motora com per poder explorar l'entorn i interactuar amb altres individus. Cap a les 6 setmanes de vida, els cadells comencen a mostrar pautes de conducta característiques dels adults, com l'aproximació i l'exploració ano-genital.

Aquest període és molt important en el futur comportament del gos adult ja que és on comencen a establir relacions de dominància i on la conducta de joc és molt marcada i els cadells aprenen a controlar la intensitat de les mossegades en la interacció amb altres gossos i, per extensió, amb les persones. És molt important també que tinguin contacte amb tot tipus de persones durant aquest període perquè si no és així, tendeixen a mostrar-se temorosos i, si la por és intensa, agressius. Cap a les 7 setmanes és quan tenen més tendència a apropar-se a objectes o persones desconegudes i cap a les 10 setmanes aquesta tendència va disminuint.

En resum, el període de socialització és on el gos aprèn a mostrar un comportament normal tant amb gossos com amb persones, pel que és la etapa més important per evitar futurs problemes de comportament, com l'agressivitat per por.

- **Etapa juvenil:**

Comprèn des de que acaba el període de socialització fins a la maduració sexual del gos. Durant aquest període no hi ha canvis de conducta important, però si que s'estableixen relacions de dominància relativament estables. Per tant, aquest període és important per evitar problemes d'agressivitat per dominància.

PROBLEMES D'AGRESSIVITAT

EPIDEMIOLOGIA DE L'AGRESSIVITAT DIRIGIDA A PERSONES

L'agressivitat és un dels problemes més freqüents en el gos. Diversos estudis realitzats en altres països mostren el següent:

- Les mossegades dels gossos afecten de manera desproporcionada als nens i, com que solen ser pel cap, cara i coll, requereixen de més assistència mèdica i moltes són fatals.
- A la majoria dels casos, les víctimes no han provocat a l'animal ni envaït la seva propietat.
- La majoria d'animals responsables d'atacs (90% dels casos) són animals amb propietari i no animals abandonats.
- Tot i que no és sempre així, molts cops l'agressivitat va relacionada amb la raça, encara que s'ha de tenir en compte que l'agressivitat d'una raça no està causada només per factors genètics sinó també pel tipus de propietaris que adquireixen la raça i la finalitat amb que ho fan.

RECOMANACIONS PER EVITAR AGRESSIVITAT DIRIGIDA A NENS

En primer lloc, cal saber que la probabilitat de que un gos ataquí a un nen és molt baixa, pel que tampoc cal alarmar-se a l'hora de permetre que nens i gossos interaccionin. No obstant, sempre s'ha de fer tot el possible perquè aquest risc encara sigui més baix i fer una anamnesi per decidir si el gos és perillós pels nens. Els factors de risc són els següents:

- Haver mostrat comportament agressiu amb nens anteriorment.
- Falta de contacte amb nens durant el període de socialització, especialment si mostra por quan els nens s'apropen.
- Presentar agressivitat per protecció de recursos.
- Presentar agressivitat per dominància, especialment quan se'ls desperta.
- Haver mostrat conducta depredadora dirigida a altres animals.
- No haver rebut un ensinistrament d'obediència bàsica.

- Tenir por quan una persona intenta tocar-lo.
- Ser molt actiu i/o excitable.
- Passar la major part del temps lligats a l'exterior, amb poc contacte amb persones.

És aconsellable que el gos rebi ensinistrament d'obediència bàsica, supervisar al nen i al gos quan estan junts i no deixar-los sols (especialment els primers cops) i comportar-se amb normalitat en presència dels dos i no ignorar al gos sempre que estigui present el nen, doncs el veuria com un competidor.

DIAGNÒSTIC DEL TIPUS D'AGRESSIVITAT DIRIGIDA A PERSONES

L'agressivitat pot tenir moltes causes diverses i, segons del tipus que sigui, el seu pronòstic i tractament és diferent. No existeix una classificació de l'agressivitat dirigida a persones, pel que els tipus d'agressivitat poden oscil·lar entre 2 o 10 segons l'autor. En aquest cas, mostrarem la classificació que s'utilitza en el Servei d'Etologia de l'Hospital Clínic Veterinari de la Universitat Autònoma de Barcelona, el qual està basat en el sistema de la *American Veterinary Society of Animal Behavior (AVSAB)*. Els tipus d'agressivitat dirigida a persones són els següents:

- **AGRESSIVITAT AMB CAUSA ORGÀNICA:**

Inclou l'agressivitat causada per dolor com la causada per altres malalties que no tenen perquè causar dolor o que aquest sigui la causa única, com són l'hipotiroïdisme, tumors intracranials, hidrocefàlia congènita, epilèpsia i altres problemes orgànics com encefalomièlitis víriques, intoxicacions, encefalopaties metabòliques o lissencefàlia. Les més comunes són per dolor o per hipotiroïdisme.

- **Agressivitat per dolor:**

En ocasions, es manifesta quan la persona intenta tocar una zona de l'animal en concret i aleshores és fàcil de diagnosticar. En d'altres casos, no es tracta d'una zona concreta o l'animal es troba en un estat irritable i mostra agressivitat només quan algú se li acosta o intenta desplaçar-lo o tocar-lo. S'ha de tenir en compte que l'agressivitat pot continuar fins i tot després de desaparèixer el dolor. Els problemes que causen prurit també poden desencadenar respostes agressives.

- **Agressivitat per hipotiroïdisme:**

A la majoria dels casos, el gos presenta també altres símptomes com letargia, obesitat, alteracions a la pell, etc.; però que no presenti cap altre símptoma no vol dir que puguem descartar aquesta causa. Aquest tipus d'agressivitat es pot manifestar de diverses maneres. A vegades el gos presenta agressivitat en moments que no responen a cap causa clara o, fins i tot, dirigir-la a objectes inanimats. En altres casos, el

comportament és molt semblant a l'agressivitat per dominància o per por, però es creu que en aquests casos aquesta por o dominància ja existeix i l'hipotiroïdisme l'augmenta.

- **AGRESSIVITAT SENSE CAUSA ORGÀNICA:**

Les conductes agressives sense causa orgànica més comuns són per l'agressivitat per dominància (40-80% del total de casos) seguit de l'agressivitat per por o territorial.

○ **Agressivitat per dominància:**

Es manifesta principalment en mascles no castrats i, amb menys freqüència, en mascles castrats. En les femelles és un problema poc comú, però curiosament és més típic de femelles castrades que de senceres. Pot ser motiu de consulta a qualsevol edat, tot i així se sol manifestar més entre un i tres anys de vida. També té relació amb el tipus de raça.

És una conducta agressiva on l'animal pren una postura característica dels animals dominants (una postura ofensiva), se sol manifestar en situacions més aviat previsibles i normalment l'agressivitat es dirigeix cap a persones conegudes. En ocasions, a part de l'agressivitat són gossos que mostren conductes de dominància cap a les persones com recolzar les potes sobre la persona, bloquejar el pas, grunir sense motiu, establir contacte visual directe o resistir-se a adoptar postures de submissió.

Les situacions que solen desencadenar aquesta agressivitat són:

- Apropar-se al gos mentre menja o intentar tocar o retirar el menjar.
- Intentar treure-li una joguina o un altre objecte.
- Castigar-lo o donar-li una ordre.
- Aixecar la veu o cridar davant seu.
- Aixecar els braços o un objecte de manera amenaçadora.
- Molestar-lo quan dorm o descansa.
- Intentar subjectar-lo o desplaçar-lo.
- Passar a prop del gos o inclinar-se sobre ell.
- Establir contacte visual directe.
- Banyar-lo, raspallar-lo, etc
- Acariciar-lo al cap o les espatlles.
- Intentar posar-li o treure-li la corretja o el morrió.
- Estibar de la corretja.

Després de valorar la perillositat de l'animal i de veure si es pot provar de modificar aquest comportament dominant, el protocol de

tractament inclou tres elements: castració, ensinistrament i tractament farmacològic.

○ **Agressivitat per por:**

Es tracta de la segona causa més freqüent d'agressivitat sense causa orgànica dirigida a persones. L'agressivitat per por no té dimorfisme sexual, es presenta amb la mateixa freqüència en mascles i femelles.

Hi ha estudis que demostren que la tendència a mostrar por en situacions noves o persones desconegudes depèn molt de factors genètics i, per tant, depèn molts cops de la raça. Un dels factors de risc és la falta de socialització i aquí també trobem que hi ha races més sensibles que d'altres als efectes d'una mala socialització. Altres cops l'agressivitat pot estar causada per una mala experiència.

L'agressivitat per por pot dirigir-se a totes les persones, persones desconegudes o només a un determinat grup de persones (per exemple, nens petits).

En aquestes situacions l'animal presenta la postura típica d'agressivitat defensiva: cua recollida entre les potes, llom baixat, orelles cap enrere, piloerecció i intenta evitar el contacte amb la persona. Tot i això, altres cops no segueix aquesta conducta i pot semblar que vol atacar a la persona, encara que normalment reculen quan aquesta se li apropa.

El pronòstic depèn molt de la causa. Quan es tracta d'una mala socialització el pronòstic és dolent, mentre que quan es tracta d'una mala experiència solen tenir un millor pronòstic.

El tractament sol ser un programa d'ensinistrament i dessensibilització, a vegades acompanyat de fàrmacs. La castració no té cap efecte sobre aquesta agressivitat.

○ **Agressivitat territorial:**

També és una forma d'agressivitat dirigida a persones molt freqüent. Aquesta, per això, només es manifesta contra persones desconegudes i quan aquestes entren en el territori del gos. Pot ser que es tracti d'un territori en concret o que es doni en qualsevol lloc, com si el gos portés el territori amb ell allà on va. Aquesta última és fàcil confondre-la amb l'agressivitat per por, però es pot diferenciar per la postura del gos: ofensiva en l'agressivitat territorial i defensiva si es tracta de por.

És més freqüent en mascles i normalment s'inicia amb la maduració sexual del gos, encara que la castració tampoc arregla molt el problema.

El tractament principal és l'ensinistrament d'obediència, ja que ni la castració ni els fàrmacs són molt efectius.

○ **Agressivitat per protecció de recursos:**

Aquests gossos ataquen a les persones quan aquestes intenten treure o tocar el seu menjar, joguines o altres objectes. És una agressivitat ofensiva, pel que el gos adquireix una postura dominant.

Té un pronòstic variable, encara que sovint es resol fàcilment amb programes d'ensinistrament sense la necessitat de fàrmacs. En els casos on no s'aconsegueix modificar, el que es recomana és simplement evitar les situacions que ho desencadenen.

○ **Agressivitat en el joc:**

És un motiu de consulta poc freqüent. Es tracta de gossos que no mostren una inhibició de la mossegada adequada quan estan jugant i poden causar lesions. Normalment, es dóna en gossos que s'han separat de la mare abans d'hora i no han tingut temps a aprendre a controlar la intensitat de la mossegada. La solució és desviar aquesta conducta cap a una joguina, complementat amb un ensinistrament bàsic d'obediència.

○ **Agressivitat depredadora:**

Normalment es manifesta cap a animals d'altre espècies, encara que a vegades també cap a persones, especialment cap a nens. Es manifesta tan en mascles com femelles i s'ha vist que la raça té un efecte important en aquest comportament. Un aspecte a tenir en compte és que la presència d'un animal amb aquesta conducta estimula a la resta de gossos a manifestar-la també. D'aquí que sovint els atacs fatals a nens siguin produïts per un grup de gossos.

És una conducta molt difícil de modificar i, en general, el que es recomana és que l'amo mantingui el gos sota control quan hi hagi a prop possibles preses.

○ **Agressivitat maternal:**

És un motiu de consulta molt poc freqüent i es dóna en femelles lactants o amb pseudogestació. És un problema freqüent en animals mal socialitzats i en alguns casos és útil aplicar un programa d'ensinistrament semblant al que s'aplica en problemes d'agressivitat territorial, recompensant a la gossa quan no mostra agressivitat i començant des de distàncies llargues.

○ **Agressivitat redirigida:**

Es caracteritza per dirigir-se cap a un estímul diferent al que havia desencadenat la conducta agressiva. El problema apareix quan la persona s'interposa entre dos gossos que s'estan barallant o quan una persona castiga un animal i aquest ho paga amb una altra. Molts cops va acompanyada d'un problema de dominància. El tractament dependrà de quina sigui la causa de l'agressivitat inicial.

* En algunes classificacions també podem trobar l'**agressivitat per aprenentatge o per protecció del propietari**, però a la llista del Servei

d'Etologia no s'inclouen perquè no són motiu de consulta, ja que els propietaris els hi ha ensenyat aquesta conducta i no la volen modificar.

El **protocol** de diagnòstic davant un gos amb agressivitat cap a les persones és el següent:

1. Exploració general i examen neurològic per descartar causes orgàniques molt aparents.
2. Determinació dels valors de T4 i TSH.
3. Si l'exploració general i l'examen neurològic no mostren cap patologia, realitzar una anamnesi ben detallada per descartar o confirmar qualsevol dels tipus d'agressivitat sense causa orgànica esmentats anteriorment. Això s'ha de fer tot i que els valors T4 i TSH mostrin un problema d'hipotiroïdisme, ja que el gos pot presentar alguna forma d'agressivitat i que l'hipotiroïdisme l'estigui emfatitzant.

ANAMNESI:

- Aspectes generals: rutina diària, procedència, ambient on es va socialitzar, existència d'altres problemes de comportament i història clínica.
 - Aspectes relacionats amb l'agressivitat: persones a les que es dirigeix, contextos en els que apareix, postura del gos durant els episodis, edat a la que es va manifestar per primer cop i evolució fins l'actualitat.
4. Si els resultats de l'anamnesi no són compatibles amb cap tipus d'agressivitat sense causa orgànica, aleshores s'han de fer proves més complexes (mètodes de diagnòstic per imatge, etc) per si hi hagués alguna causa orgànica que hagués passat desapercebuda, com hidrocefàlia o tumor intracranial.

AGRESSIVITAT DIRIGIDA A CAP A ALTRES GOSSOS

Els tipus d'agressivitat esmentats anteriorment també poden anar dirigits cap a gossos, però quan es tracta d'agressivitat només entre gossos, la classificació que es fa és molt més senzilla. Dividim l'agressivitat entre gossos en dos grups:

- **Agressivitat entre gossos que conviuen en un mateix lloc:**

Un cop demostrat que no presenten cap causa orgànica d'agressivitat, la causa més probable és un problema de dominància entre ells. Normalment, es manifesta entre animals del mateix sexe i sol aparèixer quan la relació de dominància no està ben definida o quan s'experimenta un canvi. Aquests canvis es donen quan el gos més jove arriba a l'edat adulta o quan el que havia sigut el dominant des de sempre arriba a una edat avançada o comença a perdre vigor. Els episodis d'agressivitat apareixen en moments de competència (com amb el menjar o quan intenten passar a la vegada per un mateix lloc) i, sobre tot, es dona freqüentment quan el propietari està present.

En la majoria de casos, és un problema que es resol sol i on el propietari no hauria d'intervenir i, si ho fa, s'ha d'afavorir sempre al dominant per no desestabilitzar encara més la jerarquia. En els casos on el problema persisteix, freqüentment es resol amb la castració en el cas que siguin mascles, mentre que en el cas de les femelles és un problema més insidiós i durador.

- **Agressivitat entre gossos que no conviuen habitualment:**

Un cop descartat algun problema orgànic, els tres possibles diagnòstics són: agressivitat intrasexual, per por o territorial.

L'**agressivitat intrasexual** es dona normalment entre gossos mascles no castrats i els gossos adopten una postura ofensiva. En el 50% dels casos es resol amb la castració.

L'**agressivitat per por** pot aparèixer en gossos d'ambdós sexes i a qualsevol edat. El problema pot tenir origen en una mala socialització o en una experiència traumàtica, on el pronòstic és més bo que si es tracta d'una falta de socialització. Sembla que existeix una marcada predisposició genètica a mostrar conductes de por i, habitualment, aquesta por va dirigida a un cert tipus de gossos (per exemple, només a gossos grans). La postura que adopta l'animal és la característica de l'agressivitat defensiva i aquest intenta evitar el contacte amb l'altre gos, encara que sempre hi ha excepcions.

L'**agressivitat territorial** apareix en animals d'ambdós sexes, però és més comú en mascles. Com en el cas anterior, pot dirigir-se cap a tots els gossos o només cap a un tipus en concret. Normalment apareix quan el gos atacat entra en el territori del gos agressiu, però hi ha gossos que mostren aquesta agressivitat sempre que s'apropa un altre gos, independentment del lloc on es trobin. Aquests gossos adquireixen una postura ofensiva.

L'agressivitat per por i territorial són molt fàcils de confondre, però el tractament en els dos casos és similar i es basa en un programa d'ensinistrament.

LEGISLACIÓ DE Tinença de gossos considerats potencialment perillosos

VISIÓ GLOBAL: LLEI A EUROPA

És ben sabut per tots nosaltres que hi ha certes races de gos que es consideren potencialment perilloses, tant des del punt de vista del ciutadà, com des del punt de vista legal. La disjuntiva està en què la legislació es bastant diversa arreu del món.

Té alguna mena de sentit establir lleis per certa tipologia de gossos i per la resta no? Quin fonament es defensa al establir impostos i obligacions estrictes als posseïdors de gossos pp?

En aquest apartat el què es vol és fer una visió global de la legislació europea en vers aquestes races i als gossos en general en alguns països, i profunditzarem en la llei del Regne Unit, que és força estricta.

ALEMANYA

Tot i que no hi ha cap raça prohibida per tenir-la com a habitant del país, es prohibeix la introducció o importació de les races o creuaments amb:

- * Pit Bull Terrier
- * American Staffordshire Terrier
- * Staffordshire Bull Terrier
- * Bull Terrier

A més, allà també es regeixen per zones, cada una té la seva legislació i hi ha diversitat en quant a severitat i restriccions en les lleis. Així que segons on es vagi també s'inclouen com a prohibides de importar i introduir:

- * Alano
- * Bulldog Americà
- * Bullmastiff
- * Canecorso
- * Dog Argentí
- * Dog de Burdeos
- * Fila Brasiler
- * Mastiff
- * Mastí Napolità
- * Mastí Espanyol
- * Bandog creuat amb Pit Bull (és una raça 75% mol·losoïde (Dogo de Burdeos o Mastí Napolità) i 25% gos de presa (Pit Bull o Presa Canari))
- * Gos de Presa Canari

- * Gos de Presa Mallorquí o Ca de Bou
- * Tosa Inu

HOLANDA

En aquest país, des del 2008, no hi ha races prohibides, tot i així el temperament dels animals de raça: Pit Bull terriers i creuaments i Rottweiler i creuaments, serà testat i, si és agressiu, l'animal serà eutanasiat com dictava l'antiga llei per aquest tipus de gos.

FRANÇA

S'hi classifiquen els gossos considerats perillosos en dues categories:

- 1: Gossos d'atac: els quals **no vol que s'hi importin**, són els animals creuats o sense pedigree:
 - * Tipus Pit Bull o American Staffordshire terrier
 - * Tipus Boerbull o Mastiff
 - * Tipus Tosa

Per aquests hi ha descrites una sèrie de característiques físiques establertes com a estàndards.

- 2: Gossos de Guarda: que si que es poden introduir al país, la diferència recau en algunes races i si es té pedigree:
 - * Rottweiler: amb pedigree o sense, i també creuats o de similar aparença.
 - * Staffordshire terrier i American Staffordshire terrier (pedigreed)
 - * Tosa Inu (pedigree).

El pedigree en el què estiguin inscrits ha de ser reconegut pel Ministeri Francès d'Agricultura i Pesca.

DINAMARCA

S'hi prohibeixen els gossos de tipus Pit Bull i Tosa des del 1991. Així s'hi inclouen en la llei del 2010:

- * American Staffordshire Terrier
- * Pastor de l'Àsia Central
- * Dogo Argentino
- * Fila Brasileiro
- * Pastor del Caucas
- * Pastor de Sèrbia
- * Pastor del Sud de Rússia
- * Pastor Croat

- * American Bulldog
- * Boerboel
- * Kangal

Aquests gossos i els seus creuaments no podran: fer-se criar, vendre'ls, importar, exportar o transferir-los al país a partir del 30 de Juny del 2015.

ITÀLIA

Races com:

- * Pit Bull Terrier
- * Doberman
- * Bull Mastiff
- * German Shepherd Dog
- * Rottweiler
- * Newfoundland
- * Border Collie
- * St. Bernard
- * Corgi

Són algunes de les que estaven subscrietes a específiques restriccions i que eren considerades com a perilloses, en total en són 17. Al 2009 es va derogar la llista. La nova legislació anomenada *Ordinanza per la tutela dell'incolumità pubblica dell'aggressione di cani* responsabilitza per complet al propietari del comportament del seu gos (sense considerar cap criteri del tipus racial).

Tot i així els veterinaris tenen la responsabilitat de fer un registre dels gossos que ells creuen que són potencialment perillosos i un risc per la societat, aquests hauran de portar morrió als llocs públics.

BÈLGICA

Per algunes races de gossos perillosos, entre elles:

- American Staffordshire terrier
- Mastiff
- Tosa Inu

S'està en procés d'establir-se la llei de regulació. Però d'altres com el Pit Bull els està prohibida l'entrada a l païs. Els amos de determinades races de gos han de demostrar que l'animal no representa cap perill per la societat. Els gossos que han tingut males accions del tipus agressives contra el propietari seran refusats d'entrar al país.

REGNE UNIT

La legislació sobre gossos i gossos potencialment perillosos a Regne Unit es divideix en diferents seccions. Cada una d'elles va destinada a tipus de gos determinats i les condicions i penalitzacions són també diferents. És doncs una llei que no només va dirigida a una tipologia de races o característiques morfològiques, sinó que s'ha d'aplicar a tots els gossos de qualsevol raça o barreja.

SECCIÓ 1: és la que s'aplica a les races:

- * Pit Bull Terrier
- * Dogo Argentí
- * Fila Brasileiro
- * Japanese Tosa

També és aplicable a qualsevol raça, segons la Secretaria de l'Estat, que sigui de tipologia de lluita o que en tingui les condicions morfològiques.

Aquest apartat de la llei prohibeix la cria, venda, exposició per venda, regalar o fer ofertes amb el gos inclòs, tenir-lo en espais públics sense morrió i/o deslligat, abandonar o tenir en propietat qualsevol dels gossos anomenats anteriorment.

Si se't condemna culpable d'un delictes de la secció 1, la pena pot ser una multa de 5000 lliures o fins a 6 mesos de presó, tot i que no són massa comuns ni les multes elevades ni que s'envii a la presó per un termini llarg de temps a propietaris de gossos que simplement semblin de tipologia de races perilloses. A més, es pot arribar a ser inhabilitat per tenir un gos de forma temporal si el tribunal ho creu pertanyent.

SECCIÓ 4B (AMENDMENT): què li passa al gos.

L'autoritat competent pot ordenar el sacrifici del gos encara que no hi hagi el seu propietari durant el judici, però serà l'últim recurs. En el moment que el gos no es considera un perill per la seguretat pública, l'eutanàsia no és una opció a considerar.

A més, qualsevol càrrec que es realitzi durant la investigació (exàmens realitzats per experts, sol·licitar que algú representi al demandat...) correrà a compte del demandat. Qualsevol persona pot escollir ser el seu propi representant, però és aconsellable buscar ajuda per saber què necessites fer al jutjat. Generalment, el procés té una duració de 1-6 mesos ja que s'ha de provar que el gos no és de raça potencialment perillosa i/o que no representa un perill públic i que es tracta d'un propietari responsable.

Quan el procés no satisfà al jutge, el gos es sacrifica però si la teva exposició satisfà el jurat i el convences que no és un perill per la seguretat pública, el gos entrarà a l'Índex de Gossos Exempts.

SECCIÓ 3

Es una secció dedicada a que sigui un delictes que qualsevol gos estigui perillosament fora de control en un lloc públic. Va dirigida, més que al gos, a la responsabilitat del propietari o de la persona a càrrec del gos en qualsevol moment. Això vol dir que si deixes com a responsable del teu animal a algú altre, si passa alguna cosa, el responsable dels fets de l'animal és el propietari, a menys que es tinguin proves que es tracta d'una persona de confiança, propera i adequada per la custòdia de l'animal. En aquest cas pots tenir una defensa.

No es una secció destinada a cap raça en concret, és aplicable a qualsevol gos de qualsevulla raça o creuament.

Quan s'aplica aquesta llei?

Quan un gos es troba en una situació perillosament fora de control, això vol dir qualsevol ocasió en la que si hi ha motius suficients podria ferir a una persona. Inclou els casos en que no hi hagi lesió física de la persona. Si algú realment considera que un gos podria fer-li mal hi poden haver acusacions o denúncies i càrrecs.

Aquesta secció no es pot aplicar a les propietats privades, s'entenen les pròpies de l'amo de l'animal, només als llocs públics.

Les penes aplicables són:

- Si es troba perillosament fora de control, però no fereix a ningú:
 - Una multa de fins a 5000 lliures
 - Una estada a la presó de fins a 6 mesosA més es pot incloure a la condemna que:
 - El gos porti sempre morrió a llocs públics
 - Mantener-lo sempre lligat als llocs públics
 - Esterilitzar a l'animal si no ho està.
 - Eliminació de l'animal.
 - Desqualificació com a propietari d'animals durant un període de temps determinat
- Si es troba fora de control perillosament i fa mal a algú:
 - Abans del judici:
 - Una multa de fins a 5000 lliures
 - Un període de presó de fins a 6 mesosA més es pot incloure a la condemna que:
 - El gos porti sempre morrió a llocs públics
 - Mantener-lo sempre lligat als llocs públics
 - Esterilitzar a l'animal si no ho està.
 - Eliminació de l'animal.

- Desqualificació com a propietari d'animals durant un període de temps determinat.
- Quan es declari culpable:
 - Una multa de fins a 5000 lliures
 - Una estada a la presó de fins a 2 anys.Aquí també es pot incloure a la condemna que:
 - El gos porti sempre morrió a llocs públics
 - Mantenir-lo sempre lligat als llocs públics
 - Esterilitzar a l'animal si no ho està.
 - Eliminació de l'animal.
 - Desqualificació com a propietari d'animals durant un període de temps determinat.

TENDÈNCIA DE LA LEGISLACIÓ:

Com podem comprovar hi ha una tendència emergent en desmitificar i desemmarcar les races com a perilloses. De fet, s'estan creant lleis englobant la totalitat dels gossos. Això té bastant més sentit que el que s'ha fet fins ara. Ja que qualsevol gos pot tenir episodis o problemes d'agressivitat independentment de la raça.

LLEI ESPANYA

A Espanya aquesta legislació es regeix mitjançant el Real Decret 287/2002 del 22 de març del 2002 (Llei 50/1999). Hem desglossat i reorganitzat els apartats per què es pogués consultar de forma lineal. Així doncs quedaria dividida en:

- Quins animals es consideren potencialment perillosos.
- Requisits per obtenir la llicència administrativa que habilita per la tinença dels gossos descrits a l'apartat anterior.
- Mesures de seguretat per a la possessió d'aquest tipus d'animals.

DETERMINACIÓ DELS ANIMALS POTENCIALMENT PERILLOSOS DE LA FAUNA DOMÈSTICA CANINA.

- Pertanyents a les races o creuaments de:
 - Pit Bull terrier
 - Staffordshire Bull Terrier
 - American Staffordshire Terrier
 - Rottweiler
 - Dogo Argentí
 - Fila brasiler
 - Tosa Inu
 - Akita Inu

- Característiques majoritàries corresponents:
 - Forta musculatura, aspecte poderós, robust, configuració atlètica, agilitat, vigor i resistència.
 - Marcat caràcter i gran valor.
 - Pèl curt
 - Perímetre toràcic comprès entre 60-80 centímetres, altura creu entre 50-70 centímetres i pes superior a 20 Kg.
 - Cap voluminós, cuboide, robust, amb crani ample i gros, galtes musculades i bombades. Mandíbules grosses i fortes, boca robusta, ample i profunda.
 - Coll ample, musculat i curt.
 - Pit massís, ample, gran profund, costelles arquejades i llom musculat i curt.
 - Extremitats anteriors paral·leles, rectes i robustes i extremitats posteriors molt musculades amb potes relativament llargues formant un angle moderat.

A més els animals de l'espècie canina que manifestin un caràcter marcadament agressiu o que hagin protagonitzat agressions a persones o altres animals. Aquesta característica de potencial perillositat ha de ser apreciada o determinada per l'autoritat competent mitjançant criteris objectius: notificacions, denúncies, informes veterinaris oficials o col·legiats, designat o habilitat per dita autoritat (autonòmica o municipal).

Els titulars dels animals que hagin estat apreciats per l'autoritat competent com a potencialment perillosos tindran com a termini un mes des de la notificació de la resolució dictada a tals efectes per sol·licitar la llicència administrativa de tinença de gossos potencialment perillosos.

REQUISITS MÍNIMS NECESSARIS PER TENIR LA LLICÈNCIA ADMINISTRATIVA QUE HABILITA PER LA TINENÇA DELS ANIMALS DESCRITS ANTERIORMENT

- A. Majoria d'edat
- B. No haver estat condemnat per delictes de homicidi, lesions, tortura, contra la llibertat o contra la integritat moral, la llibertat sexual o la salut pública, associacions amb bandes armades o narcotràfic, així com no estar privat per resolució judicial del dret a obtenir la llicència en qüestió.
- C. No haver estat sancionat per infraccions greus o molt greus amb alguna de les sancions accessòries:
 - Infraccions molt greus:
 - Abandonar a un animal potencialment perillós, de qualsevol espècie i qualsevol gos (tant si van identificats com no si van sols i no hi ha denúncia de desaparició).

- Tenir gossos o animals potencialment perillosos sense llicència.
 - Vendre o transmetre per qualsevol títol un gos o animal potencialment perillós a qui no tingui llicència.
 - Ensinistrar animals per activar la seva agressivitat o per finalitats prohibides
 - Ensinistrar animals si no es disposa de del certificat corresponent de capacició
 - Organitzar o celebrar concursos, exercici, exhibicions o espectacles d'animals potencialment perillosos, o la participació en els mateixos, destinats a demostrar l'agressivitat dels animals.
- Infraccions greus:
 - Deixar anar lliure a un animal potencialment perillós o no haver pres mesures necessàries per evitar que s'escapés o es perdés.
 - Incomplir l'obligació d'identificar l'animal
 - Ometre la inscripció al Registre Municipal.
 - Tenir al gos potencialment perillós en llocs públics sense morrió o sense corretja/cadena.
 - No efectuar el transport d'animals potencialment perillosos de la manera estipulada per llei, amb conformitat a la normativa específica sobre benestar animal, havent de prendre's les mesures precautòries que les circumstàncies aconsellin per garantir la seguretat de les persones, béns i altres animals, durant les temps de transport i espera de càrrega i descàrrega.
 - La negativa o resistència a subministrar dades o facilitar la informació requerida per les autoritats competents o els seus agents, en ordre al compliment de funcions establertes en aquesta llei, així com el subministrament d'informació inexacta o falsa documentació.
 - Sancions accessòries tipificades: confiscació, decomís, esterilització o sacrifici dels animals potencialment perillosos, la clausura de l'establiment i la suspensió temporal o definitiva de la llicència per la tinença d'animals potencialment perillosos o el certificat de capacició d'ensinistrador.
 - Infraccions lleus serien el incompliment de qualsevol de les obligacions establertes en la Llei 50/1999, no compreses en els números 1 i 2 de l'article 13, és a dir no classificades com a greus o molt greus.
 - Les multes aplicables a les infraccions greus, molt greus o lleus seran:
 - Lleus; des de 25.000 fins a 50.000 pessetes
 - Greus; des de 50.001 a 400.000 pessetes.
 - Molt greus; des de 400.001 a 2.500.000 pessetes.

S'hauran de revisar i actualitzar periòdicament pel Govern

Les sancions les aplicaran els òrgans de les Comunitats Autònomes i Municipals competents en cada cas.

Sempre que la sanció o bé no sigui temporal, sinó permanent, o bé, si ho és, estigui en vigor. El fet d'haver estat sancionat amb el impediment d'obtenir la llicència per tinença d'animals potencialment perillosos amb anterioritat i haver-la complert íntegrament no impedeix renovar-la o obtenir-la de nou.

- D. Disposar de l'aptitud psicològica i capacitat física per la tinença d'animals potencialment perillosos.
- El certificat de capacitat física determina que:
 - No podran ser titulars les persones que els faltin les condicions físiques precises per proporcionar les cures i garantir un adequat maneig, manteniment i domini.
 - La capacitat física a la que es fa referència, s'acreditarà amb el certificat corresponent, que s'expedirà un cop superades les proves necessàries per comprovar que no hi ha cap malaltia ni deficiència, de caràcter orgànic o funcional, que pugui suposar incapacitat física associada amb:
 - Capacitat visual
 - Capacitat auditiva
 - Sistema locomotor
 - Sistema neurològic
 - Dificultats propioceptives-motores, de presa de decisions
 - Altres afeccions, trastorns o problemes, no esmentats que puguin suposar la incapacitat física per garantir l'adequat domini de l'animal.
 - En quant al certificat d'aptitud psicològica, s'expedirà un cop superades les proves necessàries per comprovar que no hi ha cap malaltia ni deficiència que pugui suposar la incapacitat psíquica o psicològica o altres limitacions associades amb:
 - Trastorns mentals i de conducta
 - Dificultats psíquiques d'avaluació, percepció i presa de decisions o problemes de personalitat.
 - Qualsevulla altra afecció, trastorn o problema, no compresos als punts anteriors, que limitin el ple exercici de les facultats mentals precises per la tinença d'animals potencialment perillosos.
- E. Acreditació de tenir formalitzat una assegurança de responsabilitat civil de cobertura a tercers no inferior a 120000€.

Els apartats B i C seran acreditats mitjançant certificats negatius expedits pels registres corresponents, en canvi la capacitat física i aptitud psicològica s'acreditaran amb certificats positius.

Els centres de reconeixement de les capacitats físiques i psicològiques han d'estar degudament autoritzats amb l'estipulat al RD 2272/1985 del 4 de desembre. Aquest determina les aptituds psíquic-físiques que han de tenir els conductors de vehicles i pel què es regulen els centres de reconeixement destinats a verificar-les i disposicions complementàries. Aquests centres realitzaran les exploracions i proves concretant els seus resultats en un expedient clínic bàsic que s'haurà de preservar en el centre respectiu i estar firmat pels facultatius intervinents. A la vista d'aquest el director del centre emetrà els certificats amb la fotografia de l'interessat i les observacions que siguin necessàries, així com la indicació de la capacitat i aptitud requerida en el cas concret.

Tot i així, les diferents comunitats autònomes poden acordar que els tècnics facultatius titulats en medicina i psicologia emetin de per se els certificats.

El cost del reconeixement i expedició dels certificats corre a càrrec de l'interessat i s'abonarà en la forma, en la quantitat i en els casos que disposi la comunitat autònoma.

Aquests certificats (d'aptitud física i psíquica) tenen validesa d'un any des de la data d'expedició, en la durada del qual podran ser utilitzats per expedir llicències o qualsevol dels procediments administratius en els què es requereixin.

La llicència administrativa serà atorgada o renovada a petició de l'interessat per l'òrgan municipal competent un cop verificat el compliment dels apartats anteriors.

La llicència té un període de validesa de 5 anys, podent ser renovada en períodes successius de igual durada a la validesa. Tot i així, l'interessat perdrà la validesa de la seva llicència en qualsevol moment que deixi de complir algun dels apartats anteriors. Qualsevol canvi en les dades que figuren a la llicència s'haurà de comunicar en un període màxim de 15 dies des de la data del canvi a l'òrgan municipal corresponent.

La intervenció, mesura cautelar o suspensió que afecti a la llicència administrativa en vigor acordada en via judicial o administrativa, seran causa per denegar la expedició d'una de nova o renovació fins que es compleixin o es retirin dites mesures.

Es tindran tres mesos per sol·licitar la llicència de tinença d'animals potencialment perillosos a l'òrgan municipal competent des de l'entrada en vigor del real decret 287/2002, que serà el dia següent de la seva publicació en el BOE.

MESURES DE SEGURETAT PER LA SEVA POSSESIÓ

Espais públics: la persona que porti els animals considerats potencialment perillosos haurà de portar la llicència administrativa citada, així com la certificació acreditativa de la inscripció de l'animal al Registre Municipal d'animals potencialment perillosos.

Els animals de l'espècie canina potencialment perillosos, en llocs i espais públics, hauran de portar de forma obligatòria el morrió apropiat per la tipologia racial de cada animal. També hauran de ser conduïts i controlats amb corretja o cadena no extensible de menys de 2 metres, sense poder dur més de dos d'aquests gossos per persona.

Els animals potencialment perillosos que estiguin en una finca, casa de camp, xalet, parcel·la, terrassa, pati o qualsevol altre lloc delimitat, hauran d'estar lligats, a no ser que es disposi d'un habitacle amb superfície, altura y adequat tancament, per a protegir les persones o animals que accedeixin o s'apropin a aquests llocs.

Els criadors, ensinistradors i comerciants d'animals potencialment perillosos hauran de disposar d'instal·lacions i mitjans adequats per la seva tinença.

La sostracció o pèrdua de l'animal haurà de ser comunicada pel seu titular al responsable del Registre municipal d'animals potencialment perillosos en el període màxim de 48 hores des del coneixement dels fets.

IDENTIFICACIÓ

Tots els animals potencialment perillosos pertinents a l'espècie canina hauran d'estar correctament amb un microxip.

LLEI CATALUNYA

A Catalunya es regula mitjançant la Llei 10/1999 del 30 de juliol, incloent també el que posteriorment es va aprovar al RD 287/2002 del 22 de març (Legislació Espanyola). En aquest decret s'amplien els mecanismes de control no només als propietaris del gos, sinó també als que els condueixin per espais públics.

Els apartats en què hem dividit la llei i hem classificat els apartats són els mateixos que en la legislació espanyola:

- Quins són els gossos afectats.
- Com obtenir la llicència i requisits a complir.
- Mesures de seguretat en la possessió d'aquests animals.

GOSSOS POTENCIALMENT PERILLOSOS:

A part dels descrits a l'apartat anterior corresponent a la legislació espanyola, aquí es descriuen a més a més certes característiques addicionals.

Llei 10/1999: Tenen la consideració de gossos potencialment perillosos, i els és aplicable aquesta Llei, els que presentin una o més d'una de les circumstàncies següents:

- Gossos que han tingut episodis d'agressions a persones o a altres gossos.
- Gossos que han estat ensinistrats per a l'atac i la defensa.
- Gossos que pertanyen a una de les races següents o a llurs encreuaments: Bullmastiff, Dòberman, Dog Argentí, Dog de Bordeus, Fila Brasileiro, Mastí Napolità, Pit Bull, de Presa Canari, Rottweiler, Staffordshire i Tosa Japonès.

Els Ajuntaments són qui determinarà la potencial perillositat dels gossos que manifestin un caràcter marcadament agressiu o que hagin protagonitzat agressions a persones o altres animals. Es farà mitjançant criteris objectius, bé d'ofici o després d'una notificació o denúncia, amb l'informe previ d'un/a veterinari/ria habilitat/ada per aquesta tasca.

Els criteris d'habilitació dels veterinaris seran determinats per la Comissió composta de:

- Quatre representants del Departament de Medi Ambient
- Quatre representants de les entitats municipals
- Dos representants dels col·legis veterinaris
- Dos representants de les universitats catalanes

I seran aprovats per ordre del Conseller de Medi Ambient.

A més d'això els de la Comissió tenen com a funció assessorar els aspectes relatius a l'aplicació del Decret i fer un seguiment de la potencial perillositat de les races de gossos perillosos als efectes de formular propostes a per a la seva classificació i mesures a adoptar.

LLICÈNCIA PER A LA TINENÇA I CONDUCCIÓ DE GOSSOS POTENCIALMENT PERILLOSOS

La llicència administrativa l'emet l'ajuntament del municipi on el gos resideix habitualment i on ha d'estar censat segons l'Article 7.1 decret 328/1998 (identificació i registre animals de companyia). Tota persona que condueixi per espais públics un gos li cal la llicència atorgada per l'ajuntament.

L'obtenció o renovació de la llicència administrativa requereix complir són els mateixos que els establerts pel RD 287/2002 a la legislació espanyola.

Amb la diferència que l'assegurança de cobertura a tercers no ha de ser inferior a 150.253 euros. A la pòlissa hi haurà de figurar les dades d'identificació de l'animal.

Anualment, coincidint amb la renovació de la pòlissa, se n'haurà de lliurar una còpia a l'Ajuntament per tal que es pugui comprovar la seva vigència.

Els animals potencialment perillosos, com ja hem dit, hauran d'anar identificats amb microxip al igual que els que no ho són. A l'hora de sol·licitar l'autorització administrativa hauran d'aportar, els justificants del compliment dels requisits ja descrits i un document acreditatiu de la identificació de l'animal mitjançant microxip.

MESURES DE SEGURETAT I REGISTRES

A les vies públiques, a les parts comunes dels immobles col·lectius, als transports públics i als llocs i als espais d'ús públic en general, han d'anar lligats i proveïts del corresponent morrió, i en cap cas no poden ésser conduïts per menors de setze anys.

Les instal·lacions que alberguin els gossos potencialment perillosos han de tenir les característiques següents, a fi d'evitar que els animals en surtin i cometin danys a tercers:

- a) Les parets i les tanques han d'ésser suficientment altes i consistents i han d'estar ben fixades per tal de suportar el pes i la pressió de l'animal.
- b) Les portes de les instal·lacions han d'ésser tan resistents i efectives com la resta del contorn i s'han de dissenyar per a evitar que els animals puguin desencallar o obrir ells mateixos els mecanismes de seguretat.
- c) El recinte ha d'estar convenientment senyalitzat amb l'advertiment que hi ha un gos d'aquest tipus.

REGISTRES:

S'hauran de tenir censats i anotats tots els gossos potencialment perillosos al registre censal que fa referència a l'article 3.1 de la Llei 10/1999: Quan es tracti dels gossos a què fa referència aquesta llei, en el registre censal de l'ajuntament que correspongui s'han d'especificar la raça i les altres circumstàncies que siguin determinants de la possible perillositat d'aquests gossos.

En el mateix registre s'hi anotaran les agressions de gossos a persones o a altres animals. Així doncs, els centres sanitaris i veterinaris de Catalunya hauran de comunicar dites agressions al Departament de Medi Ambient, que també les anotarà al registre general d'animals de companyia i les notificarà a l'ajuntament que correspongui.

Els registres serviran tan per determinar si un gos és potencialment perillós tot i no pertànyer a les races determinades com a tals i també per dur a terme estudis epidemiològics que valorin la potencial perillositat de les diferents races de gos.

ADDITIONALMENT:

Una persona que es determina que és posseïdora de un gos potencialment perillós té un termini d'un mes per sol·licitar la llicència administrativa des que l'autoritat municipal li comuniqui la potencial perillositat del seu animal.

El cost dels reconeixement i de l'expedició dels certificats a què es refereix el present decret serà el mateix que regeix per al reconeixement i l'expedició dels certificats de classe C en matèria de permisos de conduir.

Les persones posseïdores de gossos pp tenien fins el 28 de juny del 2002 per sol·licitar la llicència.

Mentre no s'aprovin els criteris d'habilitació dels veterinaris, s'entenen habilitats tots els què estiguin col·legiats.

LLEI A LES POBLACIONS

Pel que fa a les poblacions, els requisits per la tinença d'un gos considerat potencialment perillós són comuns:

Els seus propietaris o propietàries tenen l'obligació de complir, a més de totes les normes de caràcter general, les següents prescripcions:

- Dur-los lligats amb corretja curta i amb morrió als llocs d'espai públic.
- La persona que el porti per un espai públic, ha de portar sempre la llicència administrativa.
- No es pot dur més d'un d'aquests gossos per persona.
- En cap cas no poden ser conduïts per menors de 16 anys.
- Disposar d'unes instal·lacions per al manteniment dels animals que evitin que en puguin sortir i causar danys a tercers.
- La zona ha d'estar convenientment senyalitzada amb l'avís de la presència d'un animal potencialment perillós.
- No poden adquirir aquests tipus d'animals les persones menors d'edat ni les que hagin estat privades de la seva tinença judicialment o governativa.
- Disposar d'una assegurança de responsabilitat civil.
- Es prohibeix l'ensinistrament d'aquests animals per a atac i defensa, llevat dels animals destinats a Cossos de Seguretat i empreses de seguretat.

Els criadors han de realitzar tests de comportament dels gossos progenitors als centres de cria.

Els professionals veterinaris han d'informar l'autoritat competent si constaten, pel caràcter de les lesions, que l'animal ha estat utilitzat per a baralles o maltractat.

Les persones que vulguin tenir en propietat o conduir un gos potencialment perillós, hauran de ser obligatòriament majors d'edat i hauran de disposar de llicència administrativa emesa per l'ajuntament del municipi de residència.

Per a l'obtenció i la renovació de la llicència administrativa es requerirà:

- Ser major d'edat.
- Inscriure el gos al Cens Municipal d'Animals de Companyia.
- Acreditar que el gos està identificat mitjançant un microxip.
- Presentar una pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil per danys a tercers amb una cobertura no inferior a 150,253€ i amb vigència mínima d'un any.
- No haver estat sancionat per infraccions greus o molt greus, d'acord amb l'article 3 del decret 170/2002, d'11 de juny.
- Certificació de capacitat física i aptitud psicològica d'acord amb l'article 3 del decret 170/2002, d'11 de juny.
- Certificat negatiu d'antecedents penals, d'acord amb l'article 3 del Decret 170/2002, d'11 de juny i en relació amb els delictes que s'hi esmenten.

VIGÈNCIA DE LA LLICÈNCIA:

La llicència tindrà una validesa de cinc anys, podent ser renovada per períodes successius de la mateixa durada. No obstant, la llicència perdrà la seva vigència en el moment en què el seu titular deixi de complir qualsevol dels requisits exigits.

La persona posseïdora del gos potencialment perillós disposarà del termini d'un mes des de que l'autoritat municipal li comuniqui la potencial perillositat de l'animal per sol·licitar la corresponent llicència administrativa.

La sostracció o pèrdua de l'animal haurà de ser comunicada pel seu titular a l'autoritat responsable del Registre Municipal d'animals potencialment perillosos en un termini màxim de 48 hores.

RACES POTENCIALMENT PERILLOSES:

Després de consultar les Ordenances de:

- Sabadell
- Castellar del Vallès
- Manresa
- Solsona
- Cunit
- Girona
- Lleida

Hem arribat a la conclusió que pel que fa a les races que es consideren potencialment perilloses, ens trobem que la llista es manté bastant semblant entre poblacions, tot i

que hi poden haver variacions fins i tot entre poblacions veïnes com són Sabadell i Castellar del Vallès.

SABADELL:

D'acord amb l'establert per l'article 1 de la Llei 10/1999, de 30 de juliol, i per l'article 2 del Reial Decret 287/2002, de 22 de març, s'entén per gossos potencialment perillosos els que presentin una o més de les següents característiques:

- Que tinguin un caràcter marcadament agressiu o que hagin protagonitzat agressions a persones o a d'altres animals. La potencial perillositat haurà de ser reconeguda per l'autoritat competent atenent a criteris objectius.
- Que hagin estat ensinistrats per a la defensa i l'atac.
- Que pertanyin a una de les races següents o encreuaments:
 - Akita Inu
 - American Staffordshire Terrier
 - Bullmastiff
 - Dòberman
 - Dog Argentí
 - Dog de Bordeus
 - Fila Brasileiro
 - Gos de Presa canari
 - Mastí Napolità
 - Pit Bull Terrier
 - Rottweiler
 - Staffordshire Bull Terrier
 - Tosa Japonès o Tosa Inu
- Aquells altres que per norma de rang superior mereixin aquesta consideració.
- No tenen la consideració legal de gossos potencialment perillosos els que pertanyen a les Forces Armades, Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, Cossos de la Policia de la Comunitat Autònoma, Policia Local i empreses de seguretat amb autorització oficial.

CASTELLAR DEL VALLÈS:

Seguint la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, i la Llei 50/1999, de 23 de desembre, sobre el règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos.

Un animal potencialment perillós compleix les següents característiques:

- Animals que pertanyin a la fauna salvatge i es faci servir com a animal domèstic o de companyia si aquest pertany a una raça o espècie que té

capacitat de causar la mort a persones o altres animals, i danys a les coses.

- Els gossos que pertanyen a les races o creuaments de:
 - Pit Bull terrier
 - Staffordshire Bull terrier
 - American Staffordshire terrier
 - Rottweiler
 - Dog Argentí
 - Fila Brasiler
 - Tosa Inu
 - Akita Inu
- Gossos que tinguin en major part o totes les característiques:
 - Musculatura forta, aspecte poderós, robust, configuració atlètica, agilitat, vigor i resistència.
 - Caràcter marcat i valor gran.
 - Pèl curt.
 - Perímetre del tòrax comprès entre 60 i 80 cm, altura fins a la creu entre 50 i 70 cm i pes superior a 20 Kg.
 - Cap voluminós, en forma de cub, robust, amb crani ample i gran, i galtes musculoses i bombades. Mandíbules grans i fortes, boca robusta, ampla i profunda.
 - Coll ample, musculós i curt.
 - Pit massís, ample, gran, profund, costelles arquejades i llom musculat i curt.
 - Extremitats anteriors paral·leles, rectes i robustes, i extremitats posteriors molt musculoses, amb potes relativament llargues formant un angle moderat.
- Gossos que manifestin un caràcter marcadament agressiu o que hagin estat protagonistes d'agressions a persones o altres animals.

Després s'estableix com es farà la determinació de la perillositat potencial d'un animal. Serà l'Alcaldia o regidoria en qui delegui qui determini si un animal en qüestió compleix suficients característiques de les descrites anteriorment per a que es consideri dins dels perillosos. La decisió es fonamentarà en l'informe previ d'un veterinari que valorarà l'animal. Després de la notificació al propietari, aquest haurà de sol·licitar la llicència en el termini d'un mes des de l'endemà de rebre dita notificació.

GOSSOS POTENCIALMENT PERILLOSOS

DEFINICIÓ: al tractar-se d'un tema legal, varia en funció de la legislació de cada lloc. En general, es basa en la raça, les característiques morfològiques i les conductes anteriors.

Cal dir que gos potencialment perillós no és sinònim de gos agressiu en tots els casos.

RACES POTENCIALMENT PERILLOSES A ESPANYA I CATALUNYA

AMERICAN PIT BULL TERRIER

País/any origen: Estats Units, s. XVIII

Funció: originàriament, baralles contra toros i ossos i baralles de gossos

Pes: Mascle: 16-30 kg / Femella: 13-25 kg

Alçada: 43-56 cm

Esperança de vida: 8-15 anys

Comportament i funció actual: Actualment són gossos de servei (busca i captura, policia, ajuda per persones sordes i altres serveis generals). Són intel·ligents i atlètics. Són dòcils amb la família i els nens, però poden presentar agressivitat cap a altres gossos.

Característiques físiques: són gossos de constitució robusta. El cap és de longitud mitja i forma rectangular, amb el crani pla i ample i mandíbules prominents i robustes. Les orelles són de tamany mitjà i caigudes i els ulls són rodons i foscos, separats entre sí i en una posició baixa. El nas pot ser rosat o negre. Tenen el cos curt i robust, amb el llom una mica arquejat, potes grans i verticals i la cua d'inserció baixa. El pèl és curt i aspre i s'accepta qualsevol color.

STAFFORDSHIRE BULL TERRIER

País/any origen: Anglaterra, principis s. XIX

Funció: originàriament, s'utilitzava en lluites contra ossos i toros o com a guardià de cases o ramats.

Pes: Mascle: 13-17 kg / Femella: 11-15 kg

Alçada: 36-41 cm

Esperança de vida: 12-16 anys

Comportament i funció actual: gos intel·ligent, actiu i sense pors. Molt lleial i afable amb les persones. Actualment, s'utilitza com a

gos de guarda o d'atac, encara que cada cop més es tenen de gossos de companyia ja que són molt tolerants amb els nens.

Característiques físiques: gos de mida mitjana, robust i amb els músculs molt desenvolupats. Tenen el cap ample amb els músculs occipitals molt definits i la mandíbula robusta, vist des de dalt té forma triangular. Orelles petites i amb forma de rosa. Ulls rodons i foscos. Cos musculat amb el coll i les espatlles molt desenvolupades. Cua d'inserció baixa. Pèl curt i suau de color blanc, negre, blau, vermell, crema o qualsevol d'aquests colors amb taques blanques.

AMERICAN STAFFORDSHIRE TERRIER

País/any origen: Estats Units

Funció: originàriament, s'utilitzava en lluites contra ossos i toros o com a guardià de cases o ramats.

Pes: Mascle: 25-35 kg / Femella: 20-30 kg

Alçada: Mascle: 46-48 cm / Femella: 43-46 cm

Esperança de vida: 9-15 anys

Comportament i funció actual: gos de guarda o atac i de companyia. És un gos social amb les persones i protector. Tendeix a ser agressiu amb altres gossos degut a que són molt reactius a la mínima amenaça.

Característiques físiques: gos de mida mitjana amb la musculatura molt desenvolupada. El crani és ample, aprimant-se cap al morro, amb la depressió naso-frontal ben pronunciada i les mandíbules ben marcades. Els orelles són de tamany mitjà i caigudes a la meitat. La coloració de la trufa ha de ser negra, no s'accepta cap despigmentació o color més clar. Cos compacte, amb el coll i el pit ample i les potes separades, sense angulació a les anteriors i amb una angulació mínima a les posteriors. Pèl curt, dur i compacte. La capa pot ser qualsevol color, únic o combinats, però el blanc no pot superar el 80%.

DOBERMAN PINSCHER

País/any origen: Alemanya, finals s. XIX

Funció: gos de guarda o policia

Pes: Mascle: 34-41kg / Femella: 27-36 kg

Alçada: Mascle: 68-72 cm / Femella: 63-68 cm

Esperança de vida: 10-13 anys

Comportament i funció actual: actualment ja no es fan servir tan com a gossos de guarda o policia sinó que tendeixen a ser gossos de companyia. Són gossos intel·ligents, de caràcter fort, valents i obedients. Emocionalment és fràgil i sensible.

Característiques físiques: són gossos de mida mitjana-gran, d'aspecte atlètic i musculós. El cap i el morro són estrets. Les orelles són grans, caigudes i de forma triangular. El color del nas varia entre negre, marró, gris o rosat depenent de la capa. Els ulls tenen forma d'ametlla i són de color marró. La llargada del cos és igual a l'alçada del gos i les extremitats són primes i rectes. El pèl és curt i compacte i la capa pot ser negre, vermell, blau o crema.

PRESA CANARI

País/any origen: Illes Canàries

Funció: antigament, gos de lluita o conductor de ramats de vaques

Pes: Mascle: 45-57 kg / Femella: 40-50 kg

Alçada: Mascle: 61-66 cm / Femella: 57-62 cm

Esperança de vida: 11 anys

Comportament i funció actual: gos de salvament en muntanya, caça i companyia. Té un caràcter dominant amb tendència a la lluita, sobretot entre mascles. És noble i dòcil amb la família, però desconfiat amb els desconeguts.

Característiques físiques: gos de mida mitjana-gran, corpulent i longilini. Crani convex, ample i quadrat; amb els músculs maseters i temporals desenvolupats. Orelles d'inserció alta i penjants en forma de rosa. Presenten una certa papada. Coll i pit ample i musculós. Cua d'inserció alta més ample a la base i fina a la punta. El pèl és curt i una mica aspre. La capa pot ser tigrada o lleonada, des de marrons clars fins al negre. Pot presentar taques blanques i la màscara de la cara ha de ser sempre fosca.

ROTTWEILER

País/any origen: Alemanya, segle XIX.

Funció: Gos pastor i de guarda.

Pes: 41-50Kg

Alçada: 58-69Kg

Esperança de vida: 9-10anys

Comportament i funció actual: Protector, decidit, tranquil, segur de si mateix, treballador entusiasta, dòcil i obedient. Companyia i

treball.

Característiques físiques: Capa negra amb marques simètriques de color foc, front arquejat i orelles penjants, petites i separades, crani ample entre les orelles, pit ample i baix, canells inclinats endavant, quaters posteriors amples i forts, peus anteriors menors que els posteriors. Gran i robust.

DOGO ARGENTÍ

País/any origen: Argentina, dècada dels 1920, estandarditzada als 40s.

Funció: Caçar pumes i jaguars

Pes: 36-45Kg

Alçada: 61-69cm

Esperança de vida: 9-12 anys

Comportament i funció actual: Intrèpid, coratjós, dòcil, lleial i estoic. Companyia, treball.

Característiques físiques: Blanc per complet, tot i que es poden veure traces de pigment a la pell a través del pelatge, pèl curt i llis, mandíbules amples, potes llargues, rectes i fortes, coll musculat, arquejat i gruixut, pit ample i profund.

FILA BRASILEIRO

País/any origen: Brasil, segle XIX.

Funció: Caça major, controlar bestiar i defensar-los dels grans felins també rastrejar esclaus fugitius.

Pes: 41-50Kg

Alçada: 61-76cm

Esperança de vida: 10-15anys

Comportament i funció actual: Intrèpid, agressiu. Companyia i treball.

Característiques físiques: Coloració pèl variable, sempre curt i llis, cap gros i bombat, pit musculós, potes anteriors fortes i posteriors més llargues, quaters posteriors forts i massissos, nas ample, papada i plecs cutanis prominents.

DOGO DE BURDEOS

País/any origen: França, segle IV.

Funció: Gos caçador i de guarda. En circs se l'enfrontava a toros.

Pes: 36-45Kg.

Alçada: 58-69cm

Esperança de vida: 10-12 anys.

Comportament i funció actual: Decidit, temerari, però també pacífic, noble i afectuós. Companyia i treball.

Característiques físiques: Capa color uniforme sòlid vermell/foc/lleonat/caoba que es permet tacat en blanc, pèl curt i llis, crani ample i massís, orelles implantades ben enrere del cap, prognatisme inferior (braquicèfal), cara arrugada i cames robustes i potents.

TOSA INU

País/any origen: província de Tosa (Japó) 1850

Funció: gos de lluita

Pes: 36-61 kg (60-100 kg)

Alçada: 62-82 cm

Esperança de vida: 10-12 anys

Comportament i funció actual: lleial i sensible, protector, valent, dòcil i afectuós. És bastant estable si s'educa correctament, tolera bé altres animals i és molt bo amb els nens. Toleren molt bé el dolor. Gos de guarda i protecció

Característiques físiques: és un gos gran, de cap ample que acaba abruptament. El musell és llarg i quadrat, amb unes mandíbules fortes. Els ulls són petits i marró fosc, les orelles d'inserció alta són petites i primes, penjant molt a prop de les galtes. El coll és musculós. La cua és gruixuda a l'arrel però es va afilant, i arriba a les sofrages. El pelatge és curt, dens i dur, de color llis, bigarrat o multicolor.

AKITA INU

País/any origen: illa de Honshu (Japó)

Funció: caçar cérvols, porcs senglars i óssos.

Pes: 41-50 kg els mascles i 38-48 les femelles

Alçada: 53-61 cm els mascles i 48-56 cm les femelles

Esperança de vida: >10 anys

Comportament i funció actual: Territorials, intel·ligents, valents, freds; solen mostrar dominància cap als altres gossos.

Actualment s'utilitzen com a gos policia i de guarda.

Característiques físiques: gran, poderós, alerta i corpulent; de el cap ample, ulls relativament petits i orelles erectes tirades cap en davant en línia amb el clatell. La cua ha de ser llarga i cargolada, ben proporcionada amb el cap.

BULLMASTIFF

País/any origen: Gran Bretanya

Funció: acompanyaven als guardaboscors per dissuadir caçadors furtius

Pes: 50-60 kg els mascles i 41-50 kg les femelles

Alçada: 63-69 cm els mascles i 61-66 cm les femelles

Esperança de vida: >10 anys

Comportament i funció actual: Rarament agressiu (però sí quan fa falta), tranquil, alegre i lleial. Tolera bé els nens i busca l'atenció de les persones. Gos de guarda i rescat.

Característiques físiques: complexió poderosa, simètrica i forta sense ser voluminós; sorollós i actiu. El cap és ample, gran i arrugat, amb el musell ample i profund. El front és pla amb un stop moderat. El nas és ample i les narines grans. Els ulls són de mida mitjana i de color d'avellana fosc. Les orelles tenen forma de V i són d'inserció alta i ample; les porta prop de les galtes, donant una aparença al crani més quadrat encara. La cua és forta i d'alta inserció, més gruixuda a l'arrel que a la punta, recta com corbada, i arriba a les sofrages (*hocks*).

MASTÍ NAPOLITÀ

País/any origen: Itàlia (segle IV aC)

Funció: gos de lluita (guerres), policia i guarda

Pes: 60-70 kg els mascles i 50-60 kg les femelles

Alçada: 66-79 cm els mascles i 61-74 cm les femelles

Esperança de vida: <10 anys

Comportament i funció actual: lleial, intel·ligent, independent, aprenen ràpidament. Tenen una alta tolerància al dolor.

Característiques físiques: és un gos pesat, musculós i rabassut. Té uns ulls d'expressió penetrant; orelles petites, triangulars i que pengen enganxades a les galtes (tot i que se'ls hi solen tallar). La cua és gruixuda a l'arrel (també es sol amputar deixant només 1/3 del total de la seva longitud). Té una manera de caminar lenta i pesada, com un ós.

AGRESSIVITAT I RISCOS: SENSACIONALISME O FONAMENTS CIENTÍFICS?

Dins d'aquest apartat, es pretén fer un contrast entre les notícies trobades en premsa al llarg dels últims catorze anys i una sèrie d'articles destinats a l'estudi de l'agressivitat en gossos.

En quant a notícies, hem pogut comprovar que la majoria fan referències a atacs causats per gossos considerants en molts llocs potencialment perillosos, així com també n'hi ha que no especifiquen la raça i tipologia del gos agressor.

Heus aquí el recull de fets:

2000:

- Santa Lúcia de Tirajana (Gran Canaria). Mor nena alemanya (20 mesos). Staffordshire d'amics de la família.
- Entre Valencia i Gines (Sevilla). Mor home de 79 anys mentre passejava per unes finques. Huskie Siberiano.
- Girona. Ferit noi de 13 anys mentre anava pel carrer. Dogo Argentí

2001:

- Ribeira (A Coruña). Mor home de 52 anys atacat pel seu propi gos després de colpejar-lo amb una barra de ferro. Pastor Alemany.

2002:

- La Coría (Gijón). Mor home de 81 anys agredit per tres gossos d'un veí. Races desconegudes.
- Carcaixent (València). Mor home de 29 anys atacat per dos gossos, quan intentava robar a la finca d'aquests. Creuaments de Rottweiler i Mastí.

2003:

- Mijas (Málaga). Mor home de 30 anys quan robava en un desballestament. Tres Mastins Napolitans.
- Calzada de Calatrava (Ciudad Real). Mor nadó de 20 mesos atacat pel gos de casa seva. Dogo Alemany.

2004:

- Benifaió (València). Mor home entre 60 i 70 anys en el seu domicili, atacat pel seu propi gos. Pit Bull.

- Lluçmajor (Mallorca). Mor nena de 4 anys a casa del seus tiets. Ca de Bestiar i creuament de Bòxer i Pastor Belga.

2005:

- Sitges (Barcelona). Mor nena de 2 anys atacada pel gos d'una amiga de la mare. Akita Inu.

2006:

- La Laguna (Tenerife). Mor dona de 50 anys atacada pel gos del seu fill mentre estenia la roba. American Staffordshire Terrier.

2007:

- Pinos Puente (Granada). Mor home de 79 anys. Tres Pit Bulls de la casa veïna.
- Cañete la Real (Málaga). Mor home de 40 anys atacat pel seu gos quan li anava a donar el menjar. Mastí.

2009:

- Vilassar de Mar (Barcelona). Mor home de 94 anys atacat pel seu gos. Raça desconeguda.
- Elche (Alicante). Mor home 65 anys atacat pel gos guarda de la feina. Akita Inu.

2010:

- Terrassa (Barcelona). Dona en coma a causa de l'atac del gos que estaven cuidant els seus veïns. Creuament de Rottweiler amb Pastor Alemany.
- Reus (Tarragona). Ferit home de 34 anys atacat per dos gossos mentre passejava el seu. Races desconegudes.

2011:

- Elche (Alacant). Ferida parella en una benzinera, atacats per tres gossos. Dòbermans.

2012:

- Mira-sol (Sant Cugat). Ferida noia jove atacada per un altre gos mentre passejava el seu. Pastor Alemany.

2013:

- Roses (Girona). Ferits dos nens de 6 i 7 anys pel gos de la casa mentre jugaven al carrer. Raça considerada potencialment perillosa.
- Girona. Atacades varies persones (una ferida greu) per un gos que es va introduir a les instal·lacions del SEM. Pastor Alemany.
- Toledo. Ferits tres nens per un gos amb ràbia. En un principi els mitjans afirmen que es tracta d'un Pit Bull, però posteriorment per les xarxes socials es va desmentir, evidenciant que es tractava d'un creuat de Podenc i Labrador.

L'agressió com a comportament és un problema molt important, tant per freqüència com per conseqüències, ja que és un dels motius principals d'abandó de gossos en gosses. Els dos criteris majoritaris quan s'adopta un animal són la raça i el sexe, aquests factors són interessants d'estudiar en relació a l'agressivitat.

S'han consultat articles que intentaven fer una aproximació de la relació entre agressivitats dirigides cap a diferents objectius i la raça del gos.

En molts casos, les diferències en l'agressivitat dels gossos han estat establertes segons les estadístiques de mossegades, el comportament a les clíniques veterinàries i segons l'opinió d'experts del comportament. Tot això sense tenir en compte major risc de patir ferides més greus en els casos de gossos de major mida o més potents de conformació i l'existència d'estereotips racials.

Algunes races han estat testades i sembla que mostrin més agressivitat en general, aquestes serien: els Dachshund, Chihuahua i Jack Russell Terrier, davant d'altres que sembla que mostrin agressivitat en situacions més concretes. En general, l'agressivitat dirigida a humans es troba més en races petites ja que sembla ser que és més tolerable. En altres estudis, veiem com el Cocker Spaniel Anglès i, en menor mesura, el Gos d'atura Català despunten en alta agressivitat vers persones.

Per exemple, en el cas dels Akita, Siberian Husky i Pit Bull l'agressivitat es mostrava més aviat dirigida cap a gossos desconeguts.

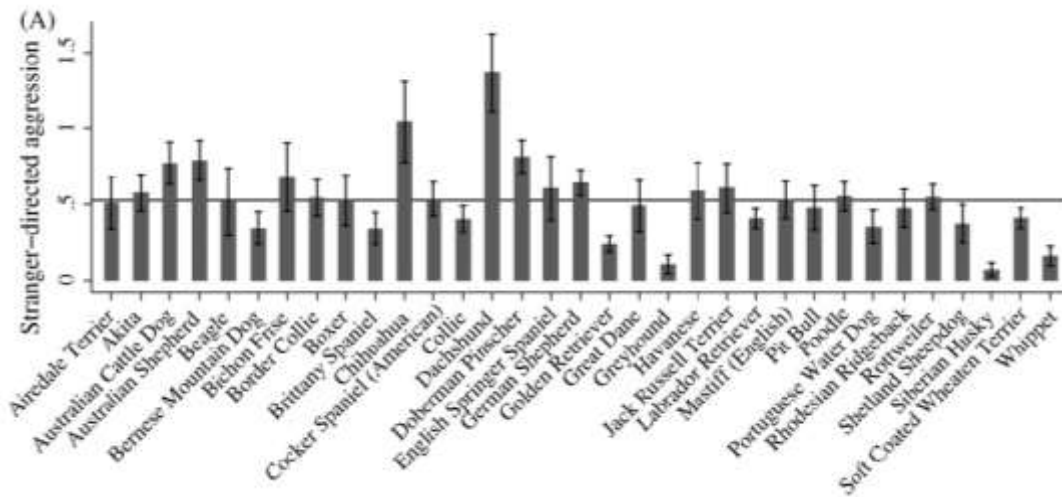
En quant a l'agressió dirigida cap als estranys, es sol establir amb dos paràmetres:

- *Watchdog Barking*, que vol dir si borda en presència d'un estrany
- *Territorial defense* que fa referència als atacs a intrusos.

Les races que s'han trobat que assoleixen una major puntuació són: Dachshund, Chihuahua, Dobermann Pinscher, Rottweiler, Yorkshire Terrier i Canitx. Per contra, les races que semblen tenir una menor agressivitat vers estranys són: Basset Hound, Golden Retriever, Labrador retriever, Siberian Husky, Bouvier de Berna, Brittany Spaniel, Whippet i Greyhound. Sorprenentment, les races com les del Pit bull comparades amb la seva fama de raça perillosa i la seva implicació en successos fatals,

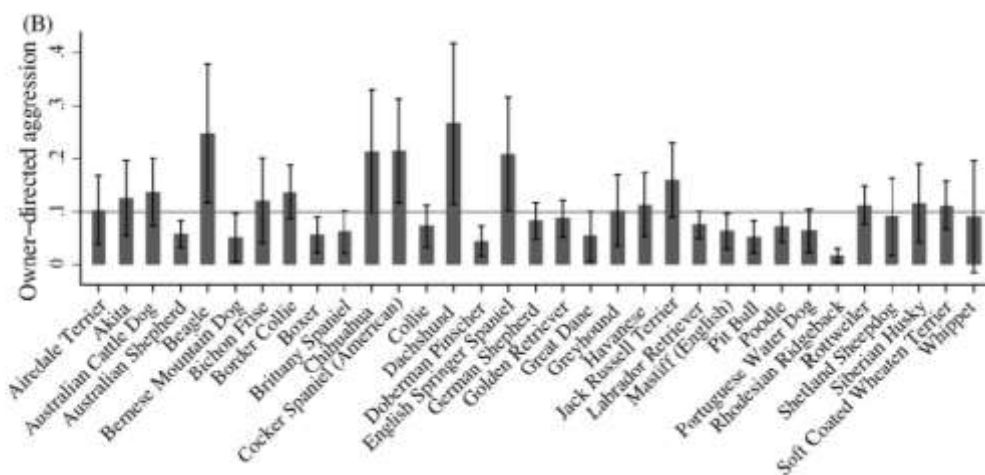
sembla ser que tenen un baix índex d'agressivitat vers estranys. Evidenciant que la por sembla ser el principal desencadenant de les agressions a desconeguts.

És doncs aquest el problema, que tot i la poca mostra d'agressivitat vers estranys, les seves conseqüències són fatals degudes a: la gran força i mida que tenen, la poca mostra de signes d'avís i la seva tenacitat en els atacs. En canvi, races petites com el Chihuahua o el Dachshund tenen alt índex d'atacs a persones però, per la seva mida reduïda, no són de conseqüències tant greus.

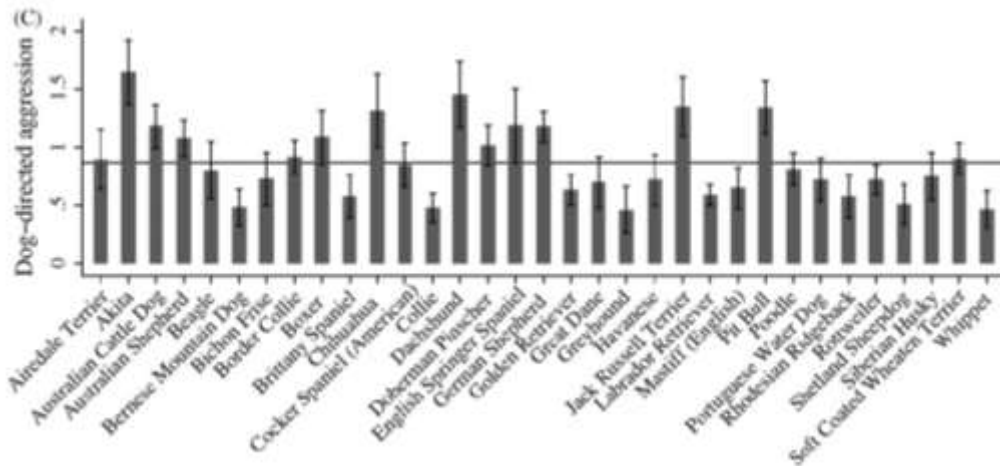
En quant a dades d'agressivitat dirigida al propietari i membres de la família, sembla ser que la majoria de cops són per protecció de recursos o conflicte social i/o dominància, sobretot per haver-los retirat menjar o objectes. Els gossos implicats en aquests tipus d'agressió solen ser vells, més porucs i de menor mida (raça més petita) comparats amb la resta de gossos.

Evolutivament parlant, es creu que s'han seleccionat animals que no mostrin agressivitat cap al propietari, a més l'agressivitat en animals de races més potents i grosses és més difícil de manejar i tolerar. És per això que la prevalença de la ODA (agressivitat dirigida al "owner") és baixa, sent més habitual en les races del tipus: Basset Hound, Beagle, Chihuahua, American cocker Spaniel, Dachshund, English Springer Spaniel i el Jack Russell Terrier.

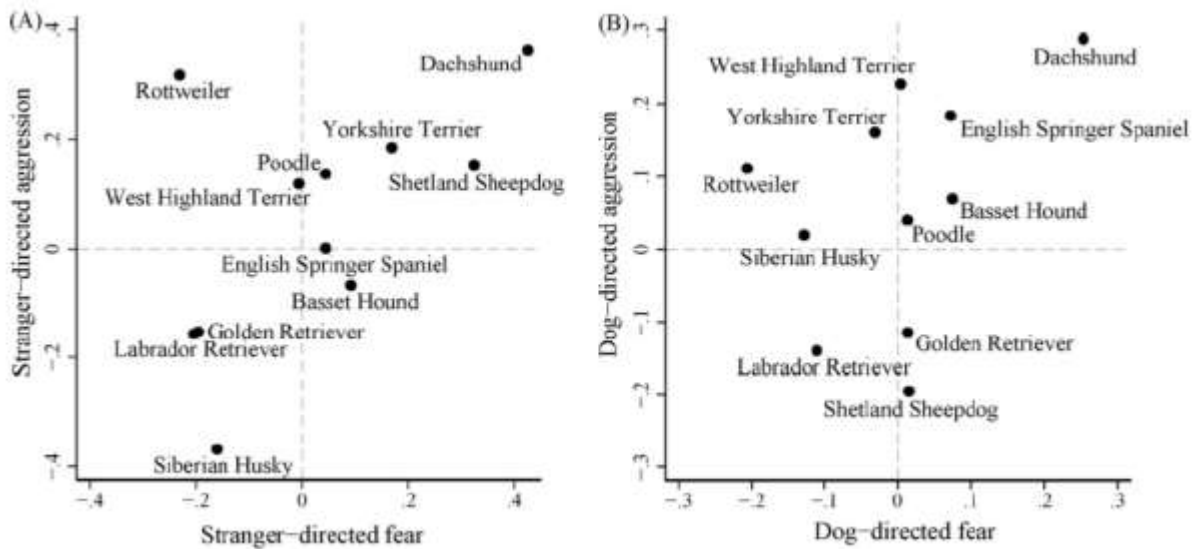
En l'agressivitat dirigida cap a altres gossos, es manifesta un patró molt específic de cada raça, per exemple, als estudis consultats veiem que el Dachshund mostra similar agressivitat enfront gossos i humans. L'Akita, Jack Russell Terrier i Pit Bull Terrier solen mostrar més agressivitat cap a altres gossos i, en aquest aspecte, semblen ser particularment agressius: Akita, Bòxer, Pastor Australià, Pastor Alemany, Pit Bull, Chihuahua, Dachshund, English Springer Spaniel, Jack Russell Terrier i West Highland White terrier.

La majoria dels que inicien la baralla fora de la seva llar són gossos de pura raça, sobretot Pastors Alemanys i terriers. Mentre que entre gossos que comparteixen habitatge són més comunes les baralles entre gossos pastors i gossos *non-sporting*.

Com ja hem dit un dels motius més freqüents d'agressivitat és la por i és interessant veure'n la relació, ja que sembla ser bastant diferent en les diferents races. Les races que mostren més agressivitat i, en canvi, semblen tenir poca por als estranys són els Doberman Pinscher, Jack Russell Terrier, Rottweiler, West Highland White Terrier, Pastor Australià i Pastor Alemany. Veiem molta agressivitat i molta por en els cas del Dachshund, Chihuahua i Yorkshire Terrier. I finalment, més por que agressivitat en els Shetland Sheep Dogs i Greyhounds.

Clarament es veu doncs, com les races que tenen més agressivitat que por serien aquelles desenvolupades i seleccionades per treballar en feines que requereixen certa agressivitat i seguretat com caçar, protecció-guarda i pastura.

La relació de les races amb l'agressivitat es troba molt relacionada amb l'actitud de les persones envers aquella raça i també sembla ser que hi pot haver un factor genètic degut a la selecció que han patit. Podem afegir que actualment es selecciona en contra de l'agressivitat, tant de forma intencionada com de forma indirecta.

Està acceptat que el dolor causa agressivitat com a mecanisme de defensa. Això és degut a que l'estrès que causa el dolor provoca una disminució de l'activitat de la serotonina al cervell, la qual està relacionada amb el comportament agressiu. L'agressivitat per dolor és el problema primari en el 2-3% de casos d'agressivitat referits a l'especialista i a la majoria dels casos es tracta de dolor per osteoartrosi deguda a displàsia de maluc, ja que és una de les malalties ortopèdiques més comunes en gossos. És important assegurar-se que l'animal no té cap problema de salut que pugui explicar el comportament agressiu abans de pensar en altres problemes de comportament.

No hi ha gaire casos documentats en relació a l'agressió depredadora dirigida a les persones o altres animals, ja que la majoria de gossos estan ben socialitzats. L'agressió depredadora és considerada un tipus d'agressió no afectiva, ja que no passa com a resultat de l'activació del sistema nerviós simpàtic. S'activen centres del sistema nerviós central a través de senyals mostrades per la presa quan aquesta escapa. És difícil de tractar mitjançant dessensibilització i modificació de conducta. El càstig tampoc corregeix aquest comportament, ja que la presa actua com a recompensa abans de poder aplicar el càstig.

Segons les bases de dades d'etòlegs la majoria de gossos que presenten agressivitat són mascles. La castració hi influeix segons el tipus d'agressivitat i cal tenir-ho en compte, ja que cada vegada hi ha més animals esterilitzats a la nostra població. S'ha

vist que la gravetat de les lesions i la importància que li dóna el propietari és major en gossos mascles de raça pura.

Tot i així, quan es tracta de conflictes dins de casa les femelles presenten més agressivitat, mentre que els mascles ho fan a fora. Les baralles dins de casa solen ser entre individus del mateix sexe i solen iniciar-les els individus més joves i/o nous.

Els adults són la majoria de les víctimes de mossegades reportades al veterinari, a diferència dels casos que estan disponibles en les fons d'informació de sanitat pública. La gran part de les lesions es donen en mans i braços.

A més, els amos són les víctimes més comuns de les mossegades i també qui menys casos d'agressió reporten. En general, la gent que és mossegada per un gos sol buscar més atenció mèdica en els casos que el gos és d'un desconegut. Això no vol dir que les ferides siguin sempre més greus, ja que s'ha demostrat que les ferides més greus es donen als propietaris, sinó que la víctima sol estar més preocupada per possibles malalties zoonòtiques o espantada, i més si els agredits són nens. S'ha determinat que els atacs més reportats i que reben més atenció sanitària solen implicar ferides al cap.

Es van buscar quins són els factors de risc per que es doni l'agressivitat de gossos cap als seus amos dins de casa. El principal factor de risc són les femelles de races petites castrades o no. Tot i que hi ha diferències entre estudis.

CONCLUSIONS

Els atacs de gossos que surten a les notícies mostren una imatge esbiaixada de la realitat ja que ressalten aquells de més gravetat però no els més freqüents. Els estudis científics proven que les races amb tendències més agressives no són les que surten a les notícies sinó les que la gent coneix com a més familiars i inofensives.

ENTREVISTES A PROFESSIONALS DEL MÓN DEL GOS SOBRE TINENÇA DE GOSSOS POTENCIALMENT PERILLOSOS

Enquesta destinada a l'elaboració del treball de deontologia. Pretenem aprofundir en les races potencialment perilloses i el seu paper dins la societat, tant des del punt de vista del ciutadà com de professionals del sector (ensinistradors, veterinaris, etòlegs...). Us volem agrair amb antelació el temps que dedicareu a respondre aquest petit qüestionari. Moltes gràcies.

ENTREVISTA A TOMÁS CAMPS MOREY, DIPLOMAT ECAWBM, SERVEI D'ETOLOGIA DE L'HOSPITAL CLÍNIC VETERINARI DE LA UAB.

1. Temps que fa que treballa amb gossos.

Uns 10 anys.

2. Està d'acord amb la classificació legal de races de gossos potencialment perilloses? Hi troba incongruències?

No, no n'estic d'acord. La llei és subjectiva i sense una base científica sòlida. A més, les races varien entre comunitats autònomes i/o països, el que ja diu que les races incloses no ho són per criteris objectius.

Per mi el més incongruent és que la llei té com a objectiu disminuir el número de mossegades de gossos en la societat, i ho intenta fer controlant només un dels molts factors que intervenen en l'agressivitat, el genètic. A més, avui en dia es sap que la genètica no té molta importància en l'expressió de comportaments agressius.

El que sí que és cert, és que controlant els animals que tenen més capacitat de fer mal (per característiques físiques, però no necessàriament per raça) podem controlar una mica millor els atacs més greus, així com depurar responsabilitats legals en el cas que es produeixi finalment un atac.

3. Faria alguna modificació del llistat (excloure/incloure)?

No faria cap llistat, probablement em centraria més en les característiques físiques dels animals que podrien tenir més capacitat de fer mal.

Tot hi així, seria un dels múltiples canvis que faria a la llei, per no dir que la faria totalment nova. En altres paraules, crec que llei hauria de donar més pes a altres factors que intervenen en que un animal sigui agressiu, si realment volem disminuir la incidència d'agressivitat en una determinada societat.

- a. Des del seu punt de vista, les races nòrdiques (que són més properes al llop genèticament) s'hi haurien d'incloure?**

Queda respost en la pregunta anterior.

- 4. Creus que les mesures que posa la llei per controlar aquest tipus d'animals (morrió, papers, assegurança, impostos..) són útils? Realment s'apliquen?**

El fet de que un animal agressiu porti morrió, tingui una assegurança, etc. és positiu per evitar atacs per una banda, i per depurar responsabilitats per una altra.

El problema és que la llei, així com està formulada, és del tot ineficaç pel que hem dit abans, no té en compte altres factors probablement més importants que el genètic. De fet, que és ineficaç ho sabem per algun estudi, fet a Itàlia concretament (que té una llei semblant a la nostra) que demostra que hi ha el mateix nombre de mossegades abans que després d'aplicar aquestes mesures.

Pel que fa a la seva aplicació, crec que sí es porten a terme. La gent sap que ho ha de fer. A més, la part sancionadora de la llei és bastant dura des del punt de vista econòmic per a aquells que la incompleixen, el que fa que la gent la intenti portar al dia.

- 5. Creu que influeix més la raça o l'actitud/educació/ensinistrament impartit per l'amo en quant a que es presentin casos d'agressivitat?**

L'agressivitat és un problema multifactorial (experiències de la mare durant la gestació, genètica, experiències del cadells durant els diferents períodes del desenvolupament, educació en l'edat adulta, dieta, experiències...) i la llei només actua sobre un d'aquests factors que, a més a més, des del meu punt de vista, és un dels menys importants.

- 6. Creu que als amos de gossos que tenen agressivitat els costa admetre-ho?**

Depèn. La tolerància del propietari és individual, n'hi ha que a la mínima venen a la consulta d'etologia i altres que el gos els mossega moltes vegades i no fan el pas de venir, o no ho admeten o, simplement, no els hi suposa un problema. De fet alguns amos ho potencien (per guardar una casa, p.e.).

7. Dins de la seva experiència, amb quines o quins tipus de races sol tenir més problemes d'agressivitat a l'hora de manipular-los?

És difícil respondre ja que està molt esbiaixat pel tipus de raça que està de moda per la societat en cada moment. El Cocker és l'única raça que se sap que és més agressiva que les altres, però torno a dir que l'agressivitat és un problema multifactorial i que, per això, que la llei es fixi només en un dels factors no té sentit.

8. Quines recomanacions donaria a un veterinari que es trobés en una situació d'aquestes?

Bàsicament 3 punts:

- Prevenció → que l'animal s'acostumi a la manipulació mèdica amb un ensinistrament mèdic.
- "Low-stress handling" → coneixement d'una manipulació bàsica general per poder manejar-lo creant-li el mínim estrès possible.
- Sedació → hauria de ser un últim recurs, però hem d'intentar garantir sempre la seguretat del personal veterinari. Si no està garantida i l'animal té un procés patològic que no pot esperar a que el reeduquem a deixar-se manipular, l'haurèm de sedar o anestesiàr.

9. Quina creu que és la principal causa d'agressivitat en gossos?

Les que més veiem els veterinaris especialistes és l'agressivitat competitiva cap als propietaris, però això no vol dir que sigui la més prevalent.

10. Vostè proposaria la castració com a possible solució en un d'aquests casos?

La castració només funciona en un 60% dels casos d'agressivitat intrasexual (mascle - mascle). En la resta de casos d'agressivitat no funciona.

11. Creu que la societat, en general, té por d'aquestes races?

Són unes races que estan estereotipades. Crec que hi ha una mica de tot però sí, potser sí.

12. Aquestes races sembla que estan en auge, de moda, pensa que això pot influir en la imatge de les mateixes (positivament/negativament)?

Jo no crec que estiguin de moda. Cada vegada se'n veuen menys, i les gosses estan plenes d'animals d'aquestes races o els seus creuaments. El més important, a més, és que quan hi ha una raça que es posa de moda, la gent en vol fer negoci i fan cria intensiva, deslletant les cries abans d'hora...

Aquesta praxis pot acabar facilitant l'aparició de problemes de comportament i, per tant, mala imatge a la raça en general.

ENTREVISTA A ORIOL RIBAS RECOLONS, LLICENCIAT EN CIÈNCIES BIOLÒGIQUES PER LA UNIVERSITAT DE BARCELONA, MEMBRE ESVCE I DE LA SOCIETAT ESPANYOLA D'ETOLOGIA.

1. Temps que fa que treballa amb gossos.

19 anys.

2. Està d'acord amb la classificació legal de races de gossos potencialment perilloses? Hi troba incongruències?

No m'agrada. Crec que hi ha incongruències perquè un labrador podria ser considerat una raça potencialment perillosa.

3. Faria alguna modificació del llistat (excloure/incloure)?

Més que modificar la llista, modificaria la llei.

4. Creus que les mesures que posa la llei per controlar aquest tipus d'animals (morrió, papers, assegurança, impostos..) són útils? Realment s'apliquen?

Han sigut i són de certa utilitat per controlar certs col·lectius humans posseïdors de gossos.

5. Creu que influeix més la raça o l'actitud/educació/ensinistrament impartit per l'amo en quant a que es presentin casos d'agressivitat?

Quins tipus d'agressivitat? La conducta, com és sabut, és una expressió fenotípica.

6. Creu que als amos de gossos que tenen agressivitat els costa admetre-ho?

L'agressivitat és una potencialitat, tothom en posseeix en major o menor mesura.

7. Dins de la seva experiència, amb quines o quins tipus de races sol tenir més problemes d'agressivitat a l'hora de manipular-los?

Sembla que el Cocker daurat està relacionat amb més problemes d'agressió.

8. Quines recomanacions donaria a un veterinari que es trobés en una situació d'aquestes?

Que tingui coneixements d'etologia.

ENTREVISTA A MARTA PLANELLAS BACHS. SERVEI DE MEDICINA INTERNA DE L'HOSPITAL CLÍNIC VETERINARI DE LA UAB.

1. Temps que fa que treballa amb gossos.

11 anys

2. Està d'acord amb la classificació legal de races de gossos potencialment perilloses? Hi troba incongruències?

Segons el meu parer crec que és important establir uns límits. Classificar quines races de gossos són perilloses segons la morfologia i el pes probablement és la forma més útil. Tot i així, hi ha gossos amb aquesta morfologia que no són gens perillosos i d'altres que no s'inclouen que sí que ho són.

3. Faria alguna modificació del llistat (excloure/incloure)?

El trobo correcte.

a. Des del seu punt de vista, les races nòrdiques (que són més properes al llop genèticament) s'hi haurien d'incloure?

Crec que com a races grans poden tenir més perillositat per la força però no caldria incloure-les d'entrada.

4. Creus que les mesures que posa la llei per controlar aquest tipus d'animals (morrió, papers, assegurança, impostos..) són útils? Realment s'apliquen?

És una forma de controlar que, d'entrada, és útil però que encara no s'està aplicant al 100%. Serveix per anar conscienciant als propietaris, que hi ha riscos amb els gossos i que ells, com a propietaris, en són responsables.

5. Creu que influeix més la raça o l'actitud/educació/ensinistrament impartit per l'amo en quant a que es presentin casos d'agressivitat?

És claríssim que l'educació, l'ensinistrament i l'actitud són temes claus que determinaran si un gos pot ser perillós o no. Tot i així, en unes mateixes condicions d'educació, un gos amb les mandíbules molt potents és molt més perillós, per la seva força, que una raça més petita o menys musculada.

6. Creu que als amos de gossos que tenen agressivitat els costa admetre-ho?

És molt comú que els propietaris no vulguin adonar-se de la perillositat del seu gos. Normalment, s'excusen amb que això només li ha passat un cop, o només quan són estranys, etc. Sovint quan algun membre de la família pren mal, acostumen a admetre-ho.

7. Dins de la seva experiència, amb quines o quins tipus de races sol tenir més problemes d'agressivitat a l'hora de manipular-los?

Els Cockers de color marró, Rottweilers i Pastor Alemany. Molt sovint amb els Yorkshires!! Poques vegades amb els gossos considerats perillosos com Pit Bulls o American Staffordshire.

8. Quines recomanacions donaria a un veterinari que es trobés en una situació d'aquestes?

Crec que l'agressivitat en gossos és un tema molt delicat que s'ha de prendre molt seriosament. El primer pas, és consultar amb un etòleg i prendre les mesures necessàries de forma immediata.

9. Quina creu que és la principal causa d'agressivitat en gossos?

Molt sovint és per por.

10. Vostè proposaria la castració com a possible solució en un d'aquests casos?

Depèn del tipus d'agressivitat que presenti el gos.

11. Creu que la societat, en general, té por d'aquestes races?

La meva sensació és que no.

12. Aquestes races sembla que estan en auge, de moda, pensa que això pot influir en la imatge de les mateixes (positivament/negativament)?

Les modes són perilloses perquè hi ha gent que adquireix aquestes races sense ser conscient del seu potencial. La falta d'informació sobre les característiques de cada raça pot portar problemes a llarg termini i, per tant, les modes influeixen negativament. S'ha de tenir en compte que les races considerades perilloses es caracteritzen per tenir molta força i, per tant, el propietari ha de ser capaç de controlar-ho.

ENTREVISTA A ISABEL VIGUERAS GUILLAMÓN DVM, RESPONSABLE DE LA UNITAT DE CURES INTENSIVES DE L'HOSPITAL CLÍNIC VETERINARI DE LA UAB.

1. Temps que fa que treballa amb gossos.

Aproximadament fa uns 6 anys.

2. Està d'acord amb la classificació legal de races de gossos potencialment perilloses? Hi troba incongruències?

No hi estic d'acord.

3. Faria alguna modificació del llistat (excloure/incloure)?

Sí.

a. Des del seu punt de vista, les races nòrdiques (que són més properes al llop genèticament) s'hi haurien d'incloure?

Alguns dels animals d'aquestes races són agressius, però jo crec que depèn més del gos en concret i de l'amo que no pas de la raça.

4. Creus que les mesures que posa la llei per controlar aquest tipus d'animals (morrió, papers, assegurança, impostos..) són útils? Realment s'apliquen?

Sí, crec que són mesures útils, però la realitat és que no s'apliquen de manera correcta.

5. Creu que influeix més la raça o l'actitud/educació/ensinistrament impartit per l'amo en quant a que es presentin casos d'agressivitat?

Crec que en el comportament caní influeix més l'educació i l'ensinistrament que pugui rebre el gos, que no pas la raça en si.

6. Creu que als amos de gossos que tenen agressivitat els costa admetre-ho?

En general, sí, els costa admetre-ho, per ells el gos és molt bo i no fa res.

7. Dins de la seva experiència, amb quines o quins tipus de races sol tenir més problemes d'agressivitat a l'hora de manipular-los?

Amb les races que he tingut més problemes són: el Shar-Pei, el Pastor Alemany, el Yorkshire Terrier i el Chihuahua.

8. Quines recomanacions donaria a un veterinari que es trobés en una situació d'aquestes?

Recomanaria que el veterinari enviés/derivés/consultés el cas a un especialista en comportament y que es fes conscient al propietari dels problemes que presenta el seu animal, de manera que aquest pogués fer-se responsable del gos, assumint el compromís de realitzar consultes d'etologia i ensinistrament o teràpia.

9. Quina creu que és la principal causa d'agressivitat en gossos?

Suposo que és la por, en el meu cas.

10. Vostè proposaria la castració com a possible solució en un d'aquests casos?

No.

11. Creu que la societat, en general, té por d'aquestes races?

Sí, però en la majoria de casos és per desconexença.

12. Aquestes races sembla que estan en auge, de moda, pensa que això pot influir en la imatge de les mateixes (positivament/negativament)?

Pot influenciar positivament si el propietari és conscient de les característiques del seu gos i l'educa en conseqüència, així ajudaria a que la imatge social de l'animal millorés.

CONCLUSIONS

La relació entre gossos i persones ha anat evolucionant al llarg del temps. A causa de l'establiment del vincle emocional entre aquests, s'ha vist necessària la creació d'unes normes per assegurar la bona convivència i evitar problemes amb terceres persones.

Un dels principals canvis que la domesticació ha fet en el gos és la desaparició de conductes naturals del llop que serien inapropiades per una bona relació amb l'home. Tot i això, en moltes ocasions els gossos segueixen mostrant certes característiques d'aquestes, ja sigui per una mala socialització o per ser una raça poc seleccionada respecte el seu antecessor. Els problemes més significatius són aquells que cursen amb agressivitat. La majoria de casos són per dominància i per por, tot i que hi ha molts altres tipus, que normalment es confonen amb aquests. Molts gossos, per exemple, presenten agressivitat quan tenen alguna malaltia, però aquesta passa desapercebuda i es pensa que l'agressivitat és per un problema de conducta. Aquests problemes es poden solucionar a través d'un bon ensinistrament de l'animal, més que no pas mitjançant la castració o l'ús de fàrmacs.

Pel que fa a la legislació, veiem que hi ha diferències significatives a nivell internacional però també dins d'un mateix país o, fins i tot, comunitat autònoma. Entre països, trobem que primerament n'hi ha que no tenen legislació respecte aquest tema i, dels que en tenen, les discrepàncies afecten tant als animals als quals s'aplica aquesta legislació com a les mesures que s'obliguen a prendre.

Seguint l'evolució de les lleis a nivell europeu s'ha vist que la tendència actual és retirar el llistat de races a les que s'aplicaria aquesta llei i a introduir com a principal diana legislativa l'actuació del propietari.

La legislació que hi ha aquí es basa en la prevenció de les conseqüències d'un atac realitzat per les races considerades, ja que aquestes són més greus que no pas les que causaria una raça més petita. Tot i ser aquestes últimes les més propenses a l'agressivitat, contràriament a la creença popular. Això té relació amb els casos que arriben a tenir ressò en els mitjans de comunicació, perquè els causats per races més grosses i potents solen ser els més fatídics i, per tant, els més morbosos.

En quant a les entrevistes realitzades a professionals, podem dir que en general hem obtingut una bona predisposició a participar. Podem comprovar que hi ha opinions diverses sobre la llei actual. Per una banda, tenim qui creu que està ben feta (1/4), però la resta (3/4) creu que no té un fonament científic sòlid i que no està del tot ben feta. Tots coincideixen, però, que hi ha d'haver una llei que ens ajudi a lidiar amb els incidents causats per gossos i conviure amb els animals. Creuen que les mesures que la llei proposa són útils, però no són eficaces perquè no són seguides per la majoria de la

població, això sí, el percentatge de gent que la comença a acatar sembla que estigui en augment.

L'opinió sobre els factors de l'agressivitat ha estat unànime, referint-se a que és una característica multifactorial i no només de tipus genètic.

Segons la opinió dels experts, hi ha varis tipus de propietaris, els extrems serien els que a la mínima mostra d'agressivitat van amb peus de plom amb l'animal i, per altra banda, els que no veuen que el seu animal sigui agressiu encara que els mossegui o no ho volen admetre.

Només en un cas, en l'apartat de citar les races que els suposen una major problemàtica, un d'ells ha esmentat una raça de les considerada potencialment perillosa, el Rottweiler. La majoria cita races com el Cocker, el Pastor Alemany i els Yorkshires, reforçant així el què hem dit fins ara, que les races que contempla la llei no són les més agressives però sí les més fortes i amb pitjors conseqüències als atacs.

L'opinió dels nostres experts ens mostra també en quin àmbit de la veterinària o de la convivència amb gossos treballen. Veiem que pensen que la majoria de casos d'agressivitat són del tipus competitiva cap al propietari o per por davant del manipulador.

No recomanen la castració com a solució principal, sinó que es tracti el problema de forma adequada a cada tipus d'agressivitat.

De totes maneres, sí que creuen que la gent tingui por d'aquest tipus d'animal, tot i que hi ha qui diu que no.

Les discrepàncies són abismals en quant a l'efecte positiu o negatiu que pot afectar a una raça quan es posa de moda.

OPINIÓ PERSONAL:

LEGISLACIÓ VIGENT A CATALUNYA:

Creiem que s'hauria de modificar ja que es basa en uns criteris que no són científics ni objectius. Per exemple, l'apartat en que es considera una característica important el fet que la raça sigui de pèl curt per considerar-la com a potencialment perillosa. Pensem que aquesta característica no té res a veure amb el caràcter del gos.

Així doncs, segons la nostra opinió, una alternativa a la legislació actual seria eliminar el llistat de les races i implantar nou sistema de tinença responsable. Aquest sistema consistiria en una bona educació del propietari i l'obligació d'assegurar que aquest

porti el gos a classes d'obediència bàsica i que el sotmeti a avaluació del caràcter de l'animal per un professional cada cert temps. Volem remarcar que el temps dependrà, en part, de la raça de l'animal (sí creiem que, a causa de la magnitud de les lesions que poden provocar les races fins ara considerades potencialment perilloses, aquestes haurien de tenir un control molt més exhaustiu). Aquesta avaluació ens permetrà determinar si el gos s'ha de considerar potencialment perillós de manera objectiva ja que hi ha tests específics per determinar l'agressivitat de l'animal i, a més, seria dut a terme per especialistes. Seria en aquests casos on s'haurien d'aplicar les mesures de control pertinents (llicència, morrió...).

NOTÍCIES I ARTICLES CIENTÍFICS:

Ens crida l'atenció que a la majoria d'articles especifiquin quina raça és quan es tracta d'una considerada potencialment perillosa, mentre que també hi ha molts articles on no s'especifica la raça i molt pocs on aparegui una raça més popular i de caràcter pacífic. No sabem si és que realment es desconeixia la raça d'aquells gossos o és que es tractava d'una raça de la qual no interessava fer-ne mala propaganda.

Sabem també que s'han donat casos en els quals s'ha atribuït l'atac a un gos de raça considerada perillosa, quan en realitat no ho era. Per exemple, això va passar fa uns mesos quan a Toledo un gos amb ràbia va atacar uns nens i ràpidament van afirmar que es tractava d'un Pit Bull i, en realitat, era un creuament de Podenc i Labrador.

També volem remarcar que quan es tracta d'atacs realitzats per un gos de raça petita, com que les conseqüències són més lleus, no transcendeixen als mitjans de comunicació.

AGRAÏMENTS

Finalment, volem agrair a totes aquelles persones que s'han implicat i han participat en el treball. Des de la gent que ha col·laborat responent a l'enquesta, fins als professionals entrevistats que ens han dedicat part del seu preuat temps per donar-nos la seva opinió vers el tema que el treball contempla. Especialment agràides a Tomás Camps, Marta Planellas, Oriol Ribas i Isabel Viguera.

ANNEXES

CONTINGUT DELS ANNEXES:

- Model d'enquesta a la població
- LEY 50/1999, de 23 de diciembre, sobre el Régimen Jurídico de la Tenencia de Animales Potencialmente Peligrosos.
- REAL DECRETO 287/2002, de 22 de marzo, por el que se desarrolla la Ley 50/1999, de 23 de diciembre, sobre el régimen jurídico de la tenencia de animales potencialment peligrosos.
- Decret 170/2002, d'11 de juny, sobre mesures en matèria de gossos considerats potencialment perillosos.
- LLEI 10/1999, de 30 de juliol, sobre la tinença de gossos considerats potencialment perillosos.
- *Ordenança municipal sobre tinença animals – Sabadell*
- Ordenança municipal reguladora de la tinença d'animals domèstics i gossos potencialment perillosos – Manresa
- Ordenança municipal reguladora de la tinença d'animals domèstics i gossos potencialment perillosos – Castellar del Vallès
- Ordenança municipal de protecció, control i tinença d'animals – Girona
- *Ordenança municipal sobre la protecció, la tinença i la venda d'animals - Lleida*
- Ordenança reguladora de la tinença, comerç i recollida d'animals domèstics de companyia – Solsona
- Ordenança municipal núm. 1.8 sobre la tinença d'animals domèstics de companyia - Cunit

ENQUESTA a la població

SEXE: home/ dona

EDAT: menors de 18/ 18- 30/ 31- 55/ més de 56

OCUPACIÓ:

TENEN GOS? Sí/ no

Raça Potencialment Perillosa? Sí/ no

- **Et fan por els gossos?** Sí/no/ depèn

En cas de respondre depèn, per què? _____

- **Quines d'aquestes races creus que són considerades com a potencialment perilloses?**

Yorkshire

Bull terrier

Chihuahua

Boxer

Jack Russell (Pancho - loteria)

Dàlmata

Canitx

Golden Retriever/ Labrador

Cocker

Pastor Alemany

Bretó

Husky

Pitbull/ Standffordshire

Sant Bernat

- **T'ha mossegat algun gos?** Sí/ no

En cas de respondre sí, sabries dir de quina raça?

- **Quina documentació és obligatòria per un gos?**

Cartilla de vacunació

Llicència

Microxip

Pedigree

Cens

Passaport

Assegurança

- ***I per un gos PP?***

Cartilla de vacunació

Microxip

Cens

Assegurança

Llicència

Pedigree

Passaport

- ***Un gos PP ha de portar morrió? Sí/no***

- ***Veus gossos PP amb morrió pel carrer? Sí/no***

- ***Creus que és útil la discriminació de gos potencialment perillós? Sí/no***

- ***Està ben feta aquesta discriminació? Sí/no***

- ***Relaciones els gossos PP amb algun tipus de persona? Sí/no***

En cas de respondre sí, amb quines?

I. Disposiciones generales

JEFATURA DEL ESTADO

24419 LEY 50/1999, de 23 de diciembre, sobre el Régimen Jurídico de la Tenencia de Animales Potencialmente Peligrosos.

JUAN CARLOS I

REY DE ESPAÑA

A todos los que la presente vieren y entendieren.
Sabed: Que las Cortes Generales han aprobado y Yo vengo en sancionar la siguiente Ley.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A diferencia de la mayor parte de países europeos, en España apenas existen normas sobre animales potencialmente peligrosos, no obstante darse unas circunstancias análogas a las de aquellos países que han adoptado medidas específicas en la materia.

Por ello, con el fin de garantizar adecuadamente la seguridad pública, atribuida al Estado en virtud de lo dispuesto en el artículo 149.1. 29.ª de la Constitución, sin perjuicio de las competencias, que, de acuerdo con sus Estatutos, tengan atribuidas las Comunidades Autónomas, en materia de protección de personas y bienes y manteniendo el orden público, se hace preciso regular las condiciones para la tenencia de animales que puedan manifestar cierta agresividad hacia las personas por una modificación de su conducta a causa del adiestramiento recibido y a las condiciones ambientales y de manejo a que son sometidos por parte de sus propietarios y criadores.

De este modo, la presente Ley aborda la tenencia de animales potencialmente peligrosos, materia objeto de normas municipales fundamentalmente, cuya regulación a nivel estatal se considera conveniente debido a que la proliferación de la posesión de animales salvajes en cautividad, en domicilios o recintos privados, constituye un potencial peligro para la seguridad de personas, bienes y otros animales.

Por otra parte, diversos ataques a personas, protagonizados por perros, han generado un clima de inquietud social y obligan a establecer una regulación que permita controlar y delimitar el régimen de tenencia de perros potencialmente peligrosos.

Se considera que la peligrosidad canina depende tanto de factores ambientales como de factores genéticos, de la selección que se haga de ciertos individuos, independientemente de la raza o del mestizaje, y también de que sean específicamente seleccionados y adiestrados para el ataque, la pelea y para inferir daños a terceros. Así, perros de razas que de forma subjetiva se podrían catalogar como «peligrosos» son perfectamente aptos

para la pacífica convivencia entre las personas y los demás animales, incluidos sus congéneres, siempre que se les hayan inculcado adecuadas pautas de comportamiento y que la selección practicada en su crianza haya tenido por objeto la minimización de su comportamiento agresivo.

Partiendo de esta premisa, el concepto de perro potencialmente peligroso expresado en la presente Ley no se refiere a los que pertenecen a una raza determinada, sino a los ejemplares caninos incluidos dentro de una tipología racial concreta y que por sus características morfológicas, su agresividad y su acometida, son empleados para el ataque o la pelea, así como los animales nacidos de cruces interraciales entre cualquiera de éstos y con cualquiera de otros perros. En todo caso, y no estando estos perros inscritos en ningún libro genealógico reconocido por el Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, ya que no son de raza pura sino procedentes del mestizaje indiscriminado, las características en profundidad de todos ellos serán concretadas de forma reglamentaria para que puedan ser reputados como potencialmente peligrosos.

Por todo ello, con el fin de minimizar los riesgos de futuras molestias y ataques a seres humanos, y a otros congéneres u otras especies animales que en algunos casos han conllevado su muerte, se hace necesario regular el régimen de tenencia de los animales considerados potencialmente peligrosos, y limitar, asimismo, las prácticas inapropiadas de adiestramiento para la pelea, o el ataque y otras actividades dirigidas al fomento de su agresividad.

CAPÍTULO I

Disposiciones generales

Artículo 1. Objeto.

1. La presente Ley tiene por objeto establecer la normativa aplicable a la tenencia de animales potencialmente peligrosos para hacerla compatible con la seguridad de personas y bienes y de otros animales.

2. La presente Ley no será de aplicación a los perros y animales pertenecientes a las Fuerzas Armadas, Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado, Cuerpos de Policía de las Comunidades Autónomas, Policía Local y empresas de seguridad con autorización oficial.

3. La presente Ley se aplicará sin perjuicio de lo establecido en la legislación vigente en materia de especies protegidas.

Artículo 2. Definición.

1. Con carácter genérico, se consideran animales potencialmente peligrosos todos los que, perteneciendo

a la fauna salvaje, siendo utilizados como animales domésticos, o de compañía, con independencia de su agresividad, pertenecen a especies o razas que tengan capacidad de causar la muerte o lesiones a las personas o a otros animales y daños a las cosas.

2. También tendrán la calificación de potencialmente peligrosos, los animales domésticos o de compañía que reglamentariamente se determinen, en particular, los pertenecientes a la especie canina, incluidos dentro de una tipología racial, que por su carácter agresivo, tamaño o potencia de mandíbula tengan capacidad de causar la muerte o lesiones a las personas o a otros animales y daños a las cosas.

Artículo 3. *Licencia.*

1. La tenencia de cualesquiera animales clasificados como potencialmente peligrosos al amparo de esta Ley requerirá la previa obtención de una licencia administrativa, que será otorgada por el Ayuntamiento del municipio de residencia del solicitante, o, con previa constancia en este Ayuntamiento, por el Ayuntamiento en el que se realiza la actividad de comercio o adiestramiento, una vez verificado el cumplimiento de, al menos, los siguientes requisitos:

- a) Ser mayor de edad y no estar incapacitado para proporcionar los cuidados necesarios al animal.
- b) No haber sido condenado por delitos de homicidio, lesiones, torturas, contra la libertad o contra la integridad moral, la libertad sexual y la salud pública, de asociación con banda armada o de narcotráfico, así como ausencia de sanciones por infracciones en materia de tenencia de animales potencialmente peligrosos.
- c) Certificado de aptitud psicológica.
- d) Acreditación de haber formalizado un seguro de responsabilidad civil por daños a terceros que puedan ser causados por sus animales, por la cuantía mínima que reglamentariamente se determine.

Este precepto se desarrollará reglamentariamente.

2. Las Comunidades Autónomas y las Corporaciones locales serán competentes según los respectivos Estatutos de Autonomía y legislación básica de aplicación para dictar la normativa de desarrollo.

Artículo 4. *Comercio.*

1. La importación o entrada en territorio nacional de cualesquiera animales que fueren clasificados como potencialmente peligrosos al amparo de esta Ley, así como su venta o transmisión por cualquier título estarán condicionadas a que tanto el importador, vendedor o transmitente como el adquirente hayan obtenido la licencia a que se refiere el artículo anterior.

2. La entrada de animales potencialmente peligrosos procedentes de la Unión Europea deberá ajustarse a lo previsto en la presente Ley, sin perjuicio de lo establecido en la normativa comunitaria.

3. La introducción de animales potencialmente peligrosos procedentes de terceros países habrá de efectuarse de conformidad con lo dispuesto en Tratados y Convenios internacionales que le sean de aplicación y ajustarse a lo dispuesto en la presente Ley.

4. Las operaciones de compraventa, traspaso, donación o cualquier otra que suponga cambio de titular de animales potencialmente peligrosos requerirán el cumplimiento de, al menos, los siguientes requisitos:

- a) Existencia de licencia vigente por parte del vendedor.

- b) Obtención previa de licencia por parte del comprador.

- c) Acreditación de la cartilla sanitaria actualizada.

- d) Inscripción de la transmisión del animal en el Registro de la autoridad competente en razón del lugar de residencia del adquirente en el plazo de quince días desde la obtención de la licencia correspondiente.

5. Todos los establecimientos o asociaciones que alberguen animales potencialmente peligrosos a que se refiere la presente Ley, y se dediquen a su explotación, cría, comercialización o adiestramiento, incluidos los centros de adiestramiento, criaderos, centros de recogida, residencias, centros recreativos y establecimientos de venta deberán obtener para su funcionamiento la autorización de las autoridades competentes, así como cumplir con las obligaciones registrales previstas en el artículo 6 de esta Ley.

6. En aquellas operaciones de importación, exportación, tránsito, transporte o cualquiera de las previstas en los apartados anteriores que no cumplan los requisitos legales o reglamentariamente establecidos, la Administración competente podrá proceder a la incautación y depósito del animal hasta la regularización de esta situación, sin perjuicio de las sanciones que pudieren recaer.

7. Cuando las operaciones descritas en los apartados anteriores se refieran a animales incluidos en las clasificaciones de especies protegidas, les será, además, de aplicación la legislación específica correspondiente.

CAPÍTULO II

Obligaciones de los propietarios, criadores y tenedores

Artículo 5. *Identificación.*

Los propietarios, criadores o tenedores de los animales a que se refiere la presente Ley tendrán la obligación de identificar y registrar a los mismos en la forma y mediante el procedimiento que reglamentariamente se determine.

En el caso de animales de la especie canina la identificación, con la debida garantía, es obligatoria sin excepciones.

Artículo 6. *Registros.*

1. En cada municipio u órgano competente existirá un Registro de Animales Potencialmente Peligrosos clasificado por especies, en el que necesariamente habrán de constar, al menos, los datos personales del tenedor, las características del animal que hagan posible su identificación y el lugar habitual de residencia del mismo, especificando si está destinado a convivir con los seres humanos o si por el contrario tiene finalidades distintas como la guarda, protección u otra que se indique.

2. Incumbe al titular de la licencia la obligación de solicitar la inscripción en el Registro a que se refiere el número anterior, dentro de los quince días siguientes a la fecha en que haya obtenido la correspondiente licencia de la Administración competente.

3. En cada Comunidad Autónoma se constituirá un Registro Central informatizado que podrá ser consultado por todas las Administraciones públicas y autoridades competentes, así como por aquellas personas físicas o jurídicas que acrediten tener interés legítimo en el conocimiento de los datos obrantes en el mismo. A estos efectos se considerará, en todo caso, interés legítimo el que ostenta cualquier persona física o jurídica que desee adquirir un animal de estas características.

4. Cualesquiera incidentes producidos por animales potencialmente peligrosos a lo largo de su vida, conocidos por las autoridades administrativas o judiciales, se harán constar en la hoja registral de cada animal, que se cerrará con su muerte o sacrificio certificado por veterinario o autoridad competente.

5. Deberá comunicarse al Registro municipal la venta, traspaso, donación, robo, muerte o pérdida del animal, haciéndose constar en su correspondiente hoja registral.

6. El traslado de un animal potencialmente peligroso de una Comunidad Autónoma a otra, sea con carácter permanente o por período superior a tres meses, obligará a su propietario a efectuar las inscripciones oportunas en los correspondientes Registros municipales. En todo caso el uso y tratamiento de los datos contenidos en el Registro será acorde a lo dispuesto en la Ley Orgánica 5/1992, de 29 de octubre.

7. En las hojas registrales de cada animal se hará constar igualmente el certificado de sanidad animal expedido por la autoridad competente, que acredite, con periodicidad anual, la situación sanitaria del animal y la inexistencia de enfermedades o trastornos que lo hagan especialmente peligroso.

8. Las autoridades responsables del Registro notificarán de inmediato a las autoridades administrativas o judiciales competentes, cualquier incidencia que conste en el Registro para su valoración y, en su caso, adopción de medidas cautelares o preventivas.

9. El incumplimiento por el titular del animal de lo preceptuado en este artículo será objeto de la correspondiente sanción administrativa, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 13 de la presente Ley.

Artículo 7. *Adiestramiento.*

1. Queda prohibido el adiestramiento de animales dirigido exclusivamente a acrecentar y reforzar su agresividad para las peleas, y ataque en contra de lo dispuesto en esta Ley.

2. El adiestramiento para guarda y defensa deberá efectuarse por adiestradores que estén en posesión de un certificado de capacitación expedido u homologado por la autoridad administrativa competente.

3. Los adiestradores en posesión del certificado de capacitación deberán comunicar trimestralmente al Registro Central informatizado la relación nominal de clientes que han hecho adiestrar a un animal potencialmente peligroso, con determinación de la identificación de éste, debiendo anotarse esta circunstancia en el Registro, en la hoja registral correspondiente al animal e indicando el tipo de adiestramiento recibido.

4. El certificado de capacitación será otorgado por las Administraciones autonómicas, teniendo en cuenta, al menos, los siguientes aspectos:

- a) Antecedentes y experiencia acreditada.
- b) Finalidad de la tenencia de estos animales.
- c) Disponibilidad de instalaciones y alojamientos adecuados desde el punto de vista higiénico-sanitario, de protección animal y de seguridad ciudadana.
- d) Capacitación adecuada de los adiestradores en consideración a los requisitos o titulaciones que se puedan establecer oficialmente.
- e) Ser mayor de edad y no estar incapacitado.
- f) Falta de antecedentes penales por delitos de homicidio, lesiones, torturas, contra la libertad, o contra la integridad moral, la libertad sexual y la salud pública, de asociación con banda armada o de narcotráfico, así como ausencia de sanciones por infracciones en materia de tenencia de animales potencialmente peligrosos.
- g) Certificado de aptitud psicológica.
- h) Compromiso de cumplimiento de normas de manejo y de comunicación de datos.

Artículo 8. *Esterilización.*

1. La esterilización de los animales a que se refiere la presente Ley podrá ser efectuada de forma voluntaria a petición del titular o tenedor del animal o, en su caso, obligatoriamente por mandato o resolución de las autoridades administrativas o autoridades judiciales, y deberá ser, en todo caso, inscrita en la correspondiente hoja registral del animal.

2. En los casos de transmisión de la titularidad, el transmitente de los animales deberá suministrar, en su caso, al comprador o receptor de los mismos la certificación veterinaria de que los animales han sido esterilizados.

3. El certificado de esterilización deberá acreditar que dicha operación ha sido efectuada bajo supervisión veterinaria, con anestesia previa y con las debidas garantías de que no se causó dolor o sufrimiento innecesario al animal.

Artículo 9. *Obligaciones en materia de seguridad ciudadana e higiénico-sanitarias.*

1. Los propietarios, criadores o tenedores deberán mantener a los animales que se hallen bajo su custodia en adecuadas condiciones higiénico-sanitarias y con los cuidados y atenciones necesarios de acuerdo con las necesidades fisiológicas y características propias de la especie o raza del animal.

2. Los propietarios, criadores o tenedores de animales potencialmente peligrosos tendrán la obligación de cumplir todas las normas de seguridad ciudadana, establecidas en la legislación vigente, de manera que garanticen la óptima convivencia de estos animales con los seres humanos y se eviten molestias a la población.

Artículo 10. *Transporte de animales peligrosos.*

El transporte de animales potencialmente peligrosos habrá de efectuarse de conformidad con la normativa específica sobre bienestar animal, debiéndose adoptar las medidas precautorias que las circunstancias aconsejen para garantizar la seguridad de las personas, bienes y otros animales, durante los tiempos de transporte y espera de carga y descarga.

Artículo 11. *Excepciones.*

Cuando las circunstancias así lo aconsejen, podrán establecerse excepciones al cumplimiento de determinadas obligaciones de los propietarios en casos de:

- a) Organismos públicos o privados que utilicen estos animales con una función social.
- b) Explotaciones agrarias que utilicen perros de guardia, defensa y manejo de ganado, así como actividades de carácter cinegético, sin que los mismos puedan dedicarse, en ningún caso, a las actividades ilícitas contempladas en la presente Ley.
- c) Pruebas de trabajo y deportivas con fines a la selección de los ejemplares que participan en las mismas y que están autorizadas y supervisadas por la autoridad competente, con exclusión de los ejercicios para peleas y ataque, según lo dispuesto en esta Ley.

Artículo 12. *Clubes de razas y asociaciones de criadores.*

1. Los clubes de razas y asociaciones de criadores oficialmente reconocidas para llevar los libros genealógicos deberán exigir, en el marco de sus reglamentos,

las pruebas de socialización correspondientes a cada raza, con el fin de que solamente se admitan para la reproducción aquellos animales que superen esas pruebas satisfactoriamente, en el sentido de no manifestar agresividad y, por el contrario, demostrar unas cualidades adecuadas para su óptima convivencia en la sociedad.

2. En las exposiciones de razas caninas quedarán excluidos de participar aquellos animales que demuestren actitudes agresivas o peligrosas. Quedará constancia de estas incidencias en los registros de los clubes y asociaciones correspondientes y para los perros potencialmente peligrosos deberán comunicarse a los registros a que se refiere el artículo 6 de la presente Ley por parte de las entidades organizadoras.

CAPÍTULO III

Infracciones y sanciones

Artículo 13. *Infracciones y sanciones.*

1. Tendrán la consideración de infracciones administrativas muy graves las siguientes:

a) Abandonar un animal potencialmente peligroso, de cualquier especie y cualquier perro, entendiéndose por animal abandonado, tanto aquél que vaya preceptivamente identificado, como los que no lleven ninguna identificación sobre su origen o propietario, siempre que no vayan acompañados de persona alguna.

b) Tener perros o animales potencialmente peligrosos sin licencia.

c) Vender o transmitir por cualquier título un perro o animal potencialmente peligroso a quien carezca de licencia.

d) Adiestrar animales para activar su agresividad o para finalidades prohibidas.

e) Adiestrar animales potencialmente peligrosos por quien carezca del certificado de capacitación.

f) La organización o celebración de concursos, ejercicios, exhibiciones o espectáculos de animales potencialmente peligrosos, o su participación en ellos, destinados a demostrar la agresividad de los animales.

2. Tendrán la consideración de infracciones administrativas graves las siguientes:

a) Dejar suelto un animal potencialmente peligroso o no haber adoptado las medidas necesarias para evitar su escapada o extravío.

b) Incumplir la obligación de identificar el animal.

c) Omitir la inscripción en el Registro.

d) Hallarse el perro potencialmente peligroso en lugares públicos sin bozal o no sujeto con cadena.

e) El transporte de animales potencialmente peligrosos con vulneración de lo dispuesto en el artículo 10 de esta Ley.

f) La negativa o resistencia a suministrar datos o facilitar la información requerida por las autoridades competentes o sus agentes, en orden al cumplimiento de funciones establecidas en esta Ley, así como el suministro de información inexacta o de documentación falsa.

3. Las infracciones tipificadas en los apartados anteriores podrán llevar aparejadas como sanciones accesorias la confiscación, decomiso, esterilización o sacrificio de los animales potencialmente peligrosos, la clausura del establecimiento y la suspensión temporal o definitiva de la licencia para tenencia de animales potencialmente peligrosos o del certificado de capacitación de adiestrador.

4. Tendrán la consideración de infracciones administrativas leves, el incumplimiento de cualquiera de las obligaciones establecidas en la presente Ley, no comprendidas en los números 1 y 2 de este artículo.

5. Las infracciones tipificadas en los anteriores números 1, 2 y 3 serán sancionadas con las siguientes multas:

— Infracciones leves, desde 25.000 hasta 50.000 pesetas.

— Infracciones graves, desde 50.001 hasta 400.000 pesetas.

— Infracciones muy graves, desde 400.001 hasta 2.500.000 pesetas.

6. Las cuantías previstas en el apartado anterior podrán ser revisadas y actualizadas periódicamente por el Gobierno.

7. El ejercicio de la potestad sancionadora corresponde a los órganos de las Comunidades Autónomas y municipales competentes en cada caso.

8. Se considerarán responsables de las infracciones a quienes por acción u omisión hubieren participado en la comisión de las mismas, al propietario o tenedor de los animales o, en su caso, al titular del establecimiento, local o medio de transporte en que se produzcan los hechos, y en este último supuesto, además, al encargado del transporte.

9. La responsabilidad de naturaleza administrativa, prevista en este artículo, se entiende sin perjuicio de la exigible en las vías penal y civil.

10. En los supuestos en que las infracciones pudieran ser constitutivas de delito o falta, la autoridad competente podrá acordar la incautación del animal hasta tanto la autoridad judicial provea acerca del mismo, debiendo dar traslado inmediato de los hechos al órgano jurisdiccional competente.

Disposición adicional primera. *Obligaciones específicas referentes a los perros.*

Para la presencia y circulación en espacios públicos de los perros potencialmente peligrosos, será obligatoria la utilización de correa o cadena de menos de dos metros de longitud, así como un bozal homologado y adecuado para su raza.

Disposición adicional segunda. *Certificado de capacitación de adiestrador.*

Las Comunidades Autónomas determinarán, en el plazo de seis meses, las pruebas, cursos o acreditación de experiencia necesarios para la obtención del certificado de capacitación de adiestrador.

Disposición adicional tercera. *Ejercicio de la potestad sancionadora.*

El procedimiento sancionador se ajustará a los principios de la potestad sancionadora contenidos en la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, así como al Real Decreto 1398/1993, de 4 de agosto, que aprueba el Reglamento para el ejercicio de la potestad sancionadora, sin perjuicio de las normas autonómicas y municipales que sean de aplicación.

Disposición transitoria única. Registro municipal.

Los municipios, en el plazo de seis meses a partir de la entrada en vigor de esta Ley, deberán tener constituido el Registro municipal correspondiente y determinar la forma en que los actuales tenedores de perros potencialmente peligrosos deberán cumplir la obligación de inscripción en el Registro municipal y el mecanismo de comunicación de altas, bajas e incidencias a los Registros Centrales informatizados de cada Comunidad Autónoma.

Disposición final primera. Título competencial.

Los artículos 4 y 9.1 de la presente Ley tienen carácter básico, al amparo de lo dispuesto en el artículo 149.1.13.^a y 16.ª de la Constitución, que atribuye al Estado competencia en materia de bases y coordinación de la planificación general de la actividad económica y bases y coordinación general de la sanidad.

Los restantes artículos se dictan con el fin de garantizar adecuadamente la seguridad pública atribuida al Estado en virtud de lo dispuesto en el artículo 149.1.29.^a de la Constitución, sin perjuicio de las competencias que, de acuerdo con sus Estatutos, tengan atribuidas las Comunidades Autónomas, en materia de protección de personas y bienes y mantenimiento del orden público.

Disposición final segunda. Habilitación.

Se faculta al Gobierno para dictar cuantas disposiciones sean necesarias para el cumplimiento y ejecución de la presente Ley.

Disposición final tercera. Entrada en vigor.

La presente Ley entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a todos los españoles, particulares y autoridades, que guarden y hagan guardar esta Ley.

Madrid, 23 de diciembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El Presidente del Gobierno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

24420 LEY 51/1999, de 23 de diciembre, sobre concesión de un crédito extraordinario por importe de 231.898.349 pesetas, para abonar a «Alvamar, Sociedad Anónima», la indemnización derivada de las sentencias del Tribunal Supremo de 27 de junio de 1994 y 6 de noviembre de 1997.

JUAN CARLOS I

REY DE ESPAÑA

A todos los que la presente vieren y entendieren.
Sabed: Que las Cortes Generales han aprobado y Yo vengo en sancionar la siguiente Ley.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

La Ley Orgánica 10/1985, de 2 de agosto, de Autorización para la adhesión de España a las Comunidades

Europeas, autorizó la ratificación por el Reino de España de los Tratados de Adhesión a las Comunidades Europeas.

El artículo 168 del Acta relativa a las Condiciones de Adhesión y a las Adaptaciones de los Tratados estableció la eliminación, durante un período de siete años, de las exenciones arancelarias concedidas por el Reino de España para los productos de la pesca procedentes de las empresas conjuntas constituidas entre personas físicas o jurídicas de España y de terceros países.

El Tratado de Adhesión a la Comunidad Económica Europea implicó la supresión de los cupos exentos de arancel, concedidos por nuestro país, para los productos de la pesca procedentes de empresas conjuntas, en base a lo establecido en el Decreto 2517/1976, de 8 de octubre, y en el Real Decreto 830/1985, de 30 de abril.

Los beneficios derivados de las disposiciones antes citadas determinaron que «Alvamar, Sociedad Anónima», efectuara grandes inversiones, participando en la empresa conjunta hispano-argentina «Pescasur, Sociedad Anónima», por lo que la eliminación del sistema de cupos exentos del arancel le supuso daños evaluables económicamente e indemnizables.

Por ello, la sociedad «Alvamar, Sociedad Anónima», formuló una reclamación de daños y perjuicios que fue desestimada por Acuerdo del Consejo de Ministros, de fecha 30 de junio de 1989, interponiendo, con el fin de impugnar el Acuerdo anterior, el recurso contencioso-administrativo número 300/1988.

La Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Sexta, del Tribunal Supremo, con fecha 27 de junio de 1994, dictó sentencia estimando parcialmente el recurso contencioso-administrativo interpuesto por «Alvamar, Sociedad Anónima», contra la citada resolución del Consejo de Ministros de 30 de junio de 1989, declarando que el Estado, en concepto de responsabilidad patrimonial, ha de indemnizar a la sociedad recurrente.

Contra esta sentencia se interpuso el recurso de casación para unificación de doctrina número 4030/1996, que la Sección Especial de la Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Supremo desestimó en sentencia de 6 de noviembre de 1997, habiéndose dispuesto finalmente por Acuerdo de Consejo de Ministros de 18 de diciembre de 1998 el cumplimiento, en sus propios términos, de las referidas sentencias.

Al objeto de atender las obligaciones derivadas del cumplimiento de las mismas, se tramita el presente crédito extraordinario de acuerdo con el Consejo de Estado, previo informe favorable de la Dirección General de Presupuestos.

Artículo 1. Concesión del crédito extraordinario.

Se concede un crédito extraordinario, por importe de 231.898.349 pesetas a la Sección 21 «Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación», Servicio 09 «Secretaría General de Pesca Marítima», Programa 718A «Protección y conservación de recursos pesqueros», capítulo 4 «Transferencias corrientes», artículo 47 «A empresas privadas», concepto 471 «Para abonar a «Alvamar, Sociedad Anónima», la indemnización derivada de las sentencias del Tribunal Supremo de 27 de junio de 1994 y 6 de noviembre de 1997».

Artículo 2. Financiación del crédito extraordinario.

El crédito extraordinario a que se refiere el artículo anterior se financiará con Deuda Pública, de acuerdo con lo establecido en el artículo 101 del texto refundido de la Ley General Presupuestaria, aprobado por Real Decreto legislativo 1091/1988, de 23 de septiembre.

I. Disposiciones generales

MINISTERIO DE LA PRESIDENCIA

DISPONGO:

6016 *REAL DECRETO 287/2002, de 22 de marzo, por el que se desarrolla la Ley 50/1999, de 23 de diciembre, sobre el régimen jurídico de la tenencia de animales potencialmente peligrosos.*

La Ley 50/1999, de 23 de diciembre, sobre el régimen jurídico de la tenencia de animales potencialmente peligrosos, aborda la regulación normativa referente a la tenencia, adiestramiento y manejo de animales potencialmente peligrosos, al objeto de preservar la seguridad de personas, bienes y otros animales.

La citada Ley establece las características de los animales que merecen la consideración de potencialmente peligrosos, tanto los de la fauna salvaje en estado de cautividad, en domicilios o recintos privados, como los domésticos. No obstante, con respecto a estos últimos, remite al posterior desarrollo reglamentario la relación concreta de las razas, tipologías raciales o cruces interraciales, en particular de las pertenecientes a la especie canina, que por sus características morfológicas, su agresividad y su acometida, puedan suponer una amenaza para la integridad física y los bienes de las personas.

En cumplimiento de lo expuesto, el presente Real Decreto establece el catálogo de los animales de la especie canina que pueden ser incluidos dentro de la categoría de animales potencialmente peligrosos y que, por lo tanto, se ven afectados por los preceptos de dicha Ley.

Por otra parte, procede dictar las medidas precisas en desarrollo de la Ley, exigibles para la obtención de las licencias administrativas que habilitan a sus titulares para la tenencia de animales potencialmente peligrosos, en particular, los criterios mínimos necesarios para la obtención de los certificados de capacidad física y aptitud psicológica, y la cuantía mínima del seguro de responsabilidad civil por daños a terceros, ocasionados por los mismos.

Por último, se establecen las medidas mínimas de seguridad que, con carácter básico, se derivan de los criterios de la Ley, en cuanto al adecuado manejo y custodia de los animales potencialmente peligrosos.

El presente Real Decreto se dicta al amparo de la habilitación contenida en el artículo 149.1.29.^a de la Constitución, que atribuye al Estado competencia exclusiva en materia de seguridad pública.

En la tramitación han sido consultadas las Comunidades Autónomas y las entidades representativas del sector.

En su virtud, a propuesta del Vicepresidente Primero del Gobierno y Ministro del Interior y del Ministro de Agricultura, Pesca y Alimentación, de acuerdo con el Consejo de Estado y previa deliberación del Consejo de Ministros en su reunión del día 22 de marzo de 2002,

Artículo 1. *Objeto.*

El presente Real Decreto tiene por objeto desarrollar la Ley 50/1999, de animales potencialmente peligrosos, en los siguientes aspectos:

- a) Determinar los animales potencialmente peligrosos pertenecientes a la fauna doméstica de la especie canina.
- b) Establecer los requisitos mínimos necesarios para obtener las licencias administrativas que habilitan a sus titulares para la tenencia de animales potencialmente peligrosos.
- c) Fijar las medidas mínimas de seguridad exigibles para su tenencia.

Artículo 2. *Animales de la especie canina potencialmente peligrosos.*

1. A los efectos previstos en el artículo 2.2 de la Ley 50/1999, tendrán la consideración de perros potencialmente peligrosos:

- a) Los que pertenezcan a las razas relacionadas en el anexo I del presente Real Decreto y a sus cruces.
- b) Aquellos cuyas características se correspondan con todas o la mayoría de las que figuran en el anexo II.

2. En todo caso, aunque no se encuentren incluidos en el apartado anterior, serán considerados perros potencialmente peligrosos aquellos animales de la especie canina que manifiesten un carácter marcadamente agresivo o que hayan protagonizado agresiones a personas o a otros animales.

3. En los supuestos contemplados en el apartado anterior, la potencial peligrosidad habrá de ser apreciada por la autoridad competente atendiendo a criterios objetivos, bien de oficio o bien tras haber sido objeto de una notificación o una denuncia, previo informe de un veterinario, oficial o colegiado, designado o habilitado por la autoridad competente autonómica o municipal.

Artículo 3. *Licencia para la tenencia de animales potencialmente peligrosos.*

1. La obtención o renovación de la licencia administrativa para la tenencia de animales potencialmente peligrosos requerirá el cumplimiento por el interesado de los siguientes requisitos:

- a) Ser mayor de edad.
- b) No haber sido condenado por delitos de homicidio, lesiones, torturas, contra la libertad o contra la integridad moral, la libertad sexual y la salud pública, asociación con banda armada o de narcotráfico, así como no estar privado por resolución judicial del derecho a la tenencia de animales potencialmente peligrosos.

c) No haber sido sancionado por infracciones graves o muy graves con alguna de las sanciones accesorias de las previstas en el apartado 3 del artículo 13 de la Ley 50/1999, de 23 de diciembre, sobre el régimen jurídico de animales potencialmente peligrosos. No obstante, no será impedimento para la obtención o, en su caso, renovación de la licencia, haber sido sancionado con la suspensión temporal de la misma, siempre que, en el momento de la solicitud, la sanción de suspensión anteriormente impuesta haya sido cumplida íntegramente.

d) Disponer de capacidad física y aptitud psicológica para la tenencia de animales potencialmente peligrosos.

e) Acreditación de haber formalizado un seguro de responsabilidad civil por daños a terceros con una cobertura no inferior a ciento veinte mil euros (120.000 €).

El cumplimiento de los requisitos establecidos en los párrafos b) y c) de este apartado se acreditará mediante los certificados negativos expedidos por los registros correspondientes. La capacidad física y la aptitud psicológica se acreditarán mediante los certificados obtenidos de conformidad con lo dispuesto en el presente Real Decreto.

2. La licencia administrativa será otorgada o renovada, a petición del interesado, por el órgano municipal competente, conforme a lo dispuesto en el artículo 3 de la Ley 50/1999, una vez verificado el cumplimiento de los requisitos establecidos en el apartado anterior.

3. La licencia tendrá un periodo de validez de cinco años pudiendo ser renovada por periodos sucesivos de igual duración. No obstante, la licencia perderá su vigencia en el momento en que su titular deje de cumplir cualquiera de los requisitos establecidos en el apartado anterior. Cualquier variación de los datos que figuran en la licencia deberá ser comunicada por su titular en el plazo de quince días, contados desde la fecha en que se produzca, al órgano competente del municipio al que corresponde su expedición.

4. La intervención, medida cautelar o suspensión que afecte a la licencia administrativa en vigor, acordada en vía judicial o administrativa, serán causa para denegar la expedición de otra nueva o su renovación hasta que aquéllas se hayan levantado.

Artículo 4. *Certificado de capacidad física.*

1. No podrán ser titulares de animales potencialmente peligrosos las personas que carezcan de las condiciones físicas precisas para proporcionar los cuidados necesarios al animal y garantizar su adecuado manejo, mantenimiento y dominio, de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 3.1.a) de la Ley 50/1999.

2. La capacidad física a que hace referencia el apartado anterior se acreditará mediante el certificado de capacidad física para la tenencia de animales potencialmente peligrosos, que se expedirá una vez superadas las pruebas necesarias para comprobar que no existe enfermedad o deficiencia alguna, de carácter orgánico o funcional, que pueda suponer incapacidad física asociada con:

- a) La capacidad visual.
- b) La capacidad auditiva.
- c) El sistema locomotor.
- d) El sistema neurológico.
- e) Dificultades perceptivo-motoras, de toma de decisiones.
- f) Cualquiera otra afección, trastorno o problema, no comprendidos en los párrafos anteriores, que puedan suponer una incapacidad física para garantizar el adecuado dominio del animal.

Artículo 5. *Certificado de aptitud psicológica.*

El certificado de aptitud psicológica, a que se refiere el párrafo c) del artículo 3.1 de la Ley 50/1999, para la tenencia de animales potencialmente peligrosos, se expedirá una vez superadas las pruebas necesarias para comprobar que no existe enfermedad o deficiencia alguna que pueda suponer incapacidad psíquica o psicológica, o cualquier otra limitativa del discernimiento, asociada con:

- a) Trastornos mentales y de conducta.
- b) Dificultades psíquicas de evaluación, percepción y toma de decisiones y problemas de personalidad.
- c) Cualquiera otra afección, trastorno o problema, no comprendidos en los párrafos anteriores, que limiten el pleno ejercicio de las facultades mentales precisas para la tenencia de animales potencialmente peligrosos.

Artículo 6. *Centros de reconocimiento.*

1. Los centros de reconocimiento debidamente autorizados, de acuerdo con lo dispuesto en el Real Decreto 2272/1985, de 4 de diciembre, por el que se determinan las aptitudes psicofísicas que deben poseer los conductores de vehículos y por el que se regulan los centros de reconocimiento destinados a verificarlas, y disposiciones complementarias, realizarán las exploraciones y pruebas a que se refieren los artículos anteriores, concretando sus resultados en un expediente clínico básico, que deberá conservarse en el centro respectivo, y estar firmado por los facultativos intervinientes, a la vista del cual el director del centro emitirá los certificados de capacidad física y de aptitud psicológica, que deberá llevar adherida una fotografía reciente del interesado, y en el que se harán constar las observaciones que procedan, y la indicación de la capacidad y aptitud requerida, en su caso.

2. No obstante lo previsto en el apartado anterior, las Comunidades Autónomas podrán acordar que dichos certificados de capacidad física y aptitud psicológica puedan también ser emitidos por técnicos facultativos titulados en medicina y psicología, respectivamente.

3. El coste de los reconocimientos y de la expedición de los certificados a que se refiere el presente artículo correrá a cargo de los interesados, y se abonará en la forma, en la cuantía y en los casos que disponga la respectiva Comunidad Autónoma.

Artículo 7. *Vigencia de los informes de capacidad física y de aptitud psicológica.*

Los certificados de capacidad y aptitud regulados en el presente Real Decreto tendrán un plazo de vigencia, a efectos de eficacia procedimental, de un año, a contar desde la fecha de su expedición, durante el cual podrán ser utilizados, mediante duplicado, copia compulsada o certificación, en cualesquiera procedimientos administrativos que se inicien a lo largo del indicado plazo.

Artículo 8. *Medidas de seguridad.*

1. La presencia de animales potencialmente peligrosos en lugares o espacios públicos exigirá que la persona que los conduzca y controle lleve consigo la licencia administrativa a que se refiere el artículo 3 de este Real Decreto, así como certificación acreditativa de la inscripción del animal en el Registro Municipal de animales potencialmente peligrosos.

2. Los animales de la especie canina potencialmente peligrosos, en lugares y espacios públicos, deberán llevar obligatoriamente bozal apropiado para la tipología racial de cada animal.

3. Igualmente los perros potencialmente peligrosos, en lugares y espacios públicos, deberán ser conducidos y controlados con cadena o correa no extensible de menos de 2 metros, sin que pueda llevarse más de uno de estos perros por persona.

4. Los animales potencialmente peligrosos, que se encuentran en una finca, casa de campo, chalet, parcela, terraza, patio o cualquier otro lugar delimitado, habrán de estar atados, a no ser que se disponga de habitáculo con la superficie, altura y adecuado cerramiento, para proteger a las personas o animales que accedan o se acerquen a estos lugares.

5. Los criadores, adiestradores y comerciantes de animales potencialmente peligrosos habrán de disponer de instalaciones y medios adecuados para su tenencia.

6. La sustracción o pérdida del animal habrá de ser comunicada por su titular al responsable del Registro Municipal de animales potencialmente peligrosos en el plazo máximo de cuarenta y ocho horas desde que tenga conocimiento de esos hechos.

Artículo 9. Identificación de los animales potencialmente peligrosos de la especie canina.

Todos los animales potencialmente peligrosos pertenecientes a la especie canina deberán estar identificados mediante un «microchip».

Disposición adicional primera. *Normativa aplicable.*

La realización de las pruebas necesarias para la obtención de los certificados de capacidad física y de aptitud psicológica a que se refieren los artículos 4 y 5 del presente Real Decreto, por los centros de reconocimiento autorizados, se adecuarán a lo previsto en el anexo IV del Real Decreto 772/1997, de 30 de mayo, por el que se aprueba el Reglamento general de conductores, en lo que resulte de aplicación, a efectos de determinar las aptitudes específicas necesarias para la tenencia de animales potencialmente peligrosos.

Disposición adicional segunda. *Solicitud de licencia en los casos del apartado 2 del artículo 2.*

En los supuestos previstos en el apartado 2 del artículo 2 de este Real Decreto, el titular del perro al que la autoridad competente haya apreciado potencial peligrosidad dispondrá del plazo de un mes, a contar desde la notificación de la resolución dictada a tales efectos, para solicitar la licencia administrativa regulada en el artículo 3 de la presente disposición.

Disposición transitoria única. *Plazo de solicitud de licencia.*

Los tenedores de animales potencialmente peligrosos dispondrán de un plazo de tres meses, a partir de la entrada en vigor del presente Real Decreto, para solicitar al órgano municipal competente el otorgamiento de la licencia a que se refiere el artículo 3.

Disposición final primera. *Título competencial.*

El presente Real Decreto se dicta al amparo de la habilitación contenida en el artículo 149.1.29.^a de la Constitución, que atribuye al Estado competencia exclusiva en materia de seguridad pública.

Disposición final segunda. *Facultad de desarrollo.*

Se faculta al Ministro de Agricultura, Pesca y Alimentación, en el ámbito de sus competencias, para proceder

a la inclusión de nuevas razas en el anexo I o modificar las características del anexo II.

Se faculta al Ministro de Economía para actualizar el importe de la cobertura mínima del seguro de responsabilidad civil por daños a terceros, conforme al porcentaje de variación constatado del índice de precios de consumo, publicados anualmente por el Instituto Nacional de Estadística.

Disposición final tercera. *Entrada en vigor.*

El presente Real Decreto entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Palma de Mallorca a 22 de marzo de 2002.

JUAN CARLOS R.

El Ministro de la Presidencia,
JUAN JOSÉ LUCAS GIMÉNEZ

ANEXO I

- a) Pit Bull Terrier.
- b) Staffordshire Bull Terrier.
- c) American Staffordshire Terrier.
- d) Rottweiler.
- e) Dogo Argentino.
- f) Fila Brasileiro.
- g) Tosa Inu.
- h) Akita Inu.

ANEXO II

Los perros afectados por la presente disposición tienen todas o la mayoría de las características siguientes:

- a) Fuerte musculatura, aspecto poderoso, robusto, configuración atlética, agilidad, vigor y resistencia.
- b) Marcado carácter y gran valor.
- c) Pelo corto.
- d) Perímetro torácico comprendido entre 60 y 80 centímetros, altura a la cruz entre 50 y 70 centímetros y peso superior a 20 kg.
- e) Cabeza voluminosa, cuboide, robusta, con cráneo ancho y grande y mejillas musculosas y abombadas. Mandíbulas grandes y fuertes, boca robusta, ancha y profunda.
- f) Cuello ancho, musculoso y corto.
- g) Pecho macizo, ancho, grande, profundo, costillas arqueadas y lomo musculado y corto.
- h) Extremidades anteriores paralelas, rectas y robustas y extremidades posteriores muy musculosas, con patas relativamente largas formando un ángulo moderado.

MINISTERIO DE ECONOMÍA

6017 *RESOLUCIÓN de 26 de marzo de 2002, de la Dirección General de Política Energética y Minas, por la que se hacen públicos los nuevos precios máximos de venta de gas natural para uso como materia prima.*

La Orden del Ministerio de Economía de 28 de mayo de 2001 modifica el punto 1.4.1 del anejo de la Orden de 30 de septiembre de 1999, y actualiza los parámetros

DEPARTAMENT DE MEDI AMBIENT

DECRET

170/2002, d'11 de juny, sobre mesures en matèria de gossos considerats potencialment perillosos.

Mitjançant la Llei 10/1999, de 30 de juliol, sobre la tinença de gossos considerats potencialment perillosos, es regula la tinença d'aquests animals per poder garantir la seguretat dels ciutadans i les ciutadanes i la d'altres animals, amb la finalitat d'establir un marc jurídic a Catalunya en aquest àmbit.

Posteriorment, s'ha aprovat el Reial decret 287/2002, de 22 de març, que regula també aquesta matèria en els aspectes següents: determinar els animals potencialment perillosos pertanyents a la fauna domèstica de l'espècie canina; establir els requisits mínims necessaris per obtenir les llicències administratives que habiliten les persones que en són titulars per a la tinença d'animals potencialment perillosos, i fixar les mesures mínimes de seguretat exigibles per a la seva tinença.

En el moment actual, a fi i efecte de dotar de seguretat jurídica al règim aplicable a Catalunya, de manera que particulars i administracions implicades tinguin un marc normatiu clar, escau dictar el present Decret.

Cal ressenyar que mitjançant la present norma s'amplien els mecanismes de control, no solament a les persones propietàries dels gossos, sinó també a les persones que els condueixin per espais públics.

Per tot això, a proposta del conseller del Medi Ambient i d'acord amb el Govern,

DECRETO:

Article 1

Objecte

1.1 És objecte d'aquest Decret dictar normes relatives al règim jurídic de la tinença de gossos potencialment perillosos, per tal de possibilitar l'aplicació del Reial decret 287/2002, de 22 de març, pel qual es desplega la Llei 50/1999, de 23 de desembre, sobre el règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos.

1.2 Igualment, les normes d'aquest Decret afecten les persones que condueixen gossos potencialment perillosos per espais públics.

Article 2

Determinació dels gossos potencialment perillosos

2.1 Als efectes d'aquesta norma es consideren gossos potencialment perillosos, a més dels que preveu l'article 1 de la Llei 10/1999, de 30 de juliol, els que preveu l'article 2 del Reial decret 287/2002, de 22 de març.

2.2 Correspon als ajuntaments determinar la potencial perillositat dels gossos que manifestin un caràcter marcadament agressiu o que hagin protagonitzat agressions a persones o altres animals. La potencial perillositat s'haurà de determinar en atenció a criteris objectius, bé d'ofici o després d'una notificació o denúncia, amb l'informe previ d'un/una veterinari/ria habilitat/ada per a aquesta tasca.

2.3 La Comissió prevista a l'article 7 determina els criteris d'habilitació dels veterinaris per portar a terme aquesta tasca. Aquests criteris

s'aprovaran per ordre del conseller de Medi Ambient.

Article 3

Llicència per a la tinença i conducció de gossos potencialment perillosos

3.1 La llicència administrativa per a la tinença de gossos potencialment perillosos l'emeta l'ajuntament en el qual el gos resideix habitualment i on ha d'estar censat, d'acord amb el que disposa l'article 7.1 del Decret 328/1998, de 24 de desembre, pel qual es regula la identificació i el registre d'animals de companyia.

Igualment, tota persona que condueixi per espais públics un gos potencialment perillós requereix la llicència atorgada per l'ajuntament.

3.2 L'obtenció o renovació de la llicència administrativa per a la tinença i conducció de gossos potencialment perillosos requereix el compliment dels requisits següents:

- Ser major d'edat.
- No haver estat condemnat/ada per delictes d'homicidi, lesions, tortures, contra la llibertat o contra la integritat moral, la llibertat sexual i la salut pública, associació amb banda armada o de narcotràfic, així com no estar privat/ada per resolució judicial del dret a la tinença d'animals potencialment perillosos. La persona sol·licitant de la llicència haurà d'aportar el corresponent certificat emès pels òrgans competents del Ministeri de Justícia.

c) No haver estat sancionat/ada per infraccions greus o molt greus amb alguna de les sancions accessòries de les que preveu l'article 13.3 de la Llei de les Corts Generals 50/1999, de 23 de desembre, sobre el règim jurídic d'animals potencialment perillosos. No obstant això, no serà impediment per a l'obtenció o, en el seu cas, renovació de la llicència, haver estat sancionat/ada amb la suspensió temporal d'aquesta, sempre que, en el moment de la sol·licitud, la sanció de suspensió anteriorment imposada hagi estat complerta íntegrament.

Igualment, no haver estat sancionat/ada per infraccions greus o molt greus que hagi comportat comís de l'animal, d'acord amb els articles 10 i següents de la Llei del Parlament de Catalunya 10/1999, de 30 de juliol, sobre la tinença de gossos considerats potencialment perillosos.

Als efectes de facilitar la justificació del compliment d'aquest requisit, en aquells casos que no existeixi delegació per sancionar als ajuntaments, els delegats territorials del Departament de Medi Ambient notificaran a l'ajuntament corresponent les sancions imposades que hagin comportat mesures accessòries.

d) Disposar de capacitat física i aptitud psicològica per a la tinença de gossos potencialment perillosos. Aquest requisit s'acreditarà mitjançant certificat emès pels centres de reconeixement per a l'obtenció o revisió de permisos de conduir autoritzats pel Departament de Sanitat i Seguretat Social. Aquest certificat s'haurà d'emetre amb la comprovació prèvia del compliment dels requisits de capacitat física i aptitud psicològica, de conformitat amb el que estableix l'article 6 del Reial decret 287/2002, de 22 de març, i tindrà la vigència establerta a l'article 7 del mateix Reial decret.

e) Acreditació d'haver formalitzat una assegurança de responsabilitat civil per danys a tercers amb una cobertura no inferior a 150.253 euros, d'acord amb el que estableix l'article 3.4 de

la Llei 10/1999, de 30 de juliol, en la redacció que en fa la Llei 21/2001, de 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives.

En aquesta pòlissa haurà de figurar les dades d'identificació de l'animal. Anualment, coincidint amb la renovació de la pòlissa, s'haurà de lliurar-ne una còpia a l'ajuntament per tal que pugui comprovar la seva vigència.

Article 4

Identificació mitjançant microxip

Les persones que vulguin adquirir un gos potencialment perillós posteriorment a l'entrada en vigor d'aquest Decret, en el moment de sol·licitar l'autorització administrativa a l'ajuntament hauran d'aportar, a més dels justificants del compliment dels requisits establerts a l'article anterior, un document acreditatiu de la identificació mitjançant microxip de l'animal que volen adquirir, emesa pel nucli zoològic de procedència de l'animal.

Article 5

Mesures de seguretat

Les persones posseïdores de gossos potencialment perillosos hauran de complir, a més de les mesures de seguretat que preveu la Llei 10/1999, de 30 de juliol, les que preveu l'article 8 del Decret 287/2002, de 22 de març.

Article 6

Registres

6.1 En el Registre censal dels ajuntaments a què fa referència l'article 3.1 de la Llei 10/1999, de 30 de juliol, de gossos potencialment perillosos, s'anotaran totes les dades a què fa referència aquest Decret.

6.2 Igualment, a l'esmentat registre s'hi anotaran les agressions de gossos a persones o a altres animals. A aquests efectes, els centres sanitaris i els centres veterinaris de Catalunya hauran de comunicar les agressions de què tinguin coneixement al Departament de Medi Ambient, que les anotarà al Registre general d'animals de companyia i les notificarà a l'ajuntament que correspongui.

Aquestes dades, a més de tenir la funció de servir per determinar els supòsits de l'article 2.2 del Reial decret 287/2002, de 22 de març, serviran també per portar a terme estudis epidemiològics que valorin la potencial perillositat de les diferents races de gossos.

Els ajuntaments podran tenir accés a les dades d'aquest registre quan sigui necessari per exercir les seves competències en matèria de gossos potencialment perillosos.

6.3 Les dades personals contingudes en aquests registres gaudeixen del règim de protecció establert per la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i normes concordants.

Article 7

Comissió

7.1 Es crea una Comissió formada per quatre representants del Departament de Medi Ambient, quatre representants de les entitats municipalistes, dos representants dels col·legis de veterinaris i dos representants de les universitats catalanes, que tindran com a funció assessorar en els aspectes relatius a l'aplicació d'aquest Decret i, en especial, fer un seguiment de la potencial perillositat de les diferents races de gossos perillosos als efectes de formular pro-

postes relatives a la seva classificació i mesures a adoptar.

7.2 El Departament de Medi Ambient promourà els acords necessaris amb entitats col·laboradores de l'Administració a fi i efecte de donar suport als ajuntaments en l'execució d'aquest Decret.

7.3 El Departament de Medi Ambient establirà línies d'ajuts als ajuntaments per portar a terme les tasques que preveu aquest Decret, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries i atenent als estudis econòmics procedents que acreditin la repercussió econòmica que aquestes tasques els suposen.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

—1 En el supòsit que preveu l'article 2.2, la persona posseïdora del gos potencialment perillós disposarà del termini d'un mes des que l'autoritat municipal li comuniqui la potencial perillositat de l'animal per sol·licitar la corresponent llicència.

—2 El cost dels reconeixements i de l'expedició dels certificats a què es refereix el present Decret serà el que regeix per al reconeixement i l'expedició dels certificats de classe C en matèria de permisos de conduir.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

—1 Les persones posseïdores de gossos potencialment perillosos disposen fins el 28 de juny de 2002 per sol·licitar a l'ajuntament corresponent la llicència administrativa.

—2 Mentre no s'hagin aprovat els criteris d'habilitació dels veterinaris per portar a terme les tasques que preveu l'article 2.3, s'entenen habilitats tots els veterinaris col·legiats.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquest Decret entra en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Barcelona, 11 de juny de 2002

JORDI PUJOL
President de la Generalitat de Catalunya

RAMON ESPADALER I PARCERISAS
Conseller de Medi Ambient
(02.156.032)

DECRET

171/2002, d'11 de juny, pel qual es modifica el Decret 328/1992, de 14 de desembre, pel que fa als límits de l'espai Cingles de Bertí del Pla d'espais d'interès natural.

Mitjançant aquest Decret es modifica la delimitació de l'espai Cingles de Bertí del Pla d'espais d'interès natural (PEIN), localitzat als municipis de Sant Quirze Safaja, de Sant Feliu de Codines i de Bigues i Riells, per tal d'incloure-hi noves àrees amb valors ambientals que en justifiquen la protecció, d'acord amb les determinacions de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, i el Decret 328/1992, de 14 de

desembre, pel qual s'aprova el Pla d'espais d'interès natural.

A Sant Quirze de Safaja, el límit nord de l'espai del PEIN s'amplia fins el límit del terme municipal, pel sector oest s'inclou l'explotació agrícola del Serrà i també s'inclou un tram del curs fluvial del Tenes. En el terme municipal de Sant Feliu de Codines, a l'oest s'inclou el sector del Fitor i el límit de l'espai s'estén cap al sud englobant els cingles del Perer i les Costes de la Pineda. En el terme municipal de Bigues i Riells, el límit segueix el peu de cinglera i se n'exclouen els nuclis humanitzats classificats pel planejament com a urbans o urbanitzables.

L'aprovació de la modificació comporta canvis en alguns dels documents que integren el PEIN: es modifica el volum I (annex 2 de la memòria), es modifiquen i s'afegeixen dades en el volum III i es canvien els plànols corresponents per tal d'incloure la nova delimitació.

En la tramitació del Decret s'ha donat audiència a les entitats locals afectades, s'ha sotmès la proposta a informació pública i s'han recollit els informes preceptius que la legislació determina.

A proposta del conseller de Medi Ambient, i d'acord amb el Govern,

DECRETO:

Article únic

Es modifiquen les determinacions relatives als límits de l'espai Cingles de Bertí als municipis de Sant Feliu de Codines, Bigues i Riells i Sant Quirze Safaja contingudes en els volums I i III i els plànols a escala corresponents del Decret 328/1992, de 14 de desembre, pel qual s'aprova el Pla d'espais d'interès natural.

DISPOSICIÓ FINAL

El present Decret entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Barcelona, 11 de juny de 2002

JORDI PUJOL
President de la Generalitat de Catalunya

RAMON ESPADALER I PARCERISAS
Conseller de Medi Ambient
(02.144.006)

DECRET

172/2002, d'11 de juny, d'aprovació dels Estatuts del Servei Meteorològic de Catalunya.

La Llei 15/2001, de 14 de novembre, que té per finalitat assegurar la prestació d'un servei públic de qualitat en matèria de meteorologia que satisfaci les necessitats d'informació meteorològica i climàtica de la societat, com a element de suport, assessorament i informació en aquesta matèria en l'àmbit de la Generalitat, crea el Servei Meteorològic de Catalunya com a entitat de dret públic de la Generalitat, amb personalitat jurídica pròpia.

En el moment actual, cal procedir a l'aprovació dels Estatuts del Servei Meteorològic de Catalunya a fi i efecte d'assolir els objectius fixats en la Llei.

Per tot això, en virtut de l'article 64 de la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, a proposta del conseller de Medi Ambient i d'acord amb el Govern,

DECRETO:

CAPÍTOL I

Naturalesa i funcions

Article 1

1.1 El Servei Meteorològic de Catalunya té naturalesa d'entitat de dret públic de la Generalitat amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat per al compliment de les seves funcions, que es regula per la Llei 15/2001, de 14 de novembre, de meteorologia, i la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'estatut de l'empresa pública catalana.

1.2 L'actuació del Servei Meteorològic de Catalunya s'ajusta, amb caràcter general, al dret privat. No obstant això, queden sotmesos al dret públic els actes previstos a l'article 5.2 de la Llei 15/2001, de 14 de novembre, de meteorologia.

1.3 El Servei Meteorològic de Catalunya pot adquirir, reivindicar, permutar, gravar o alienar béns d'acord amb les normes que siguin d'aplicació, concertar crèdits, establir contractes, formalitzar convenis, participar en d'altres entitats i, en general, dur a terme negocis jurídics admesos en dret i que estiguin relacionats amb la seva finalitat.

Article 2

El Servei Meteorològic de Catalunya porta a terme les funcions següents:

- a) Assistir les administracions i les institucions que necessiten informació meteorològica i climàtica i col·laborar-hi.
- b) Establir col·laboracions, si s'escau, amb l'autoritat meteorològica de l'Estat i amb la resta d'institucions autonòmiques, estatals, europees o internacionals que compleixin funcions meteorològiques, amb vista a assolir una informació meteorològica de qualitat en l'àmbit de Catalunya, i signar amb aquestes institucions, per a l'exercici de competències concurrents, convenis de col·laboració que evitin la duplicitat de serveis.
- c) Gestionar i mantenir la Xarxa d'Equipaments Meteorològics de la Generalitat de Catalunya (Xemec).
- d) Tractar, explotar i divulgar les dades procedents dels equipaments meteorològics.
- e) Explotar i gestionar la base documental provinent del Servei de Meteorologia del Departament de Medi Ambient.
- f) Mantenir la base de dades meteorològiques de Catalunya.
- g) Participar en l'elaboració de la cartografia climàtica de Catalunya.
- h) Programar, implantar i gestionar un sistema de predicció i seguiment de fenòmens meteorològics, i fer-ne l'explotació i la difusió en l'àmbit territorial de Catalunya.
- i) Pronosticar, vigilar i fer el seguiment de les situacions meteorològiques de risc, coordina-

vigor d'aquesta Llei, un text refós del seu contingut i del de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, de l'esport.

2. L'autorització per a refondre s'estén també a la regularització, l'aclariment i l'harmonització del text legal. Així mateix, aquesta autorització faculta per a intitular els títols, els capítols i els articles del text únic.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Es faculden el Govern i el conseller o consellera competent per raó de la matèria per al desenvolupament reglamentari del que estableix aquesta Llei en el termini d'un any.

Segona

S'han d'habilitar els crèdits pressupostaris necessaris en el departament competent per raó de la matèria per tal de donar compliment al que estableix aquesta Llei.

Tercera

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 30 de juliol de 1999

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

(99.210.052)

LLEI

10/1999, de 30 de juliol, sobre la tinença de gossos considerats potencialment perillosos.

EL PRESIDENT

DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

La Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, disposa en l'article 5 que el posseïdor d'un animal, sens perjudici de la responsabilitat subsidiària del propietari o propietària, és responsable dels danys, dels perjudicis i de les molèsties que ocasioni a les persones, a les coses, a les vies i als espais públics i al medi natural en general, d'acord amb el que estableix l'article 1905 del Codi civil.

La Llei 3/1994, de 20 d'abril, de modificació de la Llei 3/1988, de protecció dels animals, i el Decret 328/1998, de 24 de desembre, pel qual es regula la identificació i el registre general d'animals de companyia, que la desplega, estableixen l'obligatorietat de la identificació i del cens dels

animals de companyia i, concretament, disposen que els ajuntaments han de tenir un registre censal d'animals de companyia i que els posseïdors d'animals domèstics de companyia estan obligats a inscriure llurs animals en el registre censal del municipi de residència habitual de l'animal.

La Llei 10/1990, de 15 de juny, sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics, en l'article 23.k qualifica de falta molt greu la realització d'espectacles que infringeixin el que disposa la Llei 3/1988, de protecció dels animals. Així mateix, l'article 20, apartats 1 i 3, de la dita Llei fa referència a les competències de la Policia Autònoma i de les policies locals respecte als espectacles i les activitats recreatives i els criteris d'actuació dels agents davant qualsevol infracció de la normativa vigent.

Els darrers temps han transcendit a l'opinió pública casos de gossos que, per llurs característiques físiques i de comportament, es poden considerar potencialment perillosos i que han protagonitzat incidents importants, des d'agressions molt greus a persones i a altres animals, a casos, fins i tot, de participació en baralles il·legals de gossos. Aquests fets, provocats, bàsicament, perquè els propietaris d'aquests animals en fan un ús indegut, han creat una alarma social que ha de rebre una resposta efectiva de l'Administració.

Per tant, aquesta Llei, que té per finalitat regular la tinença dels gossos considerats potencialment perillosos i, així, poder garantir la seguretat dels ciutadans i la dels altres animals, pretén complementar el marc jurídic a Catalunya en matèria de seguretat ciutadana i de protecció dels animals ja regulats per normatives sectorials i les disposicions que les desenvolupen.

Article 1

Definició

Tenen la consideració de gossos potencialment perillosos, i els és aplicable aquesta Llei, els que presentin una o més d'una de les circumstàncies següents:

- Gossos que han tingut episodis d'agressions a persones o a altres gossos.
- Gossos que han estat ensinistrats per a l'atac i la defensa.
- Gossos que pertanyen a una de les races següents o a llurs encreuaments: bullmastiff, dòberman, dog argentí, dog de Bordeus, fila brasileiro, mastí napolità, pit bull, de presa canari, rottweiler, staffordshire i tosa japonès.

Article 2

Mesures de seguretat

1. A les vies públiques, a les parts comunes dels immobles col·lectius, als transports públics i als llocs i als espais d'ús públic en general, els gossos a què fa referència l'article 1 han d'anar lligats i proveïts del corresponent morrió, i en cap cas no poden ésser conduïts per menors de setze anys.

2. Les instal·lacions que alberguin els gossos potencialment perillosos han de tenir les característiques següents, a fi d'evitar que els animals en surtin i cometin danys a tercers:

a) Les parets i les tanques han d'ésser suficientment altes i consistents i han d'estar ben fixades per tal de suportar el pes i la pressió de l'animal.

b) Les portes de les instal·lacions han d'ésser tan resistents i efectives com la resta del contorn i s'han de dissenyar per a evitar que els animals puguin desenganxar o obrir ells mateixos els mecanismes de seguretat.

c) El recinte ha d'estar convenientment senyalitzat amb l'advertiment que hi ha un gos d'aquest tipus.

Article 3

Registres

1. Quan es tracti dels gossos a què fa referència l'article 1, en el registre censal de l'ajuntament que correspongui s'han d'especificar la raça i les altres circumstàncies que siguin determinants de la possible perillositat d'aquests gossos.

2. En la base de dades d'identificació d'animals de companyia del registre censal dels ajuntaments, s'ha d'incloure un apartat específic per als gossos potencialment perillosos.

3. No poden adquirir gossos considerats potencialment perillosos les persones menors d'edat i les que hagin estat privades judicialment o governativament de la tinença d'aquests animals.

4. Com a condició indispensable per a la tinença i la posterior inclusió en el registre a què fa referència l'apartat 1, els propietaris dels gossos potencialment perillosos han de contractar una assegurança de responsabilitat civil que cobreixi la indemnització dels danys que aquests animals puguin provocar a les persones i als altres animals.

Article 4

Control dels centres de cria

1. Només s'autoritza la cria de gossos inclosos en l'article 1 en els centres de cria autoritzats i inscrits en el Registre Oficial de Nuclis Zoològics de Catalunya.

2. Els animals que es vulguin utilitzar per a la reproducció han de superar els tests de comportament que garanteixin l'absència de comportaments agressius anòmals.

Article 5

Regulació de l'ensinistrament

1. L'ensinistrament d'atac i de defensa només es pot autoritzar en les activitats de vigilància i de guarda d'empreses de seguretat i dels diferents cossos de seguretat.

2. Les activitats relacionades amb l'ensinistrament de gossos només poden ésser realitzades en els centres o les instal·lacions legalment autoritzats i per professionals que tinguin la formació i els coneixements necessaris avalats per la titulació reconeguda oficialment.

Article 6

Aplicació d'altres mesures

En els casos concrets de gossos que presentin comportaments agressius patològics no solucionats amb les tècniques d'ensinistrament i terapèutiques existents, es pot considerar, sota criteri facultatiu, l'adopció de mesures consistents en la castració o el sacrifici de l'animal.

Article 7*Tipificació de les infraccions*

1. Als efectes d'aquesta Llei, les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Són infraccions lleus:

a) No inscriure el gos al registre específic del municipi corresponent.

b) No senyalitzar les instal·lacions que alberguin gossos potencialment perillosos.

3. Són infraccions greus:

a) No complir les mesures de seguretat establertes per a les instal·lacions que alberguin gossos potencialment perillosos.

b) No contractar l'assegurança de responsabilitat civil.

c) Fer activitats d'ensinistrament sense acreditació professional oficial.

d) No dur a terme els tests de comportament dels gossos progenitors en els centres de cria.

e) Portar els gossos deslligats i sense morrió a les vies públiques, a les parts comunes dels immobles col·lectius i als llocs i als espais públics en general.

f) Adquirir un gos potencialment perillós persones menors d'edat o privades judicialment o governativament de tenir-ne.

4. Són infraccions molt greus:

a) Fer activitats d'ensinistrament d'atac no autoritzades.

b) Participar en la realització de combats de gossos, en els termes que s'estableixen legalment.

Article 8*Prescripció*

1. Els terminis de prescripció de les infraccions són de tres anys per a les molt greus, dos anys per a les greus i sis mesos per a les lleus, comptadors des de la data de la comissió de la infracció.

2. Els terminis de prescripció de les sancions són de tres anys per a les molt greus, dos anys per a les greus i un any per a les lleus, comptadors des de la data en què la resolució sancionadora esdevé ferma.

Article 9*Tramitació*

1. El procediment sancionador s'ha d'ajustar al procediment vigent.

2. Si s'aprecia que els fets objecte d'un expedient sancionador poden ésser constitutius de delictes o falta, l'Administració ha de traslladar les actuacions a l'autoritat judicial competent i deixar en suspens el procediment sancionador fins que aquesta no es pronuncii.

3. La sanció de l'autoritat a què es refereix l'apartat 2 exclou la imposició de sancions administratives. Si la resolució judicial és absoluta, l'Administració pot continuar la tramitació de l'expedient sancionador, respectant els fets que els tribunals hagin declarat provats.

Article 10*Sancions*

1. Les infraccions comeses contra el que disposa aquesta Llei són sancionades amb multes de 10.000 pessetes a 5.000.000 de pessetes.

2. La imposició de la sanció pot comportar el comís dels animals objecte de la infracció.

Article 11*Graduació de les sancions*

1. Les infraccions lleus són sancionades amb una multa de 10.000 a 25.000 pessetes, les greus amb una multa de 25.000 a 250.000 pessetes, i les molt greus, amb una multa de 250.000 a 5.000.000 de pessetes.

2. En la imposició de les sancions s'ha de tenir en compte, per a graduar la quantia de les multes i la imposició de les sancions accessòries, els criteris següents:

a) La transcendència social i el perjudici causat per la infracció comesa.

b) L'ànim de lucre il·lícit i la quantia del benefici obtingut en la comissió de la infracció.

c) La reiteració o la reincidència en la comissió d'infraccions.

Article 12*Responsabilitat i indemnitzacions*

La imposició de qualsevol de les sancions establertes per aquesta Llei no exclou de la responsabilitat civil de la persona sancionada ni la indemnització que se li pugui exigir per danys i perjudicis.

Article 13*Competència*

1. El Govern pot delegar les competències sancionadores als ajuntaments que ho sol·licitin.

2. Són competents per a imposar les sancions els òrgans següents:

a) Els delegats territorials del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i els alcaldes, per a les lleus.

b) El director o directora general del Medi Natural i els plens dels ajuntaments, per a les greus.

c) El conseller o consellera d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, en el cas de les infraccions molt greus.

Article 14*Comís dels animals*

1. Mitjançant els seus agents, l'Administració pot comissar els animals objecte de protecció en el mateix moment en què hi hagi indicis racionals d'infracció de les disposicions d'aquesta Llei.

2. El comís a què es refereix l'apartat 1 té el caràcter de preventiu fins a la resolució de l'expedient sancionador corresponent, que en tot cas ha de determinar la destinació final que s'ha de donar als animals comissats.

3. Les despeses ocasionades pel comís a què es refereix l'apartat 1 i les actuacions relacionades amb aquest són a compte de qui comet la infracció.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Periòdicament, el Govern ha de revisar per decret la incorporació o l'exclusió d'algunes races de les incloses en l'article 1 en funció de la presència i l'agressivitat manifesta.

DISPOSICIONS FINALS**Primera**

Es faculden els departaments de Governació i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè

facin el desplegament reglamentari d'aquesta Llei.

Segona

Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 30 de juliol de 1999

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

(99.210.054)

DECRET

226/1999, de 27 de juliol, pel qual es transforma l'Escola Universitària de Biblioteconomia i Documentació de la Universitat de Barcelona en Facultat de Biblioteconomia i Documentació, i s'hi implanten els estudis conduents a l'obtenció del títol de segon cicle de llicenciat en documentació.

Mitjançant el Decret 330/1998, de 24 de desembre, es va autoritzar la desadscripció de l'Escola Universitària de Biblioteconomia i Documentació Jordi Rubió i Balaguer de la Universitat de Barcelona per integrar-se a aquella Universitat i continuar impartir els estudis de diplomats en biblioteconomia.

La Universitat de Barcelona, amb l'acord previ del seu Consell Social, ha demanat al Comissionat per a Universitats i Recerca autorització per implantar els estudis conduents a l'obtenció del títol de segon cicle de llicenciat en documentació, i per transformar l'Escola Universitària de Biblioteconomia i Documentació en Facultat de Biblioteconomia i Documentació.

De conformitat amb la sol·licitud esmentada, d'acord amb el que estableixen la Llei 11/1983, de 25 d'agost, de reforma universitària, la Llei 26/1984, de 19 de desembre, de coordinació universitària i de creació de consells socials, el Reial decret 557/1991, de 12 d'abril, sobre creació i reconeixement d'universitats i centres universitaris, i el Decret 258/1997, de 30 de setembre, pel qual es regulen la programació universitària de Catalunya i els procediments de creació o reconeixement i de reordenació de centres universitaris i d'implantació d'ensenyaments, amb els acords de la Junta de Govern i del Consell Social de la Universitat de Barcelona, a proposta del conseller de la Presidència i amb l'acord previ del Govern,

DECRETO:**Article 1**

S'implanten els estudis conduents a l'obtenció del títol de segon cicle de llicenciat en documentació a la Universitat de Barcelona.

ORDENANÇA MUNICIPAL SOBRE TÍNENÇA ANIMALS

INDEX

TÍTOL I. OBJECTIU I ÀMBIT D'APLICACIÓ	3
Article 1	3
Article 2	3
TÍTOL II. DE LA TINENÇA D'ANIMALS	4
CAPÍTOL I. NORMES DE CARÀCTER GENERAL	4
Article 3	4
Article 4	4
Article 5	4
Article 6	4
Article 7	4
Article 8	5
Article 9	5
Article 10	5
Article 11	5
CAPÍTOL II. NORMES SANITÀRIES	6
Article 12	6
Article 13	7
CAPÍTOL III. NORMES ESPECÍFIQUES RELATIVES A LA TINENÇA DE GOSSOS, GATS I FURES	7
Article 14	7
Article 15	7
CAPÍTOL IV. SOBRE LA TINENÇA DE GOSSOS CONSIDERATS POTENCIALMENT PERILLOSOS	8
Article 16	8
Article 17	9
Article 18	9
Article 19	10
Article 20	10
TÍTOL III. PRESÈNCIA D'ANIMALS A LA CIUTAT	10
SOBRE ELS ANIMALS PELS CARRERS	10
Article 21	10
Article 22	10
SOBRE LES DEPOSICIONS A LA VIA PÚBLICA	10
Article 23	10
SOBRE ELS ANIMALS ABANDONATS	11
Article 24	11
SOBRE LA PRESÈNCIA DELS ANIMALS EN ESPAIS DE PÚBLICA CONCURRÈNCIA	11
Article 25	11
TÍTOL IV. DE LES INFRACCIONS I DE LES SANCIONS	12
CAPITOL I . INFRACCIONS I SANCIONS DE CARÀCTER GENERAL EN MATÈRIA DE TINENÇA D'ANIMALS	12
Article 26	12
Article 27	12
Article 28	12
Article 29	13
Article 30	14
Article 31	14
CAPITOL II . INFRACCIONS I SANCIONS APLICABLES LA TINENÇA DE GOSSOS CONSIDERATS POTENCIALMENT PERILLOSOS	14
Article 32	14
Article 33	15
Article 34	15
Article 35	15
Article 36	15
DISPOSICIÓ FINAL	16

TÍTOL I. OBJECTIU I ÀMBIT D'APLICACIÓ

Article 1

Aquesta ordenança regula les interrelacions entre les persones i els animals definits a l'article següent, dins el terme municipal de Sabadell. Amb aquesta intenció, l'ordenança té en consideració els drets dels animals, els beneficis que aporten a les persones i s'incideix en els aspectes relacionats amb la seguretat i la salut pública. Per altra banda, es regula la convivència entre els animals i les persones a l'objecte de reduir al màxim les molèsties i perills que puguin ocasionar

Aquesta ordenança s'aplicarà sens perjudici de l'aplicació de les lleis i resta de normes reguladores vigents i les que puguin aprovar-se amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta ordenança.

Article 2

Definicions:

1. Animal domèstic: aquell que pertany a espècies que habitualment es crien, es reproduïxen i conviuen amb persones i que no pertanyen a la fauna salvatge. També tenen aquesta consideració els animals que es crien per a la producció de carn, de pell o d'algun altre producte útil per a l'ésser humà, els que proporcionen ajut laboral, els usats en pràctiques esportives o els animals utilitzats en activitats d'esbargiment, espectacles, circs, etc.
2. Animal de companyia: aquells animals domèstics que es crien i reproduïxen amb la finalitat de conviure amb les persones i obtenir-ne companyia, especialment totes les subespècies i varietats de gats (*Felis catus*), totes les subespècies i varietats de gossos (*Canis familiaris*), fures (*Mustela putorius*).
3. Animals potencialment perillosos: amb caràcter genèric, es consideren potencialment perillosos aquells animals que, pertanyent a la fauna salvatge, essent utilitzats com a animals domèstics o de companyia, amb independència de la seva agressivitat, pertanyin a espècies o races que tinguin capacitat de causar la mort o lesions a les persones o a d'altres animals i danys materials.
4. Gat de colònia: Gat urbà, lliure, no socialitzat, que viu de manera habitual a les colònies establertes a tal efecte, que està esterilitzat o en vies de ser-ho i la és alimentat complint els requisits d'higiene necessaris.
5. Animal salvatge urbà: és l'animal salvatge que viu compartint territori geogràfic amb les persones, referit al nucli urbà i que pertany a les espècies següents: colom roquer (*Columba livia*), gavià argentat (*Larus cachinnans*), estornell (*Sturnus unicolor* i *S. Vulgaris*), espècies de fauna exòtica i altres que s'han de determinar per via reglamentària.

TÍTOL II. DE LA TINENÇA D'ANIMALS

CAPÍTOL I. NORMES DE CARÀCTER GENERAL

Article 3

Està permesa la tinença d'animals de companyia domèstica als domicilis particulars, sempre que es compleixin totes les condicions següents:

- a. La custòdia de l'animal no ha de representar cap situació de perill sanitari, o d'incomoditat per als veïns, per altres persones o per al propi animal, que no siguin les derivades de la seva pròpia naturalesa.
- b. Els animals de companyia mai no poden tenir com a allotjament habitual els celoberts o els balcons de les cases.

Article 4

Les persones propietàries o posseïdores d'animals de companyia tenen l'obligació de mantenir-los en bones condicions higienicosanitàries, de benestar i de seguretat, d'acord amb les característiques de cada espècie.

Article 5

La persona posseïdora d'un animal ha de donar-li l'atenció veterinària bàsica per garantir-ne la salut. En aquest sentit hauran d'estar correctament vacunats, desparasitats, allotjats, alimentats i controlats, d'acord amb la normativa vigent.

Article 6

Pel que fa al nombre màxim d'animals de companyia permesos, en cap cas es podrà posseir, en un mateix immoble residencial col·lectiu més de cinc (5), o vuit (8) en un immoble unifamiliar o residencial aïllat. La tinença de major nombre d'animals es considerarà sotmesa a risc sanitari i, en conseqüència, implicarà la sol·licitud de llicència de nucli zoològic.

Article 7

1. La cria domèstica, dins el casc urbà, d'aus de corral, conills, coloms i altres animals anàlegs en domicilis particulars, en terrasses, terrats o patis, queda condicionada al fet que les circumstàncies de l'allotjament, l'adequació de les instal·lacions i el nombre d'animals ho permetin, tant en l'aspecte higienicosanitari com per la no existència d'incomoditat ni de perill per als veïns, per a d'altres persones o per als animals.
2. Quan la tinença d'animals representi una activitat econòmica, aquesta haurà de sotmetre's a la normativa corresponent

Article 8

La persona posseïdora d'un animal, sens perjudici de la responsabilitat subsidiària del propietari o la propietària, és responsable dels danys, els perjudicis i les molèsties que ocasioni a les persones, a les coses, a les vies, als espais públics i al medi natural en general, d'acord amb el que estableix l'article 1.905 del Codi Civil.

Article 9

La persona posseïdora d'animals està obligada a evitar-ne la fugida, tant dels exemplars com de les seves cries.

Article 10

Les persones posseïdores d'animals estan obligades a adoptar les mesures necessàries per impedir que la tranquil·litat dels seus veïns sigui alterada pel comportament d'aquells i evitar les molèsties o incomoditats constatades, derivades del seu manteniment i allotjament.

Article 11

De conformitat amb la legislació aplicable vigent resten expressament prohibides les actuacions següents respecte als animals:

- a. Maltractar o agredir físicament els animals o sotmetre'ls a qualsevol altra pràctica que els produeixi sofriments o danys físics o psicològics.
- b. Subministrar-los substàncies que puguin causar-los alteracions de la salut o del comportament, excepte en els casos emparats per la normativa vigent o per prescripció veterinària.
- c. Abandonar-los.
- d. Mantenir-los en instal·lacions indegudes des del punt de vista higienicosanitari, de benestar i de seguretat animal, i que en cap cas provoquin molèsties als veïns.
- e. Practicar-los mutilacions, llevat de les intervencions fetes amb assistència per personal veterinari en cas de necessitat terapèutica, per garantir-ne la salut o per a limitar-ne o anul·lar-ne la capacitat reproductiva.
- f. No facilitar l'alimentació necessària per subsistir l'animal.
- g. Fer-ne donació com a premi, recompensa, gratificació o regal de compensació per altres adquisicions de naturalesa diferent a la transacció onerosa d'animals.
- h. Vendre'ls als menors de setze anys i a incapacitats sense autorització dels qui tenen la pàtria potestat o la custòdia.
- i. Comerciar-hi fora dels certàmens o d'altres concentracions d'animals vius i d'establiments de venda i de cria autoritzats, llevat de les transaccions entre les persones particulars quan es limitin als seus animals de companyia, no tinguin afany de lucre i es garanteixi el benestar de l'animal.
- j. Exhibir-los de manera ambulant com a reclam.
- k. Exhibir animals als aparadors dels establiments de venda d'animals.
- l. Mantenir-los lligats durant gran part del dia o limitar-los de manera duradora el moviment que els és necessari.

- m. Mantenir-los en locals públics o privats en condicions de qualitat ambiental, lluminositat, soroll fums i similars que els puguin afectar tant físicament com psicològicament.
- n. Matar-los per joc o perversitat o torturar-los.
- o. En particular es prohibeix la utilització d'animals en teatres, sales de festes, filmacions o activitats de propaganda que suposin un dany, sofriment o degradació de l'animal.
- p. Es prohibeix l'ús d'animals en baralles i en espectacles o d'altres activitats si els poden ocasionar sofriment o poden ser objectes de burles o tractaments antinatural, o bé si poden ferir la sensibilitat de les persones que els contemplen, com ara:
 - Baralles de gossos
 - Baralles de galls
 - Matances públiques d'animals
 - Atraccions firals giratòries amb animals vius lligats i altres assimilables

CAPÍTOL II. NORMES SANITÀRIES

Article 12

1. Les administracions competents poden ordenar, per raons de sanitat animal o de salut pública, la vacunació o el tractament obligatori de malalties dels animals.
2. Cada persona propietària d'un animal de companyia haurà de disposar de la corresponent cartilla sanitària, en la qual s'especificaran les característiques i la identitat de l'animal, el seu estat sanitari i les dades precises de la identitat del propietari, així com la referència del veterinari col·legiat que en porta el control.
3. Els veterinaris que portin a terme vacunacions i tractaments de caràcter obligatori han de dur un arxiu amb la fitxa clínica dels animals atesos el qual ha d'estar a disposició de l'autoritat competent. Els veterinaris han d'informar la persona propietària o posseïdora d'animals de companyia (gos, gat o fura) de l'obligatorietat d'identificar el seu animal en el cas que no estigui identificat, i també de l'obligatorietat de registrar-lo en el cens del municipi on resideix habitualment l'animal. L'Ajuntament només podrà utilitzar aquestes dades amb finalitat estadística, de promoció i prevenció sanitària, i de control dels animals domèstics del municipi segons el que disposa la legislació de protecció de dades. En cap cas podran ser cedides per interessos privats o comercials.
4. Qualsevol professional veterinari està obligat a comunicar a les autoritats sanitàries tota malaltia animal transmissible perquè, independentment de les mesures zoonosanitàries individuals, es posin en marxa, les corresponents mesures higienicosanitàries.
5. En cas que fos necessari el sacrifici de l'animal, s'haurà de fer sota control i responsabilitat d'un veterinari, utilitzant mètodes que impliquin el mínim sofriment, i que provoquin una pèrdua de consciència immediata.

Article 13

1. Les persones propietàries d'animals que hagin causat lesions a persones o a altres animals tenen l'obligació de facilitar les dades de l'animal agressor i les seves pròpies a la persona agredida o al propietari o la propietària de l'animal agredit, als seus representants legals i a les autoritats competents que ho sol·licitin.
2. Sotmetre l'animal agressor a observació veterinària obligatòria a qualsevol consulta veterinària d'exercici lliure i seguir les disposicions que determini el veterinari o la veterinària.
3. Quan les autoritats sanitàries municipals ho creguin convenient podran obligar a recloure l'animal agressor en un lloc adequat perquè s'hi estiguin durant un període d'observació veterinària.
4. Si l'animal té propietari o propietària conegut, les despeses de manteniment són a càrrec seu.

CAPÍTOL III. NORMES ESPECÍFIQUES RELATIVES A LA TINENÇA DE GOSSOS, GATS i FURES

Article 14

Són aplicables als gossos, gats i fures totes les normes de caràcter general establertes per a tots els animals.

Article 15

Els posseïdors d'animals domèstics de companyia (gossos, gats o fures), que ho són per qualsevol títol, tenen l'obligació de:

- a. Complir els requisits recollits al Decret 6/99, de 26 de gener de 1999, que estableix les condicions de manteniment dels animals de companyia, com són, entre altres:
 - No es podran mantenir lligats de forma permanent ni desprotegits de les inclemències del temps
 - Es prohibeix tenir-los en balcons o celoberts o en vehicles com a allotjament habitual.
 - Es prohibeix mantenir-los en vehicles estacionats més de 4 hores.
 - Es prohibeix mantenir-los en vehicles estacionats al sol o sense ventilació.
 - Els animals de més de 25 kg hauran de disposar d'un espai de més de 6m².
- b. Inscriure'ls en el registre censal del municipi de residència habitual dins del termini màxim de 3 mesos a partir de la data de naixement de l'animal, i de 30 dies, comptats a partir de l'adquisició.
- c. Identificar-los obligatòriament, prèviament a la inscripció en el cens municipal, de forma indeleble, mitjançant identificació electrònica mitjançant la implantació d'un microxip homologat o amb altres sistemes que es puguin establir per via reglamentària

- d. Comunicar les baixes per mort dels animals a les oficines del cens en el termini de 2 mesos a partir del fet, portant la targeta sanitària de l'animal.
- e. Comunicar els canvis de domicili del propietari/ària o del responsable de l'animal com també la transferència de la seva possessió, a l'oficina del cens caní en un termini de 2 mesos.
- f. Comunicar la desaparició de l'animal a l'Ajuntament on estigui censat en un termini de quaranta-vuit hores, de manera que en quedi constància.

CAPÍTOL IV. SOBRE LA TINENÇA DE GOSSOS CONSIDERATS POTENCIALMENT PERILLOSOS

Article 16

1. D'acord amb l' establert per l'article 1 de la Llei 10/1999, de 30 de juliol, i per l'article 2 del Reial Decret 287/2002, de 22 de març, s'entendrà per gossos potencialment perillosos, els que presentin una o més d'una de les circumstàncies següents:
 - a. Gossos que manifestin un caràcter marcadament agressiu o que hagin protagonitzat agressions a persones o a d'altres animals. La potencial perillositat haurà de ser reconeguda per l'autoritat competent atenent a criteris objectius, bé d'ofici o després d'una notificació o denúncia, amb l'informe previ d'un/una veterinari/veterinària habilitat/ada per aquesta tasca.
 - b. Gossos que hagin estat ensinistrats per a la defensa i l'atac.
 - c. Gossos que pertanyin a una de les races següents o a llurs encreuaments:

– Akita Inu	– Gos de Presa canari
– American Staffordshire Terrier	– Mastí Napolità
– Bullmastiff	– Pit Bull Terrier
– Dòberman	– Rottweiler
– Dog Argentí	– Staffordshire Bull Terrier
– Dog de Bordeus	– Tosa Japonès o Tosa Inu
– Fila Brasileiro	
 - d. Aquells altres que per norma de rang superior mereixin aquesta consideració.
 - e. No tenen la consideració legal de gossos potencialment perillosos els que pertanyen a les Forces Armades, Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, Cossos de la Policia de la Comunitat Autònoma, Policia Local i empreses de seguretat amb autorització oficial.
2. Els seus propietaris o propietàries tenen l'obligació de complir, a més de totes les normes específiques per a gossos i les establertes amb caràcter general per a tots els animals, específicament, les següents prescripcions:
 - a. Dur-los lligats amb corretja curta i amb morrió a la via pública, a les parts comunes dels immobles col·lectius, als transports públics i els llocs i espais d'ús públic.
 - b. La presència de gossos potencialment perillosos en llocs o espais públics exigirà que la persona que els condueixi i controli porti amb ella la llicència administrativa.
 - c. No es pot dur més d'un d'aquests gossos per persona.
 - d. En cap cas no poden ser conduïts per menors de 16 anys.

- e. Disposar d'unes instal·lacions per al manteniment dels animals que evitin que en puguin sortir i causar danys a tercers.
 - f. La zona ha d'estar convenientment senyalitzada amb l'avís de la presència d'un animal potencialment perillós.
 - g. No poden adquirir aquests tipus d'animals les persones menors d'edat ni les que hagin estat privades de la seva tinença judicialment o governativa.
 - h. Disposar d'una assegurança de responsabilitat civil que cobreixi la indemnització dels danys que aquests animals puguin provocar a persones o als altres animals.
 - i. Es prohibeix l'ensinistrament d'aquests animals per a atac i defensa, llevat dels animals destinats a Cossos de Seguretat i empreses de seguretat i sempre en centres autoritzats i per personal qualificat amb titulació oficial.
3. Els criadors han de realitzar tests de comportament dels gossos progenitors als centres de cria.
4. Els professionals veterinaris han d'informar l'autoritat competent si constaten, pel caràcter de les lesions, que l'animal ha estat utilitzat per a baralles o maltractat.

Article 17

Les persones que vulguin tenir en propietat o conduir un gos potencialment perillós, hauran de ser obligatòriament majors d'edat i hauran de disposar de llicència administrativa emesa per l'Ajuntament de Sabadell.

Per a l'obtenció i la renovació de la llicència administrativa per a la tinença i la conducció d'animals potencialment perillosos es requeriran els següents requisits:

- a. Ser major d'edat.
- b. Inscriure el gos al Cens Municipal d'Animals de Companyia.
- c. Acreditar que el gos està identificat mitjançant un microxip.
- d. Presentar una pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil per danys a tercers amb una cobertura no inferior a 150,253€, la qual ha de fer referència a les dades d'identificació de l'animal. Aquesta pòlissa ha de tenir una vigència mínima d'un any.
- e. No haver estat sancionat per infraccions greus o molt greus, d'acord amb l'article 3 del decret 170/2002, d'11 de juny
- f. Certificació de capacitat física i aptitud psicològica d'acord amb l'article 3 del decret 170/2002, d'11 de juny
- g. Certificat negatiu d'antecedents penals, d'acord amb l'article 3 del Decret 170/2002, d'11 de juny i en relació amb els delictes que s'hi esmenten

Article 18

Vigència de la llicència

La llicència tindrà una validesa de cinc anys, podent ser renovada per períodes successius de la mateixa durada. No obstant, la llicència perdrà la seva vigència en el

moment en què el seu titular deixi de complir qualsevol dels requisits exigits, sens perjudici de les sancions que aquests fets puguin comportar.

Article 19

En el supòsit que preveu l'article 16.1a., la persona posseïdora del gos potencialment perillós disposarà del termini d'un mes des que l'autoritat municipal li comuniqui la potencial perillositat de l'animal per sol·licitar la corresponent llicència administrativa.

Article 20

La sostracció o pèrdua de l'animal haurà de ser comunicada pel seu titular a l'autoritat responsable del Registre Municipal d'animals potencialment perillosos en un termini màxim de 48 hores.

TÍTOL III. PRESENCIA D'ANIMALS A LA CIUTAT

SOBRE ELS ANIMALS PELS CARRERS

Article 21

A les zones urbanes els gossos han d'anar proveïts de corretja o cadena i collar i les persones portadores dels gossos tenen l'obligació de seguir les indicacions presents a la zona. És prohibida la presència dels animals als parcs infantils i a l'interior de zones enjardinades quan així s'especifiqui. L'ús del morrió pot ser ordenat pels agents de l'autoritat municipal quan les circumstàncies així ho aconsellin i mentre aquestes durin.

Article 22

Com a norma general, es prohibeix alimentar els animals a la via pública i als terrats. Únicament en el cas de gats rodamóns i sempre i quan això no impliqui un risc sanitari a criteri de les autoritats sanitàries, podrà permetre's que s'alimentin complint els requisits següents:

- a. Es procurarà un lloc adient i discret que no representi cap perill per l'animal ni molèstia pels vianants i es tindrà molta cura que el lloc on s'alimenta els animals quedi sempre perfectament net.
- b. Els animals estaran esterilitzats i controlats sanitàriament.
- c. Es mantindrà una vigilància periòdica per detectar i controlar l'aparició de nous gats a la zona

SOBRE LES DEPOSICIONS A LA VIA PÚBLICA

Article 23

1. Els posseïdors/res d'animals han d'adoptar mesures per no embrutar amb les deposicions fecals, voravies, zones de vianants, parcs infantils i, en general, qualsevol lloc destinat al trànsit de vianants.

2. Els posseïdors/res d'animals són responsables de recollir immediatament i de forma convenient els excrements. Les deposicions recollides s'han de posar de forma higiènicament acceptable als llocs que l'autoritat municipal destini expressament a aquesta finalitat.

SOBRE ELS ANIMALS ABANDONATS

Article 24

1. Es considera que un animal està abandonat si no porta cap identificació de la persona propietària ni va acompanyat de cap persona. En aquest supòsit l'Ajuntament es farà càrrec de l'animal i el retindrà fins que sigui recuperat o cedit.
2. El termini per recuperar un animal sense identificació és de vint dies. L'animal s'ha de lliurar amb la identificació corresponent.
3. Si l'animal porta identificació s'ha de notificar a la persona propietària que té un termini de 20 dies per recuperar-lo i abonar prèviament totes les despeses originades. Transcorregut aquest termini, si la persona propietària no ha recollit l'animal, aquest es considera abandonat i pot ser cedit, acollit temporalment o adoptat, efectes que han d'haver estat advertits en la notificació esmentada.
4. En tots els casos les persones propietàries que vulguin recuperar els seus animals s'hauran de fer càrrec de les despeses ocasionades per aquests, independentment de les sancions pertinents que els puguin ser aplicades.

SOBRE LA PRESENCIA DELS ANIMALS EN ESPAIS DE PÚBLICA CONCURRENCIA

Article 25

1. L'entrada de gossos, gats o altres animals a tota mena de locals destinats a la fabricació, emmagatzematge, transport, venda o qualsevol tipus de manipulació d'aliments queda expressament prohibida.

És obligatori que les persones titulars d'aquests establiments senyalitzin de forma visible a l'exterior aquesta prohibició.

2. A les piscines públiques i altres llocs públics de bany, tant en zones d'ús general com en les zones d'ús privat d'establiments turístics, queda prohibida la circulació o permanència de gossos o altres animals durant la temporada de banys.
3. Els propietaris i les propietàries d'establiments públics de tota mena, com ara hotels, pensions, restaurants, bars, cafeteries i similars, segons el seu criteri poden permetre l'entrada i l'estada d'animals en llurs establiments, Tot i comptar amb la seva autorització, s'exigirà que vagin subjectes per corretja o cadena i/o es mantinguin controlats en tot moment.

4. Es prohibeix a les persones propietàries d'animals portar-los a les àrees de joc dels parcs infantils.
5. El trasllat d'animals domèstics de companyia per mitjà del transport públic, es realitzarà d'acord a les disposicions vigents.
6. Les anteriors limitacions i prohibicions no seran aplicables ni als gossos pigalls, ni als gossos d'assistència i ni als d'utilitat pública quan estiguin en l'exercici de les seves funcions.

TÍTOL IV. DE LES INFRACCIONS I DE LES SANCIONS

CAPÍTOL I . INFRACCIONS I SANCIONS DE CARÀCTER GENERAL EN MATÈRIA DE TINENÇA D'ANIMALS

Article 26

Constitueixen infraccions administratives les assenyalades al Títol IV, Capítol I del Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals i totes aquelles que contravenen la Llei 10/1999, de 30 de juliol, sobre la tinença de gossos considerats potencialment perillosos

Serà responsable de les infraccions administratives qualsevol persona física o jurídica que per acció u omissió hagi comès la infracció.

Article 27

Tipificació de les infraccions

Les conductes tipificades com a infracció en aquesta ordenança es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Article 28

Infraccions lleus, que podran ser sancionades amb multes de 100 a 400 €:

- a. No dur identificats els gats, els gossos i les fures i els altres animals que s'hagin d'identificar d'acord amb el reglament, o incomplir els requisits establerts per la Llei i la normativa que la desplega en relació amb aquesta identificació.
- b. No comunicar a l'Ajuntament la mort i la transferència de l'animal.
- c. No comunicar, la persona propietària o posseïdora, la desaparició d'un animal de companyia en el termini previst.
- d. Embrutar les vies públiques i qualsevol lloc destinat al trànsit o a l'esbarjo dels ciutadans, amb dejeccions fecals dels gossos, dipositar els excrements fora dels llocs destinats a aquest i deixar-los miccionar en les façanes d'edificis i/o en el mobiliari urbà.
- e. Tenir en possessió un gos, un gat, una fura o altres animals que s'han de registrar obligatòriament no inscrits en el Registre censal d'animals de companyia.

- f. Vendre animals de companyia a persones menors de setze anys i a persones incapacitades sense l'autorització dels qui en tenen la potestat o la custòdia.
- g. Fer donació d'un animal com a premi o recompensa.
- h. Exhibir animals als aparadors dels establiments de venda d'animals.
- i. Fer exhibició ambulat d'animals com a reclam.
- j. Mantenir els animals en instal·lacions inadequades des del punt de vista del seu benestar, si no els comporta un risc greu per a la salut.
- k. Maltractar animals, si no els produeix resultats lesius.
- l. Alimentar els animals a la via pública, als espais públics i a les portalades, finestres, terrasses i balcons, excepte en els casos previstos l'article 22 d'aquesta ordenança.
- m. No evitar la fugida d'animals.
- n. No donar als animals l'atenció veterinària necessària per garantir-ne la salut, si això no els causa perjudicis greus.
- o. Qualsevol altra acció o omissió contrària a la normativa vigent que no estigui expressament prevista i que no s'hagi tipificat com a greu o molt greu.

Article 29

Infraccions greus, que podran ser sancionades amb multes d'entre 401 i 2.000 €:

- a. No disposar de la targeta sanitària de l'animal.
- b. No vacunar els animals domèstics de companyia o no aplicar-los els tractaments obligatoris.
- c. La circulació de gossos pel carrer sense corretja o cadena i collar.
- d. La presència d'animals a les zones d'ús públic on l'Ajuntament hagi col·locat el pertinent senyal de prohibició.
- e. La presència d'animals en zones de joc infantil, encara que no estigui senyalitzada la prohibició d'accés.
- f. Permetre l'entrada d'animals de companyia on és prohibit expressament, excepte els gossos pigall, d'assistència o d'utilitat pública.
- g. No presentar la documentació sanitària ni els certificats veterinaris de l'animal agressor quan siguin requerits pels agents de l'autoritat municipal.
- h. No sotmetre un animal agressor a l'observació veterinària obligatòria.
- i. No donar als animals l'atenció veterinària necessària per garantir-ne la salut.
- j. Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higiènicosanitari, de benestar i de seguretat, si els comporta risc greu per a la salut.
- k. Maltractar o agredir físicament els animals si els comporta conseqüències greus per a la salut.
- l. Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que no comporten cap risc per a l'animal.
- m. Practicar el comerç d'animals fora dels establiments autoritzats.
- n. Fer venda ambulat d'animals fora de mercats, fires i qualsevol altre certamen autoritzat.
- o. Reincidir en la comissió d'infraccions lleus durant l'últim any.

Article 30

Infraccions molt greus que podran ser sancionades amb multes d'entre 2.001 i 20.000 €:

- a. Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que els puguin comportar danys greus.
- b. Maltractar o agredir físicament els animals, si els comporta conseqüències molt greus per a la salut.
- c. Sacrificar gats, gossos o fures fora dels casos esmentats per l'article 11.2 del Decret legislatiu, 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals.
- d. L'ús d'animals en espectacles, si l'espectacle els pot ocasionar sofriment, pot fer que siguin objecte de burles o tractaments antinaturals o pot ferir la sensibilitat de les persones que els contemplen.
- e. Organitzar baralles de gossos, de galls o d'altres animals, i també participar en aquest tipus d'actes.
- f. Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higienicosanitari i de benestar, si els perjudicis als animals són molt greus.
- g. L'esterilització, la pràctica de mutilacions i el sacrifici d'animals sense el control veterinari o en contra de les condicions i requisits establerts pel Decret Legislatiu 2/2008.
- h. Reincidir en la comissió d'infraccions greus durant l'últim any.

Article 31

En la imposició de les sancions s'han de tenir en compte, per graduar la quantia de les multes i la imposició de les sancions accessòries, els criteris següents:

- a. La transcendència social i el perjudici causat per la infracció comesa, tant a persones com animals.
- b. L'ànim de lucre il·lícit i la quantia del benefici obtingut en la comissió de la infracció.
- c. La reiteració o la reincidència en la comissió d'infraccions.
- d. La irreparabilitat dels danys causats al medi ambient o l'elevat cost de la reparació.
- e. El volum de negoci de l'establiment.
- f. La capacitat econòmica de la persona infractora.
- g. El grau d'intencionalitat en la comissió de la infracció.
- h. El fet que hi hagi requeriment previ.

CAPITOL II . INFRACCIONS I SANCIONS APLICABLES LA TINENÇA DE GOSSOS CONSIDERATS POTENCIALMENT PERILLOsos

Article 32

Les infraccions es tipifiquen classificant-se en lleus, greus i molt greus.

Article 33

Infraccions de caràcter lleu, que podran ser sancionades amb multes entre 60 i 150 €:

- a. No senyalitzar convenientment les instal·lacions que gossos potencialment perillosos.
- b. No dur la llicència administrativa al damunt la persona propietària o conductora que passegi per la via pública o en qualsevol espai comú d'ús col·lectiu un gos potencialment perillós.
- c. Qualsevol altra acció o omisió contrària a la normativa vigent en matèria de gossos potencialment perillosos, que no estigui expressament prevista i que no s'hagi tipificat com a greu o molt greu.

Article 34

Infraccions de caràcter greu, que podran ser sancionades amb multes d'entre 151 i 1.500 €

- a. No inscriure el gos al Registre censal específic del municipi.
- b. No complir les mesures de seguretat establertes per a les instal·lacions que acullin gossos potencialment perillosos.
- c. No contractar l'assegurança de responsabilitat civil.
- d. Realitzar activitats d'ensinistrament sense acreditació professional oficial.
- e. No realitzar els tests de comportament dels gossos progenitors als centres de cria.
- f. Dur l'animal deslligat i sense morrió per la via pública, a les parts comunes dels immobles col·lectius i als espais públics en general.
- g. Adquirir un animal potencialment perillós, persones menors d'edat o privades judicialment o governativa de la seva tinença.
- h. Conduir més d'un gos d'aquests tipus per persona.

Article 35

Infraccions de caràcter molt greu, que poden ser sancionades amb multes d'entre 1.501 a 30.000 €:

- a. Fer activitats d'ensinistrament d'atac no autoritzades.
- b. Abandonar un gos potencialment perillós, entenent per animal abandonat tant aquell que vagi preceptivament identificat, com el que no dugui cap identificació sobre el seu origen o propietari, sempre que no vagin acompanyats de cap persona.
- c. Tenir o conduir un gos potencialment perillós sense llicència.

Article 36

En la imposició de les sancions s'han de tenir en compte, per graduar la quantia de les multes i la imposició de les sancions accessòries, els criteris següents:

- i. La transcendència social i el perjudici causat per la infracció comesa, tant a persones com animals.
- j. L'ànim de lucre il·lícit i la quantia del benefici obtingut en la comissió de la infracció.
- k. La reiteració o la reincidència en la comissió d'infraccions.
- l. La irreparabilitat dels danys causats al medi ambient o l'elevat cost de la reparació.
- m. El volum de negoci de l'establiment.
- n. La capacitat econòmica de la personal infractora.
- o. El grau d'intencionalitat en la comissió de la infracció.
- p. El fet que hi hagi requeriment previ.

Hi ha reincidència, per la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa, quan així hagi estat declarat per resolució ferma.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.- Aquesta ordenança s'entendrà modificada automàticament davant la promulgació de normes de rang superior.

Segona.- Aquesta ordenança entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació Al Butlletí Oficial de la Província i romandrà vigent mentre no s'acordi la seva derogació.

Sabadell, 25 de febrer de 2011

ORDENANÇA MUNICIPAL REGULADORA DE LA TINENÇA D'ANIMALS DOMÈSTICS I GOSSOS POTENCIALMENT PERILLOSOS

Aprovació definitiva: BOP 174, de 22/7/2005

Títol I. Objecte i àmbit d'aplicació

Article 1.- Objecte i finalitats

1. És objecte de la present ordenança, regular la tinença, el comerç, la recollida, la protecció i tractament d'animals de companyia i de gossos potencialment perillosos, dintre del terme municipal de Manresa, així com les interrelacions entre les persones i aquests.

2. Les finalitats d'aquesta Ordenança són assolir el màxim nivell de protecció i benestar dels animals, garantir una tinença responsable i la màxima reducció de les pèrdues i els abandonaments d'animals, fomentar la participació ciutadana en la defensa i protecció dels animals i preservar la salut, la tranquil·litat i la seguretat de les persones.

Article 2.- Classificació

1. Als efectes d'aquesta ordenança s'entén per:

a) **Animal domèstic**: el que pertany a espècies que habitualment es crien, es reproduïxen i conviuen amb persones i que no pertanyen a la fauna salvatge. Tenen també aquesta consideració els animals que es crien per a la producció de carn, de pell o d'algun altre producte útil per a l'ésser humà, els animals de càrrega i els que treballen en l'agricultura.

b) **Animal de companyia**: és l'animal domèstic que les persones mantenen generalment a la llar amb la finalitat d'obtenir-ne companyia. Als efectes d'aquesta Ordenança, gaudeixen sempre d'aquesta consideració els gossos i els gats.

c) **Fauna salvatge autòctona**: és la fauna que comprèn les espècies animals originàries de Catalunya o de la resta de l'Estat espanyol, incloses les que hi hivernen o hi són de pas i les espècies de peixos i animals marins de les costes catalanes.

d) **Fauna salvatge no autòctona**: és la fauna que comprèn les espècies animals originàries de fora de l'Estat espanyol.

e) **Animal de companyia exòtic**: és l'animal de la fauna no autòctona que de manera individual depèn dels humans, hi conviu i ha assumit el costum del captiveri.

f) Animal ensalvatgit: és l'animal de companyia que perd les condicions que el fan apte per a la convivència amb les persones.

g) Animal abandonat: és l'animal de companyia que no va acompanyat de cap persona ni duu cap identificació del seu origen o de la persona que n'és propietària.

h) Animal salvatge urbà: és l'animal salvatge que viu compartint territori geogràfic amb les persones, referit al nucli urbà de ciutats i pobles, i que pertany a les espècies següents: colom roquer (*Columba livia*), gavià argentat (*Larus cachinnans*), estornell (*Sturnus unicolor* i *S. vulgaris*), espècies de fauna exòtica i altres que s'han de determinar per via reglamentària.

i) Nucli zoològic: són les agrupacions zoològiques per a l'exhibició d'animals, les instal·lacions per al manteniment d'animals, els establiments de venda i cria d'animals, els centres de recollida d'animals, el domicili dels particulars on es fan vendes o altres transaccions amb animals i els de característiques similars que es determinin per via reglamentària.

Article 3.- Exclusió

Resten exclosos de la regulació d'aquesta Ordenança i es regularan pel que es disposa a la Llei 22/2003 i llur desplegament reglamentari:

a) Els animals destinats al treball o a proporcionar carn, pell o algun producte útil per a l'home; es a dir tots els animals de renda, els quals es regulen per altres disposicions

b) Els animals d'experimentació

c) Els animals salvatges no urbans.

d) Els animals de fauna autòctona protegits

Article 4.- Animals salvatges o exòtics

La tinença d'animals salvatges o exòtics en captivitat, fora dels nuclis zoològics degudament autoritzats o àrees destinades a aquesta finalitat haurà de ser autoritzada expressament d'acord amb les previsions del Títol VII de la present Ordenança.

Títol II Sobre la tinença d'animals

Article 5.- Consideracions generals

1. L'Ajuntament de Manresa autoritza, amb caràcter general, la tinença d'animals domèstics en els domicilis particulars, sempre que es reuneixin les condicions higièniques adients per allotjar-los i que no provoquin cap situació de risc sanitari, perill o molèsties als veïns, a altres persones en general, o als mateixos animals que no siguin les derivades de la seva natura.

2. Els propietaris i posseïdors d'animals de companyia són obligats a mantenir-los en bones condicions higiènic-sanitàries, a proporcionar-los l'alimentació i les atencions pertinents, tant per al tractament de malalties, com per les condicions d'allotjament, i a aplicar les mesures sanitàries preventives i obligatòries que l'autoritat competent disposi.

3. La persona posseïdora d'un animal, sens perjudici de la responsabilitat subsidiària de la propietària, és responsable dels danys, perjudicis i molèsties que ocasioni a les persones, als béns i al medi natural. Així mateix, estaran obligades a evitar-ne la fugida, tant dels exemplars adults com de les cries.

4. La tinença d'animals no haurà de produir perturbacions a la vida de tercers i, específicament dels veïns i veïnes, amb crits, cants, sons o altres sorolls dels animals domèstics, en especial des de les 22 hores de la nit a les 8 hores del matí.

Article 6.- Prohibicions pel que fa al tractament dels animals

Queda expressament prohibit:

a) Maltractar-los, agredir-los físicament o sotmetre'ls a qualsevol altra pràctica que els produeixi sofriments o danys físics o psicològics.

b) Subministrar-los substàncies que puguin causar-los alteracions de la salut o del comportament, excepte en els casos emparats per la normativa vigent o per prescripció veterinària

c) Abandonar-los

d) Mantenir-los en instal·lacions indègudes des del punt de vista higiènic-sanitari, de benestar i de seguretat de l'animal

e) Practicar-los mutilacions, extirpar-los ungles, cordes vocals o altres parts o òrgans, llevat de les intervencions fetes amb assistència veterinària en cas de necessitat terapèutica, per a garantir-ne la salut o per a limitar-ne o anul·lar-ne la capacitat reproductiva.

f) No facilitar-los l'alimentació suficient

g) Fer-ne donació com a premi, recompensa, gratificació o regal de compensació per altres adquisicions de naturalesa diferent a la transacció onerosa d'animals

h) Vendre'ls a les persones menors de setze anys i a les persones incapacitades sense l'autorització dels qui en tenen la potestat o la custòdia

i) Comerciar-hi fora dels certàmens o d'altres concentracions d'animals vius i establiments de venda i de cria autoritzats, llevat de les transaccions entre les persones particulars quan es limitin a llurs animals de companyia, no tinguin afany de lucre i es garanteixi el benestar de l'animal.

- j) Exhibir-los de forma ambulat com a reclam.
- k) Sotmetre'ls a treballs inadequats pel que fa a les característiques dels animals i a les condicions higiènic-sanitàries.
- l) Mantenir-los en instal·lacions inadequades o lligats durant la major part del dia o limitar-los de forma duradora el moviment necessari per a ells
- m) Mantenir-los en locals públics o privats en condicions de qualitat ambiental, lluminositat, soroll, fums i similars que els puguin afectar tant físicament com psicològicament.
- n) Filmar escenes fictícies de crueltat, maltractament o sofriment d'animals, sense l'autorització administrativa prèvia per garantir que els danys siguin simulats i els productes i els mitjans emprats no provoquin cap perjudici a l'animal.
- o) Matar-los per joc o perversitat o torturar-los.
- p) L'ús d'animals en baralles i en espectacles o altres activitats, si aquests els poden ocasionar sofriment o poden ésser objecte de burles o tractaments antinaturals, o bé si poden ferir la sensibilitat de les persones que els contemplen

Article 7.- Allotjament

A banda del compliment de les previsions de l'article 5 relatives a l'allotjament, en qualsevol cas, i arreu on es disposi l'allotjament dels animals, s'haurà de complir amb els següents requisits:

- a) Els animals de companyia han de disposar d'espai suficient i d'aixopluc contra la intempèrie, especialment els que es mantenen en zones exteriors o caneres. Els animals d'un pes superior als 25 Kg no poden tenir com habitatge espais inferiors a 6 m², amb excepció dels que romanguin en les caneres municipals.
- b) Es prohibeix mantenir els animals de companyia en un lloc sense ventilació, sense llum o en condicions climàtiques extremes
- c) La retirada dels excrements i dels orins s'ha de fer de forma quotidiana, i s'han de mantenir els allotjaments nets, desinfectats i desinsectats convenientment
- d) El nombre màxim d'animals domèstics permès per habitatge podrà ser establert per tècnics o tècniques municipals, tenint en compte les característiques de l'allotjament, espai disponible, condicions higiènic-sanitàries, repercussions i molèsties que puguin generar als veïns i veïnes o a l'entorn

e) Els gossos de guarda i, de forma general, els animals de companyia que es mantenen lligats o en un espai reduït, no poden restar en aquestes condicions de forma permanent; els animals de companyia amb edat subadulta han de disposar d'un grau superior de llibertat de moviments. Així mateix, han de poder accedir a una caseta o aixopluc destinat a protegir-los de la intempèrie.

f) Els animals de companyia mai no poden tenir com a allotjament habitual els celoberts o balcons.

g) La cria d'animals domèstics en domicilis particulars tant si és terrasses, terrats o patis, està condicionada al fet que es compleixin les condicions de manteniment higiènic-sanitàries, de benestar i de seguretat per l'animal i per les persones. Si aquesta cria es realitza en més d'una ocasió i se'n produeix la seva venda, serà considerada com a centre de cria i, per tant, sotmesa als requisits d'aquests centres.

Article 8.- Alimentació

Els animals de companyia han de disposar d'aigua potable neta i degudament protegida del fred a l'hivern per evitar que es geli, i se'ls ha de facilitar una alimentació equilibrada i en quantitat suficient per mantenir uns bons nivells de nutrició i salut.

Article 9.- Mitjans de subjecció

El contingut d'aquest article és d'aplicació als animals de companyia que, per causes justificades, s'han de mantenir subjectes en un lloc concret durant un espai de temps determinat:

a) El mètode de subjecció habitual són les cadenes escorredores. Les cadenes fixes només s'utilitzaran quan la impossibilitat d'instal·lar una cadena escorredora estigui justificada.

b) El collar i la cadena han de ser proporcionals a la talla i a la força de l'animal, no poden tenir un pes excessiu ni impossibilitar els moviments de l'animal. En cap cas la longitud de la cadena serà inferior als 3 metres.

c) Les cadenes escorredores han d'anar sobre un cable horitzontal i han de permetre que l'animal pugui jeure i pugui arribar a l'aixopluc.

d) Les cadenes de tipus fix han de portar un dispositiu que eviti la torsió o el seu enrotllament i la immobilització de l'animal.

e) En cap cas el collar dels animals de companyia que es mantenen lligats ha de ser la mateixa cadena que el lliga, ni un collar de força o que produeixi estrangulació.

Article 10.- Manteniment en vehicles

1. És prohibit mantenir els animals de companyia en vehicles estacionats més de 4 hores; en cap cas pot ser el lloc que els albergui de forma permanent.

2. Durant els mesos d'estiu els vehicles que alberguin en el seu interior algun animal de companyia s'han d'estacionar en una zona d'ombra, facilitant en tot moment la ventilació.

3. És prohibit tancar els animals de companyia en el maleter dels cotxes, llevat que s'adeqüi un sistema apropiat que garanteixi un aireig eficaç i que, alhora, eviti una possible intoxicació dels animals deguda als gasos originats pel mateix vehicle.

Article 11.- Inspeccions i incompliment greus

Les persones que siguin propietàries o posseïdores d'animals hauran de facilitar als tècnics o tècniques de sanitat, veterinaris, veterinàries i/o agents de l'autoritat municipal les visites necessàries per comprovar les condicions d'allotjament, manteniment i tracte de l'animal. En cas d'incompliment greu o persistent de les condicions establertes en els articles anteriors, l'administració municipal podrà disposar qualsevol mesura correctora i fins i tot ordenar el comís dels animals, amb les despeses a càrrec de la persona propietària.

Article 12.- Actuacions respecte d'accidents provocats per animals

Les persones que siguin propietàries o posseïdores d'animals que hagin causat lesions a persones o a altres animals i també totes aquelles que siguin sospitosos de patir alguna malaltia de transmissió, hauran de:

a) Facilitar les dades de l'animal agressor i les seves pròpies a la persona agredida o als seus representants legals i a les autoritats competents que ho sol·licitin.

b) Comunicar-ho immediatament a les autoritats sanitàries de l'ajuntament, els quals hauran d'exigir la presentació de la documentació sanitària i censal de l'animal. Paral·lelament s'hauran d'adoptar, per part dels posseïdors de l'animal agressor o malalt, les mesures adients per a l'observació veterinària obligatòria a qualsevol consulta veterinària d'exercici lliure o a les instal·lacions del propietari sempre que així ho acordi el facultatiu responsable de l'observació.

c) Presentar a l'Àrea de Salut Municipal, o on aquesta determini, la documentació sanitària de l'animal i el certificat veterinari de l'observació en un termini no superior a les 48 hores posteriors a la lesió, i als catorze dies d'iniciada l'observació veterinària.

d) Comunicar a l'Àrea de Salut Municipal o al professional veterinari encarregat de l'observació, qualsevol incidència que s'esdevingui (mort de l'animal, robatori, pèrdua, trasllat...) durant el període d'observació veterinària.

e) Si l'animal té propietari conegut, les despeses de manteniment per al control i possible aïllament són a càrrec seu.

Article 13.- Possibilitat de comís

1. L'Ajuntament pot comissar els animals de companyia si hi ha indicis que hom els maltracta o tortura, si presenten símptomes d'agressió física o desnutrició, si es troben en instal·lacions indegudes o amb una atenció veterinària deficient.
2. L'Ajuntament pot comissar o ordenar l'aïllament dels animals de companyia en cas d'haver-los diagnosticat que pateixen malalties transmissibles a les persones amb l'objectiu de sotmetre'ls a tractament o de sacrificar-los, si és necessari.
3. L'Ajuntament pot comissar els animals de companyia en situacions que suposin un perill per a la salut pública o per a les persones.
4. Les persones propietàries o posseïdores d'animals hauran de facilitar als agents de l'autoritat municipal i/o als inspectors de salut les visites domiciliàries pertinents, sense perjudici que l'Ajuntament demani, en cas de negativa de la persona propietària, el manament judicial corresponent.
5. Les despeses ocasionades pel comís de l'animal seran a càrrec del causant de les circumstàncies que l'han determinat.

Títol III Presència d'animals a la via pública, als establiments públics i als transports públics

Article 14.- Normes de conducció d'animals a la via pública

1. Els animals domèstics de companyia que circulin per les vies públiques han de fer-ho, en tot cas, acompanyats i conduïts per persones que puguin respondre del comportament de l'animal.
2. És prohibit:
 - a) L'estada de gossos en les zones destinades a ús infantil de parcs o jardins per tal d'evitar les deposicions i miccions dins d'aquests espais.
 - b) L'ensinistrament a la via pública de gossos per a activitats d'atac, defensa, guarda i similars.
3. A la via i als espais públics tot incloent-hi també les parts comunes dels immobles col·lectius, als transports públics i als llocs i als espais d'ús públic en general, els gossos han de complir els següents requisits:
 - a) Estar proveïts de la identificació amb microxip.
 - b) Dur el document identificatiu.
 - c) Anar lligats per mitjà d'un collar i una corretja o cadena, que no ocasioni lesions a l'animal.

d) Portar una placa identificativa o qualsevol altre mitjà adaptat al collar de l'animal on hi consti el nom de l'animal i les dades del propietari o posseïdor.

4. Els gossos potencialment perillosos han de complir les següents condicions addicionals quan circulin per la via i els espais públics:

a) Les persones conductores en tot moment hauran de portar la pertinent llicència, així com el document acreditatiu de la seva inscripció al registre municipal de gossos potencialment perillosos.

b) Dur el morrió apropiat a la tipologia racial de cada animal.

c) Anar lligats per mitjà d'un collar i una corretja o cadena que no sigui extensible i de longitud inferior a 2 metres, sense que ocasioni lesions a l'animal.

d) No poden ésser conduïts per menors de divuit anys.

e) No es pot dur més d'un gos potencialment perillós per persona.

5. Els animals de perillositat raonablement previsible, ja sigui per la seva naturalesa o característiques, estiguin o no catalogats com a potencialment perillosos, hauran de circular amb morrió. L'ús del morrió també podrà ser ordenat per l'autoritat municipal quan les circumstàncies així ho aconsellin i mentre durin aquestes.

6. Els gossos de guarda i vigilància d'obres, empreses i habitatges s'han de tenir de manera que els vianants no prenguin cap mal ni que l'animal pugui abandonar el recinte, atacar a qui circuli per la via pública o provocar un accident. A més s'hauran de complir els següents requisits:

a) S'haurà de col·locar en lloc ben visible un rètol advertint del perill de l'existència d'un gos vigilant al recinte.

b) S'hauran de complir els requisits que s'especifiquen per a animals potencialment perillosos.

c) Hauran d'estar censats.

Article 15.- Control de deposicions

1. Les persones propietàries o posseïdores dels animals domèstics han d'evitar en tot moment que aquests causin danys o embrutin els espais públics i les façanes dels edificis. En especial, s'han de complir les següents conductes:

a) Són prohibides les deposicions i les miccions d'animals domèstics en els parcs infantils o jardins d'ús per part dels infants.

b) Són prohibides les miccions en les façanes dels edificis i en el mobiliari urbà.

c) S'han de recollir les deposicions immediatament i col·locar-les de manera higiènicament acceptable dins les bosses adients als contenidors d'escombraries o en els llocs que es destinin expressament a aquest efecte.

d) S'ha de procedir immediatament a la neteja dels elements afectats.

2. En el cas d'incompliment del que disposa l'apartat anterior, els agents de l'autoritat municipal podran requerir la persona propietària o posseïdora de l'animal domèstic perquè procedeixi a la neteja dels elements afectats.

Article 16.- Alimentació d'animals a la via pública

Queda prohibit alimentar de forma general els animals (gossos, gats, coloms...) a la via pública, parcs, solars o altres espais similars, inclòs en zones particulars si el fet produeix molèsties als veïns o vianants, amb excepció de les zones autoritzades i degudament senyalitzades per l'ajuntament, en les quals, per raons sanitàries i d'higiene s'haurà de fer seguint els criteris establerts pel municipi.

Article 17.- Accés dels animals a llocs de pública concurrència

1. Es prohibeix l'entrada i permanència de gossos, gats i altres animals en els següents establiments d'instal·lacions:

a) Locals destinats a la fabricació, emmagatzematge, transport, venda o qualsevol tipus de manipulació d'aliments. És obligatori que els establiments senyalitzin de forma visible a l'exterior aquesta prohibició.

b) Piscines públiques

c) Locals d'espectacles públics, culturals, esportius o recreatius

2. Les anteriors prohibicions i restriccions no afecten els gossos pigall quan vagin acompanyats de persones invidents, i gaudeixin de les condicions higièniques, sanitàries i de seguretat que preveuen aquestes ordenances.

Article 18.- Trasllet d'animals en mitjans de transport públic

El trasllat d'animals a través dels mitjans de transport es realitzarà d'acord amb les disposicions legals vigents. Els gossos pigall podran viatjar lliurement en els transports públics urbans, sempre que acompleixin la seva funció i que tinguin les condicions higiènic-sanitàries i de seguretat establertes per la normativa vigent.

Article 19.- Animals abandonats i possibilitat de recuperació

1. Es considera que un animal està abandonat si no duu cap identificació de l'origen o de la persona propietària i no va acompanyat de cap persona. Es considerarà perdut un animal de companyia quan dugui identificació per localitzar el propietari i no vagi acompanyat de cap persona.

2. Els animals de companyia abandonats i els que, sense ser-ho, circulin sense la identificació establerta legalment seran recollits pels serveis municipals i mantinguts durant un període de 20 dies. Els animals de companyia perduts seran recollits pels serveis municipals; la recollida serà comunicada als seus propietaris i estaran en observació durant un període màxim de 10 dies des de la comunicació. Un cop transcorregut aquest termini, si la persona propietària no ha recollit l'animal, se li comunicarà un nou avís i restarà en observació durant un màxim de 10 dies addicionals. En el cas que l'animal sigui recuperat pel propietari, i no disposi de tots els elements d'identificació, el propietari haurà de regularitzar-ne la situació en el termini de 10 dies a la fi dels quals haurà de comparèixer davant aquest Ajuntament per a la seva comprovació.

3. Una vegada transcorreguts els terminis anteriors, si els animals de companyia no han estat retirats pel seu propietari, es procedirà a promoure'n la seva cessió, a donar-los en adopció o a qualsevol alternativa adient. Estarà prohibit el sacrifici llevat d'aquells casos que sigui dictaminat sota criteri veterinari atenent a conductes marcadament agressives envers les persones o altres animals, o estats patològics que impliquin un risc de transmissió de malalties contagioses greus o de malaltia incurable que produeixin una severa afectació a la qualitat de vida de l'animal.

4. En qualsevol moment, la custòdia dels animals de companyia podrà ser delegada provisionalment a altres persones físiques o jurídiques.

5. L'Ajuntament promourà colònies de gats com alternativa al seu sacrifici. Aquestes colònies consistiran en l'agrupació controlada de gats, degudament esterilitzats, en espais públics.

Títol IV Identificació i registre municipal d'animals de companyia

Article 20.- Identificació dels animals

La identificació dels animals de companyia (gossos i gats) es realitzarà obligatòriament i en el termini màxim de tres mesos des del seu naixement per un dels sistemes següents:

- a) Identificació electrònica amb la implantació d'un microxip homologat
- b) Altres sistemes que es puguin establir per via reglamentària

Article 21.- Registre censal

1. Les persones propietàries o posseïdores d'animals de companyia estan obligades a:

- a) Censar-los a l'Ajuntament del municipi de residència habitual dels animals, dins el termini màxim de trenta dies, comptat a partir de la data de naixement o de l'adquisició de l'animal o del canvi de residència.

b) En el registre censal hi ha de constar les dades d'identificació veterinària de l'animal, les dades de la persona posseïdora i altres dades que s'estableixin per via reglamentària.

c) Les persones propietàries o posseïdores de gossos i gats estan obligades a notificar a l'ajuntament en el que estigui censat l'animal, en el termini d'un mes, qualsevol modificació de les dades que figurin en el cens, inclosa la mort de l'animal.

d) L'Ajuntament podrà percebre per la prestació d'aquestes taxes que s'assenyalin en l'ordenança municipal corresponent.

2. En el cas d'animals considerats potencialment perillosos, a més, hauran de presentar tota la documentació que es conté als articles específics reguladors de la seva tinença.

Títol V Establiments de venda d'animals i centres de cria d'animals

Article 22.- Condicions de venda

Queda totalment prohibida la venda, la cria, la custòdia i qualsevol activitat relacionada amb animals que s'exerceixi com a activitat d'animals pròpiament dita fora dels establiments autoritzats.

Article 23.- Establiments autoritzats

1. Els establiments de venda d'animals han de tenir l'autorització municipal d'obertura, estar inscrits en el Registre de Nuclis Zoològics del Departament d'Agricultura Ramaderia i Pesca, i complir els requisits següents:

a. Tenir en perfectes condicions higiènic-sanitàries tan l'establiment com els animals destinats a la venda

b. Disposar d'un llibre de registre oficial o diligenciat per l'administració competent en que es recullin de manera actualitzada les dades relatives a l'entrada i la sortida dels animals, a disposició de l'administració competent, que ha d'incloure les dades relatives a l'origen, la identificació i la destinació dels animals

c. Vendre els animals desparasitats, sense símptomes aparents de patologies psíquiques o físiques i sense que pateixin, ni els animals que es venen ni llurs progenitors, malalties hereditàries diagnosticables

d. Disposar d'un servei veterinari propi o d'un assessorament veterinari exterior, que ha de constar en el llibre de registre

e. Disposar d'un programa d'higiene i profilaxi elaborat per un veterinari

f. Mantenir els animals en un lloc adequat dins l'establiment i no exhibir-los als aparadors de les botigues. Aquests animals han d'estar allotjats, abeurats i

alimentats correctament. Els gossos i els gats han d'estar identificats, i també els altres exemplars d'espècies la identificació de les quals sigui obligatòria

g. Lliurar, en les vendes d'animals, un document en què s'ha de fer constar la identificació de l'espècie, el número d'identificació de l'animal, si escau, i el nucli zoològic. En el cas de les vendes a particulars, s'ha de lliurar també un document d'informació sobre les característiques de cada animal, les seves necessitats, els consells d'educació, i les condicions de manteniment, sanitàries i de benestar necessàries, avalades per un col·legi de veterinaris o de biòlegs

h. Prendre les mesures legalment establertes per a l'eliminació sanitària de cadàvers i deixalles

2. Tots els requisits i condicions anteriors hauran de complir-los també els centres de guarda, recollida i cria.

Article 24.- Circs i exposicions ambulants

Els circs, zoològics ambulants, atraccions amb animals i similars, hauran d'obtenir la llicència municipal corresponent per instal·lar-se dins el municipi

Article 25.- Certàmens d'animals

Els certàmens d'animals que puguin celebrar-se a Manresa (mercats, exhibicions, exposicions, mostres, concursos o subhastes), siguin itinerants o no, hauran de sol·licitar l'informe favorable de l'Ajuntament, com a mínim en els 10 dies anteriors a la presentació de la sol·licitud d'autorització a l'oficina comarcal del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya. La sol·licitud de l'informe anirà acompanyada de la documentació següent:

a) Identificació del certamen

b) Descripció del lloc on es vol celebrar

c) Dies i hores de celebració del certamen

d) Nombre aproximat d'animals, classificat per espècies, que concorreran al certamen

e) Programa de mesures sanitàries que s'adoptaran durant la celebració del certamen, signat pel veterinari responsable

f) Nom, adreça i telèfon de la persona o persones encarregades de l'organització del certamen, a efectes de comunicació urgent

g) Normes de participació i memòria justificativa dels mitjans de neteja i desinfecció de les instal·lacions o espais que s'utilitzin, zona d'aïllament sanitari dels animals, revisió veterinària dels animals prèvia al certamen, manteniment de les condicions higiènic-sanitàries dels animals i de les instal·lacions,

característiques de gàbies i/o tancats per allotjar els animals, sistema de recollida i eliminació de femtes i residus, acreditació de la procedència dels animals, i tot allò que sigui de rellevància o interès per l'emissió de l'informe

Títol VI Tinença de gossos considerats potencialment perillosos

Article 26.- Definició

1. Als efectes d'aquesta ordenança, i d'acord amb la legislació vigent, tenen la consideració de gossos potencialment perillosos els que s'ajustin a les característiques o races que es determinin a la legislació sectorial estatal i autonòmica aplicable i, en tot cas, aquells que presentin una o més d'una de les circumstàncies següents:

a) Gossos que han tingut episodis d'agressions a persones o a altres gossos.

b) Gossos que han estat ensinistrats per a l'atac i la defensa

c) Gossos que pertanyin a una de les races següents o a llurs encreuaments:

- Pit bull terrier

- Staffordshire bullterrier

- Terrier de Staffordshire americà

- Rottweiler

- Dog argentí

- Fila brasiler

- Tosa inu/japonès

- Akita inu

- Bullmastiff

- Doberman

- Dog de Bordeus

- Mastí napolità

- De presa canari

d) Aquells les característiques dels quals es corresponguin amb totes o la majoria de les següents:

- Forta musculatura, aspecte poderós, robust, configuració atlètica, agilitat, vigor i resistència
- Marcat caràcter i gran valor
- Pèl curt
- Perímetre toràcic comprès entre 60 i 80 centímetres, alçaria a la creu entre 50 i 70 centímetres i pes superior a 20 Kg
- Cap voluminós, cuboide, robust, amb crani ample i gran i galtes musculars i bombades. Mandíbules grans i fortes, boca robusta, ampla i profunda
- Coll ample, musculós i curt
- Pit massís, ample, gran, profund, costelles arquejades i llom musculat i curt
- Extremitats anteriors paral·leles, rectes i robustes i extremitats posteriors molt musculars, amb potes relativament llargues formant un angle moderat.

2. Correspon als Ajuntaments determinar la potencial perillositat dels gossos que manifestin un caràcter marcadament agressiu o que hagin protagonitzat agressions a persones o altres animals. La potencial perillositat s'haurà de determinar en atenció a criteris objectius, bé d'ofici o després d'una notificació o denúncia, amb l'informe previ d'un/una veterinari/ria habilitat/ada per aquesta tasca.

3. Una vegada dictaminada la resolució que determina la potencial perillositat de l'animal, el titular disposarà del termini d'un mes, a comptar a partir de la notificació, per sol·licitar la llicència administrativa.

4. A aquests efectes, les persones propietàries o posseïdores de gossos que hagin causat lesions a persones o altres animals estan obligats a:

a) Facilitar les dades de l'animal agressor i les seves pròpies a la persona agredida, als propietaris de l'animal agredit i als agents de l'autoritat que ho sol·licitin.

b) Comunicar l'agressió i presentar la documentació sanitària de l'animal, en un termini màxim de 24 hores posteriors als fets, a les autoritats sanitàries municipals, i posar-se a la seva disposició.

c) Sotmetre l'animal agressor a observació veterinària i presentar el corresponent certificat veterinari amb les especificacions de l'apartat següent a les autoritats sanitàries municipals en el termini de 14 dies d'haver iniciat l'observació veterinària. Quan les circumstàncies ho considerin necessari, podrà obligar a recloure l'animal agressor en un centre autoritzat per sotmetre'l a observació veterinària tot essent les despeses ocasionades a càrrec de la persona propietària o posseïdora.

Aquestes obligacions les hauran de complir tots els propietaris de qualsevol espècie d'animal que hagin produït un atac a altres persones o altres animals, encara que en moment d'aquesta incidència no tinguin la consideració de potencialment perillosos.

5. També els veterinaris clínics de la ciutat tenen l'obligació de notificar a l'administració municipal els casos que hagin atès consistents en lesions produïdes per agressions entre gossos i especificarà la potencial perillositat dels gossos als efectes de considerar-los potencialment perillosos.

6. No tindran la consideració legal de gossos potencialment perillosos els que pertanyen a les Forces Armades, forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, Cossos de Policia de les Comunitats Autònomes, Policia Local i empreses de seguretat amb autorització oficial.

Article 27.- Llicència administrativa per a la tinença i conducció de gossos potencialment perillosos

1. Les persones que tinguin i/o condueixin un gos potencialment perillós, hauran de ser obligatòriament majors d'edat i hauran de sol·licitar la llicència preceptiva a l'Ajuntament.

2. Per a l'obtenció i renovació de la llicència administrativa per a la tinença d'animals potencialment perillós es requeriran els següents requisits:

a) Ser major d'edat

b) No haver estat condemnat per delictes d'homicidi, lesions tortures, contra la llibertat o contra la integritat moral, la llibertat sexual i la salut pública, associació amb banda armada o de narcotràfic, així com no estar privat/ada per resolució judicial del dret a la tinença d'animals potencialment perillosos. La persona sol·licitant de la llicència haurà d'aportar el corresponent certificat emès pels òrgans competents del Ministeri de Justícia.

c) No haver estat sancionat/ada per infraccions greus o molt greus amb alguna de les sancions accessòries de les que preveu l'article 13.3 de la Llei de les Corts Generals 50/1999, de 23 de desembre, sobre el règim jurídic d'animals potencialment perillosos; i no haver estat sancionat/ada per infraccions greus o molt greus que hagin comportat comís de l'animal, d'acord amb els articles 10 i següents de la Llei del Parlament de Catalunya 10/1999, de 30 de juliol, sobre la tinença de gossos considerats potencialment perillosos. La persona sol·licitant de la llicència haurà d'acreditar-ho mitjançant certificació negativa expedida pel registre corresponent.

d) Disposar de capacitat física i aptitud psicològica per a la tinença d'aquest tipus d'animals, acreditat d'acord amb el que preveuen els articles 4 i següents del RD 287/2002, de 22 de març i l'article 3 apartat 3.2 del Decret 170/2002, d'11 de juny, de la Generalitat de Catalunya.

e) Acreditació d'haver formalitzat una assegurança de responsabilitat civil per danys a tercers amb una cobertura no inferior a la que estableixi en cada moment la normativa sectorial reguladora de la tinença de gossos potencialment perillosos i, en tot cas mai inferior a cent cinquanta mil dos-cents cinquanta-tres euros (150.253,00 EUR). Anualment s'haurà de presentar al departament municipal responsable del cens de gossos potencialment perillosos còpia de la pòlissa en la qual hauran de constar les dades de l'animal.

f) Acreditació de la identificació de l'animal mitjançant el sistema de microxip, i la cartilla sanitària de l'animal.

g) La llicència atorgada tindrà un període de validesa de cinc anys podent-se renovar, a petició de llur titular, per períodes successius d'igual termini. No obstant, la llicència perdrà la seva vigència en el moment en que el seu titular deixi de complir qualsevol dels requisits exigits.

Article 28.- Identificació i cens

1. Tots els gossos considerats potencialment perillosos hauran d'estar identificats mitjançant el sistema de microxip

2. Els propietaris o posseïdors de gossos considerats potencialment perillosos els hauran d'inscriure en el registre censal de l'Ajuntament de residència habitual de l'animal en el termini de 15 dies des de l'obtenció de la llicència.

3. Els propietaris o posseïdors hauran de notificar el registre censal municipal, en el termini de 15 dies, els incidents produïts al llarg de la seva vida coneguts per les autoritats administratives o judicials, la baixa per mort certificada per veterinari o autoritat competent, la venda, la cessió, el trasllat permanent o temporal per un període superior a tres mesos a un altre municipi, el canvi de codi d'identificació, així com qualsevol altra modificació de les dades que figurin al registre. La sostracció o la pèrdua s'haurà de notificar a l'esmentat registre en el termini màxim de 48 hores des que es tingui coneixement dels fets.

4. La inscripció al Registre municipal es completarà amb el lliurament al propietari o posseïdor d'un document identificatiu que acreditarà les dades de l'animal i de la persona propietària o posseïdora, la llicència municipal i la inscripció registral.

Article 29.- Mesures de seguretat

1. A les vies públiques, a les parts comunes dels immobles col·lectius, i als llocs i als espais d'ús públic en general, els gossos potencialment perillosos:

a) Hauran de ser conduïts per persones majors d'edat i en tot moment hauran de portar la pertinent llicència així com el document acreditatiu de la seva inscripció al registre municipal de gossos potencialment perillosos.

b) Hauran d'anar proveïts de cadena i corretja no extensible de menys de 2 metres, així com un morrió homologat i adequat a la seva raça. En cap cas es podran portar més d'un animal per persona.

2. Les instal·lacions que alberguin els gossos potencialment perillosos han de tenir les característiques següents, a fi d'evitar que els animals en surtin i cometin danys a tercers:

a) Les parets i les tanques han d'ésser suficientment altes i consistents i han d'estar ben fixades per tal de suportar el pes i la pressió de l'animal.

b) Les portes de les instal·lacions han d'ésser tan resistents i efectives com la resta del contorn i s'han de dissenyar per a evitar que els animals puguin desencaixar o obrir ells mateixos els mecanismes de seguretat.

c) El recinte ha d'estar convenientment senyalitzat amb l'advertiment que hi ha un gos d'aquest tipus.

d) En tot cas, les instal·lacions han de garantir la impossibilitat de fuga d'aquests animals i la protecció de les persones i altres animals que accedeixin o s'apropin a aquests llocs.

Article 30.- Control dels centres de cria

1. Només s'autoritza la cria de gossos inclosos en l'article 26 en els centres de cria autoritzats i inscrits en el Registre Oficial de Nuclis Zoològics de Catalunya.

2. Els animals que es vulguin utilitzar per a la reproducció han de superar els tests de comportament que garanteixin l'absència de comportaments agressius anòmals.

Article 31.- Regulació de l'ensinistrament

1. L'ensinistrament d'atac i de defensa només es pot autoritzar en les activitats de vigilància i guarda d'empreses de seguretat i dels diferents cossos de seguretat.

2. Les activitats relacionades amb l'ensinistrament de gossos només poden ésser realitzades en els centres o les instal·lacions legalment autoritzats i per professionals que tinguin la formació i els coneixements necessaris avalats per la titulació reconeguda oficialment.

Article 32.- Aplicació d'altres mesures

1. Mitjançant els seus agents, l'Administració pot comissar els animals objecte de protecció en el mateix moment en què hi hagi indicis racionals d'infracció de les disposicions d'aquesta Ordenança. Aquest comís té el caràcter de preventiu fins a la resolució de l'expedient sancionador corresponent, que en tot cas ha de determinar la destinació final que s'ha de donar als animals comissats.

Les despeses ocasionades pel comís a què es refereix l'apartat 1 i les actuacions relacionades amb aquest són a compte de qui comet la infracció.

2. En els casos concrets de gossos que presentin comportaments agressius patològics no solucionats amb les tècniques d'ensinistrament i terapèutiques existents, es pot considerar sota criteri facultatiu, l'adopció de mesures consistents en l'esterilització o sacrifici de l'animal.

Article 33.- Protocols d'actuació

1. Per a la implementació de les obligacions que es deriven de les previsions d'aquesta ordenança, específicament en matèria de salut pública, protecció d'animals i tinença de gossos potencialment perillosos, es podran aprovar protocols d'actuació amb els sectors professionals afectats, veïns i altres que tinguin incidència directa o indirecta amb les determinacions contingudes a la present ordenança.

2. En cap cas aquests protocols podran contravenir les presents disposicions ni minorar-ne o ampliar-ne el seu contingut.

Títol VII Animals Salvatges o exòtics en captivitat

Article 34.- Animals salvatges o exòtics en captivitat

1. La tinença d'animals salvatges o exòtics requerirà de l'acompliment de les màximes condicions de seguretat i higiene i la total absència de perills i molèsties, i el compliment de la normativa vigent.

2. La persona posseïdora d'animals salvatges o d'animals de companyia exòtics la tinença dels quals és permesa i que, per llurs característiques, puguin causar danys a les persones, a altres animals, a les coses, a les vies i els espais públics o al medi natural, ha de mantenir-los en captivitat de manera que es garanteixin les mesures de seguretat necessàries.

3. Així mateix, no pot exhibir-los ni passejar-los per les vies i els espais públics i ha de tenir subscripta una pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil.

Article 35 Inscripció i cens dels animals salvatges en captivitat

Els animals salvatges en captivitat s'hauran d'inscriure en un Registre censal municipal d'animals salvatges en captivitat. A aquest efecte l'Ajuntament haurà de crear aquest registre on haurà de constar, com a mínim, les dades del propietari o posseïdor relatives al nom i cognoms, domicili, telèfon DNI i les dades de l'animal relatives a l'espècie, la raça i l'edat i el sexe si és fàcilment determinable, i el domicili habitual de l'animal.

Títol VIII Règim sancionador de la protecció, la tinença i la venda dels animals

Capítol 1 Inspecció control i revisió

Article 36.- Inspecció, control i revisió

1. Totes les activitats regulades en aquesta Ordenança queden subjectes a l'acció inspectora de l'Ajuntament, la qual es podrà dur a terme, en qualsevol moment, sens perjudici de les accions específiques de control de les activitats i de revisió de les autoritzacions i de les llicències municipals.

2. L'actuació inspectora, el control i la revisió es regirà pel que disposa la normativa aplicable i, en especial, per les Ordenances reguladores de les llicències d'activitats i la present ordenança en relació a les activitats sotmeses a les mateixes.

3. La llicència d'activitat per si sola no habilita per a iniciar l'activitat sinó que serà requisit necessari la inscripció en el Registre de Nuclis zoològics. A aquest efecte podran realitzar-se els controls necessaris per comprovar l'efectiva inscripció en el Registre de Nuclis Zoològics

4. El Control periòdic de la tinença d'animals salvatges en captivitat que requereixen del a inscripció prevista a l'article 35 es realitzarà anualment mitjançant la presentació d'una certificació tècnica, redactada i signada per un veterinari, relativa al compliment de les condicions higiènic-sanitàries, de seguretat i benestar de l'animal.

Capítol 2 Règim Sancionador

Secció 1a. Disposicions generals

Article 37.- Infraccions i sancions

1. Constitueixen infraccions administratives les accions i omissions tipificades en aquesta ordenança. També tenen la consideració d'infraccions administratives totes aquelles vulneracions de les disposicions en matèria de protecció i tinença d'animals, disciplina de mercat, legislació ambiental, jocs i espectacles i qualsevol altre que pugui ser d'aplicació, sens perjudici de les especificacions que sobre les mateixes pugui contemplar aquesta ordenança.

2. Les infraccions administratives seran sancionades segons el que disposa la normativa esmentada en l'apartat anterior d'aquest article, sens perjudici de les especificacions de les infraccions i de les graduacions de les sancions d'aquesta ordenança per a una més correcta identificació de les infraccions i una més precisa determinació de les sancions.

Secció 2a. Protecció dels animals

Article 38.- Infraccions

1. D'acord amb la llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, constitueixen infraccions administratives en matèria de protecció d'animals les tipificades en aquesta Llei, i en particular les especificades en els apartats següents.

2. Són infraccions molt greus:

- a) Maltractar o agredir físicament els animals, si els comporta conseqüències molt greus per a la salut.
- b) Sacrificar gats i gossos fora dels casos previstos expressament en aquesta ordenança.
- c) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que els puguin comportar danys greus.
- d) Capturar gossos i gats ensalvatgits amb l'ús d'armes de foc sense l'autorització corresponent del Departament de Medi Ambient.
- e) No evitar la fugida d'animals d'espècies exòtiques o d'espècies híbrides, de manera que pugui comportar una alteració ecològica greu.
- f) Esterilitzar animals, practicar mutilacions a animals i sacrificar animals sense control veterinari o en contra de les condicions i els requisits establerts per aquesta Llei.
- g) Organitzar baralles de gossos, de galls o d'altres animals, i també participar en aquest tipus d'actes.
- h) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higiènic-sanitari i de benestar, si els perjudicis als animals són molt greus.
- i) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'animals o dels ous i les cries d'exemplars d'espècies de la fauna autòctona i de la no autòctona declarades altament protegides o en perill d'extinció per tractats i convenis internacionals vigents a l'Estat espanyol.
- j) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex de la Llei 22/2003, amb les categories A i B, i també de parts, d'ous i de cries d'aquests exemplars.
- k) Reincidir en la comissió d'infraccions greus durant l'últim any.

3. Són infraccions greus

- a) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higiènic-sanitari, de benestar i de seguretat, si els comporta risc greu per a la salut.
- b) No vacunar els animals domèstics de companyia o no aplicar-los els tractaments obligatoris.

c) Incomplir les condicions i requisits dels nuclis zoològics establerts a la Llei 22/2003.

d) Fer venda ambulants d'animals fora de mercats, fires i qualsevol altre certamen autoritzat.

e) Vendre animals o fer-ne donació, els centres de cria, si aquests no han estat declarats nuclis zoològics.

f) Anul·lar el sistema d'identificació sense prescripció ni control veterinari.

g) No mantenir en captivitat o en les condicions que per via reglamentària s'estableixi o exhibir i passejar per les vies i els espais públics animals salvatges pertanyents a espècies de comerç permès que per llurs característiques puguin causar danys a les persones, als béns i al medi ambient.

h) Fer tir al colom.

i) Incomplir l'obligació de vendre animals desparasitats i lliures de totes les malalties a què es refereix l'article 24.1.c de la Llei 22/2003.

j) No lliurar la documentació exigida en tota transacció d'animals.

k) Maltractar o agredir físicament els animals si els comporten conseqüències greus per a la salut.

l) Fer matances públiques d'animals.

m) Instal·lar atraccions firals de cavallets en què s'utilitzin animals.

n) Fer un ús no autoritzat d'animals en espectacles.

o) Subministrar substàncies a un animal que li causin alteracions greus de la salut o del comportament, llevat dels casos emparats per la normativa vigent.

p) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'animals, i també de parts, d'ous o de cries d'exemplars d'espècies de la fauna autòctona i no autòctona declarades protegides per tractats i convenis internacionals vigents a l'Estat espanyol.

q) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb la categoria C de la Llei 22/2003, i també de parts, d'ous, de cries o de productes obtinguts a partir d'aquests exemplars.

r) La manca d'inscripció en el Registre de Nuclis Zoològics.

s) Oposar resistència a la funció inspectora o posar entrebancs a la inspecció d'instal·lacions que allotgin animals.

t) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per a garantir-ne la salut.

u) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que no comporten cap risc per a l'animal.

v) Caçar en espais declarats reserves naturals de fauna salvatge en què la caça està prohibida i en refugis de fauna salvatge, llevat dels casos autoritzats pel Departament de Medi Ambient.

w) Incomplir les obligacions establertes per l'article 22.5 de la Llei 22/2003 per tal de procurar el benestar dels animals emprats en curses una vegada finalitzada llur participació en aquestes.

x) Participar en competicions i curses en les quals es fan apostes dels animals que no estan identificats i enregistrats en el Registre d'Animals de Competició.

y) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus durant l'últim any.

4. Són infraccions lleus

a) Tenir en possessió un gos o un gat no inscrits en el registre censal o tenir altres animals que s'han de registrar obligatòriament.

b) No portar un arxiu amb les fitxes clíniques dels animals que s'han de vacunar o tractar obligatòriament, d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

c) Vendre animals de companyia a persones menors de setze anys i a persones incapacitades sense l'autorització dels qui en tenen la potestat o la custòdia.

d) Fer donació d'un animal com a premi o recompensa.

e) Transportar animals que incompleixin els requisits establerts per l'article 8 de la Llei 22/2003, de 4 de juliol.

f) No dur identificats els gats, els gossos i els altres animals que s'hagin d'identificar d'acord amb el reglament, o incomplir els requisits establerts per aquesta Llei i la normativa que la desenvolupa amb relació a aquesta identificació.

g) No posseir, el personal dels nuclis zoològics que manipuli animals, el certificat corresponent al curs de cuidador o cuidadora d'animals, reconegut oficialment.

h) Filmar escenes fictícies de crueltat, maltractament o sofriment d'animals, sense l'autorització administrativa prèvia.

i) Usar coles o substàncies enganxoses com a mètode de control de poblacions d'animals vertebrats.

j) No tenir en lloc visible l'acreditació de la inscripció en el Registre de Nuclis Zoològics.

k) No tenir actualitzat el llibre de registre oficial o diligència per l'administració competent establert per als nuclis zoològics.

l) Exhibir animals als aparadors dels establiments de venda d'animals.

m) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb la categoria D de la Llei 22/2003, i també de parts, d'ous, de cries o de productes obtinguts a partir d'aquests exemplars.

n) Practicar la caça i la captura d'ocells vius de longitud inferior a 20 cm, fora dels supòsits de l'article 9.2 de la Llei 22/2003.

o) Fer exhibició ambulat d'animals com a reclam.

p) Mantenir els animals en instal·lacions inadequades des del punt de vista de llur benestar, si no els comporta un risc greu per a la salut.

q) No evitar la fugida d'animals.

r) Maltractar animals, si no els produeix resultats lesius.

s) Subministrar a un animal substàncies que li causin alteracions lleus de la salut o del comportament, llevat dels casos emparats per la normativa vigent.

t) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per a garantir-ne la salut, si això no els causa perjudicis greus.

u) Vendre o fer donació d'animals per mitjà de revistes de reclam o publicacions assimilables sense la inclusió del número de registre del nucli zoològic.

v) Qualsevol altra infracció de les disposicions de la Llei 22/2003 o de la normativa que la desenvolupi que no hagi estat tipificada de greu o molt greu.

Article 39.- Sancions

1. D'acord amb la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, les infraccions en matèria de protecció dels animals se sancionaran amb multes de les quanties següents:

a) Les infraccions molt greus, de 2001,00 EUR fins a 20.000,00 EUR.

b) Les infraccions greus, de 401,00 EUR fins a 2000,00 EUR.

c) Les infraccions lleus, de 100,00 EUR fins a 400,00 EUR.

2. En la imposició de multes, a banda dels elements de graduació que s'estableixen amb caràcter general en aquesta ordenança, seran d'aplicació els continguts a l'article 32.2 de Llei 22/2003, de protecció dels animals.

3. La imposició de la multa pot comportar el comís dels animals objecte de la infracció, sens perjudici de l'aplicació del comís preventiu que es pot determinar a criteri de l'autoritat actuant en el moment de l'aixecament de l'acta d'inspecció o la denúncia.

Secció 3a. Gossos potencialment perillosos

Article 40.- Infraccions

1. D'acord amb les lleis 10/1999, de 30 de juliol sobre la tinença de gossos considerats potencialment perillosos i la llei 50/1999, de 23 de desembre, sobre el règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos, constitueixen infraccions administratives en matèria d'animals potencialment perillosos les tipificades en aquestes lleis i, en particular, les especificades en els següents apartats:

2. Són infraccions molt greus

- a) Realitzar activitats d'ensinistrament d'atac no autoritzades.
- b) Participar en la realització de baralles de gossos.
- c) Abandonar una animal potencialment perillós la qual cosa succeeix quan l'animal no va acompanyat de cap persona amb independència de que dugui o no la identificació.
- d) Tenir gossos potencialment perillosos sense disposar de llicència
- e) Vendre o transmetre animals potencialment perillosos a qui no tingui llicència

3. Són infraccions greus

- a) No complir les mesures de seguretat establertes per a les instal·lacions que acullin gossos potencialment perillosos.
- b) No contractar una assegurança de responsabilitat civil.
- c) Realitzar activitats d'ensinistrament sense acreditació professional de caràcter oficial.
- d) No dur a terme els test de comportament dels gossos progenitors en els centres de cria.
- e) Portar els gossos deslligats i sense morrió en les vies públiques i en les parts comuns dels immobles col·lectius així com també en llocs i espais públics en general.

- f) Adquisició d'un gos potencialment perillós per part de menors d'edat o persones privades per a la seva tinença per via judicial o governativa.
- g) Deixar deslligat un animal potencialment perillós o no haver adoptat les mesures necessàries per evitar la seva escapada o pèrdua.
- h) Incomplir l'obligació d'identificar a l'animal.
- i) El transport d'animals potencialment perillosos incomplint els requisits normatius de seguretat.
- j) La negativa o resistència a subministrar dades o facilitar la informació requerida per les autoritats competents pels seus agents així com també el subministrament d'informació inexacta o falsa.

4. Són infraccions lleus

- a) No inscriure el gos en el Registre específic
- b) No senyalitzar les instal·lacions que acullin a gossos potencialment perillosos.
- c) Tenir gossos potencialment perillosos a les vies i als espais públics sense que la persona que els condueixi i controli dugui el document identificatiu, o bé, la llicència municipal i la certificació acreditativa de la inscripció registral.
- d) Tenir més d'un gos potencialment perillós per persona a les vies i espais públics
- e) Tenir gossos potencialment perillosos a les vies i als espais públics amb una corretja o cadena extensible o de longitud superior a 2 metres o la no utilització d'un morrió homologat.
- f) No comunicar al registre municipal la venda, traspàs, donació, furt o mort o pèrdua de l'animal
- g) Incomplir qualsevulla de les obligacions sobre gossos potencialment perillosos previstos en aquesta ordenança.

Article 41.- Sancions.

1. D'acord amb les lleis 10/1999, de 30 de juliol sobre la tinença de gossos considerats potencialment perillosos i la llei 50/1999, de 23 de desembre, sobre el règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos, les infraccions en matèria d'animals potencialment perillosos es sancionaran amb multes de les quantitats següents;

2. Infraccions molt greus.

a) Les infraccions molt greus tipificades en els apartats a) i b) de l'article 40.2 entre 1.502,53 EUR a 30.050,61 EUR.

b) Les infraccions molt greus tipificades en els apartats c) a e) de l'article 40.2 entre 2.404,06 EUR a 15.025,30 EUR

3. Infraccions greus.

a) Les infraccions greus tipificades en els apartats a) a f) de l'article 40.3 entre 150,25 EUR a 1.502,53 EUR

b) Les infraccions greus tipificades en els apartats g) a j) de l'article 40.3 entre 300,52 a 2.404,05 EUR

4. Infraccions lleus

a) Les infraccions lleus tipificades en els apartats a) i b) de l'article 40.4 entre 60,10 EUR a 150,25 EUR

b) Les infraccions lleus tipificades en els apartats c) a g) de l'article 40.4 entre 150,25 EUR a 300,51 EUR

5. Les infraccions administratives greus i molt greus en matèria d'animals potencialment perillosos tipificades als apartats g) a j) de l'article 40.2 i c) a d) de l'article 40.3 podran portar aparellades com a sancions accessòries, la confiscació, el comís, l'esterilització o el sacrifici dels animals potencialment perillosos, la clausura de l'establiment i la suspensió temporal o definitiva de la llicència per a la tinença de gossos perillosos o del certificat de capacitació de l'ensinistrador. La imposició de la resta de sancions pot comportar el comís de l'animal objecte d'infracció.

6. La competència per imposar aquestes sancions correspon als alcaldes, per a la comissió de les infraccions de caràcter lleu i al Ple de l'Ajuntament per la comissió d'infraccions de caràcter greu i molt greu, d'acord amb els articles 13 de la Llei 10/1999, de 30 de juliol sobre la tinença de gossos considerats potencialment perillosos i 7 de la Llei 50/1999, de 23 de desembre sobre el règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos.

7. Per a la graduació de la sanció, a banda dels elements de graduació que s'estableixen amb caràcter general en aquesta ordenança, s'han de tenir en compte els següents criteris:

a) La transcendència social i el perjudici causat per la infracció.

b) L'ànim de lucre il·lícit i el benefici obtingut en la comissió de la infracció.

c) La reiteració o reincidència en la comissió de les infraccions

Secció 4a. Sanitat

Article 42.- Infraccions

1. D'acord amb la llei estatal 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, constitueixen infraccions administratives en matèria de sanitat les tipificades en aquesta llei i, en particular, les especificades en els següents apartats:

2. Són infraccions greus:

a) La presència d'animals en els locals destinats a la fabricació, emmagatzematge, transport, manipulació o venda d'aliments llevat dels gossos pigall i dels de seguretat.

3. Són infraccions lleus:

a) La presència d'animals a les piscines públiques llevat dels gossos pigall i dels de seguretat.

b) Permetre l'entrada d'animals als establiments de concurrència pública quan estigui prohibit per aquesta ordenança.

c) Incomplir les obligacions de les persones propietàries o posseïdores d'animals domèstics quan hagin causat lesions a persones o altres animals.

d) No notificar els veterinaris clínics de la ciutat a l'administració municipal els casos que hagin atès consistents en lesions produïdes per agressions entre gossos.

Article 43.- Sancions

1. D'acord amb la Llei estatal 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, les infraccions en matèria de sanitat es sancionaran amb multes de les quanties següents:

a) Les infraccions greus, entre 3.005,07 i 15.025,30 EUR.

b) Les infraccions lleus, fins a 3.005,06 EUR.

2. La competència per imposar aquestes sancions correspon a l'Alcalde, sens perjudici de les delegacions que pugui formular.

Secció 5a. Infraccions i sancions d'ordenança

Article 44 Infraccions

1. D'acord amb la present Ordenança, són infraccions en matèria de protecció, tinença i venda d'animals les que es tipifiquen en els següents apartats:

2. Són infraccions molt greus:

a) Permetre als animals domèstics dipositar les seves deposicions i les seves miccions en els parcs i jardins d'ús per als infants.

b) Tenir animals salvatges en captivitat sense sotmetre's a la comunicació prèvia o al control periòdic.

c) Oferir o vendre els animals fora dels establiments de venda d'animals llevat de les transaccions entre les persones particulars quan es limitin a llurs animals de companyia, no tinguin afany de lucre i garanteixin el benestar de l'animal.

d) Oferir o vendre els animals de cria en domicilis particulars fora dels establiments de venda d'animals.

3. Són infraccions greus:

a) Permetre als animals domèstics efectuar les seves miccions en les façanes dels edificis i en el mobiliari urbà.

b) No recollir immediatament les deposicions fecals dels animals domèstics a les vies i als espais públics o no procedir a la neteja dels elements afectats per les deposicions.

c) Ensinistrar a la via pública animals de companyia per activitats d'atac, defensa, guarda i similars.

d) Exhibir amb finalitats lucratives, vendre o intercanviar animals a la via pública.

e) No comunicar a l'Ajuntament la desaparició d'un animal de companyia amb la documentació identificativa pertinent a l'efecte d'afavorir la seva recuperació.

f) Mantenir els animals en instal·lacions inadequades des del punt de vista de seguretat.

g) Tenir animals de companyia a la via i als espais públics sense estar lligats per mitjà d'un collar i una corretja o cadena.

4. Són infraccions lleus:

a) Incomplir les condicions de la tinença de gossos a la via i als espais públics.

b) Donar menjar als animals contravenint allò que disposa l'article 16 d'aquesta ordenança.

c) Pertorbar la vida dels veïns, amb crits, cants, sons o altres sorolls dels animals domèstics.

d) Tindran la consideració d'infraccions administratives de caràcter lleu, l'incompliment de qualsevol de les obligacions establertes a la present ordenança, no tipificades expressament en aquest títol VIII.

Article 45.- Sancions

1. Les infraccions en matèria de protecció, tinença i venda d'animals tipificades en aquesta Ordenança se sancionaran per l'Ajuntament amb multes de les següents quanties:

- a) Les infraccions molt greus, entre 451,00 i 900,00 EUR.
- b) Les infraccions greus, entre 226,00 i 450,00 EUR.
- c) Les infraccions lleus, fins a 225,00 EUR.

2. La competència per imposar aquestes sancions correspon a l'Alcalde, sens perjudici de les delegacions que pugui formular.

3. L'import de la sanció es reduirà en un 30% si es realitza el pagament abans que es dicti la resolució sancionadora.

Secció 6a. Disposicions comunes

Article 46.- Graduació de les sancions

1. A banda de les graduacions específiques que es puguin preveure en aquesta ordenança, les sancions s'imposaran d'acord amb els següents criteris de graduació:

- a) La gravetat de la infracció.
- b) L'existència d'intencionalitat.
- c) La naturalesa dels perjudicis causats.
- d) La reincidència, entenent-se aquesta quan s'ha comès en el termini d'un any més d'una infracció d'aquesta ordenança i ha estat declarat per resolució ferma.
- e) La reiteració, entenent-se quan el procediment sancionador s'ha incoat per més d'un acte o omissió tipificats com infraccions per aquesta ordenança, quan s'estan instruint altres procediments sancionadors o quan el responsable ja ha estat sancionat per infraccions d'aquesta ordenança.
- f) La capacitat econòmica de l'infractor.

2. En la fixació de la sanció de multa es tindrà en compte que, en tot cas, la comissió de la infracció no resulti més beneficiosa per l'infractor que el compliment de les normes infringides.

Article 47.- Responsabilitat de les infraccions

En el cas que no sigui possible determinar el grau de participació de les diferents persones que han intervingut en la comissió de la infracció, la responsabilitat serà solidària.

Article 48.- Acumulació de sancions

Incoat un procediment sancionador per dues o més infraccions entre les qual hi hagi relació de causa a efecte, s'imposarà només la sanció que resulti més elevada.

Article 49.- Destinació de les multes imposades

L'import dels ingressos de l'Ajuntament en virtut de les sancions imposades es destinarà a les finalitats de la present Ordenança.

Article 50.- Procediment sancionador

1. Per tot allò no previst en aquest capítol sobre règim sancionador serà d'aplicació el Decret 278/1993, de 9 de novembre, sens perjudici d'allò que es pugui establir a les normatives sectorials aplicables en matèria de prescripció de les infraccions i sancions.

2. Quan la proposta de resolució del procediment sancionador tramitat per l'Administració de l'ajuntament contingui una sanció que, per la quantia de la multa o pel seu caràcter, no siguin de competència municipal, l'alcalde elevarà expedient a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat que sigui competent per imposar la sanció que es proposa, d'acord amb la legislació sectorial aplicable.

3. L'alcalde podrà delegar les seves competències d'acord amb la legislació sobre règim local vigent.

Disposició transitòria

Les persones propietàries o posseïdores d'animals abans de l'entrada en vigor d'aquesta ordenança i que requereixin d'inscripció a algun dels censos previstos, hauran de procedir al seu compliment en el termini de 3 mesos des de la seva entrada en vigor.

Disposició derogatòria

A partir de l'entrada en vigor de la present Ordenança reguladora de la tinença d'animals domèstics i gossos potencialment perillosos queda derogat el següent:

- Títol IV de l'Ordenança municipal sobre la Convivència ciutadana, aprovada definitivament pel Ple el dia 16 de juliol de 1990.

- Se suprimeix el redactat tant per no voler vacunar-lo contra la ràbia com per voluntat de l'amo de l'article 35 de l'Ordenança municipal reguladora dels Serveis veterinaris, aprovada pel Ple el dia 14 d'abril de 1983.

Disposicions finals

Primera.- Protocols d'actuació

Es podran aprovar per Resolució d'Alcaldia els protocols d'actuació previstos a l'article 33 i que s'hauran d'elaborar amb els sectors professionals afectats, veïns i veïnes, i altres que tinguin incidència directa o indirecta amb les determinacions contingudes en aquesta ordenança.

Segona.- Entrada en vigor

Aquesta ordenança entrarà en vigor quan s'hagi publicat completament el seu text al Butlletí Oficial de la Província i hagi passat el termini previst a l'article 65.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i continuarà en vigor mentre no s'acordi la derogació o modificació.

Manresa, 18 de juliol de 2005.

L'Alcalde, Jordi Valls i Riera.

022005017101

**ORDENANÇA REGULADORA DE LA TINENÇA D'ANIMALS
DOMÈSTICS DE CASTELLAR DEL VALLÈS.**

Aprovació: Ple de 23 de febrer de 2010 – Publicat: BOP núm. 59 de 10/03/2010

TÍTOL 1. CONSIDERACIONS PRELIMINARS

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació

1. Aquesta Ordenança té per objecte la regulació de la tinença d'animals dins el terme municipal de Castellar del Vallès. L'Ordenança planteja quina ha de ser la interrelació responsable de les persones i els animals. Per aquest motiu, és respectuosa en tot cas amb els drets dels animals i té cura dels aspectes relacionats amb la seguretat i la salut pública, de conformitat amb el que preveuen la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, la Llei 50/1999, de 23 de desembre, sobre el règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos, i les disposicions que les desenvolupen.
2. Als efectes d'aquesta Ordenança, s'entén per:
 - a) Animal domèstic: el que pertany a espècies que habitualment es crien, es reproduïxen i conviuen amb persones i que no pertanyen a la fauna salvatge.
 - b) Animal de companyia: és l'animal domèstic que les persones mantenen generalment a la llar amb la finalitat d'obtenir-ne companyia. Gaudeixen sempre d'aquesta consideració els gossos i els gats.
 - c) Fauna salvatge autòctona: és la fauna que comprèn les espècies animals originàries de Catalunya o de la resta d'Espanya que viuen en estat salvatge.
 - d) Fauna salvatge no autòctona: és la fauna que comprèn les espècies animals originàries de fora d'Espanya que viuen en estat salvatge.
 - e) Animal de companyia exòtic: és l'animal de la fauna no autòctona que de manera individual depèn dels humans, hi conviu i ha assumit el costum del captiveri.
 - f) Via pública: els carrers, places i parcs públics de la ciutat, i les zones rurals i forestals del terme municipal.
3. La tinença d'altres animals no és objecte d'aquesta Ordenança i es regula per les normes que siguin d'aplicació (en l'àmbit de la Comunitat Autònoma de Catalunya, aquesta matèria està regulada en la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals), amb l'excepció d'allò que s'estableix en el Capítol següent en relació amb la tinença d'animals que són criats a la llar amb la finalitat exclusiva de l'autoconsum familiar o de produir algun producte per al consum de les persones, i en el Capítol 6 sobre la tinença lícita d'animals que pertanyen a la fauna salvatge.

TÍTOL 2. NORMES GENERALS

Article 2

1. La tinença d'animals de companyia en els domicilis particulars es condiona al compliment de les condicions higièniques òptimes per al seu allotjament, la netedat, l'absència de risc sanitari i la inexistència de molèsties per als veïns.
2. La tinença d'animals que són criats a la llar amb la finalitat exclusiva de l'autoconsum familiar o de produir algun producte per al consum de les persones, com per exemple aus de corral o conills, queda condicionada al fet que les circumstàncies de

l'allotjament, l'adequació de les instal·lacions i el nombre d'animals ho permetin, tant en els aspectes higiènic i sanitari, com pel que fa a la inexistència de molèsties per als veïns. La tinença d'aquests animals dins del nucli urbà i urbanitzacions, requerirà una comunicació prèvia a l'Ajuntament.

3. El nombre màxim d'animals permès per habitatge serà establert per l'Alcaldia o regidoria en qui delegui, prèvia valoració pels tècnics municipals de l'espai disponible, les condicions higièniques i sanitàries per al seu manteniment, i la problemàtica que la tinença pugui generar als veïns.

Article 3. Identificació

1. Els propietaris de gossos, gats i fures tenen l'obligació d'identificar-los mitjançant algun dels sistemes següents:
 - a) Tatuatge a la pell mitjançant dermògraf o per qualsevol altre sistema que en garanteixi el caràcter indeleble.
 - b) Identificació electrònica mitjançant la implantació d'un microxip homologat.
2. La identificació dels animals s'ha de realitzar de conformitat amb les instruccions contingudes en el Decret 328/1998, de 24 de desembre, pel qual es regula la identificació i el Registre general d'animals de companyia.

Article 4. Registre Censal d'Animals de Companyia

1. Les persones propietàries o posseïdores de gossos, gats i fures els han de censar en el Registre Censal d'Animals de Companyia de l'Ajuntament dins els terminis següents: tres mesos, des del naixement de l'animal; o trenta dies, des de la data d'adquisició de l'animal o d'un canvi de residència.
2. No s'inscriurà cap gos, gat o fura en el Registre Censal d'Animals de Companyia si no ha estat identificat de manera indeleble mitjançant algun dels sistemes esmentats en l'article anterior.
3. En el Registre Censal d'Animals de Companyia s'hi faran constar les dades necessàries per fer possible la identificació veterinària de l'animal i la identificació de la persona propietària o posseïdora.
4. Produïda la inscripció de l'animal, l'Ajuntament entregarà a la persona propietària o posseïdora una placa amb el número de registre censal que els gossos, gats i fures han de portar de manera permanent pels espais o les vies públiques.
5. Les persones propietàries o posseïdores de gossos, gats i fures estan obligades a comunicar a l'Ajuntament, en el termini de trenta dies, qualsevol modificació de les dades que figurin en el cens, inclosa la mort de l'animal.

Article 5

Es prohibeix l'ús d'animals en baralles i en espectacles o altres activitats, si aquests els poden ocasionar sofriment o poden ésser objecte de burles o tractaments antinaturals, o bé si poden ferir la sensibilitat de les persones que els contemplen, com ara els següents: baralles de gossos, baralles de galls, matances públiques d'animals, atraccions ferals giratòries amb animals vius lligats o tir al colom.

Article 6

Durant el període d'estada al terme municipal, les persones responsables dels espectacles en els quals s'utilitzin animals hauran de mantenir-los en bones condicions higièniques i sanitàries, alimentar-los adequadament i assegurar tant la seva pròpia protecció com la de la ciutadania.

Article 7

1. El comerç d'animals s'ha de fer als establiments de venda autoritzats, llevat de les transaccions entre les persones particulars quan es limitin a llurs animals de companyia, no tinguin afany de lucre i es garanteixi el benestar de l'animal.
2. Resta prohibit vendre o donar animals a les persones menors de setze anys i a les persones incapacitades sense l'autorització prèvia dels qui en tenen la potestat o la custòdia.
3. No es poden fer donacions d'animals com a premi o recompensa.
4. Queda prohibida la venda d'animals vius a la via pública. S'exceptua d'aquesta prohibició la venda efectuada pels titulars de les parades del mercat setmanal que venen animals destinats al consum humà (gallines, conills i similars), diferents espècies de peixos, aus d'ornament i alguns rèptils o rosegadors, sempre que no es tracti d'animals d'alguna de les espècies protegides relacionades a l'annex de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals. També es prohibeix la utilització d'animals a la via pública amb finalitat comercial i la seva exhibició ambulat com a reclam.

Article 8

1. No és permès de donar aliments als animals a la via pública, excepte a les entitats autoritzades.
2. Resta prohibit subministrar als animals substàncies que puguin causar-los alteracions de la salut o del comportament, excepte en els casos emparats per la normativa vigent o per prescripció veterinària.
3. Queda prohibit provocar l'enverinament de qualsevol tipus d'animal de companyia o de cria. La utilització de verí a la via pública queda restringida als serveis especialitzats, la missió dels quals es protegir la salubritat pública contra dels animals que es constitueixen en plaga (rates, ratolins, insectes, aràcnids, etc.).

Article 9

1. El posseïdor d'un animal, sense perjudici i de la responsabilitat subsidiària del propietari, és responsable dels danys, els perjudicis i les molèsties que ocasioni a les persones, a les coses, a les vies i els espais públics, i al medi natural en general, de conformitat amb el que estableix l'article 1905 del Codi civil.
2. L'Ajuntament requerirà el propietari d'un animal que hagi causat danys en els béns de domini públic perquè reposi els béns afectats al seu estat inicial.
3. L'Ajuntament també requerirà els propietaris o posseïdors d'animals que causen molèsties perquè les solucionin.

Article 10

1. Queda prohibit deixar les deposicions fecals dels gossos a les vies públiques i, en general, en qualsevol lloc destinat al trànsit de vianants. De manera especial, es prohibeix deixar les deposicions d'aquests animals en els parcs infantils o jardins.
2. Els propietaris o posseïdors dels animals són responsables de la retirada i eliminació de les deposicions recollint-les amb l'ajut d'una bossa qualsevol altre mètode adient.

Les deposicions recollides es col·locaran de manera higiènicament acceptable en els contenidors d'escombraries o als llocs que l'Ajuntament destini expressament a tal efecte. En cas que es produeixi la infracció d'aquesta norma, es requerirà el propietari o a la persona que condueixi el gos perquè procedeixi a retirar les deposicions de l'animal. En cas de no ser atès aquest requeriment, es farà constar de forma expressa per a l'Ajuntament i per a la persona interessada, i es procedirà a tramitar el procediment sancionador corresponent.

TÍTOL 3. NORMES SANITÀRIES

Article 11

Les persones propietàries o posseïdores d'animals han de mantenir-los en bones condicions higièniques i sanitàries, de benestar i de seguretat, de conformitat amb les característiques de cada espècie. A més, els han de donar l'atenció veterinària bàsica per garantir la salut dels animals.

Article 12

Els propietaris de gossos hauran d'estar en possessió de la cartilla sanitària de l'animal emesa per un veterinari, on constarà el nom de l'animal, la seva edat, sexe, vacunacions, i el nom i adreça de la persona responsable i, opcionalment, la fotografia.

Article 13

1. En cas de declaració d'epizoòties (malalties epidèmiques que afecten els animals), els propietaris dels animals compliran les mesures preventives que amb caràcter excepcional estableixin les autoritats sanitàries, així com les prescripcions complementàries que pugui acordar l'Alcaldia o la regidoria en qui delegui.
2. En cap cas no es poden amagar casos de ràbia en els animals, ni els animals que la pateixen no es poden deixar en llibertat.
3. Els veterinaris que portin a terme vacunacions i tractaments que les administracions competents puguin ordenar amb caràcter obligatori han de dur un arxiu amb la fitxa clínica dels animals atesos. Aquest arxiu ha d'estar a disposició de l'Ajuntament cada vegada que el necessiti per portar a terme actuacions dins llur àmbit competencial.
4. Els veterinaris del municipi han d'informar la persona propietària o posseïdora de l'obligatorietat d'identificar el seu animal, en el cas que pertanyi a una espècie d'identificació obligatòria, i també de l'obligatorietat de registrar-lo en el Registre Censal d'Animals de Companyia de l'Ajuntament.

Article 14

1. Quan un animal de companyia mossegui o agredeixi una persona o un altre animal, el seu propietari està obligat, quan se li demani, a identificar-se i mostrar la documentació sanitària de l'animal a la persona afectada, o als seus familiars si es traca d'un nen, a l'Ajuntament i al personal mèdic del centre sanitari on sigui atesa la persona accidentada.
2. Concretament, el propietari presentarà a l'Ajuntament la documentació sanitària de l'animal en el termini de 24 hores posteriors a l'incident. Al mateix temps, el propietari es posarà en contacte amb un veterinari per demanar-li que en faci l'observació. Durant els primers quinze dies posteriors a l'incident, l'animal restarà sota la vigilància en el seu mateix domicili i el seu propietari es comprometrà a no efectuar desplaçaments fins que no acabi el període d'observació. Un cop transcorreguts aquests quinze dies, el veterinari tornarà a examinar l'animal i si no presenta cap alteració de la conducta ni símptomes d'hidrofòbia, ho farà constar en la certificació corresponent.
3. Quan les circumstàncies ho aconsellin i l'Ajuntament ho consideri necessari es podrà obligar a recloure l'animal agressor en el centre d'acollida. Tant si l'observació es fa en el domicili del propietari de l'animal com en una canera, les despeses ocasionades aniran a càrrec del propietari.

Article 15

L'Ajuntament pot ordenar l'aïllament o el comís dels animals de companyia en el cas d'haver-los diagnosticat que pateixen malalties transmissibles a l'home, bé per sotmetre'ls a un tractament curatiu adequat, bé per sacrificar-los si és necessari. En qualsevol cas, les despeses derivades de l'actuació municipal per aquest motiu aniran a càrrec del propietari de l'animal.

TÍTOL 4. NORMES DE CONVIVÈNCIA I TRACTE DELS ANIMALS

Article 16

1. Els propietaris o posseïdors d'un animal de companyia han de proporcionar-li l'aliment, l'aigua, l'allotjament i les condicions ambientals d'espai, ventilació, humitat, temperatura, llum, aixopluc i cures necessàries per evitar que l'animal pateixi cap sofriment i per satisfer les seves necessitats vitals.
2. En particular, s'hauran de complir les condicions següents:
 - a) Els animals de companyia han de disposar d'aigua potable, neta i degudament protegida del fred a l'hivern per evitar que es geli, i se'ls ha de facilitar una alimentació equilibrada i en quantitat suficient per mantenir uns bons nivells de nutrició i salut.
 - b) L'espai de què han de disposar els animals de companyia ha de ser suficient. Els animals han d'estar a aixopluc de la intempèrie, i disposaran de la ventilació, la temperatura i la llum adequades. Els animals d'un pes superior als 25 Kg no poden tenir com a habitacle espais inferiors a 6 m².
 - c) Els allotjaments dels animals s'han de mantenir nets, desinfectats i desinsectats convenientment.

- d) Els gossos de guarda i, de forma general, els animals de companyia que es mantenen lligats o en un espai reduït, no poden estar en aquestes condicions de forma permanent, han de tenir llibertat de moviments i han de poder accedir a una caseta o aixopluc destinat a protegir-los de la intempèrie.
3. Es prohibeix, des de les 22 fins a les 8 hores, deixar en patis, terrasses, galeries i balcons o altres espais oberts, animals domèstics que amb els seus sons, crits o cants destorbin el descans dels veïns.

Article 17

1. Es prohibeix maltractar els animals, agredir-los físicament o sotmetre'ls a qualsevol altra pràctica que els produeixi sofriments o danys físics o psicològics.
2. En particular, es prohibeix mantenir els animals:
- a) En celoberts i/o balcons.
 - b) En un lloc sense ventilació, sense llum o en condicions climàtiques extremes.
 - c) En vehicles estacionats més de quatre hores. En cap cas, un vehicle no pot ser el lloc que els albergui de forma permanent.
 - d) En el maleter dels cotxes, llevat que s'adeqüi un sistema apropiat que garanteixi un aireig eficaç i que, alhora, eviti una intoxicació possible de l'animal deguda als gasos originats pel mateix vehicle.

Article 18

1. Els gossos, a les vies públiques, a les parts comunes dels immobles col·lectius, als transports públics i als llocs i espais d'ús públic en general, s'han de conduir lligats amb una corretja o cadena i collar.
2. Quan ho aconsellin les circumstàncies i mentre aquestes es mantinguin, l'Alcaldia o la regidoria en qui delegui pot ordenar que els gossos s'hagin de conduir amb morrió.

Article 19

1. La utilització dels ascensors per part dels animals de companyia no coincidirà amb l'ús que en puguin fer els altres veïns, excepte quan aquests ho acceptin.
2. Els gossos guardians de solars, obres, parcs, tallers i horts hauran d'estar sota la vigilància dels seus propietaris o persones responsables i mai sols per la via pública o el camp.

Romandran sempre en espais acotats i la seva presència s'advertirà en lloc visible mitjançant un cartell amb l'advertència de perill i hauran de comptar amb les mesures de seguretat adequades.

Article 19.bis. Trasllat d'animals

1. Els animals han de disposar d'un espai suficient que els permeti com a mínim que puguin aixecar-se i jeure si se'ls trasllada d'un lloc a un altre.
2. Els animals han d'ésser abeurats durant el transport i han de rebre una alimentació apropiada a intervals convenients.

3. En la càrrega i descàrrega dels animals s'ha d'utilitzar un equip adequat per evitar-los danys o sofriments.

Article 20

1. Queda totalment prohibida l'entrada amb animals de companyia als següents llocs:

- a) Piscines públiques.
- b) Locals destinats a la fabricació, venda, emmagatzematge, transports i manipulació d'aliments.
- c) Locals d'espectacles públics, esportius, culturals o recreatius.
- d) Centres d'atenció mèdica.

2. S'exceptuen de la prohibició continguda en l'apartat anterior els gossos que acompanyen persones invidents, sempre que es respecti el que s'estableix sobre aquesta qüestió en la Llei 10/1993, de 8 d'octubre, que regula l'accés a l'entorn de les persones amb disminució visual acompanyades de gossos pigall.
3. Els propietaris d'establiments públics i allotjaments, com hotels, pensions, restaurants, bars, cafeteries i similars, podran prohibir a criteri seu l'entrada i permanència dels gossos en llurs establiments. En cas de permetre's la seva entrada, sempre aniran subjectes mitjançant una corretja.
4. El trasllat de gossos, gats i fures per mitjà de transport públic és permès sempre que els animals, pel seu volum, puguin dur-se en l'interior de transportins o d'altres mitjans homologats per al transport d'animals.

TÍTOL 5. RECOLLIDA D'ANIMALS

Article 21

La persona posseïdora d'animals està obligada a evitar-ne la fugida. Els animals que circulin per la via pública sense anar acompanyats de cap persona responsable seran recollits per personal especialitzat i conduïts al centre d'acollida, tant si porten collar com si no en porten.

Article 22

Els mitjans emprats per capturar i transportar els animals abandonats comptaran amb les condicions higièniques adients i els animals seran atesos per personal degudament capacitats. Durant la recollida i retenció dels animals, se'ls assegurarà la manutenció, la neteja i un tracte correctes.

Article 23. Recuperació d'animals

1. L'Ajuntament es farà càrrec dels animals abandonats o perduts fins que siguin recuperats, cedits o sacrificats d'acord amb la normativa vigent.
2. El termini per recuperar un animal és de deu dies; i per poder-lo recuperar, s'han de satisfer prèviament les despeses generades per l'animal.

3. Un cop esgotat el termini esmentat en el punt anterior, i prèvia comunicació amb el propietari si és identificable, o si el propietari no ha satisfet les despeses generades pel seu manteniment, es considerarà que l'animal ha estat abandonat i aquest podrà ésser cedit, acollit temporalment o adoptat.

Article 24

1. Resta prohibit abandonar els animals de companyia.
2. Les persones propietàries o posseïdores d'animals de companyia estan obligades a comunicar la desaparició de l'animal a l'Ajuntament en un termini de quaranta-vuit hores, de manera que en quedi constància.

Article 25

1. Els animals que apareguin morts en la via pública seran retirats pels serveis municipals. En aquest sentit, qualsevol ciutadà pot avisar a la Policia Local a fi que l'animal pugui ser retirat al més aviat possible.
2. Els animals abandonats que circulin malalts o ferits per la via pública seran retirats pels serveis municipals.
3. El propietari d'un animal que mori en el seu domicili es posarà en contacte amb qualsevol centre veterinari per tal de garantir que la inhumació es fa complint la normativa. Les despeses ocasionades aniran a càrrec del propietari o posseïdor.

Article 26

Es prohibeix el sacrifici de gats i gossos, excepte pels motius humanitaris i sanitaris legalment establerts.

TÍTOL 6. ESTABLIMENTS DE VENDA D'ANIMALS

Article 26 bis

1. Els establiments de venda d'animals han de complir els requisits de funcionament següents:
 - a) Ésser inscrits en el Registre de Nuclis Zoològics i tenir en lloc visible l'acreditació d'aquesta inscripció.
 - b) Dur un llibre de registre oficial que ha d'incloure les dades relatives a l'origen, la identificació i la destinació dels animals.
 - c) Vendre els animals desparasitats, sense símptomes aparents de patologies psíquiques o físiques i sense que pateixin, ni els animals que es venen ni llurs progenitors, malalties hereditàries diagnosticables.
 - d) Disposar d'un servei veterinari propi o d'un assessorament veterinari exterior, que ha de constar en el llibre de registre.
 - e) Mantenir els animals en un lloc adequat dins l'establiment i no exhibir-los als aparadors de les botigues. Aquests animals han d'ésser allotjats, abeurats i alimentats correctament. Els gossos, els gats i les fures han d'estar identificats, i

també els altres exemplars d'espècies la identificació de les quals sigui obligatòria.

- f) Lliurar, en les vendes d'animals, un document en què s'ha de fer constar la identificació de l'espècie, el número d'identificació de l'animal, si escau, i el nucli zoològic. En el cas de les vendes a particulars, s'ha de lliurar també un document d'informació sobre les característiques de cada animal, les seves necessitats, els consells d'educació i les condicions de manteniment, sanitàries i de benestar necessàries, avalades per un col·legi de veterinaris o de biòlegs.

2. L'actuació d'aquests centres s'ha d'ajustar als requeriments següents:

- a) Per a qualsevol transacció d'animals per mitjà de revistes de reclam, publicacions assimilables i altres sistemes de difusió s'ha d'incloure a l'anunci el número de registre del nucli zoològic del centre venedor o donant.
- b) Les persones professionals que treballin en establiments de venda i que hagin de manipular-los han d'haver fet un curs de cuidador o cuidadora d'animals.
- c) Els cadells importats o criats per ésser venuts com a animals de companyia no es poden separar de la mare abans del moment de deslletament recomanat per a cada espècie.

3. Els establiments que comercialitzen animals exòtics han de complir, a més dels requisits establerts en els apartats anteriors, les disposicions següents:

- a) El venedor o venedora dels animals ha de conèixer el nom científic de cada espècie que comercialitza i la legislació aplicable a cadascuna i ha d'informar el comprador o compradora de la prohibició d'alliberar exemplars d'espècies no autòctones.
- b) La factura de venda ha d'incloure, si escau, el número CITES, o el que determini la normativa europea, de cada exemplar venut.
- c) Les informacions escrites a què es refereix la lletra f) de l'apartat 1 d'aquest article han d'incloure les especificacions relatives a l'espècie de l'exemplar venut, la grandària d'adult i la possibilitat de transmissió de zoonosi.

TÍTOL 7. TINENÇA D'ANIMALS POTENCIALMENT PERILLOSOS

Article 27. Definició d'animal potencialment perillós

Es considera que un animal és potencialment perillós:

- a) Amb caràcter genèric, si l'animal pertany a la fauna salvatge i es fa servir com a animal domèstic o de companyia, sempre que, amb independència de la seva agressivitat, pertanyi a una espècie o raça que tingui capacitat de causar la mort o lesions a les persones o a altres animals, i danys a les coses.
- b) Els gossos que pertanyen a alguna de les races següents i als seus encreuaments: pit bull terrier, staffordshire bull terrier, american staffordshire terrier, rottweiler, dog argentí, fila brasiler, tosa inu i akita inu.
- c) Els gossos les característiques dels quals es corresponguin amb totes o la majoria de les següents:

- Musculatura forta, aspecte poderós, robust, configuració atlètica, agilitat, vigor i resistència.
 - Caràcter marcat i valor gran.
 - Pèl curt.
 - Perímetre del tòrax comprès entre 60 i 80 cm, altura fins a la creu entre 50 i 70 cm i pes superior a 20 Kg.
 - Cap voluminós, en forma de cub, robust, amb crani ample i gran, i galtes musculoses i bombades. Mandíbules grans i fortes, boca robusta, ampla i profunda.
 - Coll ample, musculós i curt.
 - Pit massís, ample, gran, profund, costelles arquejades i llom musculat i curt.
 - Extremitats anteriors paral·leles, rectes i robustes, i extremitats posteriors molt musculoses, amb potes relativament llargues formant un angle moderat.
- d) Els gossos que manifestin un caràcter marcadament agressiu o que hagin estat protagonistes d'agressions a persones o a altres animals.

Article 28. Règim jurídic

Als animals potencialment perillosos també se'ls apliquen, a més de les normes específiques contingudes en aquest Capítol, la resta de preceptes de l'Ordenança.

Article 29. Determinació de la perillositat potencial

1. Correspon a l'Alcaldia o regidoria en qui delegui determinar si un animal concret ha de ser considerat perillós perquè compleix amb els requisits continguts en les lletres a), c) o d) de l'article 27. La decisió s'haurà de fonamentar en l'informe previ d'un veterinari que valori la perillositat potencial de l'animal.
2. La persona titular de l'animal declarat potencialment perillós per l'Ajuntament haurà de sol·licitar la llicència que es regula en l'article següent en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de rebre la notificació corresponent.

Article 30. Llicència

1. La tinença d'animals potencialment perillosos per part dels veïns del municipi es condiona a l'obtenció prèvia d'una llicència. No obstant això, la tinença dels animals que pertanyen a la fauna salvatge només és permesa:
 - a) Tractant-se d'una de les espècies de la fauna autòctona, sempre que no estigui inclosa en la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals.
 - b) Les espècies de la fauna no autòctona, només si no estan declarades altament protegides o en perill d'extinció pels tractats internacionals signats per l'Estat espanyol.
2. Els requisits per obtenir la llicència municipal per a la tinença d'animals potencialment perillosos són els següents:

- a) Ser major d'edat.
 - b) No haver estat condemnat/ada pels delictes a què es refereix l'article 3.1.b de la Llei 50/1999, de 23 de desembre, sobre el règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos. Aquesta circumstància s'ha d'acreditar mitjançant la presentació d'una certificació emesa pel Registre Central de Penats i Rebels, certificació que es pot obtenir a la Gerència Territorial de Barcelona del Ministeri de Justícia. Aquest certificat també el pot tramitar l'Ajuntament.
 - c) No haver estat sancionat/ada per infraccions greus o molt greus amb alguna de les sancions accessòries previstes en l'article 13.3 de la Llei 50/1999. En el supòsit que la sanció accessòria sigui la suspensió temporal d'una llicència municipal per la tinença d'animals potencialment perillosos, només es podrà concedir o renovar la llicència sol·licitada si la sanció de suspensió imposada amb anterioritat s'ha complert íntegrament. L'Ajuntament de Castellar del Vallès actuarà d'ofici per esbrinar si la persona interessada en obtenir la llicència compleix aquest requisit.
 - d) Disposar de capacitat física i aptitud psicològica per a la tinença d'animals potencialment perillosos. Aquestes capacitats i aptituds s'han d'acreditar mitjançant la presentació d'una certificació emesa per un dels centres de reconeixement autoritzats que es dediquen a valorar les aptituds psicofísiques de les persones per poder conduir un vehicle.
 - e) Acreditar, mitjançant la presentació de la pòlissa i del darrer rebut, haver formalitzat una assegurança de responsabilitat civil pels danys que els animals potencialment perillosos de la persona que demana la llicència puguin causar a terceres persones, amb una cobertura no inferior a la marcada per la legislació vigent..
3. L'òrgan municipal competent per resoldre la sol·licitud de llicència s'ha de pronunciar al respecte en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de disposar de tota la documentació. En el supòsit que la sol·licitud de llicència no es resolgui de manera expressa en el termini esmentat, caldrà entendre-la atorgada per silenci administratiu.
 4. La llicència atorgada té un període de vigència de cinc anys, transcorreguts els quals podrà ser renovada pel mateix període de temps prèvia sol·licitud a l'Ajuntament. No obstant, la llicència perdrà la seva vigència si el titular deixa de complir algun dels requisits necessaris per al seu atorgament. Qualsevol variació dels elements que s'han tingut en compte per atorgar la llicència haurà de ser comunicada pel seu titular a l'Ajuntament en el termini de quinze dies des que es produeixi la variació.
 5. L'assegurança de responsabilitat civil s'ha de mantenir durant la vigència de la llicència.

Article 31. Targeta acreditativa de l'atorgament de la llicència

L'Ajuntament entregarà una targeta a les persones a les quals s'atorgui la llicència, per tal de facilitar-les que puguin acreditar aquesta circumstància.

Article 32. Identificació

Els animals potencialment perillosos de l'espècie canina només es poden identificar mitjançant microxip.

Article 33. Ensinistrament

Queda prohibit l'ensinistrament d'animals potencialment perillosos realitzat amb la finalitat exclusiva d'acréixer i reforçar la seva agressivitat per a la lluita i l'atac.

Article 34. Requisits mínims de seguretat

1. Els titulars de la llicència, quan condueixin els animals potencialment perillosos que posseïxin per llocs o espais públics, tenen l'obligació de portar a sobre la targeta acreditativa de l'atorgament de la llicència a què es refereix l'article 31 i la placa que acredita que l'animal està censat en el Registre Censal d'Animals de Companyia de l'Ajuntament a què fa referència l'article 4.
2. Tractant-se d'animals potencialment perillosos de l'espècie canina, la conducció per llocs i espais públics, que està limitada a un animal per persona, s'ha de fer obligatòriament amb cadena o corretja no extensible de menys de dos metres i l'animal ha de portar un morrió homologat i adequat a la seva raça.
3. Els animals potencialment perillosos que es trobin en finques, cases de camp, xalets, parcel·les, terrasses, patis o qualsevol altre lloc delimitat, han d'estar lligats, excepte si es disposa d'un habitatge amb la superfície, alçada i tancament adequat, que permeti protegir les persones o animals que accedeixin o s'acostin a aquests llocs.
4. Per transportar animals potencialment perillosos cal adoptar les mesures precautòries que les circumstàncies aconsellin per garantir la seguretat de les persones, dels béns i d'altres animals, tant durant el transport pròpiament dit com en els moments de càrrega i descàrrega.

TÍTOL 8. RÈGIM SANCIONADOR

Article 35

1. Constitueixen infracció administrativa d'aquesta Ordenança les accions i omissions comeses per persones físiques o jurídiques que representin vulneració dels seus preceptes, amb independència que aquestes persones siguin les propietàries o només les posseïdores de l'animal.
2. Les infraccions, que es classifiquen en lleus, greus i molt greus, seran sancionades amb una multa o amb la sanció accessòria de comís de l'animal després de seguir-se el procediment sancionador corresponent.
3. Quan les infraccions comeses puguin ser constitutives de delictes o falta és comunicarà a l'autoritat judicial competent.
4. Per a la graduació de les sancions es tindrà en compte:
 - a) La transcendència social i la naturalesa dels perjudicis causats per la infracció comesa.
 - b) L'ànim de lucre il·lícit i la quantia del benefici obtingut en la comissió de la infracció.
 - c) La reiteració o la reincidència en la comissió d'infraccions. Hi ha reincidència si en el moment de cometre's la infracció no ha transcorregut un any des de la imposició per resolució ferma d'una altra sanció amb motiu d'una infracció de la mateixa qualificació.

- d) La irreparabilitat dels danys causats al medi ambient o el cost de reparació elevat.
 - e) El volum de negoci de l'establiment.
 - f) La capacitat econòmica de la persona infractora.
 - g) El grau d'intencionalitat en la comissió de la infracció.
 - h) El fet que hi hagi requeriment previ.
 - i) La concurrència de risc sanitari en les circumstàncies objectives dels fets.
 - j) La perillositat objectiva de les circumstàncies de fet.
 - k) La situació de risc o perill per a la salut del propi animal.
5. Les persones propietàries o posseïdores d'animals i les persones titulars dels establiments de venda d'animals han de permetre les inspeccions als serveis tècnics municipals i facilitar-los la documentació exigible.

SECCIÓ 1A. INFRACCIONS I SANCIONS DELS TÍTOLS 1 AL 6

Article 36. Infraccions

1. Tenen la consideració d'infraccions administratives lleus dels capítols 1 al 6 d'aquesta Ordenança les accions o omissions següents:
- a) Posseir un gos, un gat o una fura no inscrits en el Registre Censal d'Animals de Companyia de l'Ajuntament.
 - b) Els veterinaris, no portar un arxiu amb les fitxes clíniques dels animals que s'han de vacunar o tractar obligatòriament.
 - c) Vendre o donar animals de companyia a persones menors de setze anys i a persones incapacitades sense l'autorització dels qui en tenen la potestat o la custòdia.
 - d) Fer donació d'un animal com a premi o recompensa.
 - e) Transportar animals sense complir els requisits establerts a l'article 19.bis d'aquesta Ordenança.
 - f) No identificar els animals amb algun dels mitjans previstos a l'article 3 de l'Ordenança.
 - g) No posseir, el personal dels establiments de venda que manipuli animals, el certificat corresponent al curs reconegut oficialment de cuidador o cuidadora d'animals.
 - h) Circular per la via pública amb un gos sense portar- lo lligat amb una corretja.
 - i) Donar aliment als animals a la via pública.

- j) Els establiments de venda d'animals, no tenir en lloc visible l'acreditació de la inscripció en el Registre de Nuclis Zoològics.
 - k) Els establiments de venda d'animals, no tenir actualitzat el llibre de registre oficial.
 - l) Exhibir animals als aparadors dels establiments de venda d'animals.
 - m) Tenir espècies incloses en l'annex de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, amb la categoria D, i també parts, ous, cries o productes obtinguts a partir d'aquests exemplars.
 - n) Embrutir els carrers, els jardins o els parcs infantils amb deposicions d'animals.
 - o) Fer exhibició ambulat d'animals com a reclam.
 - p) Mantenir els animals en instal·lacions inadequades des del punt de vista del seu benestar, si no els comporta un risc greu per a la salut.
 - q) No evitar la fugida d'animals.
 - r) Maltractar animals, si no els produeix resultats lesius.
 - s) Subministrar a un animal substàncies que li causin alteracions lleus de la salut o del comportament, llevat dels casos emparats per la normativa vigent.
 - t) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per garantir-ne la salut, si això no els causa perjudicis greus.
 - u) Vendre o fer donació d'animals mitjançant revistes de reclam o publicacions assimilables sense la inclusió del número de registre del nucli zoològic.
 - v) Entrar amb animals en els llocs referits a l'article 20 de l'Ordenança.
 - w) No solucionar les molèsties causades per l'animal després del requeriment fet per l'Ajuntament en aquest sentit.
 - x) Incomplir qualsevol altra obligació dels capítols 1 al 6 que no constitueixi una infracció tipificada com a greu o molt greu.
 - y) No comunicar, la persona propietària o posseïdora, la desaparició d'un animal de companyia.
2. Tenen la consideració d'infraccions administratives greus dels capítols 1 al 6 d'aquesta Ordenança les accions o omissions següents:
- a) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higiènic i sanitari, de benestar i de seguretat, si els comporta risc greu per a la salut.
 - b) Els establiments de venda d'animals, no tenir el llibre de registre oficial.
 - c) No vacunar els animals domèstics de companyia o no aplicar-los els tractaments obligatoris.
 - d) Incomplir, els establiments de venda d'animals, qualsevol de les condicions i els requisits establerts en el Capítol 6.

- e) Fer venda ambulat d'animals fora de mercats, fires i qualsevol altre certamen autoritzat.
- f) Anul·lar el sistema d'identificació sense prescripció ni control veterinaris.
- g) No mantenir en captivitat o exhibir i passejar per les vies i els espais públics animals salvatges pertanyents a espècies de comerç permès que per llurs característiques puguin causar danys a les persones, als béns i al medi ambient.
- h) Fer tir al colom a zones habitades i d'acord a disposicions dels reglaments d'armes vigents.
- i) Incomplir l'obligació de vendre animals desparasitats i lliures de totes les malalties a què es refereix l'article 26.bis.1.c.
- j) No lliurar la documentació exigida en tota transacció d'animals.
- k) Maltractar o agredir físicament els animals si els comporten conseqüències greus per a la salut.
- l) Instal·lar atraccions firals de cavallets en què s'utilitzin animals amb ànim de lucre.
- m) Fer un ús no autoritzat d'animals en espectacles.
- n) Subministrar substàncies a un animal que li causin alteracions greus de la salut o del comportament, llevat dels casos emparats per la normativa vigent.
- o) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'animals, i també de parts, d'ous o de cries d'exemplars d'espècies de la fauna autòctona i de la no autòctona declarades protegides per tractats i convenis internacionals vigents a l'Estat espanyol.
- p) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, amb la categoria C, i també de parts, d'ous, de cries o de productes obtinguts a partir d'aquests exemplars.
- q) La manca d'inscripció en el Registre de Nuclis Zoològics dels establiments de venda d'animals.
- r) Oposar resistència a la funció inspectora o posar entrebancs a la inspecció d'instal·lacions que allotgin animals.
- s) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per garantir-ne la salut.
- t) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que no comporten cap risc per a l'animal.
- u) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus durant l'últim any.
- v) Practicar la caça, la captura en viu, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex de la Llei 22/2003, de 4 de juliol,

de protecció dels animals, amb la categoria D, i també de les parts, d'ous, de cries o de productes obtinguts a partir d'aquests exemplars.

w) Incomplir l'obligatorietat d'esterilitzar els animals de companyia en els supòsits determinats legalment.

3. Tenen la consideració d'infraccions administratives molt greus dels capítols 1 al 6 d'aquesta Ordenança les accions o omissions següents:

a) Maltractar o agredir físicament els animals, si els comporta conseqüències molt greus per a la salut.

b) Sacrificar gats i gossos, excepte pels motius humanitaris i sanitaris legalment establerts.

c) Fer matances públiques d'animals.

d) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que els puguin comportar danys greus.

e) Esterilitzar animals, practicar mutilacions a animals i sacrificar-los sense control veterinari o en contra de les condicions i els requisits legalment establerts.

f) Organitzar baralles de gossos, de galls o d'altres animals, i també participar en aquest tipus d'actes.

g) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higiènic, sanitari i de benestar, si els perjudicis als animals són molt greus.

h) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'animals o dels ous i les cries d'exemplars d'espècies de la fauna autòctona i de la no autòctona declarades altament protegides o en perill d'extinció per tractats i convenis internacionals vigents a l'Estat espanyol.

i) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, amb les categories A i B, i també de parts, d'ous o de cries d'aquests exemplars.

j) Reincidir en la comissió d'infraccions greus durant l'últim any.

Article 37. Sancions

Les infraccions dels capítols 1 al 6 d'aquesta Ordenança se sancionaran amb una multa per un import amb el següent límit:

a) Les infraccions lleus, fins a 150 euros.

b) Les infraccions greus, des de 150,01 fins a 300 euros.

c) Les infraccions molt greus, des de 300,01 fins a 1.500 euros..

Article 38

Sense perjudici del que s'estableix en l'article 35.2, l'Ajuntament pot determinar en qualsevol moment el comís cautelar dels animals, fins i tot quan s'aixeca l'acta d'inspecció o es formula la denúncia, sempre que hi hagi indicis racionals d'infracció de les disposicions d'aquesta Ordenança. El comís preventiu durarà fins a la resolució del procediment sancionador, que haurà de pronunciar-se sobre el retorn de l'animal o el seu comís definitiu.

En qualsevol cas, les despeses ocasionades pel comís cautelar fins al moment de la resolució del procediment seran a compte de la persona causant de les circumstàncies que l'han determinat.

SECCIÓ 2A. INFRACCIONS I SANCIONS DEL TÍTOL 7

Article 39. Infraccions

1. Tenen la consideració d'infraccions administratives lleus del capítol 7 d'aquesta Ordenança les accions o omissions següents:
 - a) Conduir un animal potencialment perillós per un lloc o espai públic sense dur a sobre la targeta acreditativa de l'atorgament de la llicència o la placa que acredita que l'animal està censat.
 - b) No haver renovat l'assegurança durant el període de vigència de la llicència..
2. Tenen la consideració d'infraccions administratives greus del capítol 7 d'aquesta Ordenança les accions o omissions següents:
 - a) No adoptar les mesures necessàries per evitar que un animal potencialment perillós s'escapi o es perdi.
 - b) No identificar l'animal.
 - c) No censar-lo en el Registre Censal d'Animals de Companyia de l'Ajuntament.
 - d) Portar per un lloc o espai públic un gos potencialment perillós sense lligar.
 - e) No adoptar les mesures precautòries necessàries per transportar un animal potencialment perillós en condicions segures.
 - f) Negar-se o oposar resistència a subministrar informació, o facilitar informació inexacta o documentació falsa, després del requeriment fet per l'Ajuntament o per la Policia Local en aquest sentit amb la finalitat de fer complir l'Ordenança.
3. Tenen la consideració d'infraccions administratives molt greus del capítol 7 d'aquesta Ordenança les accions o omissions següents:
 - a) Abandonar un animal potencialment perillós.
 - b) Tenir un animal potencialment perillós sense llicència o, tenint atorgada la llicència, si aquesta perd la seva vigència perquè el titular ha deixat de complir algun dels requisits necessaris per al seu atorgament.
 - c) Vendre o transmetre per qualsevol altre títol un animal potencialment perillós a una persona que no tingui la llicència preceptiva.

d) Ensinistrar animals potencialment perillosos per activar la seva agressivitat.

e) Organitzar, celebrar o participar en concursos, exercicis, exhibicions o espectacles d'animals potencialment perillosos amb la finalitat exclusiva de demostrar l'agressivitat dels animals.

f) Portar per un lloc o espai públic un gos potencialment perillós sense morrió.

Article 40. Sancions

1. Les infraccions del capítol 7 d'aquesta Ordenança se sancionaran amb una multa per un import amb els següents límits:

a) Les infraccions lleus, des de 150 fins a 300 euros.

b) Les infraccions greus, des de 300,01 fins a 600 euros.

c) Les infraccions molt greus, des de 600,01 fins a 3.000 euros.

2. Les infraccions greus del capítol 7 també podran comportar les sancions accessòries següents: el comís de l'animal, la seva esterilització, el seu sacrifici, i la suspensió temporal o definitiva de la llicència.

TÍTOL 9. DISPOSICIONS FINALS

Article 41

La Policia Local tindrà cura de fer complir aquesta Ordenança i denunciarà els propietaris o posseïdors dels animals que la incompleixin. També podrà exigir, en qualsevol moment, la presentació de la documentació sanitària dels animals.

Article 42. Taxes

Per la prestació dels serveis municipals establerts en aquesta Ordenança s'exigirà el pagament de les taxa corresponent, de conformitat amb el que s'estableix en l'Ordenança fiscal A13 (Taxa pels serveis de Salut Pública).

Article 43

Aquesta Ordenança entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació en el Butlletí Oficial de la Província.

Article 44. Disposició derogatòria

A l'entrada en vigor d'aquesta Ordenança restarà derogada l'Ordenança municipal de tinença d'animals de companyia aprovada pel Ple de l'Ajuntament el dia 31 de març de 1992 i posteriors aprovacions de les modificacions pel Ple de 27 de gener de 1998 i pel Ple de 11 de juny de 2002..

**ORDENANÇA MUNICIPAL DE PROTECCIÓ, CONTROL I
TINENÇA D'ANIMALS**

ÍNDIX

PREÀMBUL. MOTIUS I JUSTIFICACIÓ	5
ANTECEDENTS.....	5
TÍTOL I. OBJECTE I ÀMBIT D'APLICACIÓ	6
<i>Article 1r.....</i>	<i>6</i>
<i>Article 2n.....</i>	<i>6</i>
<i>Article 3r.....</i>	<i>6</i>
TÍTOL II. DE LA PROTECCIÓ I TINENÇA D'ANIMALS	8
CAPÍTOL I. CONDICIONS DE LA TINENÇA	8
<i>Article 4t.....</i>	<i>8</i>
<i>Article 5è.....</i>	<i>8</i>
<i>Article 6è.....</i>	<i>8</i>
<i>Article 7è.....</i>	<i>8</i>
<i>Article 8è.....</i>	<i>9</i>
<i>Article 9è.....</i>	<i>9</i>
<i>Article 10è.....</i>	<i>9</i>
<i>Article 11è.....</i>	<i>10</i>
<i>Article 12è.....</i>	<i>10</i>
CAPÍTOL II. PROHIBICIONS	10
<i>Article 13è.....</i>	<i>10</i>
CAPÍTOL III. CONDICIONS DE MANTENIMENT.....	11
<i>Article 14è.....</i>	<i>11</i>
<i>Article 15è.....</i>	<i>12</i>
<i>Article 16è.....</i>	<i>13</i>
<i>Article 17è.....</i>	<i>13</i>
CAPÍTOL IV. CONSIDERACIONS DELS ANIMALS POTENCIALMENT PERILLOSOS I DE PERILLOSITAT CONSTATADA	13
<i>Article 18è.....</i>	<i>13</i>
<i>Article 19è.....</i>	<i>14</i>
<i>Article 20è.....</i>	<i>14</i>
<i>Article 21è.....</i>	<i>14</i>
<i>Article 22è.....</i>	<i>14</i>
<i>Article 23è.....</i>	<i>14</i>
CAPÍTOL V. NORMES SANITÀRIES	15
<i>Article 24è.....</i>	<i>15</i>
<i>Article 25è.....</i>	<i>15</i>
<i>Article 26è.....</i>	<i>15</i>
<i>Article 27è.....</i>	<i>15</i>
TÍTOL III. CONVIVÈNCIA EN LA CIUTAT	16
CAPÍTOL I. CONDICIONS GENERALS. ANIMAL MOLEST, ABANDONAT O MORT	16
<i>Article 28è.....</i>	<i>16</i>
<i>Article 29è.....</i>	<i>17</i>

Article 30è.....	17
Article 31è.....	17
CAPÍTOL II. ANIMALS A LES VIES I/O ESPAIS PÚBLICS	18
Article 32è.....	18
Article 33è.....	18
Article 34è.....	18
Article 35è.....	19
CAPÍTOL III. PRESENCIA D'ANIMALS EN ESTABLIMENTS I TRANSPORTS PÚBLICS	19
Article 36è.....	19
Article 37è.....	19
Article 38è.....	20
TÍTOL IV. CONDICIONS ESPECÍFIQUES PER A ANIMALS DE COMPANYIA	20
Article 39è.....	20
CAPÍTOL I. IDENTIFICACIÓ I CENS	20
Article 40è.....	20
Article 41è.....	21
Article 42è.....	21
Article 43è.....	22
Article 44è.....	22
Article 45è.....	22
CAPÍTOL II. LLICÈNCIA PER A LA TINENÇA I/O CONDUCCIÓ DE GOSSOS POTENCIALMENT PERILLOSOS	22
Article 46è.....	22
TÍTOL V. RÈGIM SANCIONADOR.....	24
CAPÍTOL I. CLASSIFICACIÓ I TIPIFICACIÓ	24
Article 47è.....	24
Article 48è.....	24
Article 49è.....	26
Article 50è.....	27
CAPÍTOL II. SANCIONS.....	27
Article 51è.....	27
Article 52è.....	27
Article 53è.....	28
Article 54è.....	28
Article 55è. Comís d'animals	28
CAPÍTOL III. RESPONSABILITATS	29
Article 56è. Responsabilitat	29
CAPÍTOL IV. FUNCIÓ INSPECTORA.....	29
Article 57è. Funció inspectora	29
CAPÍTOL V. PROCEDIMENT SANCIONADOR	29
Article 58è. Principis del procediment sancionador.....	29
Article 59è. Incoació del procediment.....	29
Article 62è. Tramitació de les denúncies.....	30

<i>Article 63è. Notificació de les denúncies</i>	<i>31</i>
<i>Article 64è. Domicili de les notificacions.....</i>	<i>31</i>
<i>Article 65è. Instrucció del procediment.....</i>	<i>31</i>
<i>Article 66è. Pagament anticipat de la multa</i>	<i>31</i>
<i>Article 67è. Presumpció de veracitat de les denúncies efectuades pels agents de l'autoritat i els funcionaris municipals</i>	<i>32</i>
<i>Article 68è. Resolució.....</i>	<i>32</i>
<i>Article 69è. Caducitat.....</i>	<i>32</i>
<i>Article 70è. Prescripció.....</i>	<i>32</i>
DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA.....	33
DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA	33
DISPOSICIONS FINALS	33
ANNEX I. QUADRE D'INFRACCIONS I SANCIONS DE CARÀCTER OBLIGATORI	34

PREÀMBUL. MOTIUS I JUSTIFICACIÓ

En els darrers anys s'han produït canvis significatius en la ciutadania en relació amb la sensibilitat envers els animals, pel que fa a considerar el respecte de l'espècie humana pels drets dels animals com a base de la coexistència de les espècies en el món.

S'ha incrementat el nombre d'animals que viuen a les ciutats i, per tant, les implicacions que aquest increment té en aspectes de convivència ciutadana.

La tinença d'aquests animals té un valor potencial afectiu i emocional molt important per a alguns ciutadans i ciutadanes, però comporta tot un seguit d'obligacions i responsabilitats en relació amb la resta de persones, la ciutat i el mateix animal, com també amb la resta d'espècies animals i vegetals que conviuen de forma natural a l'ecosistema urbà.

S'han produït modificacions importants en la normativa estatal i autonòmica que recullen aquests canvis de la ciutadania amb l'objectiu de regular la protecció dels animals i la tinença responsable.

Aquestes circumstàncies han motivat la redacció d'una nova ordenança municipal que reguli la protecció i la tinença responsable dels animals adaptada al moment actual i a la normativa sectorial vigent, amb l'objectiu de millorar i garantir la convivència entre persones i animals a la ciutat.

ANTECEDENTS

- ✚ Ordenança municipal de control i tinença d'animals, aprovada en la sessió ordinària del Ple de la corporació del 23 de juliol de 1996.
- ✚ L'any 2005 es va iniciar la supressió del sacrifici d'animals de companyia en el centre d'acolliment d'animals municipal de Girona, llevat d'aquells casos que presentessin patologies que impliquessin un greu sofriment a l'animal i/o risc de transmissió de patologies contagioses greus.
- ✚ Normativa sectorial relacionada amb els animals publicada des de l'any 1996:
 - Decret 235/1998, de 8 de setembre, sobre la regulació de certàmens i altres concentracions d'animals vius a Catalunya.
 - Decret 328/1998, de 24 de desembre, pel qual es regula la identificació i el registre general d'animals de companyia.
 - Decret 6/1999, de 26 de gener, pel qual s'estableixen les condicions de manteniment dels animals de companyia.
 - Llei 10/1999, de 30 de juliol, sobre la tinença de gossos considerats potencialment perillosos.
 - Llei 50/1999, de 23 de desembre, sobre el règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos.
 - Decret 254/2000, de 24 de juliol, pel qual s'estableixen els mètodes d'eutanàsia per als animals de companyia.

RD 287/2002, de 22 de març, pel qual es desenvolupa la Llei 50/1999 i la seva modificació en el RD 1570/2007 de 30 de novembre.

Decret 170/2002, d'11 de juny, sobre mesures en matèria de gossos considerats potencialment perillosos.

Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives.

Llei 16/2008, de 23 de desembre, de mesures fiscals i financeres.

Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals.

TÍTOL I. OBJECTE I ÀMBIT D'APLICACIÓ

Article 1r.

1. És objecte d'aquesta ordenança regular la protecció, el control i la tinença d'animals, amb independència d'on resideixi el propietari, dins el terme municipal de Girona i, en especial, la interrelació entre les persones i els animals en aspectes de convivència humana i en activitats d'esbarjo i lucratives amb una doble finalitat: la protecció, seguretat i salut de les persones, i la protecció i el benestar dels animals.

2. L'Ajuntament de Girona disposarà d'un registre censal municipal per a la inscripció dels animals de companyia del municipi, en el qual hi haurà un apartat específic per als gossos considerats potencialment perillosos.

3. Són objecte d'especial regulació el cens i la identificació dels animals de companyia amb l'objectiu de disminuir els abandonaments a la via pública i garantir la convivència i tinença responsable.

4. Aquesta ordenança s'aplica en el marc de la normativa internacional, europea, estatal i catalana de protecció i tinença d'animals i de tinença de gossos potencialment perillosos.

Article 2n.

1. Els animals a què fan referència les normes establertes per aquesta ordenança són els animals domèstics i els anàlegs a domèstics.

2. Queden inclosos en aquesta ordenança els animals considerats potencialment perillosos i els de perillositat constatada dels grups abans descrits.

3. Queden exclosos d'aquesta ordenança i condicionats a la seva normativa específica, els animals de la fauna salvatge autòctona i no autòctona excepte els considerats animals anàlegs a domèstics, els animals que es crien per a la producció de carn i els que treballen en l'agricultura.

Article 3r.

Als efectes d'aquesta ordenança s'entén per:

1. Animal domèstic: el que pertany a espècies que habitualment es crien, es reproduïxen i conviuen amb persones i que no pertanyen a la fauna salvatge, i proporcionen companyia, esbarjo o lleure, ajut personal i/o laboral, estiguin o no en les llars, instal·lacions temporals o en establiments de venda.
2. Animal anàleg a domèstic: el que, tot i no estar destinat a conviure amb persones, viu en captivitat o domesticitat en la llar. S'hi inclouen els animals salvatges de la fauna autòctona i no autòctona de tinença permesa per la legislació vigent, els animals utilitzats en activitats empresarials d'esbarjo o en espectacles, els animals ensinistrats propis de l'activitat de circ i els criats a la llar amb la finalitat exclusiva d'autoconsum familiar, en ambdós casos d'acord amb les limitacions que s'estableixen en aquesta ordenança.
3. Animal de companyia: animal domèstic que les persones mantenen generalment a la llar amb la finalitat d'obtenir-ne companyia. Als efectes d'aquesta ordenança, totes les varietats i espècies de gossos, gats i fures.
4. Animal de companyia exòtic: és l'animal de la fauna salvatge no autòctona que de manera individual depèn dels humans, hi conviu i ha assumit el captiveri. A efectes d'aquesta ordenança, seria un animal anàleg a domèstic.
5. Fauna salvatge: autòctona (espècies animals originàries de Catalunya o de la resta de l'Estat espanyol i les que hi hivernen o hi són de pas) i no autòctona (espècies animals originàries de fora de l'Estat espanyol i de l'àrea biogeogràfica que ens concorreix).
6. Animal ensalvatgit: és l'animal de companyia que perd les condicions que el fan apte per a la convivència amb les persones.
7. Animal salvatge urbà: és l'animal salvatge que viu al nucli urbà de les ciutats i pobles compartint territori geogràfic amb les persones (colom roquer, gavià argentat, estornells i d'altres espècies de la fauna salvatge no autòctona que determini la legislació sectorial).
8. Nucli zoològic: les agrupacions zoològiques per a l'exhibició d'animals, les instal·lacions per al manteniment d'animals, els establiments de venda i/o cria d'animals, els centres d'acollida d'animals, els domicilis particulars on es fan vendes o d'altres transaccions amb animals i les instal·lacions que allotgin més de cinc animals de companyia en un habitatge de tipus horitzontal situat en zona urbana, jardí, finca o altre espai, i més de tres en un habitatge de tipus vertical. D'altres que determini la legislació sectorial.

Queden excloses les instal·lacions que allotgin animals que es criïn per a la producció de carn, de pell o d'algun altre producte útil per a l'ésser humà, els animals de càrrega i els que treballen en l'agricultura.
9. Instal·lacions per al manteniment d'animals de companyia: establiments on es guarden els animals de companyia i se'n té cura, com ara les residències, les escoles d'ensinistrament, els clubs esportius, les gosseres esportives i de caça i els centres d'importació d'animals.

TÍTOL II. DE LA PROTECCIÓ I TINENÇA D'ANIMALS

Capítol I. Condicions de la tinença

Article 4t.

1. La tinença d'animals domèstics i anàlegs a domèstics resta condicionada al compliment dels següents requisits per part de les persones propietàries o posseïdores:

- a) Disposar de les condicions higièniques, sanitàries, de benestar i de seguretat òptimes per al seu allotjament, maneig i tracte.
- b) Garantir l'absència de risc sanitari, perill o molèsties als veïns, a altres persones o a l'animal mateix.
- c) Tenir 16 o més anys i/o disposar de plena capacitat d'obrar o tenir-la complementada en els termes previstos per les normes civils.
- d) Disposar de les autoritzacions administratives i requeriments sanitaris, de seguretat o altres establerts per les autoritats competents, si escau.

2. Els posseïdors d'animals estan obligats a evitar-ne la fugida, tant dels exemplars com de les cries.

Article 5è.

Els propietaris de gossos considerats potencialment perillosos hauran de disposar, a més, de la llicència administrativa per a la tinença i conducció a què es refereix el capítol II del títol IV d'aquesta ordenança.

Article 6è.

1. La tinença d'animals salvatges anàlegs a domèstics de la fauna autòctona i no autòctona, de tinença permesa per la legislació vigent, considerats molestos, potencialment perillosos o de perillositat constatada, que viuen en la llar, a més, restarà condicionada a l'obtenció d'una autorització administrativa municipal, que s'atorgarà sens perjudici de les autoritzacions establertes per altres administracions.

2. La sol·licitud d'autorització municipal haurà d'anar acompanyada d'una descripció de l'animal o animals (espècie, raça, edat i sexe), del domicili habitual de l'animal o animals i de les condicions de manteniment, de l'informe veterinari relatiu a les condicions higienicosanitàries, de seguretat i de benestar animal, de la còpia de la pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil i de l'autorització prevista per la legislació vigent per a la tinença dels animals salvatges.

Article 7è.

1. La cria domèstica per a l'autoconsum familiar d'aus de corral, conills, coloms, faisans, xais, cabres i d'altres animals anàlegs en domicilis particulars, independentment del nombre, resta condicionada, a més, a les característiques de l'habitatge i de la zona, a l'adequació de les

instal·lacions i al nombre d'animals. Requereix d'una autorització administrativa municipal que s'atorga sens perjudici de la inscripció en el registre pertinent del departament competent de la Generalitat de Catalunya.

2. La sol·licitud d'autorització municipal haurà d'anar acompanyada d'un croquis de la situació i de les instal·lacions, llista d'animals (espècie, raça i nombre), procedència dels exemplars, període previst de la tinença i destí dels residus.

3. Quan, pel nombre d'animals, es considera activitat econòmica tipificada, segons la normativa sectorial específica vigent en cada moment, cal sol·licitar la corresponent llicència municipal.

Article 8è.

1. La tinença d'animals domèstics que per les seves característiques necessiten un allotjament diferent a la llar familiar (com els cavalls) resta condicionada, a més, al fet que les circumstàncies de l'allotjament, l'adequació de les instal·lacions i el nombre d'animals ho permetin. Requereix una autorització administrativa municipal que s'atorga sens perjudici de la inscripció en el registre pertinent del departament competent de la Generalitat de Catalunya.

2. La sol·licitud d'autorització municipal haurà d'anar acompanyada d'un croquis de la situació i plànol de les instal·lacions, llista d'animals (espècie, raça i nombre), procedència dels exemplars, període previst de la tinença, destí dels residus, pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil i autorització prevista pel departament competent de la Generalitat, si escau.

3. Quan, pel nombre d'animals, es considera activitat econòmica tipificada, segons la normativa sectorial específica vigent en cada moment, cal sol·licitar la corresponent llicència municipal.

Article 9è.

1. La tinença d'animals en instal·lacions fixes que segons normativa s'han d'inscriure com a nucli zoològic, necessita, a més, l'autorització administrativa municipal o llicència municipal com a activitat tipificada que s'atorgarà sens perjudici de la inscripció en el registre pertinent del departament competent de la Generalitat de Catalunya.

2. Les instal·lacions ambulants amb animals, circs i exposicions zoològiques, necessiten, a més, l'informe municipal específic per a la tinença d'animals que serà previ a l'autorització o llicència municipal.

3. La sol·licitud d'autorització municipal haurà d'anar acompanyada d'un croquis de la situació, plànol de les instal·lacions, llista d'animals (espècie, raça i nombre) i memòria de l'activitat, i especificar si disposa d'aigua, de sistema de sanejament, de recollida de residus i de cadàvers d'animals, veterinari responsable i pla d'higiene i profilaxi.

Article 10è.

1. Els certàmens amb animals vius (mercats, exhibicions, exposicions, concursos, competicions esportives o altres), siguin itinerants o no, necessiten, a més, l'autorització municipal que s'atorgarà prèviament i sens perjudici de la autorització del departament competent de la Generalitat de Catalunya

2. La sol·licitud d'autorització municipal haurà d'anar acompanyada de les dades següents: la identificació del certamen; descripció del lloc, dies i hores on se celebrarà; nombre aproximat d'animals classificat per espècies; programa de mesures sanitàries signat pel veterinari responsable;

nom, adreça i telèfon de la persona o persones encarregades de l'organització, a l'efecte de la comunicació urgent; normes de participació i memòria justificativa (mitjans de neteja i desinfecció de les instal·lacions o espais que s'utilitzen, zona d'aïllament sanitari, revisió veterinària dels animals, manteniment de les condicions higienicosanitàries dels animals i de les instal·lacions, característiques de les gàbies o tancats per allotjar els animals, sistema de recollida i eliminació de femtes i residus, acreditació de la procedència dels animals i tot allò que sigui de rellevància per a l'emissió de l'autorització).

3. La venda d'animals de companyia en certàmens o altres concentracions d'animals vius requereix l'autorització expressa del departament competent de la Generalitat de Catalunya.

Article 11è.

La tinença d'animals considerats molestos, potencialment perillosos o amb perillositat constatada per l'autoritat competent restarà condicionada als requeriments i exigències específics, de seguretat, de manteniment i de convivència que se'ls imposi i, en cas d'incompliments, podran ser comissats i traslladats a un establiment adequat a càrrec del propietari o a les caneres municipals fins a la resolució de l'expedient sancionador.

Article 12è.

La persona posseïdora d'un animal, sens perjudici de la responsabilitat subsidiària de la persona propietària, és responsable dels danys, els perjudicis i les molèsties que ocasioni a les persones, a altres animals, a les coses, a les vies i espais públics i al medi natural en general, d'acord amb el que estableix la legislació civil aplicable.

Capítol II. Prohibicions

Article 13è.

Queda expressament prohibit respecte als animals:

- a) Maltractar-los, agredir-los i/o afectar-los físicament o psicològicament.
- b) Abandonar-los.
- c) Mantenir-los en instal·lacions indegudes des del punt de vista higienicosanitari, de benestar i de seguretat de l'animal.
- d) Practicar-los mutilacions, extirpar-los parts del cos o òrgans, llevat de les intervencions fetes amb assistència veterinària en cas de necessitat terapèutica, per garantir la salut de l'animal o per limitar-ne o anul·lar-ne la capacitat reproductiva.
- e) No facilitar-los l'alimentació suficient i equilibrada per mantenir uns bons nivells de nutrició i salut.
- f) Fer-ne donació com a premi, recompensa, gratificació o regal de compensació per altres adquisicions de naturalesa diferent o transacció onerosa d'animals.
- g) Vendre'ls a les persones menors de setze anys i a les persones incapacitades sense l'autorització dels qui en tenen la potestat o la custòdia.

- h) Comercialiar-hi fora dels certàmens o d'altres concentracions d'animals vius i establiments de venda i de cria autoritzats, llevat de les donacions entre els particulars quan es limitin a llurs animals de companyia, no tinguin afany de lucre i es garanteixi el benestar de l'animal
- i) Exhibir-los de forma ambulat com a reclam.
- j) Utilitzar animals salvatges, encara que no es tracti d'espècies protegides, en captivitat en els circs.
- k) En tot el terme municipal, la caça i la pesca, excepte en llocs autoritzats i si es disposa d'autorització expressa, i la captura d'animals, llevat la que realitzen els serveis autoritzats en la funció de protegir la salut pública i la seguretat. Pel que fa a la pesca, només podrà ser feta amb les autoritzacions corresponents, als llocs senyalitzats com a tals i sempre amb la pràctica de "pesca sense mort". Pel que fa a la cacera, sempre caldrà avenir-se al pla cinegètic vigent aprovat per l'Ajuntament d'acord amb el departament corresponent de la Generalitat de Catalunya.
- l) Sotmetre'ls a treballs inadequats pel que fa a les característiques dels animals i a les condicions higienicosanitàries.
- m) Mantenir-los lligats durant la major part del dia o limitar-los, de forma duradora, el moviment necessari.
- n) Mantenir-los en locals públics o privats en condicions de qualitat ambiental, lluminositat, soroll, fums i similars que els puguin afectar tant físicament com psicològicament.
- o) Transportar-los sense ajustar-se a la normativa sobre protecció i condicions de seguretat dels animals en el transport.
- p) Utilitzar animals en baralles, en atraccions firals giratòries i en espectacles, filmacions i altres activitats publicitàries, culturals o religioses que els puguin ocasionar dany o sofriment o bé que suposin degradació, paròdies, burles o tractaments antinatural, o que poden ferir la sensibilitat de les persones que els contemplen.
- q) Molestar, alimentar (tret de la col·locació de menjadores per a ocells passeriformes), capturar o comercialitzar els animals salvatges urbans, llevat dels controls de poblacions d'animals.
- r) Matar-los per joc o perversitat o torturar-los.

Capítol III. Condicions de manteniment

Article 14è.

1. Els propietaris o posseïdors d'un animal han de proporcionar-li l'aliment, l'aigua, l'allotjament i les condicions ambientals d'espai, ventilació, humitat, temperatura, llum, aixopluc i les cures necessàries per evitar que pateixi cap sofriment i per satisfer les necessitats que n'assegurin el benestar, incloent-hi l'activitat física, en condicions adequades a la seva espècie i raça.

2. Sens perjudici del que les autoritats competents puguin establir reglamentàriament o determinar en casos particulars, d'acord amb les característiques especials del lloc d'ubicació i de l'animal, s'estableixen les següents condicions d'allotjament:

- a) Els animals han de disposar d'espai suficient i poder accedir a un aixopluc contra la intempèrie, especialment els que es mantenen en zones exteriors i en caneres. L'aixopluc ha de ser impermeable i d'un material que aïlli de forma suficient i que, a la vegada, no pugui produir lesions a l'animal; ha d'estar convenientment airejat i s'ha de mantenir permanentment en un bon estat de conservació i de neteja. En tot moment s'han de prendre les mesures que calguin per evitar-hi l'entrada d'aigua, així com l'escalfament excessiu durant els mesos d'estiu.
 - b) Els animals d'un pes superior a 25 kg no poden tenir com a habitacle espais inferiors a 6 m².
 - c) Els animals mai no poden tenir com a allotjament habitual els vehicles, celoberts o balcons.
 - d) Els animals no poden mantenir-se permanentment lligats.
 - e) Es prohibeix mantenir els animals en un lloc sense ventilació, sense llum o en condicions climàtiques extremes.
3. Els animals han de tenir accés en tot moment a aigua potable i neta i degudament protegida del fred i de la calor, i se'ls ha de facilitar una alimentació equilibrada i en quantitat suficient per mantenir uns bons nivells de nutrició i salut.
4. La retirada dels excrements i dels orins s'ha de fer diàriament, i s'han de mantenir els allotjaments nets, desinfectats, desratitzats i desinsectats convenientment, per garantir les condicions higienicosanitàries de l'allotjament.
5. Les instal·lacions que alberguin animals potencialment perillosos o amb perillositat constatada han de tenir les característiques següents, a fi d'evitar que en surtin i cometin danys a tercers:
- a) Les parets i les tanques han d'ésser suficientment altes i consistents i han d'estar ben fixades per tal de suportar el pes i la pressió de l'animal.
 - b) Les portes de les instal·lacions han d'ésser tan resistents i efectives com la resta del contorn i s'han de dissenyar per evitar que els animals puguin desencaixar o obrir ells mateixos els mecanismes de seguretat.
 - c) El recinte ha d'estar convenientment senyalitzat amb l'avertiment que hi ha un animal d'aquest tipus.
 - d) Si les instal·lacions no poden garantir la seguretat en l'acompliment de les característiques anteriors, els animals hauran d'estar lligats per protegir les persones o animals que s'hi acostin.

Article 15è.

1. El contingut d'aquest article és d'aplicació als animals que, per causes justificades, s'han de mantenir subjectes en un lloc concret durant un espai de temps determinat, llevat del que disposin les autoritats competents per a casos particulars específics.
2. El mètode de subjecció habitual són les cadenes escorredores. Les cadenes fixes només s'utilitzaran quan la impossibilitat d'instal·lar una cadena escorredora estigui justificada.
3. El collar i la cadena han de ser proporcionals a la talla i a la força de l'animal, no poden tenir un pes excessiu ni impossibilitar-li els moviments, el qual ha de poder jeure i arribar sense problemes a l'aigua i l'aixopluc.

Les cadenes escorredores han d'anar sobre un cable horitzontal i han de permetre que l'animal pugui jeure i arribar a l'aixopluc, a l'aigua i a l'aliment.

Les cadenes de tipus fix han de portar un dispositiu que eviti la torsió o l'enrotllament i la immobilització de l'animal.

En cap cas el collar dels animals de companyia que es mantenen lligats ha de ser la mateixa cadena que el lliga, ni un collar de força o que produeixi estrangulació.

4. Els gossos de guarda i, de forma general, els animals que es mantenen lligats o en un espai reduït, no poden restar en aquestes condicions més de sis hores seguides; en aquest cas, han de poder fer exercici.

Els animals amb edat subadulta han de disposar d'un grau superior de llibertat de moviments i no es poden mantenir lligats o en un espai reduït més de dues hores seguides.

Article 16è.

És prohibit mantenir els animals en vehicles estacionats sense adoptar les mesures necessàries perquè a l'interior del vehicle no s'assoleixin temperatures que puguin provocar-los alteracions, s'ha de facilitar en tot moment la ventilació i no poden romandre-hi més de 4 hores, per la qual cosa en cap cas pot ser el lloc que els albergui de forma habitual.

Article 17è.

No es permet mantenir els animals en gàbies o espais reduïts que impedeixin o limitin considerablement el moviment, ni de forma habitual ni temporal, inclosos els establiments de venda.

Capítol IV. Consideracions dels animals potencialment perillosos i de perillositat constatada

Article 18è.

1. Als efectes d'aquesta ordenança tenen la consideració d'animals potencialment perillosos tots aquells que mostren de forma individual una conducta d'amenaça o d'agressió sense provocació constatada o responen agressivament sense cap estímul extern, previ informe o peritatge veterinari; també aquells per als quals reglamentàriament i amb caràcter general, per a l'espècie o raça amb independència de l'agressivitat individual.

2. Estan catalogats com a animals potencialment perillosos els següents:

- a) Gossos que pertanyen a una de les races següents o a llurs encreuaments: bullmastiff, dòberman, dog argentí, dog de Bordeus, fila brasiler, mastí napolità, pit bull terrier, presa canari, rottweiler, staffordshire bull terrier, terrier de staffordshire americà, Tosa Inu o japonès, Akita Inu.
- b) Gossos que han estat ensinistrats per a l'atac i la defensa.

c) Gossos que reuneixen tots o alguns dels següents requisits, excepte els gossos guia o d'assistència acreditats o ensinistrats en centres oficialment reconeguts o en període d'instrucció: forta musculatura, aspecte poderós, robust, configuració atlètica, agilitat, vigor i resistència; marcat caràcter i gran valor; pèl curt; perímetre toràcic entre 60 cm i 80 cm, alçada a la creu entre 50 cm i 70 cm i pes superior a 20 kg; cap voluminós, cuboide, robust, amb crani ample; mandíbules grans i fortes, boca robusta, ampla i profunda; coll ample, musculós i curt; tòrax ample, gran, profund, costelles arquejades i llom musculat i curt; extremitats anteriors paral·leles, rectes i robustes i les posteriors musculoses, amb potes relativament llargues formant un angle moderat.

d) Qualsevol altre que indiqui el desplegament i/o modificació de la legislació vigent.

Article 19è.

Tindran la consideració d'animals de perillositat constatada aquells que han tingut episodis d'agressions a persones o a altres animals, concretament que hagin mossegat o causat lesions més de dues vegades al llarg de la seva vida a persones o a animals o danys a coses, previ dictamen de l'autoritat competent.

Article 20è.

No tenen la consideració legal de gossos potencialment perillosos els que pertanyen a les forces armades, forces i cossos de seguretat, cossos de policia de les comunitats autònomes, policia local i empreses de seguretat amb autorització oficial.

Article 21è.

Els establiments que acullen animals potencialment perillosos i els que es dediquen a la seva explotació hauran de disposar de les autoritzacions pertinents, així com complir les mesures de registre i de seguretat establertes.

Article 22è.

La castració per mesures de seguretat d'aquest tipus d'animals que presentin comportaments agressius patològics, no solucionats amb les tècniques d'ensinistrament i terapèutiques existents, podrà ser efectuada de forma voluntària a petició del propietari o posseïdor o instada per l'autoritat competent i sempre sota el control d'un veterinari facultat.

Article 23è.

1. Els propietaris o posseïdors d'animals de guarda i vigilància d'obres, empreses i habitatges han d'impedir que l'animal pugui abandonar el recinte i molestar els vianants o causar-los lesions o provocar accidents.

2. Cal col·locar en un lloc ben visible un rètol que adverteixi del perill de l'existència d'un animal de vigilància.

Capítol V. Normes sanitàries

Article 24è.

1. Els propietaris o posseïdors estan obligats a proporcionar les cures necessàries per garantir la salut i el benestar dels animals tant pel que fa a tractaments preventius com guaridors de malalties i les que disposin les autoritats sanitàries o legislació vigent.
2. En cas de declaració d'epizoòties els propietaris o posseïdors d'animals compliran les disposicions preventives sanitàries que estableixen les autoritats competents.
3. Els animals que, segons diagnòstic veterinari, estiguin afectats per malalties o que pateixin afeccions cròniques incurables que suposin un perill per a la salut de les persones s'hauran de sacrificar a criteri de les autoritats sanitàries i amb càrrec al propietari o posseïdor.

Article 25è.

1. Els veterinaris, les clíniques, consultoris i hospitals veterinaris han de dur obligatòriament un arxiu amb la fitxa clínica dels animals tractats i vacunats. L'esmentat arxiu haurà d'estar a disposició de l'autoritat sanitària competent.
2. Qualsevol veterinari radicat al municipi està obligat a comunicar a les autoritats competents tota malaltia inclosa a les considerades de declaració obligatòria, per poder prendre les mesures col·lectives necessàries, independentment de les mesures zoonosàniques individuals.

Article 26è.

1. Si cal sacrificar un animal, s'ha de fer sota control i responsabilitat d'un veterinari, utilitzant mètodes que evitin el patiment físic i psíquic de l'animal, amb sedació profunda o anestèsia general prèvia i d'acord amb la normativa sectorial vigent.
2. L'eliminació de l'animal mort o sacrificat s'haurà de fer d'acord amb la normativa vigent i amb les especificacions que determinin les autoritats sanitàries.
3. Només està permès el sacrifici domèstic privat d'aviram i conills criats a la llar i destinats a l'autoconsum familiar. La resta d'animals s'han de sacrificar, tot i ser de cria domèstica i per a autoconsum, en un escorxador registrat i autoritzat per tal que la inspecció de l'Administració garanteixi que la carn és apta i segura per al consum humà.

Article 27è.

1. Les persones propietàries o posseïdores d'animals que hagin mossegat o causat lesions a persones o d'altres animals estan obligades a:

- a) Facilitar les dades de l'animal agressor i les seves pròpies a la persona agredida o als propietaris de l'animal agredit, als seus representants legals i a les autoritats competents que ho sol·licitin.
- b) Comunicar l'agressió i presentar la documentació sanitària i censal de l'animal, en un termini màxim de 24 hores després dels fets, a les autoritats municipals i posar-se a la seva disposició.
- c) Sotmetre l'animal agressor a observació veterinària i presentar el corresponent certificat veterinari o informe a les autoritats sanitàries municipals en un termini no superior a 48 hores després de la lesió i al cap de 14 dies d'haver iniciat l'observació veterinària. L'observació veterinària es pot fer en el domicili.

Quan les circumstàncies ho aconsellin i l'autoritat municipal ho consideri necessari es podrà obligar a ingressar l'animal en el centre municipal d'acollida d'animals o en qualsevol altre centre autoritzat per realitzar l'observació. Les despeses de captura i estada aniran a càrrec de la persona propietària o posseïdora.

- d) Comunicar a l'autoritat sanitària local i al professional veterinari encarregat de l'observació de qualsevol incidència que esdevingui (mort de l'animal, robatori, pèrdua, trasllat...) durant el període d'observació veterinària.

2. Els veterinaris clínics de la ciutat tenen l'obligació de notificar a l'Administració municipal els casos que hagin atès consistents en lesions produïdes per agressions entre animals o a persones.

3. El certificat veterinari final o informe emès per un veterinari clínic haurà d'especificar la potencial perillositat de l'animal a l'efecte de considerar-lo potencialment perillós, a més d'altres dades sanitàries.

4. Si l'animal agressor no té propietari conegut, els serveis municipals es faran càrrec de la captura i de les despeses d'observació.

5. Les persones agredides per un animal s'hauran de posar en contacte amb les autoritats sanitàries locals i hauran de facilitar les dades que coneguin de l'animal agressor i del seu propietari o posseïdor per donar compliment al que preveu aquesta ordenança.

TÍTOL III. CONVIVÈNCIA EN LA CIUTAT

Capítol I. Condicions generals. Animal molest, abandonat o mort

Article 28è.

1. Els posseïdors d'animals estan obligats a adoptar les mesures necessàries per impedir que la tranquil·litat dels seus veïns sigui alterada pel comportament i les molèsties derivades del seu manteniment i allotjament, tant de dia com de nit.

2. Es prohibeix, des de les 22 hores fins a les 8 hores, deixar en patis, terrasses, galeries i balcons o altres espais oberts, animals domèstics que amb els seus sons, crits i/o cants destorbin el descans dels veïns.

Article 29è.

1. Als efectes d'aquesta ordenança, tindrà la consideració d'animal molest aquell animal domèstic o anàleg a domèstic que hagi estat recollit en la via o espai públic més de dues vegades en un any. També aquell animal que, de forma constatada pel personal municipal, hagi provocat molèsties per sorolls, males condicions higièniques o danys en més de dues ocasions en els darrers sis mesos.

Article 30è.

1. Es considerarà que un animal està perdut si no va acompanyat de cap persona, però va proveït d'identificació del seu origen o de la persona que n'és propietària o posseïdora. En aquest supòsit els serveis municipals o entitat concertada l'hauran de recollir sempre que pel volum sigui possible i l'hauran de traslladar al centre municipal d'acollida d'animals i/o a un altre establiment adequat. S'avisarà el seu propietari o posseïdor i se li haurà de comunicar que té un termini de vint dies per recuperar l'animal des de la notificació i abonar prèviament totes les despeses originades i taxes corresponents, independentment de les sancions pertinents que li puguin ser aplicables. Així mateix cal comunicar que transcorregut aquest termini serà considerat animal abandonat, per la qual cosa se'n promourà la cessió o l'adopció.

2. Es considerarà que un animal està abandonat si no va acompanyat de cap persona ni duu cap identificació del seu origen o de la persona que n'és propietària o posseïdora. En aquest supòsit els serveis municipals o entitat concertada l'hauran de recollir, sempre que pel volum sigui possible i l'hauran de traslladar al centre municipal d'acollida d'animals i/o a un altre establiment adequat, fins que el propietari el recuperi en un termini màxim de vint dies naturals, des de la recollida, previ pagament de les taxes i despeses corresponents. Transcorregut aquest període l'animal es podrà cedir o adoptar. També, l'animal perdut que no ha estat recuperat pel seu propietari, transcorregut el període legal des de la comunicació de la troballa, serà considerat abandonat.

3. No es lliurarà al propietari un animal que no porti identificació d'acord amb els mètodes legalment establerts, haurà d'acreditar-ne la propietat, aportar la cartilla sanitària i estar al corrent de les obligacions, excepte en casos justificats determinats per l'autoritat municipal.

4. Qualsevol persona que s'adoni de l'existència d'animals sols per les vies i/o espais públics ha de comunicar-ho a l'Ajuntament o a la Policia Municipal perquè puguin recollir-los.

Article 31è.

1. Els animals ferits o morts en la via i espais públics, abandonats o a sol·licitud del seu propietari, seran retirats pels serveis municipals, si el volum ho permet, i, si no, ho faran empreses autoritzades amb destinació a indrets autoritzats, si és mort, o a establiments veterinaris concertats, si està ferit, i es farà d'acord amb la normativa vigent. Qualsevol ciutadà pot comunicar-ho a l'Ajuntament o a la Policia Local.

2. Els animals morts en el domicili del propietari podran ser recollits pels serveis municipals, prèvia sol·licitud de recollida a l'Ajuntament, si es disposa del servei de titularitat municipal i segons l'espècie i característiques de l'animal. En qualsevol cas s'informarà el propietari de les empreses que el poden recollir.

3. Les persones que no puguin o no desitgin continuar tenint un animal del qual són propietaris o responsables hauran de comunicar-ho per escrit a l'Ajuntament, per tal que els serveis municipals corresponents o altres empreses autoritzades procedixin a recollir-lo.

4. Les despeses i taxes que es generin per la recollida, cures, manteniment, eutanàsia o eliminació aniran a càrrec del propietari de l'animal.

Capítol II. Animals a les vies i/o espais públics

Article 32è.

1. En les vies i/o espais públics, tot incloent també les parts comunes dels immobles col·lectius, els transports públics i els llocs i espais d'ús públic en general, els animals han d'anar acompanyats i conduïts per persones que puguin respondre del comportament de l'animal, proveïts de corretja o cadena i collar o qualsevol altre mètode de subjecció que no provoqui dany físic ni lesions a l'animal, adient a l'espècie i raça i amb la identificació pròpia de l'animal que permeti la identificació del propietari; excepte en aquells indrets especialment condicionats per deixar els gossos lliures, determinats per l'autoritat municipal.

El conductor de gossos potencialment perillosos ha de portar sempre la llicència de la tinença i/o conducció de gossos potencialment perillosos.

2. Els animals potencialment perillosos o de perillositat constatada han d'anar lligats i amb un collar amb una cadena o corretja no extensible de menys de 2 metres que no ocasioni lesions a l'animal, el corresponent morrió homologat i adequat a la seva raça o qualsevol altra mesura imposada per les autoritats competents. Els menors d'edat no poden conduir-los ni es pot portar més d'un animal potencialment perillós per persona; així mateix han de portar la corresponent llicència administrativa de tinença i/o conducció de gossos potencialment perillosos.

3. Els propietaris o conductors d'animals estan obligats a respectar les indicacions dels rètols informatius col·locats en el municipi.

Article 33è.

1. És prohibida la presència d'animals en les àrees i zones enjardinades i en els parcs i zones destinades a l'ús infantil en un radi de 5 metres al voltant, fins i tot en espais on aquesta prohibició no ha estat senyalada.

2. Es prohibeix rentar o efectuar altres activitats d'higiene corporal als animals a la via pública i espais públics, fonts i estanys i a les lleres dels rius i que els animals beguin a les fonts públiques.

Article 34è.

Es prohibeix donar aliments als animals en les vies públiques, espais públics o rius. En el cas dels animals salvatges urbans i gats urbans, la prohibició de donar aliments es fa extensiva també a les zones privades exteriors: portals, finestres, terrasses i balcons, a excepció de les persones autoritzades per l'Ajuntament en les colònies controlades amb l'objectiu d'evitar la proliferació d'animals incontrolats en el municipi i a excepció de la col·locació de menjadores per a ocells passeriformes.

Article 35è.

1. Els propietaris o conductors d'animals han d'adoptar mesures perquè no embrutin amb els excrements les vies i/o espais públics i per evitar les miccions en les façanes d'edificis i en el mobiliari urbà a excepció de l'específic per a aquesta finalitat.
2. Els propietaris o conductors d'animals estan obligats a recollir les deposicions immediatament, de forma higiènicament acceptable i netejar, si fos necessari, la part de la via, espai públic o mobiliari urbà que hagués resultat afectat.
3. Els excrements recollits s'han de dipositar en els contenidors de rebuig i papereres, utilitzant bosses o d'altres embolcalls.
4. En cas que es produeixi infracció d'aquesta norma, els agents de l'autoritat municipal podran requerir el propietari o el posseïdor de l'animal perquè netegi els elements afectats, sens perjudici de la imposició de la sanció corresponent.

Capítol III. Presència d'animals en establiments i transports públics

Article 36è.

1. Queda prohibida l'entrada i permanència d'animals domèstics i anàlegs, excepte els gossos pigall i d'assistència i els d'utilitat pública, en les següents instal·lacions i establiments:
 - a) Locals destinats a fabricar, emmagatzemar, transportar, manipular o vendre aliments.
 - b) Locals d'espectacles públics, culturals, esportius o recreatius en el marc de la normativa que reguli aquests establiments.
 - c) Piscines públiques.
 - d) Altres establiments públics on la presència d'animals no estigui específicament autoritzada.
2. Els propietaris d'aquests locals han de senyalitzar, amb una placa indicadora de la prohibició, l'entrada.

Article 37è.

1. Els propietaris d'establiments públics de tota mena, com hotels, pensions, restaurants, bars, bars restaurant i similars, segons el seu criteri, podran prohibir l'entrada i permanència d'animals en llurs establiments, llevat que es tracti de gossos pigall, d'assistència o d'utilitat pública.
2. Caldrà col·locar en l'entrada de l'establiment i en un lloc ben visible una placa indicadora de la prohibició.

3. Tot i comptant amb l'autorització, s'exigirà que vagin subjectes amb corretja o cadena i els gossos potencialment perillosos, amb el morrió col·locat.

Article 38è.

1. Es podran traslladar animals en transports públics a l'interior de cistelles de transport, o altres mitjans homologats per aquest ús, en les condicions d'higiene i seguretat oportunes i amb la documentació corresponent. També d'acord amb les disposicions vigents del servei de transports i de les autoritats competents.

2. Els gossos pigall, els d'assistència i els declarats d'utilitat pública podran circular lliurement en els transports públics urbans, sempre que vagin acompanyats pel seu amo o agent de seguretat i gaudeixin de les condicions higienicosanitàries i de seguretat que preveuen les ordenances.

3. La circulació i conducció d'animals i vehicles de tracció animal a la via pública s'ha d'ajustar a allò que disposa la legislació sectorial vigent.

TÍTOL IV. CONDICIONS ESPECÍFIQUES PER A ANIMALS DE COMPANYIA

Article 39è.

Són aplicables als animals de companyia totes les normes recollides en el títol de protecció, tinença d'animals i de convivència en la ciutat.

Capítol I. Identificació i cens

Article 40è.

Els propietaris o posseïdors d'animals de companyia estan obligats a:

a) Identificar-los electrònicament mitjançant la implantació d'un transponedor que contingui un microxip amb un codi homologat o d'altres sistemes que es puguin establir per via reglamentària dins els dos mesos següents a la data de naixement de l'animal.

b) Inscriure'ls en el registre censal municipal en el moment de l'adquisició, o en el termini de dos mesos des de la data de canvi de residència de l'animal o trasllat temporal per un període superior a sis mesos al terme municipal de Girona o dins els tres primers mesos de vida de l'animal.

En cas de gossos potencialment perillosos, s'ha de fer de forma simultània la sol·licitud de la llicència administrativa per a la tinença i conducció de gossos potencialment perillosos i aportar la documentació requerida en l'article 46 d'aquesta ordenança.

c) Fer el pagament anual de la taxa municipal per a tinença de gossos.

d) Comunicar al registre censal municipal en el termini màxim de dos mesos la baixa per mort, la pèrdua, la cessió, el canvi de residència de l'animal i/o del propietari i qualsevol altra modificació de les dades que figuren en aquest cens justificar-ne els canvis.

e) Comunicar per escrit o telemàticament, de forma que en quedi constància, a l'ajuntament del terme municipal on s'ha produït la pèrdua i a l'ajuntament on està censat l'animal, en el termini de 48 hores, des que es té coneixement del robatori o pèrdua d'un animal de companyia amb la documentació identificativa pertinent a l'efecte de facilitar-ne la recuperació.

f) Proveir-los de la cartilla sanitària oficial, de forma prèvia a la inscripció en el registre censal municipal i efectuar controls veterinaris periòdicament, com a mínim una vegada a l'any, i disposar de la documentació sanitària.

Article 41è.

Els propietaris o posseïdors d'animals de companyia han de presentar la següent documentació segons el tràmit a realitzar:

1. Per inscriure un animal en el cens han d'acreditar la identificació de l'animal mitjançant el document d'identificació i aportar la cartilla sanitària; comunicar les dades del propietari o posseïdor relatives al nom, cognoms, domicili, telèfon i DNI, entre altres, i les dades de l'animal relatives a l'espècie, raça, sexe, data de naixement, codi d'identificació i domicili habitual de l'animal. També els antecedents d'atacs a persones i animals que hagi ocasionat, si escau.
2. Les baixes per mort s'han de justificar mitjançant informe de defunció signat pel veterinari i/o document d'eliminació del cadàver o declaració jurada.
3. Les pèrdues i els robatoris s'han de justificar mitjançant còpia de la denúncia a la policia municipal o còpia del document de comunicació de la pèrdua o declaració jurada.
4. Els canvis de residència en el mateix municipi, cal aportar la justificació de la nova adreça del propietari i/o de l'animal i el document de modificació de l'adreça en el registre d'identificació.
5. Les baixes per trasllat a un altre municipi s'han de justificar mitjançant l'alta de l'animal en el registre censal del nou municipi o la justificació de petició d'alta.
6. Els canvis de titular s'han d'acreditar amb una còpia de la declaració de donació o venda signada on han de constar les dades i les signatures dels propietaris i dels contribuents actuals i anteriors, el document de modificació del titular en el registre d'identificació i el nou domicili del titular o propietari i/o de l'animal de companyia, si escau.

Article 42è.

La inscripció en el registre censal municipal s'ha de completar amb el lliurament a la persona propietària o posseïdora d'un document d'alta identificatiu i que ha d'acreditar les dades de l'animal i de la persona propietària o posseïdora i la inscripció i número del registre del cens.

Així mateix, en el moment de la inscripció en el cens municipal es lliurarà una placa censal als gossos, amb el número corresponent en el cens, previ pagament de la taxa corresponent prevista.

2. Per raons de seguretat, els gossos destinats a activitats esportives, salvaguarda, protecció civil, cossos i forces de seguretat i d'altres assimilables estan exempts de l'obligació de dur la placa identificativa durant la realització de l'activitat.

Article 43è.

En les vies i espais públics els animals de companyia han de dur d'una manera permanent una placa identificadora, o qualsevol altre mitjà d'identificació, adaptada al collar o a la corretja en què han de constar el nom de l'animal i les dades i el telèfon de la persona que n'és posseïdora o propietària. Els gossos han de portar la placa del cens de l'Ajuntament.

Article 44è.

Per facilitar el control i la funció social que tenen els animals de companyia envers alguns col·lectius ciutadans, l'Ajuntament podrà atorgar bonificacions, previ informe de Serveis Socials, en funció de la capacitat econòmica d'aquestes persones, per tal de garantir la identificació, el registre censal i l'esterilització d'aquests animals.

Article 45è.

1. En qualsevol transacció amb animals de companyia (donació, cessió, venda, permuta...), incloses les efectuades per particulars, els animals han d'estar identificats i amb el tràmit del cens iniciat.
2. En les transaccions amb gossos considerats potencialment perillosos cal que el nou propietari sol·liciti la corresponent llicència municipal de tinença i/o conducció.
3. Els establiments de venda estan obligats a facilitar la inscripció de l'animal motiu de la transacció en el registre censal municipal mitjançant el procediment que estableixi l'Ajuntament de Girona.
4. Els animals de companyia del centre municipal d'acollida d'animals aptes per ser adoptats, prèvia revisió veterinària, seran desparasitats, vacunats, esterilitzats i identificats prèviament al lliurament en adopció i les despeses aniran a càrrec de l'adoptant. Es lliurarà l'animal juntament amb un contracte d'adopció. S'haurà de censar d'immediat si el propietari resideix al municipi de Girona. Es comunicarà a l'ajuntament pertinent, si l'adoptant és d'un altre municipi.

Capítol II. Llicència per a la tinença i/o conducció de gossos potencialment perillosos

Article 46è.

La tinença de gossos considerats potencialment perillosos requerirà l'obtenció prèvia de la llicència administrativa per a la tinença i conducció de gossos potencialment perillosos.

Aquesta llicència l'emet l'ajuntament del municipi on resideix habitualment el gos i on ha d'estar censat i l'ha de sol·licitar l'interessat.

L'obtenció o renovació de la llicència administrativa per a la tinença i conducció de gossos potencialment perillosos requereix el compliment dels requisits següents:

- a) Inscripció del gos en el registre censal municipal.
- b) Ser major d'edat. Cal acreditar-ho amb el DNI, passaport o carnet de conduir.

- c) No haver estat condemnat/ada per delictes d'homicidi, lesions o tortures contra la llibertat o contra la integritat moral, la llibertat sexual i la salut pública, associació amb banda armada o de narcotràfic, així com no estar privat/ada per resolució judicial del dret a la tinença d'animals potencialment perillosos. Aquest certificat d'antecedents penals el sol·licita la mateixa Administració municipal.
- d) No haver estat sancionat/ada per infraccions greus o molt greus amb alguna de les sancions accessòries de les que preveu l'article 13.3 de la Llei de les Corts Generals 50/1999, de 23 de desembre, sobre el règim jurídic d'animals potencialment perillosos. No obstant això, no serà impediment per a l'obtenció o, si escau, renovació de la llicència, haver estat sancionat/ada amb la suspensió temporal d'aquesta llicència, sempre que, en el moment de la sol·licitud, la sanció de suspensió anteriorment imposada hagi estat complerta íntegrament.

Igualment, no haver estat sancionat/ada per infraccions greus o molt greus que hagin comportat comís de l'animal, d'acord amb els articles 10 i següents de la Llei del Parlament de Catalunya 10/1999, de 30 de juliol, sobre la tinença de gossos considerats potencialment perillosos.

A l'efecte de facilitar la justificació del compliment d'aquest requisit, en aquells casos en què no existeixi delegació perquè els ajuntaments puguin sancionar, els directors territorials del Departament de Medi Ambient notificaran a l'ajuntament corresponent les sancions imposades que hagin comportat mesures accessòries. També es pot presentar una declaració jurada de l'interessat si no ha estat sancionat per infraccions greus o molt greus.

- e) Disposar de capacitat física i aptitud psicològica per a la tinença de gossos potencialment perillosos. Aquest requisit s'acreditarà mitjançant certificat emès pels centres de reconeixement per a l'obtenció o revisió de permisos de conduir autoritzats pel Departament de Sanitat i Seguretat Social.
- f) Acreditació d'haver formalitzat una assegurança de responsabilitat civil per danys a tercers amb una cobertura no inferior a 150.253 €, d'acord amb el que estableix l'article 3.4 de la Llei 10/1999, de 30 de juliol, en la redacció que en fa la Llei 21/2001, de 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives.

En aquesta pòlissa, hi hauran de figurar les dades d'identificació de l'animal. Anualment, coincidint amb la renovació de la pòlissa, se n'haurà de lliurar una còpia a l'Ajuntament per tal que pugui comprovar-ne la vigència. S'haurà de presentar còpia de la pòlissa i del rebut acreditatiu de l'últim pagament.

- g) Acreditació de la identificació de l'animal mitjançant el sistema de microxip i la cartilla sanitària de l'animal.
- h) Fer el pagament de la taxa per a l'expedició de la llicència municipal per a la tinença i conducció de gossos considerats potencialment perillosos.

La llicència tindrà una vigència de cinc anys, que es pot renovar a petició del seu titular per períodes successius d'igual termini. No obstant això, la llicència perdrà la seva vigència en el moment en què el seu titular deixi de complir qualsevol dels requisits exigits.

La inscripció al registre municipal es completarà amb el lliurament al propietari i/o conductor de la resolució municipal i d'un carnet on constaran les dades de l'animal i de la persona propietària o conductora.

TÍTOL V. RÈGIM SANCIONADOR

Capítol I. Classificació i tipificació

Article 47è.

1. Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.
2. Són infraccions en matèria de protecció, control i tinença d'animals les tipificades com a lleus, greus i molt greus al Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals, i a la Llei 10/1999, de 30 de juliol, sobre la tinença de gossos potencialment perillosos, així com les disposicions amb rang de llei que substitueixin o modifiquin les anteriors.
3. Competència sancionadora. Correspon a l'Alcaldia la resolució dels expedients sancionadors per infraccions lleus, greus i molt greus d'aquesta ordenança, excepte per les infraccions tipificades de greus i molt greus relacionades amb la tinença de gossos potencialment perillosos quina competència correspon al Ple municipal.

Correspon també a l'Alcaldia la resolució dels expedients sancionadors per infraccions lleus derivades de l'aplicació del Decret Legislatiu 2/2008, pel que s'aprova el text refós de la Llei de protecció dels animals sense perjudici de l'actualització normativa que es pugui produir en aquesta matèria.

Article 48è.

Infraccions lleus

A més de les infraccions tipificades en la legislació esmentada a l'article anterior, són faltes lleus per infracció d'aquesta ordenança, les següents:

1. Maltractar o agredir físicament els animals, si no els produeix resultats lesius.
2. Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higienicosanitari, de benestar animal i de seguretat, si no els comporta un risc greu.
3. No evitar la fugida d'animals.
4. Mantenir els animals lligats durant la major part del temps o limitar-los, de forma duradora, el moviment necessari.
5. No donar als animals l'atenció veterinària necessària per garantir-ne la salut, si això no els causa perjudicis greus.
6. Fer exhibició ambulat d'animals com a reclam.
7. Vendre animals a menors de 16 anys o persones incapacitades sense l'autorització pertinent.
8. Fer donació d'un animal com a premi o recompensa.

9. Comerciar amb animals fora dels certàmens o altres concentracions d'animals vius, establiments de venda i de cria autoritzats.
10. Transportar animals amb vulneració dels requisits establerts per la Llei de protecció dels animals i per aquesta ordenança.
11. Vendre o transmetre animals de companyia sense identificar i censar en la forma i procediment establert per l'Ajuntament.
12. Molestar, capturar, alimentar (tret dels casos permesos) o comercialitzar els animals salvatges urbans, llevat dels controls de poblacions d'animals, sempre que no estigui tipificat com a infracció greu o molt greu.
13. Pertorbar la vida dels veïns, amb crits, cants, sons o altres sorolls produïts pels animals.
14. Alimentar qualsevol tipus d'animal a les vies i espais públics.
15. Alimentar animals salvatges urbans i gats urbans.
16. La circulació dels animals en espais i vies públiques sense corretja o cadena i collar o qualsevol altre mètode de subjecció adient.
17. No recollir els excrements dels gossos de les vies i espais públics, dipositar les defecacions dels animals fora dels llocs destinats a tal fi i deixar-los orinar en les façanes d'edificis i/o mobiliari urbà.
18. Portar els animals de companyia a la via pública i als espais públics sense una placa identificativa o un altre sistema al collar, on consti el nom de l'animal i les dades del propietari o posseïdor i, en el cas dels gossos, la placa del cens de l'Ajuntament.
19. La presència d'animals en les àrees i zones enjardinades i als parcs i zones destinades a l'ús infantil.
20. No respectar les indicacions contingudes en els rètols informatius col·locats en el municipi.
21. Caçar, capturar i pescar, excepte en els llocs autoritzats i persones expressament autoritzades.
22. Tenir animals sense l'autorització municipal quan sigui obligatòria.
23. Tenir gossos potencialment perillosos a les vies i als espais públics sense que la persona que el condueixi i controli dugui la llicència municipal per a la tinença i/o conducció de gossos considerats potencialment perillosos i la certificació acreditativa de la inscripció registral.
24. Conduir gossos potencialment perillosos a les vies i espais públics els menors de divuit anys.
25. Conduir més d'un gos potencialment perillós per persona a les vies i espais públics.
26. Conduir gossos potencialment perillosos a les vies i espais públics amb una corretja o cadena extensible o de longitud superior a 2 metres.
27. Permetre l'entrada d'animals als establiments de concurrència pública quan estigui prohibit per la normativa.

28. La presència d'animals a les piscines públiques llevat dels gossos pigall i dels de seguretat.
29. No comunicar la desaparició o pèrdua d'un animal, en el termini de 48 hores.
30. Tenir en possessió un animal de companyia no inscrit al registre censal municipal dels animals de companyia.
31. Incomplir les obligacions d'identificació o d'inscripció al registre censal municipal d'un gos potencialment perillós.
32. No comunicar a l'Ajuntament, en el termini d'un mes, la baixa per mort, pèrdua, cessió, canvi de residència de l'animal i/o del propietari i altres, a l'efecte de la seva regularització en el registre censal municipal d'animals de companyia.
33. Incomplir les obligacions d'identificació dels animals de companyia mitjançant microxip.
34. No contractar l'assegurança de responsabilitat civil exigible als propietaris de gossos potencialment perillosos.
35. No renovar la llicència de conducció de gossos perillosos.
36. No complir les mesures de seguretat establertes per a les instal·lacions que alberguin gossos potencialment perillosos.
37. Incomplir qualsevulla de les obligacions sobre gossos potencialment perillosos previstes en aquesta ordenança.
38. Qualsevol altra infracció de la Llei de protecció dels animals i de la normativa que la desenvolupi que no hagi estat tipificada de greu o molt greu.
39. Rentar els animals o efectuar d'altres activitats d'higiene corporal als animals a la via pública, fonts, estanys o lleres dels rius

Article 49è.

Són infraccions greus les següents:

1. No comunicar ni complir les obligacions derivades de la lesió o mossegada d'un animal.
2. La presència d'animals en els locals destinats a la fabricació, emmagatzematge, transport, manipulació o venda d'aliments, llevat dels gossos pigall i dels de seguretat.
3. Conduir un gos potencialment perillós en llocs públics sense morrió o sense estar subjecte a una cadena.
4. Deixar solt o abandonar un animal potencialment perillós o no haver adoptat les mesures necessàries per evitar que s'escapi o perdi, la qual cosa succeeix quan l'animal no va acompanyat de cap persona amb independència que dugui o no identificació.
5. El sacrifici domèstic privat d'animals per a autoconsum excepte aviram i conills.
6. Reincidir en la comissió d'infraccions lleus durant l'últim any.

Article 50è.

Són infraccions molt greus les següents:

1. Tenir gossos potencialment perillosos sense disposar de la llicència administrativa per a la tinença i conducció de gossos considerats potencialment perillosos.
2. Vendre o transmetre un gos potencialment perillós a qui no tingui llicència.
3. Utilitzar animals salvatges en captivitat en circs.
4. Reincidir en la comissió d'infraccions greus durant l'últim any.

Capítol II. Sancions

Article 51è.

Les sancions a imposar per infraccions comeses contra aquesta ordenança són les següents:

1. Multa.
2. Comís dels animals objecte de la infracció.
3. Clausura temporal, total o parcial, de les instal·lacions o locals.
4. Execució de treballs comunitaris o familiars que aportin la consciència que ha faltat en cometre la infracció.

La imposició de la multa pot comportar el comís dels animals objecte de la infracció, sens perjudici de l'aplicació del comís preventiu que es pot determinar a criteri de l'autoritat actuant en el moment d'estendre l'acta d'inspecció o interposar la denúncia. La imposició de la multa també comporta, en tots els casos, el comís dels arts de caça o captura i dels instruments amb què s'ha dut a terme, els quals poden de ser retornats a la persona propietària un cop abonada la sanció, llevat que es tracti d'arts de caça o captura prohibits.

La comissió d'infraccions molt greus o la reiteració en les infraccions greus pot comportar el tancament temporal de les instal·lacions, els locals o els establiments respectius, i també la inhabilitació per a la tinença d'animals per un període de dos mesos a cinc anys.

En el cas de comissió, per primer cop, d'infraccions de caràcter lleu, es poden dur a terme actuacions d'educació ambiental, de prestació de serveis de caràcter cívic en benefici de la comunitat relacionades amb la protecció dels animals, o d'advertiment, sense que calgui iniciar un procediment sancionador.

Article 52è.

La quantitat de la multa és, com a mínim, de 100 € i, com a màxim, de 3.000 €.

Les infraccions lleus són sancionades amb una multa de 100 € fins a 400 €.

Les greus són sancionables amb una multa de 401 € fins a 1.500 €.

Les molt greus són sancionables amb una multa de 1.501 € fins a 3.000 €.

Article 53è.

En la imposició de les sancions s'han de tenir en compte, per graduar la quantia de les multes i la imposició de les sancions accessòries, els criteris següents:

- a) La transcendència social i el perjudici causat per la infracció comesa.
- b) L'ànim de lucre il·lícit i la quantia del benefici obtingut en la comissió de la infracció.
- c) La reiteració o la reincidència en la comissió d'infraccions.
- d) La irreparabilitat dels danys causats al medi ambient o l'elevat cost de reparació.
- e) El grau d'intencionalitat en la comissió de la infracció.
- f) El fet que hi hagi requeriment previ.
- g) El risc per a la salut i la seguretat de les persones.

Hi ha reincidència , per la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa, quan així hagi estat declarat per resolució ferma

Les denúncies amb consideració de caràcter obligatori se sancionaran amb la multa màxima que es recull en l'annex I (quadre d'infraccions i sancions de caràcter obligatori).

Article 54è.

L'incompliment de les obligacions contingudes en els apartats anteriors i, essencialment, quan hi hagi risc per a la seguretat o la salut de les persones o generin molèsties als veïns (sorolls, agressivitat, males condicions higièniques...), l'Administració municipal podrà requerir els propietaris o posseïdors dels animals perquè arreglin el problema i podrà sancionar-los. La inobservança dels requeriments efectuats i el fet de no disposar de les autoritzacions pertinents pot derivar en mesures provisionals o definitives de limitació de la tinença: comissar temporalment l'animal fins al compliment de les obligacions i/o requeriments o comissar-lo definitivament, sense dret a indemnització, i traslladar l'animal a un establiment adequat o a les caneres municipals i adoptar qualsevol altra mesura addicional que es consideri necessària.

Article 55è. Comís d'animals

L'autoritat municipal pot comissar de manera immediata els animals, sempre que hi hagi indicis racionals d'infracció de les disposicions d'aquesta ordenança o de les normatives sectorials.

El comís es podrà practicar en el mateix domicili, prèvia valoració dels criteris de salubritat, seguretat i convivència que els serveis tècnics municipals han de justificar.

Quan fineixin les circumstàncies que han determinat el comís, en cas que la persona sigui sancionada, s'ha de determinar la destinació de l'animal.

Les despeses ocasionades pel comís i les actuacions que hi estiguin relacionades van a compte de la persona causant de les circumstàncies que l'han determinat.

Capítol III. Responsabilitats

Article 56è. Responsabilitat

Són responsables de les infraccions administratives les persones físiques que les cometin a títol d'autors i coautors, i es podrà estendre a aquelles persones físiques o jurídiques a qui per Llei s'atribueixi el deure de preveure la infracció administrativa comesa per uns altres.

De les infraccions relatives a actes sotmesos a llicència o autorització administrativa perceptiva que es produeixin sense la seva prèvia obtenció o amb incompliment de les seves condicions, en seran responsables les persones físiques o jurídiques que siguin titulars de la llicència, i si no n'hi hagués, la persona física o jurídica sota la dependència de la qual actués l'autor material de la infracció.

Si no és possible determinar el grau de participació de les diferents persones físiques o jurídiques que han intervingut en la comissió de la infracció, la responsabilitat és solidària.

Aquesta regulació s'entén sens perjudici de la corresponent responsabilitat civil i penal que pugui derivar de la comissió de la infracció.

Capítol IV. Funció inspectora

Article 57è. Funció inspectora

Totes les activitats regulades en aquesta ordenança queden subjectes a l'acció inspectora de l'Ajuntament, la qual es podrà dur a terme en qualsevol moment, sens perjudici de les accions específiques de control de les activitats i de revisió de les autoritzacions i de les llicències municipals.

Els propietaris o posseïdors d'aquests animals han de facilitar l'accés als agents de l'autoritat i als funcionaris municipals que desenvolupin tasques d'inspecció en matèria de medi ambient així com als serveis sanitaris municipals per realitzar la inspecció i determinació de les circumstàncies dels articles anteriors i sol·licitar el permís municipal, si escau, i han d'aplicar les mesures higienicosanitàries que l'autoritat municipal decideixi.

Capítol V. Procediment sancionador

Article 58è. Principis del procediment sancionador

El procediment sancionador s'ajustarà als principis de la potestat sancionadora continguda en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener, així com el Reial Decret 1398/1993, de 4 d'agost, que aprova el Reglament per a l'exercici de la potestat sancionadora, sens perjudici de les normes autonòmiques i municipals que li siguin d'aplicació, i el Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador que els òrgans de l'Administració de la Generalitat han d'aplicar d'acord amb la normativa de l'Estat, i en especial a la regularització que es determinarà a continuació.

Article 59è. Incoació del procediment

El procediment sancionador s'incoarà mitjançant denúncia formulada pels agents municipals de l'autoritat o pels funcionaris municipals que desenvolupin les tasques d'inspecció en matèria de medi

ambient. Aquestes denúncies tindran la consideració de denúncies de caràcter obligatori i estan determinades a l'annex I d'aquesta ordenança amb el corresponent import de la multa.

També podrà incoar-se un procediment sancionador com a conseqüència de denúncia formulada amb caràcter voluntari per qualsevol persona que tingui coneixement dels fets esmentats, prèvia comprovació dels serveis municipals, mitjançant escrit presentat en el registre de documents de l'Ajuntament o altres sistemes previstos per la normativa sobre procediment administratiu.

Article 60è. Contingut de les denúncies

Les denúncies de caràcter obligatori per fets derivats d'aquesta ordenança es formularan a través de butlletins en els quals hi haurà de constar, entre altres dades, la identificació del denunciador; la identificació de l'animal, si fos possible; una relació circumstanciada del fet denunciat amb indicació del lloc, data i hora; el precepte infringit; la quantia de la multa i la identificació de l'agent o inspector actuant.

Les denúncies redactades amb aquest contingut tindran la consideració formal de liquidació practicada per l'Ajuntament de Girona.

Article 61è. Requisits de les denúncies

Les corresponents denúncies s'han d'estendre per triplicat. Un primer exemplar ha de quedar en poder del denunciador, un segon s'ha d'entregar al denunciat, si és possible, i un tercer s'ha de remetre a l'àrea de gestió de l'Ajuntament.

Els butlletins de denúncia els ha de signar el denunciador i el denunciat, si és possible, sense que aquest acte impliqui conformitat amb els fets que han motivat la denúncia, sinó únicament amb la recepció de l'exemplar al denunciat.

Article 62è. Tramitació de les denúncies

La formulació de denúncies, ja siguin de caràcter obligatori o voluntari, donarà lloc a la instrucció d'un procediment sancionador que s'haurà de tramitar de conformitat amb els principis del procediment sancionador.

En especial, i pel que fa a les denúncies de caràcter obligatori, s'hauran d'observar els següents tràmits processals:

- Un cop l'Ajuntament hagi rebut la denúncia, es qualificaran els fets i graduació de la multa o es verificarà la qualificació i multa consignades per l'agent o funcionari denunciador. Llavors s'impulsarà la tramitació o es proposarà a l'òrgan instructor o a l'autoritat competent la resolució corresponent que declari la inexistència d'infracció en els casos en què els fets denunciats no fossin constitutius d'aquesta infracció, o la improcedència d'imposar sancions, en els supòsits en què no se'n pugui identificar l'autor.
- Sens perjudici que els òrgans competents puguin comprovar els fets a què es refereixen, en els casos en què puguin suposar un risc per a la seguretat, higiene i salubritat pública, les denúncies de caràcter anònim s'arxivaran sense que hagin d'efectuar-se tràmits ulteriors.

Article 63è. Notificació de les denúncies

Com a norma general, les denúncies de caràcter obligatori formulades pels agents municipals de l'autoritat o pels funcionaris municipals es notificaran en el mateix moment als denunciats, i s'hi faran constar les següents dades: la identificació del denunciat; la identificació de l'animal, si fos possible; una relació circumstanciada del fet denunciat amb expressió del lloc, data i hora; el precepte infringit; la quantia de la multa i la identificació de l'agent o inspector actuant. Quan aquest sigui un agent de l'autoritat podran substituir-se aquestes dades pel seu número d'identificació. En el mateix acte de notificació quedaran incoats els corresponents expedients i, en conseqüència, s'iniciarà un termini de quinze dies perquè el denunciat al·legui el que consideri convenient en la seva defensa i proposi les proves que estimi oportunes. Per raons justificades, que hauran de constar en la denúncia, podran notificar-se amb posterioritat.

Article 64è. Domicili de les notificacions

A l'efecte de notificacions, es considerarà domicili de l'animal i del titular aquell que els interessats hagin indicat expressament i, si no, el que figuri en els registres de cens d'animals.

Els titulars dels animals estan obligats a comunicar els canvis de domicili.

Les notificacions de les denúncies que no es lliurin en el mateix acte i les altres notificacions relacionades amb la tramitació del procediment sancionador, es tramitaran en el domicili indicat en els apartats anteriors d'aquest article i s'ajustaran al règim i requisits previstos en la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 65è. Instrucció del procediment

Els òrgans competents que determini l'Ajuntament a través de resolució seran els instructors de l'expedient i hauran de notificar les denúncies, si no ho hagués fet el denunciat, al presumpte infractor, i li concediran un termini de quinze dies perquè formuli les al·legacions que consideri convenientes en la seva defensa i proposi les proves que estimi oportunes.

L'abonament de l'import de la multa indicat en la notificació de la denúncia, tant si és assenyalat per l'agent municipal de l'autoritat o pel funcionari municipal en l'acte de la denúncia com en la notificació enviada posteriorment per l'instructor, implicarà la finalització del procediment, una vegada conclòs el tràmit d'al·legacions sense que el denunciat les hagi formulat, i finalitzarà l'expedient.

Quan s'hagi minorat la quantia de la sanció pecuniària pel pagament anticipat efectuat amb anterioritat a la resolució que es dicti, no serà possible aplicar a la quantitat resultant cap altra reducció basada en l'aplicació de mesures recaptatòries. No obstant això, la minoració de la sanció pecuniària per pagament anticipat serà compatible amb la reducció pel desenvolupament de mesures reeducadores o alternatives.

Article 66è. Pagament anticipat de la multa

L'import de les multes derivades de les denúncies de caràcter obligatori serà objecte d'una reducció del 30% de l'import establert a l'annex I d'aquesta ordenança.

Els terminis de pagament en període voluntari d'aquestes multes són els determinats a l'article 62.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 67è. Presumpció de veracitat de les denúncies efectuades pels agents de l'autoritat i els funcionaris municipals

Les denúncies efectuades pels agents de l'autoritat i els funcionaris municipals que desenvolupen les tasques d'inspecció en matèria de medi ambient tindran valor probatori respecte dels fets denunciats, sens perjudici del deure d'aquells d'aportar tots els elements probatoris que siguin possibles sobre el fet denunciat i de les proves que en defensa dels respectius drets o interessos puguin assenyalar o aportar els mateixos denunciants.

Article 68è. Resolució

L'Alcaldia i/o el Ple municipal dictarà resolució sancionadora o resolució que declari la inexistència de responsabilitat per la infracció. Aquesta resolució es dictarà per escrit d'acord amb el que preveu l'article 55.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i haurà de ser motivada i decidirà totes les qüestions plantejades pels interessats i aquelles altres derivades del procediment. La resolució haurà d'indicar si aquests són o no definitius en la via administrativa, amb expressió dels recursos que siguin procedents, òrgan davant el qual s'han d'interposar i termini per interposar-los.

La resolució no podrà tenir en compte fets diferents dels determinats en la fase d'instrucció del procediment, sens perjudici de la seva valoració jurídica diferent.

Els alcaldes podran delegar la potestat sancionadora de conformitat amb la normativa reguladora del règim local.

Article 69è. Caducitat

Si no recau resolució sancionadora expressa en el termini de 6 mesos des de l'inici del procediment, aquest caducarà i s'arxivaran les actuacions, a sol·licitud de qualsevol interessat o d'ofici per l'òrgan competent per dictar la resolució. Quan la paralització del procediment es produeix a causa del coneixement dels fets per la jurisdicció penal i quan hi ha intervingut una altra autoritat competent per imposar la sanció de multa i que hagi de traslladar-se l'expedient per substanciar qualsevol altra actuació, el termini de caducitat se suspendrà i es reprendrà pel temps que resti fins a 6 mesos, una vegada hagi adquirit fermesa la resolució judicial o administrativa corresponent.

La interrupció de la caducitat es computarà des que es notifiqui la resolució a l'interessat i es reprendrà quan la resolució sigui ferma, ja sigui perquè la consenti l'interessat o perquè es resolgui el recurs interposat.

Article 70è. Prescripció

El termini de prescripció de les infraccions és el següent:

- Les infraccions molt greus, 3 anys.
- Les infraccions greus, 2 anys
- Les infraccions lleus, 1 any.

El termini de prescripció es compta a partir del dia en què els fets s'han comès. La prescripció s'interromp per qualsevol actuació administrativa de la qual tingui coneixement el denunciat o estigui encaminada a esbrinar la seva identitat o domicili i es practiquin les actuacions amb projecció externa a la dependència en què s'origini. La prescripció es reprèn si el procediment es paralitza durant més d'un mes per causes imputables al denunciat.

Disposició transitòria

Els propietaris o posseïdors d'animals de companyia i d'animals potencialment perillosos que a l'entrada en vigència d'aquesta ordenança no estiguin inscrits en el registre censal municipal ni disposin de llicència municipal específica, hauran de formalitzar-ne la inscripció i tramitar la llicència corresponent en un termini que finalitzarà l'1 d'octubre de 2009.

Disposició derogatòria

Resten derogades totes les disposicions municipals d'igual o inferior rang, en allò que contradiguin o resultin incompatibles amb aquesta ordenança. En especial queda derogada l'ordenança municipal de control i tinença d'animals aprovada pel Ple de l'Ajuntament el 23 de juliol de 1996 i publicada en el Butlletí Oficial de la Província núm. 119 de 26 d'agost de 1996.

Disposicions finals

Primera. L'import de les multes establertes en l'article 51è. i en l'annex I d'aquesta ordenança, s'actualitzarà anualment en funció de l'índex de preus de consum publicat per l'Institut Català d'Estadística, prèvia aprovació pels òrgans de govern competents de l'Ajuntament de Girona.

Segona. Aquesta ordenança entrarà en vigor quinze dies després de la seva publicació en el Butlletí Oficial de la Província.

Girona, 6 de juliol de 2009
El president de la Comissió Informativa de Medi Ambient
i Sostenibilitat

Enric Pardo i Cifuentes

ANNEX I. QUADRE D'INFRACCIONS I SANCIONS DE CARÀCTER OBLIGATORI

Article	Fet denunciat	Multa
13è.i)	Fer exhibició ambulat d'animals com a reclam.	200,00 €
13è.f)	Fer donació d'un animal com a premi o recompensa.	400,00 €
13è.q)	Capturar o comercialitzar els animals salvatges urbans llevat dels controls de poblacions d'animals.	400,00 €
34è.	Alimentar qualsevol tipus d'animal a les vies i/o espais públics, tret dels casos permesos.	150,00 €
34è.	Alimentar animals salvatges urbans i gats urbans.	150,00 €
32è.1)	La circulació dels animals en espais i vies públiques sense corretja o cadena i collar o qualsevol altre mètode de subjecció adient.	150,00 €
35è.	No recollir els excrements dels gossos de les vies i/o espais públics, o deixar-los orinar en les façanes d'edificis i/o mobiliari urbà.	300,00 €
43è.	Portar els gossos sense la placa del cens de l'Ajuntament.	150,00 €
33è.1)	La presència d'animals en les àrees i zones enjardinades i als parcs i zones destinades a l'ús infantil.	300,00 €
32è.3)	No respectar les indicacions contingudes en els rètols informatius col·locats en el municipi.	150,00 €
13è.k)	Caçar, capturar i pescar, excepte en llocs autoritzats i persones expressament autoritzades.	400,00 €
32è.2)	Tenir gossos potencialment perillosos a les vies i els espais públics sense que la persona que els condueixi i controli dugui la llicència municipal de tinença i/o conducció de gossos considerats potencialment perillosos i la certificació acreditativa de la inscripció registral.	400,00 €
32è.2)	Conduir, els menors de divuit anys, gossos potencialment perillosos a les vies i espais públics..	400,00 €
32è.2)	Conduir més d'un gos potencialment perillós per persona a les vies i espais públics.	400,00 €
32.2)	Conduir gossos potencialment perillosos a les vies i espais públics amb una corretja o cadena extensible o de longitud superior a 2 metres.	400,00 €
36è.1)	La presència d'animals a les piscines públiques llevat dels gossos pigall i dels de seguretat.	300,00 €
40è.b)	Tenir en possessió un animal de companyia no inscrit al registre censal municipal dels animals de companyia.	400,00 €

40è.a)	Incomplir les obligacions d'identificació dels animals de companyia mitjançant microxip.	300,00 €
33è.2)	Rentar els animals o realitzar d'altres activitats d'higiene corporal als animals a la via pública, fonts, estanys o lleres dels rius.	400,00 €
36è.1.a)	La presència d'animals en els locals destinats a la fabricació, emmagatzematge, transport, manipulació o venda d'aliments llevat dels gossos pigall i dels de seguretat.	500,00 €
32è.2)	Conduir un gos potencialment perillós en llocs públics sense morrió o sense estar subjecte a una cadena.	600,00 €
46è.	Tenir gossos potencialment perillosos sense disposar de la llicència administrativa per a la tinença i conducció de gossos considerats potencialment perillosos.	2.000,00 €

Girona, 6 de juliol de 2009
El president de la Comissió Informativa de Medi Ambient
i Sostenibilitat

Enric Pardo i Cifuentes

classificació: E. Nivell de complement de destí: 14. Complement específic: si. Titular: Marta Llorc Prat. Sistema de provisió de les vacants: concurs.

Número d'ordre: 32. Lloc de treball: Netejadora. Grup de classificació: E. Nivell de complement de destí: 14. Complement específic: si. Titular: Elia Lamora Pons. Sistema de provisió de les vacants: concurs.

Número d'ordre: 33. Lloc de treball: Netejadora. Grup de classificació: E. Nivell de complement de destí: 14. Complement específic: si. Titular: Encarna Mascarilla Pretel. Sistema de provisió de les vacants: concurs.

Número d'ordre: 34. Lloc de treball: Administrativa intervenció. Grup de classificació: C. Nivell de complement de destí: 20. Complement específic: si. Titular: Vacant. Sistema de provisió de les vacants: concurs. Ocupat temporalment per Jorgina Pich Isus des del 10.10.2002.

Número d'ordre: 35. Lloc de treball: Ajudant. Grup de classificació: E. Nivell de complement de destí: 14. Complement específic: si. Titular: vacant. Sistema de provisió de les vacants: concurs. Ocupat temporalment per Jordi Batalla Ricou des del 4.08.2003.

Número d'ordre: 36. Lloc de treball: Coordinadora del Refugi Morelló. Grup de classificació: D. Nivell de complement de destí: 18. Complement específic: si. Titular: Vacant. Sistema de provisió de les vacants: concurs. Ocupat temporalment per Divina Ramon Palau.

Número d'ordre: 37. Lloc de treball: Netejadora R. Morelló. Grup de classificació: E. Nivell de complement de destí: 14. Complement específic: NO. Titular: vacant. Sistema de provisió de les vacants: concurs. Ocupat temporalment per Maria Liceria Rey Covelo.

Número d'ordre: 38. Lloc de treball: Netejadora R. Morelló. Grup de classificació: E. Nivell de complement de destí: 14. Complement específic: si. Titular: vacant. Sistema de provisió de les vacants: concurs. Ocupat temporalment per Montserrat Nieto Font.

Sort, 20 de març de 2007

El president, Àngel Guiu Abella

— ◆ —

ADMINISTRACIÓN MUNICIPAL ADMINISTRACIÓ MUNICIPAL

AJUNTAMENT DE LLEIDA

ANUNCI

3011

Amb data 23 de febrer 2007, el plenari de l'Excel·lentíssim Ajuntament de Lleida, ha aprovat de forma definitiva l'Ordenança municipal sobre la protecció, la tinença i la venda d'animals.

El Ple de l'Ajuntament de 4 d'octubre de 2006 va aprovar inicialment l'Ordenança municipal sobre la protecció, la tinença i la venda d'animals, s'ha exposat al públic, juntament amb el text de l'ordenança per un termini de 30 dies hàbils, per a la formulació d'al·legacions i reclamacions.

Durant el termini de l'exposició pública s'han presentat al·legacions que una vegada estudiades i valorades s'han desestimats i el text de l'Ordenança a quedat aprovat sense cap esmena.

Es publica el text íntegre de l'Ordenança municipal sobre la protecció, la tinença i la venda d'animals, als efectes previstos en l'article 70.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora bases règim local.

Lleida, 1 de març de 2007

L'alcalde, Àngel Ros i Domingo

Ordenança municipal sobre la protecció, la tinença i la venda d'animals

Text modificat 26-9-2006

TÍTOL PRELIMINAR

Article 1. Finalitats

1. Aquesta ordenança té per objecte regular la protecció, la tinença i la venda dels animals, en especial, les interrelacions entre les persones i els animals domèstics.

2. Les finalitats d'aquesta Ordenança són assolir el màxim nivell de protecció i benestar dels animals, garantir una tinença responsable i la màxima reducció de les pèrdues i els abandonaments d'animals, fomentar la participació ciutadana en la defensa i protecció dels animals i preservar la salut, la tranquil·litat i la seguretat de les persones.

3. La present Ordenança es fonamenta en les competències municipals atorgades per la normativa següent:

- Article 25 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local.

- Articles 66 i 71 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

- Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals.

- Llei 50/1999, de 23 de setembre, sobre règim jurídic de la tinença d'animals perillosos i Llei 10/1999, de 30 de juliol sobre la mateixa matèria.

- Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat.

- La resta de normativa sectorial, d'àmbit estatal i autonòmic aplicable sobre l'objecte d'aquesta ordenança.

4. Aquesta Ordenança s'aplica en el marc de la normativa europea, estatal i catalana de protecció dels animals i de tinença d'animals potencialment perillosos.

Article 2. Definicions

Als efectes d'aquesta Ordenança s'entén per:

a) Animals domèstics: els animals que, com a espècie, han assumit el costum del captiveri i depenguin dels éssers humans

b) Animal de companyia: és l'animal domèstic que les persones mantenen generalment a la llar amb la finalitat d'obtenir-ne companyia. Als efectes d'aquesta ordenança gaudeixen sempre d'aquesta consideració els gossos, els gats i les fures

c) Fauna salvatge autòctona: és la fauna que comprèn les espècies animals originàries de Catalunya o de la resta de l'Estat espanyol, incloses les que hi hivernen o hi són de pas i les espècies de peixos i animals marins de les costes catalanes

d) Fauna salvatge no autòctona: és la fauna que comprèn les espècies animals originàries de fora de l'Estat espanyol

e) Animal de companyia exòtic: és l'animal de la fauna no autòctona que de manera individual depèn dels humans, hi conviu i ha assumit el costum del captiveri

f) Animal ensalvatgit: és l'animal de companyia que perd les condicions que el fan apte per a la convivència amb les persones

g) Animal abandonat: és l'animal de companyia que no va acompanyat de cap persona ni duu cap identificació del seu origen o de la persona que n'és propietària

h) Animal salvatge urbà: és l'animal salvatge que viu compartint territori geogràfic amb les persones, referit al nucli urbà de ciutats i pobles i que pertany a les espècies següents: colom, estornell i altres que s'han de determinar per via reglamentària

i) Nucli zoològic: són les agrupacions zoològiques per l'exhibició d'animals, les instal·lacions per al manteniment d'animals, els establiments de venda i cria d'animals, els centres de recollida d'animals, el domicili dels particulars on es fan vendes o altres transaccions amb animals i els de característiques similars que es determinin per via reglamentària

j) Entitats de protecció i defensa dels animals: són associacions, fundacions i organitzacions sense ànim de lucre que tenen, entre d'altres finalitats, la defensa i la protecció dels animals

Article 3. Exclusió

Resten exclosos de la regulació d'aquesta Ordenança i es regularan pel que disposa a la Llei 22/2003 i llur desplegament reglamentari:

- a) Els animals destinats al treball o a proporcionar carn, pell o algun producte útil per a l'home; és a dir tots els animals de renda, els quals es regulen per altres disposicions
- b) Els animals d'experimentació
- c) Els animals salvatges no urbans tret dels animals de circ que queden inclosos en aquesta ordenança en alguns dels seus articles
- d) Els animals de fauna autòctona protegits

TÍTOL I

Normes generals sobre la tinença d'animals i la seva cria

Article 4

1. Amb caràcter general està permesa la tinença d'animals domèstics en els domicilis particulars, sempre que es reuneixin les condicions higièniques adients per allotjar-los i que no provoquin cap situació de risc sanitari, perill o molèsties als veïns, a altres persones en general, o als mateixos animals que no siguin les derivades de la seva natura.

2. Els propietaris i posseïdors d'animals de companyia estan obligats a mantenir-los en bones condicions higiènic-sanitàries, a proporcionar-los l'alimentació i les atencions pertinents, tant per al tractament de malalties com per les condicions d'allotjament i a aplicar les mesures sanitàries preventives i obligatòries que l'autoritat competent disposi.

3. La persona posseïdora d'un animal, sens perjudici de la responsabilitat subsidiària de la propietària, és responsable dels danys, perjudicis i molèsties que ocasioni a les persones, als béns i al medi natural. Així mateix, estaran obligades a evitar-ne la fugida, tant dels exemplars adults com de les cries.

4. La tinença d'animals no haurà de produir perturbacions a la vida de tercers i específicament dels veïns i veïnes, amb crits, cants, sons o altres sorolls dels animals domèstics.

5. La cria d'animals per part dels particulars tant en terrasses, terrats, patis o altres dependències està condicionada al fet que es compleixin les condicions de manteniment higiènic-sanitàries, de benestar i de seguretat pels animals i per les persones. Si aquesta cria es realitza en més d'una ocasió i se'n produeix la seva venda, serà considerada com a centre de cria, per tant, sotmesa als requisits d'aquests centres.

Article 5. Prohibicions

Queda expressament prohibit respecte els animals:

- a) Maltractar-los, agredir-los físicament o sotmetre'ls a qualsevol altra pràctica que els produeixi patiments o danys físics o psicològics
- b) Abandonar-los
- c) Mantenir-los en instal·lacions indegudes des del punt de vista higiènic-sanitari, de benestar i de seguretat de l'animal
- d) Practicar-los mutilacions, extirpar-los parts del seu cos u òrgans, llevat de les intervencions fetes amb assistència veterinària en cas de necessitat terapèutica, per garantir la salut o per limitar-ne o anul·lar-ne la capacitat reproductiva
- e) No facilitar-los alimentació suficient
- f) Fer-ne donació com a premi, recompensa, gratificació o regal de compensació per altres adquisicions de naturalesa diferent a la transacció onerosa d'animals
- g) Vendre'ls a les persones menors de setze anys i a les persones incapacitades sense l'autorització dels qui en tenen la potestat o la custòdia
- h) Comerciar-hi fora dels certàmens o d'altres concentracions

d'animals vius i establiments de venda i cria autoritzats, llevat de les transaccions entre les persones particulars quan es limitin a llurs animals de companyia, no tinguin afany de lucre i es garanteixi el benestar de l'animal

i) Exhibir-los de forma ambulant com a reclam

j) Sotmetre'ls a treballs inadequats pel que fa a les característiques dels animals i a les condicions higiènic-sanitàries

k) L'ús d'animals en baralles i espectacles o altres activitats, si aquests els poden ocasionar patiment o poden ésser objecte de burles o tractaments antinaturals, o bé si poden ferir la sensibilitat de les persones que els contemplan

l) Utilitzar animals salvatges en captivitat en els circs

m) Mantenir-los en instal·lacions inadequades o lligats durant la major part del dia o limitar-los de forma duradora el moviment necessari per a ells

n) Mantenir-los en locals públics o privats en condicions de qualitat ambiental, lluminositat, soroll fums i similars que el puguin afectar tant físicament com psicològicament

o) Filmar escenes fictícies de crueltat, maltractament o patiment d'animals sense l'autorització administrativa prèvia per garantir que els danys siguin simulats i els productes i els mitjans emprats no provoquin cap perjudici a l'animal

p) Matar-los per joc o torturar-los

CAPÍTOL I

Identificació i registre municipal d'animals de companyia

Article 6. Identificació dels animals

La identificació dels gossos, gats i fures que es tinguin com a animals de companyia es realitzarà obligatòriament i en el termini màxim de tres mesos del seu naixement per un dels sistemes següents:

a) Identificació electrònica amb la implantació d'un xip homologat

b) Altres sistemes que es puguin establir per via reglamentària

Per Decret d'Alcaldia es podrà ampliar el llistat d'animals de companyia que hagin d'estar obligatòriament identificats.

Article 7. Registre censal

1. Les persones propietàries o posseïdores dels animals de companyia determinats en l'article anterior estan obligades a:

a) Censar-los a l'Ajuntament del municipi de residència habitual dels animals, dins el termini màxim de trenta dies, comptat a partir de la data de naixement o de l'adquisició de l'animal o del canvi de residència

b) En el registre censal hi ha de constar les dades d'identificació veterinària de l'animal, les dades de la persona posseïdora o altres dades que es puguin establir per via reglamentària

c) Les persones propietàries o posseïdores d'animals de companyia estan obligades a notificar a l'Ajuntament en el que estigui censat l'animal, en el termini d'un mes, qualsevol modificació de les dades que figurin en el cens, inclosa la mort de l'animal

d) L'ajuntament podrà percebre per la prestació d'aquest registre censal les taxes que s'assenyalin en l'ordenança municipal corresponent

2. En el cas d'animals considerats potencialment perillosos, a més, hauran de presentar tota la documentació que es conté als articles específics reguladors de la seva tinença.

CAPÍTOL II

Normes de convivència i tracte als animals de companyia

Article 8. Allotjament

A banda d'altres previsions i arreu on es disposi l'allotjament dels animals, s'haurà de complir amb els següents requisits:

a) Els animals de companyia han de disposar d'espai suficient i

d'aixopluc contra la intempèrie, especialment els que es mantenen en zones exteriors o caneres. Els animals d'un pes superior als 25 Kg no poden tenir com habitatge espais inferiors a 6 m², amb excepció dels que romanguin en les caneres municipals i instal·lacions on l'animal estigui temporalment durant un període curt de temps

b) Es prohibeix mantenir els animals de companyia en un lloc sense ventilació, sense llum o en condicions climàtiques externes

c) La retirada dels excrements i dels orins s'ha de fer de forma quotidiana i s'han de mantenir els allotjaments nets, desinfectats i desinsectats convenientment

d) El nombre màxim d'animals domèstics permès per habitatge com animals de companyia podrà ser establert mitjançant una norma o resolució administrativa de caràcter general, tenint en compte les característiques de l'allotjament, espai disponible, condicions higiènico-sanitàries, repercussions i molèsties que puguin generar als veïns i veïnes o a l'entorn

e) Els gossos de guarda, de forma general, els animals de companyia que es mantenen lligats o en espais reduït, no poden estar en aquestes condicions de forma permanent; els animals de companyia amb edat subadulta han de disposar d'un grau superior de llibertat de moviments. Així mateix, han de poder accedir a una caseta o aixopluc destinat a protegir-los de la intempèrie

f) Els animals de companyia no poden tenir com allotjament habitual els celoberts o balcons

Article 9. Alimentació

Els animals de companyia han de disposar d'aigua potable neta i degudament protegida del fred a l'hivern per evitar que es geli i se'ls ha de facilitar una alimentació equilibrada i en quantitat suficient per mantenir uns bons nivells de nutrició i salut.

Article 10. Mitjans de subjecció

Mitjans de subjecció per animals que, per causes justificades, s'han de mantenir subjectes en un lloc concret durant un espai de temps determinat:

a) El mètode de subjecció habitual són les cadenes escorredores. Les cadenes fixes només s'utilitzaran quan la impossibilitat d'instal·lar una cadena escorredora estigui justificada

b) El collar i la cadena han de ser proporcionals a la talla i la força de l'animal, no poden tenir un pes excessiu ni impossibilitar els moviments de l'animal. En cap cas la llargada de la cadena serà inferior als 3 metres

c) Les cadenes escorredores han d'anar sobre un cable horitzontal i han de permetre que l'animal pugui jeure i arribar a l'aixopluc

d) Les cadenes de tipus fix han de portar un dispositiu que eviti torsió o el seu enrotllament i la immobilització de l'animal

e) En cap cas el collar dels animals de companyia que es mantenen lligats ha de ser la mateixa cadena que el lliga, ni un collar de força o que produeixi estrangulació

Article 11. Animals als vehicles

1. És prohibit mantenir els animals de companyia en vehicles estacionats si les condicions ambientals no ho permeten. Tampoc si la temperatura fora del vehicle és superior a 35° centígrads o mantenir els animals més de 3 hores en temperatures menors; en cap cas pot ser el lloc que els albergui de manera permanent.

2. Durant els mesos d'estiu els vehicles que alberguin en el seu interior algun animal de companyia s'han d'estacionar en una zona d'ombra, facilitant en tot moment la ventilació.

3. És prohibit tancar els animals de companyia en el maleter dels cotxes, llevat que s'adeqüi un sistema apropiat que garanteixi un aireig eficaç i que, alhora, eviti una possible intoxicació dels animals deguda als gasos originats pel mateix vehicle.

Article 12. Inspeccions i incompliments greus

Les persones que siguin propietàries o posseïdores d'animals de companyia hauran de facilitar als tècnics o tècniques de sanitat,

veterinaris, veterinàries i/o agents de l'autoritat municipal les visites necessàries per comprovar les condicions d'allotjament, manteniment i tracte de l'animal. En cas d'incompliment greu o persistent de les condicions establertes en els articles anteriors, l'administració municipal podrà disposar qualsevol mesura correctora i fins i tot ordenar el comís dels animals, amb les despeses a càrrec de la persona propietària.

Article 13. Actuacions respecte d'accidents provocats per animals

Les persones que siguin propietàries o posseïdores d'animals de companyia que hagin causat lesions a persones o a altres animals i també tots aquells que siguin sospitosos de patir alguna malaltia de transmissió, hauran de:

a) Facilitar les dades de l'animal agressor i les seves pròpies a la persona agredida o als seus representants legals i a les autoritats competents que ho sol·licitin

b) Comunicar-ho immediatament a l'Ajuntament, el qual haurà d'exigir la presentació de la documentació sanitària i censal de l'animal. Paral·lelament s'hauran d'adoptar, per part dels posseïdors de l'animal agressor o malalt, les mesures adients per l'observació veterinària obligatòria a qualsevol consulta veterinària d'exercici lliure o a les instal·lacions del propietari sempre que així ho acordi el facultatiu responsable de l'observació

c) Presentar a l'Ajuntament la documentació sanitària de l'animal i el certificat veterinari de l'observació en un termini no superior a 48 hores posteriors a la lesió, i als catorze dies d'iniciada l'observació veterinària

d) Comunicar a l'Ajuntament i al professional veterinari encarregat de l'observació, qualsevol incidència que s'esdevingui (mort de l'animal, robatori, pèrdua, trasllat...) durant el període d'observació veterinària

e) Si l'animal té propietari conegut, les despeses de manteniment per al control i possible aïllament són a càrrec seu

Article 14. Possibilitat de comís

1. L'Ajuntament pot comissar els animals de companyia si hi ha indicis que hom els maltracta o tortura, si presenten símptomes d'agressió física o desnutrició, si es troben en instal·lacions indègudes o amb una atenció veterinària deficient.

2. L'Ajuntament pot comissar o ordenar l'aïllament dels animals de companyia en cas d'haver-los diagnosticat que pateixen malalties transmissibles a les persones amb l'objecte de sotmetre'ls a tractaments o de sacrificar-los, si és necessari.

3. L'Ajuntament pot comissar els animals de companyia en situacions que suposin un perill per a la salut pública o per a les persones.

4. Les persones propietàries o posseïdores d'animals hauran de facilitar als agents de l'autoritat municipal i/o als inspectors de salut les visites domiciliàries pertinents, sense perjudici que l'Ajuntament demani, en cas de negativa de la persona propietària, el manament judicial corresponent.

5. Les despeses ocasionades pel comís de l'animal seran a càrrec del causant de les circumstàncies que l'han determinat.

CAPÍTOL III

Presència d'animals a la via pública

Article 15. Normes de conducció d'animals a la via pública

1. Els animals domèstics de companyia que circulin per les vies públiques han de fer-ho, en tot cas, acompanyats i conduïts per persones que puguin respondre del comportament de l'animal.

2. És prohibit:

a) L'estada de gossos en les zones destinades a ús infantil de parcs o jardins per tal d'evitar les deposicions i miccions dins d'aquests espais

b) L'ensinistrament a la via pública de gossos per activitats d'atac, defensa, guarda i similars

3. A la via i als espais públics tot incloent també les parts comunes dels immobles col·lectius, als transports públics i als llocs i als espais d'ús públic en general, els gossos han de complir els següents requisits:

- a) Estar proveïts de la identificació amb microxip
- b) Dur el document identificatiu
- c) Anar lligats per mitjà d'un collar i una corretja o cadena, que no ocasioni lesions a l'animal
- d) Portar una placa identificativa o qualsevol altre mitjà adaptat al collar de l'animal on hi consti el nom de l'animal i les dades del propietari o posseïdor

4. Els gossos potencialment perillosos han de complir les següents condicions addicionals quan circulin per la via i els espais públics:

- a) Les persones conductores en tot moment hauran de portar la pertinent llicència, així com el document acreditatiu de la seva inscripció al registre municipal de gossos potencialment perillosos
- b) Dur el morrió apropiat a la tipologia racial de cada animal
- c) Anar lligats per mitjà d'un collar i una corretja o cadena que no sigui extensible i de longitud inferior a 2 metres, sense que ocasioni lesions a l'animal
- d) No poden ésser conduïts per menors de divuit anys
- e) No es pot dur més d'un gos potencialment perillós per persona

5. Els gossos de perillositat raonablement previsible, ja sigui per la seva naturalesa o característiques, estiguin o no catalogats com a potencialment perillosos, hauran de circular amb morrió. L'ús del morrió també podrà ser ordenat per l'autoritat municipal quan les circumstàncies així ho aconsellin i mentre durin aquestes.

6. Els gossos de guarda i vigilància d'obres, empreses i habitatges s'han de tenir de manera que els vianants no prenguin cap mal ni que l'animal pugui abandonar el recinte, atacar a qui circuli per la via pública o provocar un accident. A més s'hauran de complir els següents requisits:

- a) S'haurà de col·locar en lloc ben visible un rètol advertint del perill de l'existència d'un gos vigilant el recinte
- b) S'hauran de complir els requisits que s'especifiquen per a animals potencialment perillosos
- c) Hauran d'estar censats

Article 16. Control de deposicions

1. Les persones propietàries o posseïdores dels animals domèstics ha d'evitar en tot moment que aquests causin danys o embrutin els espais públics i les façanes dels edificis. En especial, s'ha de complir:

- a) Són prohibides les deposicions i les miccions d'animals domèstics en els parcs infantils o jardins d'ús per part dels infants
- b) Són prohibides les miccions en les façanes dels edificis i en el mobiliari urbà
- c) S'han de recollir les deposicions immediatament i col·locar-les de manera higiènicament acceptable dins les bosses adients als contenidors d'escombraries o en els llocs que es destinin expressament a aquest efecte
- d) S'ha de procedir immediatament a la neteja dels elements afectats

2. En els cas d'incompliment de que disposa l'apartat anterior, els agents de l'autoritat municipal podran requerir la persona propietària o posseïdora de l'animal domèstic perquè procedeixi a la neteja dels elements afectats o en el seu cas la denúncia pertinent.

Article 17. Espais reservats als animals de companyia

1. L'Ajuntament habilitarà per als animals de companyia espais reservats per l'esbarjo, socialització i realització de les seves necessitats fisiològiques en correctes condicions d'higiene.

Aquests espais hauran de garantir la seguretat dels animals de companyia. Les persones posseïdores hauran de vigilar els seus animals de companyia i evitar molèsties a les persones i altres animals que comparteixin l'espai.

2. Les característiques i el règim d'ús d'aquests espais seran regulats mitjançant Decret d'Alcaldia.

Article 18. Alimentació d'animals a la via pública

Queda prohibit alimentar de forma general els animals (gossos, gats, coloms...) a la via pública, parcs, solars o altres espais similars, inclòs en zones particulars si el fet produeix molèsties als veïns o vianants, amb excepció de les zones autoritzades i degudament senyalitzades per l'Ajuntament, en els quals, per raons sanitàries i d'higiene s'haurà de fer seguint els criteris establerts en les normes municipals o en les instruccions d'ús redactades a tal efecte.

Article 19. Accés dels animals a llocs de pública concurrència

1. Es prohibeix l'entrada i permanència de gossos, gats i altres animals en els següents establiments d'instal·lacions:

- a) Locals destinats a la fabricació, emmagatzematge, transport, venda o qualsevol tipus de manipulació d'aliments. És obligatori que els establiments senyalitzin de forma visible a l'exterior aquesta prohibició
- b) Piscines públiques
- c) Locals d'espectacles públics, culturals, esportius o recreatius en el marc de la normativa que reguli aquests establiments

2. Les anteriors prohibicions i restriccions no afecten els gossos pigall quan vagin acompanyats de persones invidents i gaudeixin de les condicions higièniques, sanitàries i de seguretat que preveuen aquestes ordenances.

Article 20- Trasllat d'animals en mitjans de transport públic

El trasllat d'animals a través dels mitjans de transport es realitzarà d'acord amb les disposicions legals vigents. Els gossos pigall podran viatjar lliurement en els transports públics urbans, sempre que compleixin la seva funció i que tinguin les condicions higiènic-sanitàries o de seguretat establertes per la normativa vigent.

Article 21. Animals abandonats i possibilitat de recuperació

1. Es considera que un animal està abandonat si no duu cap identificació de l'origen o de la persona propietària i no va acompanyat de cap persona. Es considerarà perdut un animal de companyia quan dugui identificació per localitzar el propietari i no vagi acompanyat de cap persona.

2. Els animals de companyia abandonats i els que, sense ser-ho, circulin sense identificació establerta legalment seran recollits pels serveis municipals i mantinguts durant un període de 20 dies. Els animals de companyia perduts seran recollits pels serveis municipals; la recollida serà comunicada als seus propietaris i estaran en observació durant un període màxim de 10 dies des de la comunicació. Un cop transcorregut aquest termini, si la persona propietària no ha recollit l'animal, se li comunicarà un nou avís i restarà en observació durant un màxim de 10 dies addicionals. En el cas que l'animal sigui recuperat pel propietari i no disposi de tots els elements d'identificació, el propietari haurà de regularitzar-ne la situació en el termini de 10 dies a la fi dels quals haurà de comparèixer davant aquest Ajuntament per a la seva comprovació.

3. Una vegada transcorreguts els terminis anteriors, si els animals de companyia no han estat retirats pel seu propietari, es procedirà a promoure la cessió, a donar-los en adopció o a qualsevol alternativa adient. Estarà prohibit el sacrifici d'animals de companyia llevat d'aquells casos que sigui dictaminat sota criteri veterinari atenant conductes marcadament agressives envers les persones i/o altres animals, o estats patològics que impliquin un risc de transmissió de malalties contagioses greus o de malaltia incurable que produeixin una severa afectació a la qualitat de vida de l'animal.

4. En qualsevol moment, la custòdia dels animals de companyia podrà ser delegada provisionalment a altres persones físiques o jurídiques.
5. L'Ajuntament promourà colònies de gats com alternativa al seu sacrifici. Aquestes colònies consistiran en l'agrupació controlada de gats degudament esterilitzats, en espais públics.
6. L'Ajuntament podrà percebre per l'adopció d'animals les taxes que s'assenyalin en l'ordenança municipal corresponent.
7. El propietari que recuperi el seu animal perdut recollit pels serveis municipals haurà de pagar les taxes establertes per aquest concepte.

TÍTOL II

Establiments de venda i centres de cria d'animals

Article 22. Condicions de venda i cria

Queda totalment prohibida la venda, la cria, la custòdia i qualsevol activitat relacionada amb animals que sigui una activitat com a tal fora dels establiments autoritzats.

Article 23. Establiments autoritzats

1. Els establiments de venda d'animals han de tenir l'autorització municipal d'obertura, estar inscrits en el Registre de Nuclis Zoològics de la Generalitat de Catalunya i complir els requisits següents:

- a) Tenir en perfectes condicions sanitàries tan l'establiment com els animals destinats a la venda
 - b) Disposar d'un llibre de registre oficial o diligenciat per l'administració competent en que es recullin de manera actualitzada les dades relatives a l'entrada i la sortida dels animals, a disposició de l'administració competent, que ha d'incloure les dades relatives a l'origen, la identificació i la destinació dels animals
 - c) Vendre els animals desparasitats, sense símptomes aparents de malalties de cap mena, ni els animals que es venen ni els progenitors, patologies hereditàries diagnosticables
 - d) Disposar d'un servei veterinari propi o d'un assessorament veterinari exterior, que ha de constar al llibre de registre
 - e) Disposar d'un programa d'higiene i profilaxi elaborat per un veterinari
 - f) Mantenir els animals en un lloc adequat dins l'establiment i no exhibir-los als aparadors exteriors de les botigues i en cap cas es podran veure els animals des del carrer. Aquests animals han d'estar allotjats, abeurats i alimentats correctament. Els gossos i els gats han d'estar identificats, i també els exemplars d'espècies on la identificació sigui obligatòria
 - g) Lliurar, a les vendes, un document on consti la identificació de l'espècie, el número d'identificació de l'animal, i el nucli zoològic. En el cas de vendes a particulars, s'ha de lliurar també un document d'informació sobre les característiques de cada animal, les seves necessitats, els consells d'educació, i les condicions de manteniment, sanitàries i de benestar necessàries
 - h) Prendre mesures per l'eliminació sanitària de cadàvers i deixalles
 - i) Salvat en els casos en els que els reglaments d'aplicació de la llei expressament ho excloguin, els animals de companyia objecte de comercialització o transacció han d'ésser esterilitzats
2. Tots els requisits i condicions anteriors hauran de complir-los també els centres de guarda, recollida i cria d'animals.

Article 24. Certàmens d'animals

Els certàmens d'animals que es celebrin a Lleida (mercats, exhibicions, exposicions, mostres, concursos, o d'altres) siguin itinerants o no, hauran de sol·licitar l'informe favorable de l'Ajuntament, com a mínim 10 dies anteriors a la presentació de la sol·licitud d'autorització a l'oficina comarcal del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya. La sol·licitud de l'informe anirà acompanyada de la documentació següent:

- a) Identificació del certamen
- b) Descripció del lloc on es celebrarà
- c) Dies i hores de celebració del certamen
- d) Nombre aproximat d'animals, classificat per espècies hi participaran
- e) Programa de mesures sanitàries que s'adoptaran durant la celebració del certamen, signat pel veterinari responsable
- f) Nom, adreça i telèfon de la persona o persones encarregades de l'organització del certamen, a efectes de comunicació urgent
- g) Normes de participació i memòria justificativa dels mitjans de neteja i desinfecció de les instal·lacions o espais que s'utilitzin, zona d'aïllament sanitari dels animals, revisió veterinària dels animals prèvia al certamen, manteniment de les condicions higiènic-sanitàries dels animals i de les instal·lacions, característiques de gàbies o tancats per allotjar els animals, sistema de recollida i eliminació de femtes i residus, acreditació de la procedència dels animals i tot allò que sigui de rellevància o interès per l'emissió de l'informe

TÍTOL III

Tinença de gossos considerats potencialment perillosos

Article 25. Definició

1. Als efectes d'aquesta ordenança, tenen la consideració de gossos potencialment perillosos els que s'ajustin a les característiques o races que determinin la legislació sectorial estatal i autonòmica aplicable i, en tot cas, aquells que presentin una o més d'una de les circumstàncies següents:

- a) Gossos que han tingut episodis d'agressions a persones o altres gossos
 - b) Gossos que han estat ensinistrats per l'atac i la defensa
 - c) Gossos que pertanyin a una de les següents races i els seus encreuaments:
 - Pit Bull Terrier
 - Staffordshire Bull Terrier
 - American Staffordshire Terrier
 - Rottweiler
 - Dog Argentí
 - Tosa Inu Japonès
 - Fila Brasiler
 - De presa canari
 - Doberman
 - Bullmastiff
 - Dog de Bordeus
 - Mastí napolità
 - d) Aquells que les característiques dels quals es corresponguin amb totes o la majoria de les següents:
 - Forta musculatura, aspecte poderós, robust, configuració atlètica, agilitat, vigor i resistència.
 - Marcat caràcter.
 - Pèl curt.
 - Perímetre toràcic entre 60 i 80 cm., alçada a la creu entre 50 i 70 cm. i pes superior a 20 kg.
 - Cap voluminós, cuboide, robust, amb crani ample. Mandíbules grans i fortes, boca robusta, ampla i profunda.
 - Coll ample i musculós.
 - Tòrax ample, gran, profund, costelles arquejades i llom musculat i curt.
 - Extremitats anteriors paral·leles, rectes i robustes i les posteriors molt musculoses.
2. Correspondrà als tècnics de l'Ajuntament determinar la potencial perillositat dels gossos que manifestin caràcter agressiu

o hagin protagonitzat agressions a persones o altres animals. La potencial perillositat es basarà en criteris objectius, bé d'ofici o després d'una denúncia.

3. Una vegada dictaminada la resolució que determina la potencial perillositat de l'animal, el titular disposarà del termini d'un més, a comptar a partir de la notificació, per sol·licitar la llicència administrativa.

4. A aquests efectes, les persones propietàries o posseïdores de gossos que hagin causat lesions a persones o altres animals estan obligades a complir el que preveu l'article 13 d'aquesta ordenança.

5. També els veterinaris clínics de la ciutat tenen l'obligació de notificar a l'Ajuntament els casos que hagin atès sobre lesions produïdes per agressions entre gossos i especificarà la potencial perillositat dels gossos als efectes de considerar-los potencialment perillosos.

Article 26. Llicència administrativa per a la tinença i conducció de gossos potencialment perillosos

1. La llicència administrativa per a la tinença de gossos potencialment perillosos l'emeta l'ajuntament en el qual el gos resideix habitualment i on ha d'estar censat. Igualment, tota persona que condueixi per espais públics un gos potencialment perillós requereix la llicència atorgada per l'ajuntament.

2. L'obtenció o renovació de la llicència administrativa per a la tinença i conducció de gossos potencialment perillosos requereix el compliment dels requisits següents:

- a) Ser major d'edat
- b) No haver estat condemnat/ada per delictes d'homicidi, lesions, tortures, contra la llibertat o contra la integritat moral, la llibertat sexual i la salut pública, associació amb banda armada o de narcotràfic, així com no estar privat/ada per resolució judicial del dret a la tinença d'animals potencialment perillosos. La persona sol·licitant de la llicència haurà d'aportar el corresponent certificat emès pels òrgans competents del Ministeri de Justícia
- c) No haver estat sancionat/ada per infraccions greus o molt greus amb alguna de les sancions accessòries de les que preveu l'article 13.3 de la Llei de les Corts Generals 50/1999, de 23 de desembre, sobre el règim jurídic d'animals potencialment perillosos. No obstant això, no serà impediment per a l'obtenció o, en el seu cas, renovació de la llicència, haver estat sancionat/ada amb la suspensió temporal d'aquesta, sempre que, en el moment de la sol·licitud, la sanció de suspensió anteriorment imposada hagi estat complerta íntegrament
- d) Igualment, no haver estat sancionat/ada per infraccions greus o molt greus que hagi comportat comís de l'animal, d'acord amb els articles 10 i següents de la Llei del Parlament de Catalunya 10/1999, de 30 de juliol, sobre la tinença de gossos considerats potencialment perillosos
- e) Als efectes de facilitar la justificació del compliment d'aquest requisit, en aquells casos que no existeixi delegació per sancionar als ajuntaments, els delegats territorials del Departament de Medi Ambient notificaran a l'ajuntament corresponent les sancions imposades que hagin comportat mesures accessòries
- f) Disposar de capacitat física i aptitud psicològica per a la tinença de gossos potencialment perillosos. Aquest requisit s'acreditarà mitjançant certificat emès pels centres de reconeixement per a l'obtenció o revisió de permisos de conduir autoritzats pel Departament de Sanitat i Seguretat Social. Aquest certificat s'haurà d'emetre amb la comprovació prèvia del compliment dels requisits de capacitat física i aptitud psicològica, de conformitat amb el que estableix l'article 6 del Reial decret 287/2002, de 22 de març, i tindrà la vigència establerta a l'article 7 del mateix Reial decret
- g) Acreditació d'haver formalitzat una assegurança de responsabilitat civil per danys a tercers amb una cobertura no inferior a 150.253 euros, d'acord amb el que estableix l'article 3.4 de la Llei 10/1999, de 30 de juliol, en la redacció que en fa la

Llei 21/2001, de 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives

h) En aquesta pòlissa haurà de figurar les dades d'identificació de l'animal. Anualment, coincidint amb la renovació de la pòlissa, s'haurà de lliurar una còpia a l'ajuntament per tal que pugui comprovar la seva vigència

i) Acreditació de la identificació de l'animal mitjançant el sistema de microxip i la cartilla sanitària de l'animal

j) La llicència tindrà una validesa de cinc anys podent-se renovar, a petició de llur titular, per períodes successius d'igual termini. No obstant, la llicència perdrà la seva vigència en el moment en que el seu titular deixi de complir qualsevol dels requisits exigits

Article 27. Mesures de seguretat

1. A les vies públiques, a les parts comunes dels immobles col·lectius i a llocs i espais d'ús públic en general, els gossos potencialment perillosos:

a) Hauran de ser conduïts per persones majors d'edat i en tot moment hauran de portar la llicència

b) Hauran d'anar proveïts de cadena i corretja no extensible de menys de 2 metres, així com morrió homologat i adequat a la seva raça. En cap cas es podran portar més d'un animal per persona

2. Les instal·lacions que alberguin els gossos potencialment perillosos han de tenir les característiques següents, per evitar que els animals en surtin i produeixin danys a tercers:

a) Les parets i les tanques han d'ésser suficientment altes i consistents i han d'estar ben fixades per tal de suportar la força de l'animal

b) El recinte ha d'estar convenientment senyalitzat amb l'advertiment del tipus de gos que hi ha

c) Les instal·lacions han de garantir la impossibilitat de fuga dels animals i la protecció de les persones i altres animals que accedeixin o s'apropin a aquests llocs

Article 28. Centres de cria

Els centres de cria d'aquests animals, a més de complir tot el Títol II d'aquesta ordenança, utilitzaran per la reproducció animals que hagin superat el test de comportament que garanteixi l'absència de comportaments agressius anormals.

Article 29. L'ensinistrament

Les activitats relacionades amb l'ensinistrament de gossos només poden ésser realitzades en els centres o les instal·lacions legalment autoritzades i per professionals que tinguin la formació i els coneixements necessaris avalats per la titulació reconeguda oficialment.

Article 30. Altres mesures

L'administració pot comisar els animals objecte de protecció en el mateix moment en què hi hagi indicis racionals d'infracció de les disposicions d'aquesta Ordenança. Aquest comís serà de caràcter preventiu fins a la resolució de l'expedient sancionador corresponent, que en tot cas ha de determinar la destinació final que s'ha de donar als animals comissats.

Les despeses ocasionades pel comís i les actuacions relacionades amb aquest són a compte de qui comet la infracció.

Article 31. Protocols d'actuació

Per l'establiment de les obligacions que es deriven de les previsions d'aquesta Ordenança, específicament en matèria de salut pública, protecció d'animals i tinença de gossos potencialment perillosos, es podran aprovar protocols d'actuació amb els sectors professionals afectats, veïns i altres que tinguin incidència directa o indirecta amb les determinacions contingudes a la present ordenança. Aquests protocols d'actuació seran aprovats per Decret de l'Alcaldia i del regidor/a delegat a tal efecte.

TÍTOL IV

Animals exòtics o salvatges en captivitat

Article 32. Animals exòtics o salvatges en captivitat

1. La tinença d'animals exòtics o salvatges requerirà de

l'acompliment de les màximes condicions de seguretat i higiene i la total absència de perill i molèsties, i el compliment de la normativa vigent.

2. La persona posseïdora d'animals salvatges o d'animals exòtics com animals de companyia la tinença dels quals és permesa i que, per llurs característiques, puguin causar danys a les persones, a altres animals, a les coses, a les vies i espais públics o al medi natural, ha de mantenir-los en captivitat de manera que es garanteixin les mesures de seguretat necessàries.

3. No es poden exhibir ni passejar per les vies i espais públics i han de tenir subscrita una pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil.

TÍTOL V

Entitats de protecció i defensa dels animals

Article 33. Entitats de protecció i defensa dels animals

1. La participació de les entitats de protecció o defensa dels animals serà la prevista en les Normes Municipals Reguladores de la Participació Ciutadana.

2. Les entitats de protecció o defensa dels animals poden exercir la gestió cívica de competències municipals sobre protecció i tinença d'animals i tindran condició d'interessades en el procediments administratius municipals relatius a la protecció dels animals sempre i quan s'hi personin.

TÍTOL VI

Règim sancionador

CAPÍTOL I

Inspecció i control

Article 34. Inspecció i control

1. Totes les activitats regulades en aquesta Ordenança queden subjectes a l'acció inspectora de l'Ajuntament, la qual es podrà dur a terme en qualsevol moment, sense perjudici de les accions específiques de control de les activitats i de revisió de les autoritzacions i de les llicències municipals.

2. L'actuació inspectora, el control i la revisió es regirà pel que disposa la normativa aplicable i en especial, per les Ordenances reguladores de les llicències d'activitats i la present ordenança en relació a les activitats sotmeses a les mateixes.

CAPÍTOL II

Règim sancionador

Secció 1^a

Disposicions generals

Article 35. Infraccions i sancions

1. Constitueixen infraccions administratives i omissions tipificades en aquesta ordenança. També tenen consideració d'infraccions administratives totes aquelles vulneracions de les disposicions en matèria de protecció i tinença d'animals, disciplina de mercat, legislació ambiental, jocs i espectacles i qualsevol altre que pugui ser d'aplicació, sens perjudici de les especificacions que sobre les mateixes pugui contemplar aquesta ordenança.

2. Les infraccions administratives seran sancionades segons el que disposa la normativa esmentada en l'apartat anterior d'aquest article, sens perjudici de les especificacions de les infraccions i de les graduacions de les sancions d'aquesta ordenança per a una més correcta identificació de les infraccions i una més precisa determinació de les sancions.

Secció 2^a

Protecció dels animals

Article 36. Infraccions

1. D'acord amb la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, constitueixen infraccions administratives en matèria de protecció d'animals les tipificades en aquesta Llei i, en particular, les especificades en els següents apartats.

2. Són infraccions molt greus:

a) Maltractar i agredir físicament els animals si els comporta conseqüències molt greus per la seva salut

b) Abandonar animals si els pot comportar un risc de danys greus

c) No evitar la fugida d'animals salvatges no autòcton o híbrides en captivitat amb risc d'alteració ecològica greu

d) Esterilitzar, mutilar i sacrificar animals sense control veterinari o en contra de les condicions i requisits establerts per la legislació de protecció dels animals

e) Organitzar i participar en baralles d'animals

f) Utilitzar animals en atraccions firals de cavallets

g) Utilitzar animals salvatges en captivitat en circs

h) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades de del punt de vista higiènic-sanitari, de benestar animal i de seguretat, si els riscos als animals són molt greus

i) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç o l'exhibició pública d'animals, o dels ous i les cries d'aquestes o de qualsevol part o producte obtingut de les espècies de la fauna autòctona o no autòctona declarades altament protegides o en perill d'extinció per tractats i convenis internacionals vigents

j) La caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'animals, o dels ous o cries d'aquestes o de qualsevol part o producte obtingut de les espècies, incloses amb les categories A i B, a l'annex de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals

k) Reincidir en la comissió d'infraccions greus durant l'últim any

3. Són infraccions greus:

a) Maltractar i agredir físicament els animals si els comporta conseqüències greus per a la seva salut

b) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higiènic-sanitari, de benestar animal i de seguretat, si el risc als animals és greu

c) Incomplir les condicions i dels requisits dels nuclis zoològics establerts a la Llei de protecció dels animals

d) No vacunar o no realitzar els tractaments obligatoris als animals de companyia

e) Fer venda ambulat d'animals fora de mercats, fires i qualsevol altre certamen autoritzat

f) Incomplir l'obligació de vendre els animals desparasitats i lliures de tota malaltia i vacunats per totes les malalties que l'autoritat municipal estableixi

g) No lliurar la documentació exigida en tota transacció d'animals

h) La utilització d'animals en espectacles, filmacions, activitats publicitàries, activitats culturals o religioses i qualsevulla altra activitat sempre que els pugui ocasionar dany o patiments, o degradació, burles o tractaments antinatural, o bé pot ferir la sensibilitat de les persones que els contemplan

i) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç o l'exhibició pública d'animals, o dels ous i les cries d'aquestes o de qualsevol part o producte obtingut de les espècies de la fauna autòctona o no autòctona declarades protegides per tractats i convenis internacionals vigents

j) La caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'animals, o dels ous o cries d'aquestes o de qualsevol part o producte obtingut de les espècies, incloses amb les categoria C, a l'annex de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals

k) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per garantir-ne la salut i causant perjudicis greus

l) Abandonar animals si no els pot comportar cap risc

m) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus durant l'últim any

4. Són infraccions lleus:

- a) Maltractar o agredir físicament els animals, si no els comporta riscos per a la seva salut
- b) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higiènic-sanitari, de benestar animal i de seguretat, si no els comporta un risc greu
- c) No evitar la fugida d'animals
- d) Incomplir les obligacions d'identificació mitjançant microxip dels animals de companyia
- e) Incomplir les obligacions d'inscripció al Registre censal municipal d'animals de companyia i les posteriors comunicacions perceptives
- f) Portar els animals a la via pública i als espais públics sense una placa identificativa o un altre sistema al collar de l'animal on hi consti el nom de l'animal i les dades del propietari o posseïdor
- g) No portar els veterinaris un arxiu amb les fitxes clíniques dels animals que s'han de vacunar o tractar obligatòriament
- h) Vendre animals als menors de setze anys i a incapacitats sense autorització dels qui tenen la pàtria potestat o la custòdia
- i) Fer donació d'un animal com a premi o recompensa
- j) Transportar animals amb vulneració dels requisits establerts per la Llei de protecció dels animals i per aquesta ordenança
- k) No posseir el certificat del curs de cuidador o cuidadora, el personal dels nuclis zoològics que manipulen animals
- l) Filmar escenes fictícies de crueltat, maltractament o patiment d'animals sense disposar de l'autorització municipal prèvia
- m) No tenir en un lloc visible l'acreditació de la inscripció al Registre de nuclis zoològics
- n) No tenir actualitzat o diligència el llibre de registre de nuclis zoològics
- o) Exhibir animals als aparadors dels establiments de venda d'animals
- p) La caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'animals, o dels ous o cries d'aquestes o de qualsevol part o producte obtingut de les espècies, incloses amb les categoria D, a l'annex de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals
- q) Fer exhibició ambulat d'animals com a reclam
- r) Subministrar als animals substàncies que li causin alteracions lleus de la salut i del comportament, llevat dels casos emparats per la normativa vigent
- s) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per a garantir-ne la salut, si això no els causa perjudicis greus
- t) Vendre o fer donació d'animals mitjançant revistes, publicacions o altres sistemes de difusió sense incloure el número de registre de nucli zoològic
- u) Molestar, capturar o comercialitzar els animals salvatges urbans llevat dels controls de poblacions d'animals, sempre que no estigués tipificat com infracció greu o molt greu
- v) Mantenir els animals lligats durant la major part del temps o limitar-los de forma duradora el moviment necessari per ells
- w) Qualsevol altre infracció de la Llei de protecció dels animals i de la normativa que la desenvolupi que no hagi estat tipificada de greu o molt greu

Article 37. Sancions

1. D'acord amb la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, les infraccions en matèria de protecció dels animals es sancionaran amb multes de les quanties següents:

- a) Les infraccions molt greus, 2.001 € fins a 20.000 €
- b) Les infraccions greus, 401 € 2.000 €
- c) Les infraccions lleus, 100 € fins a 400 €

2. La comissió de les infraccions lleus consistents en

l'incompliment de les obligacions d'identificació o d'inscripció registral dels animals de companyia comportarà la imposició de la sanció establerta en el seu grau màxim de 300 € a 400 €.

3. La imposició de la sanció de multa pot comportar el comís dels animals objecte de la infracció, sens perjudici del comís preventiu, a criteri de l'agent de l'autoritat, en el moment de l'aixecament de l'acta d'inspecció o la denúncia.

Secció 3ª

Gossos potencialment perillosos

Article 38. Infraccions

1. D'acord amb la Llei estatal 50/1999, de 23 de setembre, sobre règim jurídic de la tinença d'animals perillosos, la Llei 10/1999, de 30 de juliol, sobre tinença de gossos considerats potencialment perillosos, constitueixen infraccions administratives en matèria d'animals potencialment perillosos les tipificades en aquestes Lleis i en destaquem algunes en els següents apartats:

2. Són infraccions molt greus:

- a) Abandonar un animal potencialment perillós la qual cosa succeeix quan l'animal no va acompanyat de cap persona amb independència que dugui o no identificació
- b) Tenir gossos potencialment perillosos sense disposar de llicència
- c) Vendre o transmetre per qualsevol títol un gos potencialment perillós a qui no tingui llicència
- d) Fer activitats d'ensinistrament d'atac a la via pública, a les parts comunes d'immobles col·lectius i als espais públics en general

3. Són infraccions greus:

- a) Deixar solt un animal potencialment perillós o no haver adoptat les mesures necessàries per evitar la seva escapada o pèrdua
- b) Incomplir les obligacions d'identificació o d'inscripció al Registre censal municipal d'un gos potencialment perillós
- c) Tenir un gos potencialment perillós en llocs públics sense morrió o sense estar subjecte a una cadena
- d) Transportar animals potencialment perillosos incomplint els requisits normatius de seguretat
- e) Negar-se a subministrar dades o informació requerida per les autoritats competents o els seus agents, així com subministrar informació inexacte o documentació falsa

4. Són infraccions lleus:

- a) Tenir gossos potencialment perillosos a les vies i els espais públics sense que la persona que el condueixi i controli dugui el document identificatiu, o bé, la llicència municipal i la certificació acreditativa de la inscripció registral
- b) Tenir gossos potencialment perillosos a les vies i espais públics per menors de divuit anys
- c) Tenir més d'un gos potencialment perillós per persona a les vies i espais públics
- d) Tenir gossos potencialment perillosos a les vies i espais públics amb una corretja o cadena extensible o de longitud superior a 2 metres
- e) No contractar l'assegurança de responsabilitat civil exigible als propietaris de gossos potencialment perillosos
- f) No complir les mesures de seguretat establertes per a les instal·lacions que alberguin gossos potencialment perillosos
- g) Incomplir qualsevulla de les obligacions sobre gossos potencialment perillosos previstes en aquesta ordenança

Article 39. Sancions

1. D'acord amb la Llei estatal 50/1999, de 23 de setembre, sobre règim jurídic de la tinença d'animals perillosos, la Llei 10/1999, de 30 de juliol, sobre tinença de gossos considerats

potencialment perillosos, les infraccions en matèria d'animals potencialment perillosos es sancionaran amb multes de les quanties següents:

- a) Les infraccions molt greus, entre 2.404,06 € i 15.025,30 €
- b) Les infraccions greus, entre 300,52 € i 2.404,05 €
- c) Les infraccions lleus, entre 150,25 € i 300,51 €

2. La reiteració en la comissió de les infraccions greus en l'incompliment de les obligacions d'identificació o d'inscripció registral d'un gos potencialment perillós comportarà la imposició de la sanció establerta en el seu grau màxim.

Secció 4ª Sanitat

Article 40. Infraccions

1. D'acord amb la Llei estatal 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, constitueixen infraccions administratives en matèria de sanitat les tipificades en aquesta Llei i, en particular, les especificades en els següents apartats.

2. Són infraccions greus:

a) La presència d'animals en els locals destinats a la fabricació, emmagatzematge, transport, manipulació o venda d'aliments llevat dels gossos pigall i dels de seguretat

3. Són infraccions lleus:

- a) La presència d'animals a les piscines públiques llevat dels gossos pigall i dels de seguretat
- b) Pertorbar la vida dels veïns, amb crits, cants, sons o altres sorolls dels animals domèstics
- c) Permetre l'entrada d'animals als establiments de concurrència pública quan estigui prohibit per la normativa
- d) Incomplir les obligacions de les persones propietàries o posseïdores d'animals domèstics que hagin causat lesions a persones o altres animals

Article 41. Sancions

1. D'acord amb la Llei estatal 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, les infraccions en matèria de sanitat es sancionaran amb multes de les quanties següents:

- a) Les infraccions greus, entre 3.005,07 € i 15.025,30 €
- b) Les infraccions lleus, fins a 3.005,06 €

2. La competència per imposar aquestes sancions correspon a l'Alcalde.

Secció 5ª Infraccions i sancions d'ordenança

Article 42. Infraccions

1. D'acord amb la present Ordenança, són infraccions en matèria de protecció, tinença i venda d'animals les que es tipifiquen en els següents apartats.

2. Són infraccions molt greus:

- a) Tenir animals salvatges en captivitat sense sotmetre's a comunicació prèvia o al control periòdic
- b) Instal·lar centres de cria d'animals salvatges en captivitat
- c) Exhibir i passejar animals salvatges en captivitat a la via i els espais públics i el seu trasllat per mitjà del transport públic
- d) Vendre animals salvatges que no hagin estat criats en captivitat

3. Són infraccions greus:

- a) Oferir o vendre els animals fora dels establiments de venda d'animals llevat de les transaccions entre les persones particulars quan es limitin a llurs animals de companyia, no tinguin afany de lucre i garanteixin el benestar de l'animal
- b) Oferir o vendre els animals de cria en domicilis particulars fora dels establiments de venda d'animals
- c) Ensinistrar a la via pública animals de companyia per activitats d'atac, defensa, guarda i similars

d) Exhibir animals amb finalitats lucratives, vendre o intercanviar animals a la via pública llevat la cessió, l'adopció o l'acolliment d'animals abandonats o perduts mitjançant l'Ajuntament, els Centres d'Acolliment d'Animals de Companyia i les entitats de defensa i protecció dels animals

e) Mantenir els animals en instal·lacions inadequades des del punt de vista de seguretat

4. Són infraccions lleus:

- a) Tenir animals domèstics als espais públics quan és prohibit
- b) Permetre als animals domèstics efectuar les seves miccions a les façanes dels edificis i el mobiliari urbà
- c) No recollir immediatament les deposicions fecals dels animals domèstics a les vies i als espais públics o no procedir a la neteja dels elements afectats per les deposicions
- d) Permetre als animals domèstics dipositar les seves deposicions i les seves miccions en els parcs i jardins d'ús per als infants
- e) Tenir gossos en els parcs infantils o jardins d'ús per part dels infants i el seu entorn
- f) No comunicar al Centre Municipal d'Acolliment d'Animals de Companyia la desaparició d'un animal de companyia amb documentació d'identificació pertinent a l'efecte d'afavorir la seva recuperació
- g) Tenir animals de companyia a la via i els espais públics sense estar lligats per mitjà d'un collar i una corretja, quan es tracti d'animals considerats no potencialment perillosos
- h) Incomplir les condicions de tinença de gossos a la via i els espais públics sempre que no estiguin tipificades com una altra infracció administrativa
- i) Donar de menjar als animals contravenint allò que disposa l'article 18 d'aquesta Ordenança

Article 43. Sancions

1. Les infraccions en matèria de protecció, tinença i venda d'animals tipificades en aquesta Ordenança es sancionaran per l'Ajuntament amb multes de les següents quanties:

- a) Les infraccions molt greus es sancionaran amb multes de fins a 1.801 €
- b) Les infraccions greus es sancionaran amb multes de fins a 901 €
- c) Les infraccions lleus es sancionaran amb multes de fins a 450 €

2. La competència per imposar aquestes sancions correspon a l'Alcalde, sens perjudici que la delegui o la desconcentri.

Secció 6ª Disposicions comunes

Article 44. Graduació de les sancions

1. Les sancions s'imposaran d'acord amb els següents criteris de graduació:

- a) La gravetat de la infracció
- b) L'existència d'intencionalitat
- c) La naturalesa dels perjudicis causats
- d) La reincidència
- e) Reiteració

2. En la fixació de les sancions de multa es tindrà en compte que, en tot cas, la comissió de la infracció no resulti més beneficiosa per a l'infractor que el compliment de les normes infringides.

Article 45. Responsabilitat de les infraccions

En el cas que no sigui possible determinar el grau de participació de les diferents persones que han intervingut en la comissió de la infracció, la responsabilitat serà solidària.

Article 46. Procediment sancionador

1. El procediment sancionador serà el que amb caràcter general tingui establert l'Ajuntament de Lleida. Supletòriament serà

d'aplicació el procediment sancionador previst per les actuacions de l'Administració de la Generalitat i, en el seu cas, el que reguli la legislació de l'Estat.

2. Quan la proposta de resolució del procediment sancionador tramitat per l'Ajuntament contingui una sanció que, per la quantia de la multa o pel seu caràcter, no sigui competència municipal, l'Alcalde elevarà l'expedient a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat que sigui competent per imposar la sanció que es proposa de conformitat amb la legislació sectorial aplicable.

CAPÍTOL III

Altres mesures de disciplina

Article 47. Clausura i mesures provisionals

1. En els casos de manca de llicència municipal per tal de poder exercir l'activitat de venda o cria d'animals, o l'incompliment de les condicions de la llicència o de qualsevol altre requisit normatiu necessari per tal de poder posar en marxa o mantenir en funcionament l'activitat de què es tracti, l'Alcalde dictarà resolució de clausura de l'activitat la qual es portarà a terme i es mantindrà fins que els interessants no hagin legalitzat la situació, si això és possible. Aquesta mesura específica es pot acordar conjuntament o no tindrà caràcter sancionador ja que és la conseqüència necessària del restabliment de la prohibició legal d'exercir activitats sense títol habilitat idoni o sense subjectar-se als requisits determinats per la Llei.

2. També es podran adoptar mesures provisionals per garantir l'eficàcia de la resolució final que pugui recaure.

3. Aquestes mesures s'acordaran d'acord amb el que estableix l'Ordenança d'Activitats i d'Intervenció Integral de l'Administració Ambiental.

Article 48. Mesures de policia administrativa de prohibició i suspensió d'espectacles i tancament d'establiments de concurrència pública

1. Sens perjudici del que disposa la Llei 90/1990, de 15 de juny, sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics, l'Alcalde podrà prohibir o suspendre els espectacles en els següents casos:

- Si infringeixen les normes reguladores dels espectacles amb ús d'animals autoritzats
- Si no compleixen les condicions sanitàries i d'higiene necessàries

Article 49. Decomís dels animals

1. Els agents de l'autoritat poden decomissar immediatament els animals quan hi hagi indicis racionals d'infracció del que disposa aquesta Ordenança i fins que perdurin les circumstàncies que l'han determinat.

2. Un cop finalitzat el decomís, l'animal podrà ser retornat al propietari o esdevenir propietat de l'Administració, la qual pot disposar d'ell de la manera que cregui més convenient.

3. Per garantir l'efectivitat de les mesures de policia administrativa de prohibició i suspensió d'espectacles i tancament d'establiments de concurrència pública, l'alcalde pot decomissar pel temps que calgui els béns relacionats amb l'activitat objecte de prohibició o de suspensió.

4. Les despeses ocasionades pel decomís, les actuacions relacionades amb aquest, seran a càrrec del causant de les circumstàncies que l'han determinat.

Article 50. Multes coercitives

Quan la norma ho contempli, l'Ajuntament pot imposar multes coercitives per l'execució forçosa de les ordres d'execució, amb la quantia de 300 € a 3.000 € i les pot reiterar una vegada incomplets els terminis atorgats per a complir la resolució.

Disposició addicional

El conjunt de referències legals i reglamentàries que consten en la present Ordenança, s'entendran automàticament substituïdes i/o complementades per aquelles normes que deroguin o

modifiquin les disposicions a les quals s'ha fet aquesta remissió o referència expressa.

S'autoritza de forma expressa l'Alcaldia per la redacció, aprovació i publicació d'un text harmonitzat quan el nombre de modificació de referències legals sigui de suficient entitat i ho faci aconsellable.

Disposició transitòria

Les persones propietàries o posseïdores d'animals abans de l'entrada en vigor d'aquesta ordenança i que requereixen d'inscripció a algun dels censos previstos, hauran de procedir al seu compliment en el termini de 3 mesos des de la seva entrada en vigor.

Disposició derogatòria

A partir de l'entrada en vigor de la present Ordenança queda derogat el següent:

Ordenança Reguladora de la Tinença d'animals de Companyia, de 9 de juliol de 1999.

Disposicions finals

Entrada en vigor. Aquesta ordenança entrarà en vigor a partir del dia següent de la seva publicació íntegra en el *Butlletí Oficial de la Província* i regirà mentre no sigui derogada o modificada.

— ◆ —

AJUNTAMENT DE LLEIDA

SERVEI JURÍDIC D'URBANISME
SECCIÓ DE GESTIÓ URBANÍSTICA
EXPEDIENT 1/2007 GPPM

ANUNCI

3212

Per la Junta de Govern Local, en data 13 de març de 2007, es prengué l'acord següent:

10. Aprovació inicial del Pla de millora urbana de les finques situades a l'avinguda Francesc Macià, 43-45.

Vist l'informe-proposta de la cap del Servei Jurídic d'Urbanisme i atesa la delegació efectuada per l'Alcaldia mitjançant Decret, de data 15 de juliol de 2003, la Junta de Govern per unanimitat acorda:

1r. Aprovar inicialment el projecte de Pla de millora urbana de les finques números 43-45 situades a l'avinguda Francesc Macià i al carrer Clot de les Monges, presentat per l'entitat "Lineal Desenvolupament Urbà, SL", amb el condicionant de l'apartat quart del present informe-proposta.

2n. Sotmetre'l a informació pública pel termini d'un mes, mitjançant anunci al BOP, premsa local i tauler d'edictes municipal, i notificar-ho a les persones afectades.

L'esmentat projecte, s'exposa a la Secció de Gestió Urbanística, situada a la 2a planta de l'edifici Pal·las i a la Unitat del Plànol Municipal, situada a la 3a planta de l'edifici Pal·las, plaça Paeria, número 11, de dilluns a divendres, en horari de 10 hores a 14 hores.

Lleida, 19 de març de 2007

La Tinent d'Alcalde i Regidora de l'Àmbit d'Urbanisme (il·legible)

— ◆ —

AJUNTAMENT DE LLEIDA

SERVEI JURÍDIC D'URBANISME
SECCIÓ DE GESTIÓ URBANÍSTICA
EXP. 5/2007 GPED

ANUNCI

3213

Es fa públic per a general coneixement que per la Junta de Govern Local, en sessió de data 13 de març de 2007, es va adoptar entre altres el següent acord:

8. *Aprovació inicial del projecte de modificació puntual del projecte d'estudi de detall d'ordenació de volums de la parcel·la J2 del polígon 5, del pla parcial del marge esquerra a Cap Pont*

Vist l'informe-proposta de la cap del Servei Jurídic d'Urbanisme

ORDENANÇA REGULADORA DE LA TINENÇA, COMERÇ I RECOLLIDA D'ANIMALS DOMÈSTICS DE COMPANYIA DE SOLSONA

L'Ajuntament de Solsona, en sessió tinguda el dia _____, va acordar aprovar definitivament l'Ordenança reguladora de la tinença, comerç i recollida d'animals domèstics de companyia de Solsona.

De conformitat amb allò que disposa l'article 70.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local i l'article 162.3 de la Llei 8/1987, de 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya, les ordenances definitives es publicaran íntegrament al Butlletí Oficial de la Província i no entraran en vigor fins al moment en què s'hagi publicat íntegrament el text.

Preàmbul

Aquesta Ordenança té per objecte la regulació de la tinença, comerç i recollida d'animals domèstics de companyia de Solsona per tal de garantir el màxim respecte als drets dels animals, el bon nivell de convivència entre els animals i les persones en el medi urbà i la màxima qualitat de vida possible per a tots.

La present Ordenança es basa en la Llei 3/1988 de protecció dels animals, la Llei 3/1994 de modificació de la Llei 3/1988, la Llei 10/1993, que regula l'accés a l'entorn de les persones amb disminució visual acompanyades de gossos pigall, l'Ordre de 29 de novembre de 1988, de creació del Registre de Nuclis Zoològics de Catalunya, el Decret 328/1998, de 24 de desembre, pel qual es regula la identificació i el registre general d'animals de companyia, el Decret 6/1999, de 26 de gener, pel qual s'estableixen les condicions de manteniment dels animals de companyia, la Llei 10/1999, de 30 de juliol, sobre la tinença de gossos considerats potencialment perillosos, i els tractats i convenis internacionals signats per l'Estat Espanyol en aquesta matèria. Així mateix s'aplicarà sens perjudici de l'aplicació de les lleis i normes reguladores actuals i les que puguin aprovar-se amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Ordenança.

Títol preliminar

Article 1

Definició

Són animals domèstics de companyia els que es crien i reproduïxen amb la finalitat de viure amb l'home, en especial totes les subespècies i

varietats de gats (*Felis catus*) i totes les subespècies i varietats de gossos (*Canis familiaris*).

Resten exclosos de la regulació d'aquesta Ordenança els animals que es crien per a la producció de carn, pell o algun altre producte útil per a l'home, que es regulen per altres reglamentacions. També queden exclosos els animals d'experimentació.

Article 2

Animals exòtics o salvatges

La tinença d'animals exòtics o salvatges en domicilis particulars està sotmesa a l'autorització expressa d'aquest Ajuntament i aquelles que segons la Llei 3/1998 de protecció dels animals corresponguin. En tot cas aquesta ha de complir les condicions següents:

1. Són animals de fauna autòctona els que són originaris de Catalunya o de la resta de l'Estat espanyol.
2. Queda prohibida la tinença d'animals d'espècies protegides, excepte les que comptin amb les autoritzacions pertinents.
3. La tinença d'animals d'espècies no autòctones es regeix pel que estableixen els tractats i convenis internacionals signats per l'Estat espanyol, per la normativa comunitària i pel que preceptua la Llei de protecció dels animals de la Generalitat i les disposicions que la desenvolupen.

Article 3

Animals agressius o perillosos

No és permesa la tinença d'animals de manifesta agressivitat o que poden provocar enverinaments per la seva mossegada o picada.

Article 4

Gossos potencialment perillosos

En els darrers temps han transcendit a l'opinió pública casos de gossos que, per llurs característiques físiques i de comportament, es poden considerar potencialment perillosos i que han protagonitzat incidents importants, des d'agressions molt greus a persones i altres animals, a casos, fins i tot, de participació en baralles il·legals de gossos. Aquests fets, provocats bàsicament perquè els propietaris d'aquests animals en fan un ús indegut, han creat una alarma social que ha de rebre una resposta efectiva de l'Administració.

D'acord amb la Llei 10/1999, de 30 de juliol, de la Generalitat de Catalunya, tenen la consideració de *gossos potencialment perillosos* els que presentin una o més d'una de les circumstàncies següents:

- a) Gossos que han tingut episodis d'agressions a persones o altres gossos.
- b) Gossos que han estat ensinistrats per a l'atac i la defensa.
- c) Gossos que pertanyen a una de les races següents o a llurs encreuaments: bullmastiff, dòberman, dog argentí, dog de Bordeus, fila brasileiro, mastí napolità, pit bull, de presa canari, rottweiler, staffordshire i tosa japonès.

Article 5

Mesures de seguretat

1. A les vies públiques, a les parts comunes dels immobles col·lectius, als transports públics i als llocs i als espais d'ús públic general, els gossos a què fa referència l'article anterior han d'anar lligats i proveïts del corresponent morrió, i en cap cas no poden ésser conduïts per menors de setze anys.
2. Les instal·lacions que alberguin els gossos potencialment perillosos han de tenir les característiques següents, a fi d'evitar que els animals en surtin i cometin danys a tercers:
 - a) Les parets i les tanques han d'ésser suficientment altes i consistents i han d'estar ben fixades per tal de suportar el pes i la pressió de l'animal.
 - b) Les portes de les instal·lacions han d'ésser tan resistents i efectives com la resta del contorn i s'han de dissenyar per a evitar que els animals puguin desencaixar o obrir ells mateixos els mecanismes de seguretat.
 - c) El recinte ha d'estar convenientment senyalitzat amb l'avertiment que hi ha un gos d'aquest tipus.

Títol primer

Tinença d'animals domèstics

Sobre normes de convivència i de tracte amb els animals de companyia

Article 6

Allotjament

1. Els animals de companyia han de disposar d'espai suficient i d'aixopluc contra la intempèrie, especialment els que es mantenen en zones exteriors i en caneres. Els animals d'un pes superior als 25 kg no poden tenir com a habitatle espais inferiors a 6 m², amb excepció dels que romanguin en les caneres municipals.

2. Es prohibeix mantenir els animals de companyia en un lloc sense ventilació, sense llum o en condicions climàtiques extremes.
3. La retirada dels excrements i dels orins s'ha de fer de forma quotidiana, i s'han de mantenir els allotjaments nets, desinfectats i desinsectats convenientment.
4. Els gossos de guarda i, de forma general, els animals de companyia que es mantenen lligats o en un espai reduït, no poden restar en aquestes condicions de forma permanent; els animals de companyia amb edat subadulta han de disposar d'un grau superior de llibertat de moviments. Així mateix, han de poder accedir a una caseta o aixopluc destinat a protegir-los de la intempèrie. L'aixopluc ha de ser impermeable, airejat i protegit de l'escalfament excessiu.
5. Mai no poden tenir com a allotjament habitual els celoberts i/o els balcons.

Article 7

Mitjans de subjecció

1. El mètode de subjecció habitual són les cadenes escorredores. Les cadenes fixes només s'utilitzaran quan la impossibilitat d'instal·lar una cadena escorredora estigui justificada.
2. El collar i la cadena han de ser proporcionals a la talla i a la força de l'animal, no poden tenir un pes excessiu ni impossibilitar els moviments de l'animal. En cap cas la cadena serà inferior a 3 m.
3. Les cadenes escorredores han d'anar sobre un cable horitzontal i han de permetre que l'animal pugui jeure i arribar a l'aixopluc com a l'aigua i aliments.
4. Les cadenes de tipus fix han de portar un dispositiu que eviti la torsió o el seu enrotllament i la immobilització de l'animal.
5. En cap cas el collar dels animals de companyia que es mantenen lligats ha de ser la mateixa cadena que el lliga, ni un collar de força o que produeixi estrangulació.

Article 8

Manteniment en vehicles

1. És prohibit mantenir els animals de companyia en vehicles estacionats més de 4 hores; en cap cas pot ser el lloc que els albergui de forma permanent.
2. Durant els mesos d'estiu els vehicles que alberguin en el seu interior un animal de companyia s'han d'estacionar en una zona d'ombra, facilitant en tot moment la ventilació.
3. És prohibit tancar els animals de companyia en el maleter dels cotxes, llevat que s'adeqüi un sistema apropiat que garanteixi un aireig eficaç i que, alhora, eviti una possible intoxicació dels animals deguda als gasos originats pel mateix vehicle.

Article 9

L'Ajuntament de Solsona permetrà la tinença d'animals de companyia sempre que es compleixin i s'atenguin les condicions que es fixen en aquests articles.

1. Els propietaris i posseïdors d'animals de companyia tenen l'obligació de mantenir-los en adequades condicions higienicosanitàries. En aquest sentit hauran d'estar ben alimentats, correctament allotjats i hauran de tenir atencions veterinàries periòdiques, les vacunacions o tractaments obligatoris que es determinin legalment.
2. L'allotjament, el manteniment i l'alimentació de l'animal o animals ha de ser adequat, segons les exigències de la seva espècie i el medi on han de viure. D'acord amb aquest precepte, l'Ajuntament podrà limitar, amb un informe tècnic previ, el nombre d'animals que es posseeixin.
3. La custòdia o tinença d'animals no ha de representar cap situació de perill, risc, o incomoditat per als veïns, altres persones o animals.
4. Els propietaris d'animals hauran d'adaptar-se als estatuts de les comunitats de veïns on visquin i que estigui relacionat amb la tinença d'animals de companyia.
5. En cas de greu o persistent incompliment de les condicions establertes en els articles anteriors, l'administració municipal podrà disposar de mesures correctores i fins i tot ordenar el trasllat dels animals al lloc o establiment més adequat, amb les despeses que s'originin a càrrec del propietari.
6. És prohibit l'ús d'animals en espectacles, lluites, i altres activitats si aquestes els poden ocasionar sofriment o poden ésser objecte de burles o tractament antinatural o bé per ferir la sensibilitat de les persones que els contemplen.

Article 10

Els propietaris de gossos de vigilància han de tenir-los de manera que els vianants no prenguin cap mal ni que l'animal pugui abandonar el recinte i atacar a qui circuli per la via pública.

S'haurà de col·locar en lloc ben visible un rètol advertint del perill per l'existència d'un gos vigilant el recinte.

Article 11

De conformitat amb la legislació aplicable queda expressament prohibit:

- a) Maltractar o agredir físicament els animals o sotmetre'ls a qualsevol altra pràctica que els provoqui sofriment o danys injustificats.
- b) Abandonar-los.
- c) Practicar-los mutilacions, llevat de les controlades pels veterinaris en cas de

necessitat o per mantenir les característiques de la raça.

- d) Fer-ne donació com a premi, recompensa o regal de compensació per altres adquisicions de naturalesa diferent a la transacció onerosa d'animals.

Article 12

El posseïdor d'un animal, sense perjudici de la responsabilitat subsidiària del propietari, és responsable dels danys, els perjudicis i les molèsties que ocasioni a les persones, a les coses, a les vies, espais públics i al medi natural en general, d'acord amb el que estableix l'article 1905 del Codi Civil.

Títol segon

Presència d'animals a la via pública, establiments públics i transports públics

Article 13

Presència d'animals a la via pública

1. A les vies públiques els animals aniran proveïts de corretja o cadena i collar amb la identificació censal i la xapa de l'any en curs del cens d'animals domèstics de Solsona.
2. Els animals la perillositat dels quals sigui raonablement previsible per la seva naturalesa o característiques, hauran de circular amb morrió. L'ús del morrió podrà ser ordenat per l'autoritat municipal o els seus agents quan les circumstàncies així ho aconsellin i mentre durin aquestes.
3. El propietaris de gossos han d'adoptar les mesures necessàries perquè aquests no embrutin amb deposicions fecals les voravies, zones de vianants, parcs i en general qualsevol lloc destinat al trànsit de vianants. El propietaris de gossos són responsables de recollir els excrements convenientment, mitjançant bosses de plàstic o paper i dipositar-les en recipients d'escombraries.
4. Queda prohibida la presència d'animals domèstics en parcs infantils i zones de jocs.
5. Queda prohibit alimentar els animals a la via pública.
6. En el cas que es produeixi infracció d'aquestes normes, els agents de la Policia Local podran requerir el propietari o la persona que condueixi el gos perquè procedeixi a retirar les deposicions de l'animal. Si no són atesos en el seu requeriment, podran formular la denúncia pertinent.
7. Aquestes limitacions i prohibicions no són aplicables als gossos pigall dels invidents.

Article 14

Presència d'animals en establiments públics

1. Queda prohibida l'entrada d'animals de tota mena a locals destinats a la fabricació,

emmagatzematge, transport o manipulació d'aliments i/o begudes.

2. Els propietaris d'establiments públics de tota mena, com ara hotels, pensions, restaurants, bars, cafeteries o similars, poden prohibir l'entrada i permanència de gossos en aquests establiments. Els titulars dels establiments a aquest efecte col·locaran, en lloc visible de la porta d'accés al local, un rètol identificatiu de la prohibició de l'entrada de gossos. Encara comptant amb la seva autorització, s'exigirà que tinguin el morrió posat i que vagin subjectes per corretja o cadena.
3. Queda prohibida la circulació i permanència de gossos i altres animals a les piscines públiques durant tota la temporada de banys, així com en zones esportives i entitats públiques.
4. Aquestes limitacions i prohibicions no són aplicables als gossos pigall dels invidents.
5. Igualment està prohibit rentar els animals en la via pública, fonts d'ús públic, en parcs i jardins de Solsona.

Article 15

Presència d'animals en transports públics

1. El trasllat de gossos i gats per mitjà del transport públic es realitzarà d'acord amb les disposicions vigents i les que dicti la Generalitat Catalunya o les autoritats competents en cadascun dels casos.
2. Els gossos pigall podran circular lliurement en els transports públics urbans sempre que vagin acompanyats pel seu amo i gaudeixin de les condicions higienicosanitàries i de seguretat que preveuen les ordenances.

Títol tercer

Recollida d'animals

Article 16

Es considera que un animal és abandonat o vagabund si no du cap tipus d'identificació de l'origen o del propietari ni va acompanyat de cap persona. En aquest cas l'Ajuntament es farà càrrec de l'animal fins que sigui recuperat, cedit o sacrificat.

Article 17

El termini per recuperar un animal sense identificació és de vuit dies.

1. Si l'animal du identificació, els serveis municipals avisaran el seu propietari, el qual disposarà d'un termini de deu dies per recuperar-lo.
2. Per recuperar un animal el propietari haurà d'acreditar la seva propietat i abonar prèviament les despeses que ha originat el manteniment o qualsevol altra despesa que

hagi originat l'animal i la taxa establerta a l'Ordenança fiscal per la recuperació d'animals. Si una vegada avisat el propietari, aquest no abona les taxes en el temps estipulat, es considerarà l'animal abandonat, i s'aplicarà la sanció corresponent a aquesta infracció.

Títol quart

Registre censal d'animals domèstics

La identificació dels animals de companyia amb els sistemes d'identificació que estableix aquesta Ordenança pretén un doble objectiu. D'una banda, poder aplicar el que estableix la Llei en cas d'abandonament d'un animal de companyia, i de l'altra la possibilitat d'una localització més ràpida i àgil de la persona responsable de l'animal en cas de pèrdua, així com poder establir les mesures sanitàries adequades que garanteixin la correcta convivència amb l'home i l'efectivitat de les actuacions pertinents en cas d'aparició d'una malaltia.

Article 18

Els propietaris de gossos i gats que ho són per qualsevol títol, els han d'inscriure en el cens municipal d'animals domèstics en un termini màxim de tres mesos a partir de la data del naixement o adquisició de l'animal. En el moment de la inscripció en el cens serà lliurada al propietari una xapa censal municipal, en la qual constarà el sistema d'identificació de l'animal i nom (article 25), així com el telèfon i l'adreça del propietari. La xapa en qüestió la portarà l'animal enganxada al collar o cadena quan aquest circuli per la via pública. Aquesta xapa haurà de ser renovada cada any un cop pagada la taxa corresponent.

Article 19

1. Quan es tracti de gossos a què fa referència l'article 4, en el registre censal de l'ajuntament que correspongui s'han d'especificar la raça i les altres circumstàncies que siguin determinants de la possible perillositat d'aquests gossos.
2. En la base de dades d'identificació d'animals de companyia del registre censal dels ajuntaments, s'ha d'incloure un apartat específic per als gossos potencialment perillosos.
3. No poden adquirir gossos considerats potencialment perillosos les persones menors d'edat i les que hagin estat privades judicialment o governativament de la tinença d'aquests animals.
4. Com a condició indispensable per a la tinença i la posterior inclusió en el registre a què fa referència l'apartat 1 d'aquest article, els propietaris dels gossos potencialment perillosos han de contractar una assegurança de responsabilitat civil que cobreixi la indemnització

dels danys que aquests animals puguin provocar a les persones i als altres animals.

Article 20

Control dels centres de cria

1. Només s'autoritza la cria de gossos inclosos en l'article 4 en els centres de cria autoritzats i inscrits en el Registre Oficial de Nuclis Zoològics de Catalunya.
2. Els animals que es vulguin utilitzar per a la reproducció han de superar els tests de comportament que garanteixin l'absència de comportaments agressius anòmals.

Article 21

Regulació de l'ensinistrament

1. L'ensinistrament d'atac i de defensa només es pot autoritzar en les activitats de vigilància i de guarda d'empreses de seguretat i dels diferents cossos de seguretat.
2. Les activitats relacionades amb l'ensinistrament de gossos només poden ésser realitzades en els centres o les instal·lacions legalment autoritzats i per professionals que tinguin la formació i els coneixements necessaris avalats per la titulació reconeguda oficialment.

Article 22

Tant els centres de cria com els d'ensinistrament han de portar un registre amb les dades de cadascun dels animals que hi entren i de la persona propietària o responsable, el qual ha d'estar a disposició de l'autoritat competent.

Article 23.

La mort o desaparició de l'animal s'ha de comunicar al cens municipal d'animals domèstics en el termini màxim de quinze dies.

Article 24

El canvi d'adreça o de propietari s'haurà de comunicar al cens municipal d'animals domèstics en el termini màxim de quinze dies.

Article 25

Els animals domèstics han de ser identificats obligatòriament per algun dels sistemes següents, que s'adaptaran en tot cas a la normativa de la Unió Europea:

- a) Tatuatge a la pell de la cara interna del pavelló auricular o qualsevol de les cuixes del darrere, per un sistema que garanteixi el seu caràcter indeleble. Aquesta forma d'identificació l'ha de fer personal qualificat del Departament de Agricultura Ramaderia i Pesca (DARP) i quedarà ressenyat en un document oficial que es lliurarà al posseïdor

de l'animal. Aquest document es lliurarà als successius propietaris.

- b) Identificació electrònica mitjançant la implantació d'un microxip homologat (*transponder*) a la banda esquerra del coll de l'animal i si no és possible es farà a la zona de la creu entre les dues espatlles.
- c) Els altres sistemes que s'estableixin per reglament.
- d) La identificació es completarà mitjançant una placa identificativa, en la qual constaran el nom de l'animal i les dades del seu propietari.

Article 26

És prohibida l'anul·lació del sistema d'identificació sense prescripció ni control veterinari.

Títol cinquè **Normes sanitàries**

Article 27

Tot animal de companyia té dret a rebre les degudes atencions sanitàries, i el propietari té el deure d'oferir-les-hi. Amb aquesta finalitat les autoritats administratives podran ordenar l'execució de determinades campanyes obligatòries per als animals de companyia, de la forma i en el moment que es determini.

Article 28

Els veterinaris, consultoris veterinaris, hospitals i clíniques veterinàries han de tenir una fitxa clínica dels animals objecte de vacunació o de tractament obligatori, la qual ha d'estar a disposició de l'autoritat competent.

L'Ajuntament només podrà utilitzar aquestes dades amb finalitat estadística, de promoció i prevenció sanitària, i de control dels animals domèstics del municipi. En cap cas podran ser cedides per interessos privats o comercials.

Article 29

Les clíniques i hospitals veterinaris han de comunicar a l'Ajuntament tota malaltia de declaració i/o comunicació obligatòria, perquè independentment de les mesures zosanitàries individuals es puguin posar en marxa, si escau, les mesures higièniques i sanitàries de protecció civil.

Article 30

Si un animal cal que sigui sacrificat, s'haurà de fer sota control i responsabilitat d'un veterinari, i utilitzant un mètode que impliqui el mínim sofriment de l'animal i que li provoqui la pèrdua de la consciència immediatament.

Article 31

En el cas que un animal domèstic mossegui o lesioni una persona, el seu propietari ha de:

1. Facilitar les seves dades i les de l'animal a la persona agredida, o als seus representants legals i a les autoritats competents que ho sol·licitin.
2. Comunicar el fet al Servei de Sanitat en el termini màxim de 24 hores.
3. Sotmetre l'animal al període d'observació veterinària establert per Llei en el termini de 24 hores. Aquesta observació veterinària es podrà fer en una consulta o centre que disposi l'Ajuntament de Solsona, i les despeses que es generin aniran a càrrec del propietari.
4. Presentar al Servei de Sanitat el comprovant de l'inici d'observació veterinària en el termini màxim de 48 hores des que s'hagi produït la lesió i el comprovant de finalització de l'observació veterinària en el termini màxim de 48 hores que s'hagi produït.

Article 32

Si l'animal és rodamón o de propietari desconegut, els serveis municipals es faran càrrec de la seva captura i de la seva observació veterinària.

Títol sisè

Comerç d'animals domèstics

Article 33

Queda totalment prohibida la venda d'animals domèstics de companyia fora dels establiments autoritzats.

Article 34

Els establiments de venda d'animals han de tenir la corresponent llicència municipal i fiscal, han d'estar inscrits en el Registre de Nuclis Zoològics, disposar dels requisits que demana la reglamentació pròpia, tenir en perfectes condicions higienicosanitàries tant l'establiment com els animals destinats a la venda, i prendre mesures per a la possible eliminació de cadàvers i deixalles.

Article 35

Els animals s'han de vendre desparasitats i lliures de tota malaltia. Els establiments són responsables de les malalties d'incubació no detectades en el moment de la venda.

Article 36

Els comerços hauran de lliurar al comprador un document que indiqui la data de compra i les característiques de l'animal.

Article 37

Els nuclis zoològics i les instal·lacions per al manteniment temporal d'animals, ja siguin amb ànim lucratiu o no, hauran d'estar inscrites en el Registre de Nuclis Zoològics de Catalunya i

complir els requisits que disposa la Generalitat de Catalunya.

Article 38

L'Ajuntament podrà inspeccionar els establiments de venda, guarda i cria d'animals domèstics.

Títol setè

Tipificació de les infraccions

Article 39

Les infraccions a les disposicions d'aquesta Ordenança es qualifiquen en lleus, greus i molt greus.

1) Infraccions lleus:

- a) Que la presència d'un animal domèstic provoqui, de manera demostrada, una situació de perill, risc o incomoditat per als veïns, altres persones o animals.
- b) La no presència en lloc ben visible d'un rètol advertint l'existència d'un gos de vigilància o potencialment perillós.
- c) La circulació de gossos per la via pública sense corretja o cadena i collar.
- d) No recollir convenientment els excrements de la via pública i dipositar-los en contenidors d'escombraries.
- e) Alimentar qualsevol tipus d'animals a la via pública.
- f) La possessió d'un animal domèstic de companyia no censat o la circulació d'aquests animals per la via pública sense la xapa censal municipal de l'any en curs, encara que estiguin censats.
- g) No comunicar al cens la mort, desaparició, canvi d'adreça o propietari d'un animal en el termini de quinze dies.
- h) La possessió d'un animal domèstic de companyia no identificat per algun dels sistemes establerts per reglament.
- i) Pels veterinaris, consultoris veterinaris, clíniques i hospitals veterinaris, la manca d'arxiu, o arxiu incomplet, amb els animals objecte de vacunació o tractament obligatori.
- j) La venda d'animals que no hagin estat desparasitats o que no estiguin lliures de malaltia.
- k) No lliurar al comprador en el moment de la venda un document que indiqui la data de venda, tipus, classe, raça, procedència i criador de l'animal.

2) Infraccions greus:

- a) La tinença d'animals de companyia sense l'alimentació necessària i/o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higienicosanitari i/o sense els tractaments veterinaris o vacunacions obligatoris.
- b) Fer donació d'un animal com a premi, recompensa o regal per altres adquisicions.

- c) La venda d'animals als menors de 14 anys i a incapacitats sense l'autorització dels que tenen la pàtria potestat o la custòdia.
- d) La presència d'animals domèstics en tota mena de locals destinats a fabricació, emmagatzematge, transport o manipulació d'aliments i/o begudes.
- e) La circulació i permanència de gossos i altres animals en les piscines, recintes esportius i entitats públiques.
- f) No realitzar els tractaments o mesures obligatòries que ordenin les autoritats administratives.
- g) No comunicar als veterinaris o centres veterinaris les malalties de declaració o comunicació obligatòria.
- h) La venda d'animals domèstics fora dels establiments autoritzats.
- i) No reunir, els establiments de venda d'animals domèstics, els requisits que s'especifiquen a l'article 34.
- j) La infracció reiterada de més de tres vegades en un any d'una falta lleu es considerarà falta greu.

3) Infraccions molt greus:

- a) La tinença d'animals exòtics o salvatges en domicilis particulars sense l'autorització expressa de l'Ajuntament i sota les condicions que s'especifiquen en l'article 2.
- b) Maltractar o agredir físicament els animals o sotmetre'ls a qualsevol pràctica que els provoqui sofriment o danys injustificats.
- c) Abandonar els animals.
- d) Practicar mutilacions o esterilitzacions als animals, llevat de les controlades per veterinaris en cas de necessitat o per mantenir les característiques de la raça.
- e) Vendre animals a laboratoris o clíniques sense control de l'Administració.
- f) L'ús d'animals en espectacles, lluites i altres activitats en els casos establerts en l'article 9.6.
- g) El sacrifici d'un animal fora del control i responsabilitat d'un veterinari.
- h) En cas de mossegades o lesions provocades per un animal, l'incompliment de l'article 31.
- i) La reincidència en la comissió d'una falta greu es considerarà falta molt greu.

Article 40

Les actuacions que vulnerin la present Ordenança i que no hagin estat tipificades com a infraccions, constituïran una conducta d'incompliment de la legislació en la qual es basa aquesta Ordenança municipal. En aquests casos l'Ajuntament de Solsona instruirà l'expedient corresponent i l'eleva a l'autoritat administrativa competent perquè el resolgui.

Títol vuitè Procediment sancionador

Article 41

Tramitació

1. El procediment sancionador s'ha d'ajustar al procediment vigent.
2. Si s'aprecia que els fets objecte d'un expedient sancionador poden ésser constituïts de delictes o falta, l'Administració ha de traslladar les actuacions a l'autoritat judicial competent i deixar en suspens el procediment sancionador fins que aquesta no es pronunciï.
3. La sanció de l'autoritat a què es refereix l'apartat 2 exclou la imposició de sancions administratives. Si la resolució judicial és absoluta, l'Administració pot continuar la tramitació de l'expedient sancionador, respectant els fets que els tribunals hagin declarats provats.

Article 42

Prescripció

1. Els terminis de prescripció de les infraccions són de tres anys per a les molt greus, dos anys per a les greus i sis mesos per a les lleus, comptadors des de la data de la comissió de la infracció.
2. Els terminis de prescripció de les sancions són de tres anys per a les molt greus, dos anys per a les greus i un any per a les lleus, comptadors des de la data en què la resolució sancionadora esdevé ferma.

Article 43

La imposició de qualsevol sanció prevista en aquesta Ordenança no exclou la responsabilitat civil i l'eventual indemnització de danys i perjudicis que puguin correspondre al sancionat.

Article 44

Graduació de les sancions

1. Les infraccions a les disposicions d'aquesta Ordenança es qualifiquen en lleus, greus i molt greus.
 - a) Les infraccions de caràcter lleu podran ser sancionades amb multa fins a 5.000 pessetes (30,05 euros).
 - b) Les infraccions de caràcter greu podran ser sancionades amb multa des de 5.001 a 10.000 pessetes (60,10 euros).
 - c) Les infraccions de caràcter molt greu podran ser sancionades amb multa des de 10.001 a 25.000 pessetes (150,25 euros).
2. En la imposició de les sancions s'ha de tenir en compte, per a graduar la quantia de les multes i la imposició de les sancions accessòries, els criteris següents:
 - a) La transcendència social i el perjudici causat per la infracció comesa.
 - b) L'ànim de lucre il·lícit i la quantia del benefici obtingut en la comissió de la infracció.

- c) La reiteració o la reincidència en la comissió d'infraccions.

Article 45

1. En cas d'infracció a aquesta Ordenança, l'Ajuntament, mitjançant els seus agents, podrà comissar l'animal o animals objecte d'infracció o protecció.
2. El comís a què es refereix l'apartat 1 té el caràcter de preventiu fins a la resolució de l'expedient sancionador corresponent, que en tot cas ha de determinar la destinació final que s'ha de donar als animals comissats.
3. Les despeses ocasionals pel comís a què es refereix l'apartat 1 i les actuacions relacionades amb aquest són a compte de qui comet la infracció.

Disposicions finals

1a. Les taxes a què fa referència aquesta ordenança municipal seran fixades a l'Ordenança fiscal de l'Ajuntament de Solsona.

2a. Aquesta Ordenança municipal entrarà en vigor als mesos de ser publicada en el Butlletí Oficial de la Província de Lleida.

Solsona, de de 1999. L'alcalde, Ramon Llumà i Guitart

ORDENANÇA MUNICIPAL NÚM. 1.8 SOBRE LA TINENÇA D'ANIMALS DOMÈSTICS DE COMPANYIA

TITOL I.- OBJECTIU I ÀMBIT D'APLICACIÓ

Article 1.

1.1. Aquesta ordenança té per objecte la regulació, dins el terme municipal de Cunit, de la tinença d'animals domèstics, i en especial les interrelacions entre les persones i els animals domèstics, tant els de convivència humana, com els utilitzats amb fins esportius o lucratius, respectant en tot cas els drets dels animals, els beneficis que aporten a les persones i tenint cura dels aspectes relacionats amb la seguretat, incideix en els aspectes relacionats amb la seguretat i la salut pública i regula la convivència entre animals i persones reduint al màxim les molèsties i perills que puguin ocasionar.

Aquesta ordenança s'aplicarà sens perjudici de l'aplicació de les lleis i normes reguladores actuals i les que puguin aprovar-se amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta ordenança.

1.2. La present ordenança és d'obligat compliment per a tots aquells propietaris/es i posseïdors/es d'animals domèstics i assimilats.

1.3. Són animals de companyia els que es crien i es reproduïxen amb la finalitat de viure amb l'home, en especial totes les subespècies i varietats de gats (*Felis catus*) i totes les subespècies i varietats de gossos (*Canis familiaris*), ocells, altres mamífers i peixos que siguin domèstics

1.4. Estaran subjectes a l'obtenció prèvia de la llicència municipal d'obertura, totes les activitats basades en la utilització d'animals.

TITOL II.- SOBRE LA TINENÇA D'ANIMALS

Capítol I. Normes de caràcter general

Article 2.

2.1. La tinença d'animals resta condicionada a les circumstàncies higièniques òptimes per al seu allotjament i a l'absència de risc sanitari, perill o molèsties als veïns, a altres persones o a l'animal mateix

2.2. Els propietaris o posseïdors d'animals estan obligats a mantenir-los en adequades condicions higienicosanitàries, i en aquest sentit han d'estar correctament vacunats, desparasitats, allotjats, alimentats i controlats sanitàriament, i l'Ajuntament pot limitar, previ informe tècnic, el nombre d'animals que es posseeixen.

2.3. Els posseïdors d'animals estan obligats a adoptar les mesures necessàries per impedir que la tranquil·litat dels seus veïns sigui alterada pel comportament d'aquells.

Article 3.

3.1. La tinença en domicilis particulars d'altres animals no qualificats com a domèstics i d'animals salvatges de manifesta agressivitat i potencialment perillosos o susceptibles de poder provocar enverinaments per la seva mossegada o picada, estarà sotmesa a l'autorització expressa d'aquest Ajuntament.

3.2. La tinença d'aquest animals no ha de representar cap perill sanitari ni incomoditat per als veïns o per altres animals.

Article 4.

4.1. La cria domèstica d'aus de corral, conills, coloms i altres animals anàlegs, en domicilis particulars, quedarà condicionada al fet que les circumstàncies de llur allotjament, l'adequació de les instal·lacions i el nombre d'animals ho permetin, tant en l'aspecte higienicosanitari com per la no existència d'incomoditats ni perill per als veïns o per altres persones.

4.2. La tinença d'animals a què fa referència aquest article, serà considerada una activitat econòmica quan el nombre d'animals sobrepassi el límit de les necessitats de consum immediates de la unitat familiar del posseïdor. En aquest cas, serà necessari obtenir llicència municipal d'activitats.

Article 5.

D'acord amb la legislació vigent queda expressament prohibit:

- a) Causar danys o cometre actes de crueltat i maltractaments als animals domèstics o salvatges en règim de convivència o captivitat.
- b) Realitzar actes públics o privats de baralles d'animals o paròdies en les quals se'ls mati, fereixi o hostilitzi, i també els actes públics no regulats legalment, l'objectiu dels quals sigui la mort de l'animal.
- c) Incitar a l'animal o permetre les agressions a altres animals.
- d) Practicar-los mutilacions, excepte les controlades pels veterinaris en cas de necessitat o per mantenir les característiques o estàndards de la raça
- e) El sacrifici dels animals sense control veterinari o emprar mitjans de sacrifici no legalment autoritzats o que ocasionin patiments innecessaris a l'animal.

- f) En tot el terme municipal la caça, excepte llocs autoritzats, la captura i enverinament d'animals llevat el realitzat pels serveis sanitaris autoritzats en la seva funció de protegir la salut pública i en aquells casos expressament autoritzats.
- g) El comerç d'animals fora dels establiments autoritzats. Aquesta prohibició és extensiva als mercats ambulants en què només es permet el comerç de petits animals de producció i consum.
- h) Vendre animals a menors de 14 anys i a persones incapaces de valer-se per sí mateixes sense l'autorització dels qui en tenen la pàtria potestat o la tutela.
- i) Fer-ne donació com a premi, recompensa o regal de compensació per altres adquisicions de naturalesa diferent a la transacció onerosa d'animals.
- j) La venda no controlada per l'administració, a laboratoris o clíniques
- k) Abandonar-los. Es considerarà que un animal està abandonat si no va acompanyat de cap persona i no du identificació del seu origen o del seu titular o altre ressenya que permeti la localització del seu propietari.

Article 6.

El posseïdor d'un animal, sense perjudici de la responsabilitat que pugui derivar a tercers, és responsable dels danys, perjudicis i les molèsties que ocasionin a les persones, als objectes, a les vies i als espais públics i al medi natural en general, d'acord amb el que estableix l'article 1905 del Codi Civil.

CAPÍTOL II. Normes sanitàries

Article 7.

Els propietaris d'animals de companyia han de vetllar pel bon estat de salut dels seus animals proporcionant-los tot el convenient d'acord amb la legislació vigent i dotant-los d'una targeta sanitària.

Article 8.

8.1. Els propietaris d'animals que hagin mossegat o causat lesions a persones o a altres animals estan obligats a :

- a) Facilitar les dades de l'animal agressor i les seves pròpies a la persona agredida, o als propietaris de l'animal agredit, als seus representants legals i a les autoritats competents que ho sol·licitin
- b) Comunicar-ho en un termini màxim de 24 hores posteriors als fets, a les dependències de la Policia Local o a l'ajuntament i posar-se a disposició de les autoritats municipals

8.2. Quan les autoritats sanitàries municipals ho creguin podran obligar a recloure l'animal agressor on estimin convenient perquè hi estigui durant un període d'observació veterinària.

8.3. En el cas que l'animal tingui propietari, les despeses d'estada de l'animal a la canera aniran a càrrec seu, a més de les corresponents segons les ordenances fiscals municipals

Article 9.

Els animals que segons diagnòstic veterinari estiguin afectats per malalties o afeccions cròniques inguaribles que puguin comportar un perill sanitari per a les persones s'han de sacrificar.

Article 10.

Si cal sacrificar un animal, s'ha de fer sota el control i la responsabilitat d'un veterinari, utilitzant mètodes que impliquin el mínim sofriment. El cost del sacrifici anirà a càrrec del seu propietari.

Article 11.

11.1. L'allotjament de l'animal o animals ha de ser adequat, segons l'espècie i en correspondència amb el medi on ha de viure. D'acord amb aquest precepte l'Ajuntament podrà limitar, previ informe tècnic, el nombre d'animals que es posseeixin.

11.2. Els propietaris d'animals de convivència estan obligats a proporcionar-los l'alimentació i les cures adients, tant de tractaments preventius de malalties com de guariments, a aplicar les mesures sanitàries preventives que l'autoritat municipal disposi, i també a facilitar-los un allotjament d'acord amb les exigències pròpies de la seva espècie.

11.3. Els gossos de guarda i vigilància d'obres, empreses i habitatges s'han de tenir de manera que els vianants no prenguin cap mal ni que l'animal pugui abandonar el recinte, atacar a qui circuli per la via pública o provocar un accident. A més s'hauran de complir els següents requisits:

- a) S'haurà de col·locar en lloc ben visible un rètol advertint del perill de l'existència d'un gos vigilant al recinte.
- b) S'hauran de complir els mateixos requisits que pel considerats potencialment perillosos d'acord amb la Llei 10/1999, de 30 de juliol.

CAPÍTOL III. Identificació i inscripció

Article 12.

Els propietaris o posseïdors d'animals de companyia estan obligats a identificar els seus animals amb un dels sistemes establerts en l'article 3 del Decret 328/1998, de 24

de desembre, dins dels tres primers mesos següents al naixement, d'adquisició, o de canvi de residència de l'animal.

Article 13.

13.1. Els propietaris o posseïdors de gats o gossos estan obligats a inscriure llurs animals en el registre censal del municipi de residència habitual de l'animal, en un termini de tres mesos a comptar a partir de la data de naixement, d'adquisició, o de canvi de residència de l'animal, facilitant les següents dades i documents:

- a) Dades del/la propietari/a o posseïdor/a de l'animal: Nom i Cognoms. Document Nacional d'Identitat. Domicili i si és possible telèfon.
- b) Dades de l'animal: Espècie i raça. Sexe. Data de naixement. Sistema utilitzat d'identificació. Codi d'identificació. Domicili habitual de l'animal.
- c) Document acreditatiu de la identificació.
- d) En cas, de gossos classificats com a potencialment perillosos, s'haurà de presentar la pòlissa de l'assegurança de responsabilitat civil, preceptiva per aquests tipus d'animals.

13.2. En la base de dades d'identificació d'animals de companyia del registre censal dels ajuntaments, s'haurà d'incloure un apartat específic pels gossos potencialment perillosos .

13.3. L'Ajuntament del municipi facilitarà, mitjançant el registre censal caní una xapa que l'animal haurà de dur permanentment.

13.4. Els propietaris o posseïdors d'animals domèstics de companyia estan obligats a notificar a l'Ajuntament, en el termini de dos mesos, la cessió o el canvi de residència de l'animal, el canvi en el sistema de codi d'identificació, així com qualsevol altra modificació de les dades que figurin en el cens corresponent.

En el cas de transferència de propietat caldrà indicar les dades del nou propietari i la nova adreça.

Les baixes per port o desaparició de l'animal es comunicaran a l'Ajuntament en el termini màxim de dos mesos a partir del fet, portant la Cartilla sanitària de l'animal o el document acreditatiu de la identificació, o el certificat veterinari en cas de mort o document acreditatiu de l'eliminació de l'animal en establiments autoritzats.

TÍTOL III.- PRESENCIA D'ANIMALS DE COMPANYIA A LA VIA PÚBLICA

CAPÍTOL I. Animals a la via pública

Article 14.

A les vies públiques els gossos aniran proveïts de corretja, o cadena i collar, amb la seva identificació censal.

Article 15.

Han de circular amb morrió tots els gossos la perillositat dels quals sigui raonablement previsible, ateses la seva naturalesa i característiques i tots aquells que estiguin considerats gossos potencialment perillosos en l'article 1 de la llei 10/99, de 30 de juliol.

Article 16.

Els propietaris dels gossos queden obligats a respectar les indicacions contingudes en els rètols informatius oficials col·locats al municipi.

Article 17.

17.1. Es prohibeix rentar els animals a la via pública, fonts i estanys i a les lleres de les rieres.

17.2. És prohibida la presència d'animals a les zones enjardinades i als parcs i zones de jocs infantils, i a la seva zona d'influència establerta en un radi de 5 metres a l'entorn.

Article 18.

18.1. Queda totalment prohibida l'entrada amb animals domèstics i assimilats, excepte els animals pigall i els animals declarats d'utilitat pública o propietat d'entitats públiques, als següents llocs:

- a) Piscines d'us públic.
- b) Locals destinats a la fabricació, venda, emmagatzematge, transport o manipulació d'aliments.
- c) Locals d'espectacles públics, esportius, culturals i recreatius, en horari d'obertura al públic, llevat de que es tractin de competicions, concursos i/o concentracions d'animals i altres que l'autoritat competent així ho determini i autoritzi.
- d) Edificis públics on la presència d'animals no estigui específicament autoritzada.

18.2. La prohibició d'entrada i permanència d'animals, excepte els pigall, en establiments públics i allotjaments de tota mena, com hotels, pensions, restaurants, bars, cafeteries i similars, és discrecional del titular.

Els propietaris dels locals referenciats al punt anterior, hauran de col·locar a l'entrada de l'establiment i en lloc visible una placa indicadora de la prohibició.

CAPITOL II. Recollida d'animals**Article 19.**

Es considerarà que un animal està abandonat si no va acompanyat de cap persona i no du identificació del seu origen o del seu titular o altre ressenya que permeti la

localització del seu propietari. En aquest supòsit, seran recollits pels serveis municipals o concertats d'acord amb la legislació vigent, i es traslladaran a centres d'acollida o a d'altres establiments adequats fins que sigui recuperat, adoptat o sacrificat.

El termini per recuperar un animal sense identificació serà de vuit dies. Si l'animal porta identificació s'avisarà al propietari i el termini serà de deu dies.

En tots els casos els propietaris que vulguin recuperar els seus animals hauran d'abonar les despeses derivades del manteniment, d'acord amb els preus públics vigents, independentment de les sancions pertinents que els puguin ser aplicables, hauran d'acreditar que en són propietaris i aportar la targeta sanitària de l'animal.

CAPÍTOL III. Deposicions a la via pública

Article 20.

Els posseïdors d'animals han d'adoptar mesures per no embrutar amb les deposicions fecals a les vies i/o espais públics i per evitar les miccions en les façanes d'edificis i en el mobiliari urbà.

Article 21.

Els posseïdors d'animals estan obligats a recollir i a retirar els excrements de l'animal de forma immediata i convenient, netejant, si fos necessari, la part de la via, espai públic o mobiliari que hagués resultat afectat.

Article 22.

22.1. Les deposicions fecals s'han de dipositar higiènicament i de forma correcta (amb bosses o altres embolcalls impermeables) als contenidors de les escombraries. Queda prohibit dipositar-les a les papereres públiques o als clavegueram.

22.2. En cas que es produeixi la infracció d'aquesta norma, els agents de l'autoritat municipal podran requerir al propietari o a la persona que condueixi aquest animal, perquè procedeixi a retirar les deposicions.

TÍTOL IV.- RÈGIM DE SANCIONS

CAPÍTOL I. De les infraccions i de les sancions per la protecció dels animals

Article 23. Infraccions

A l'efecte d'aquesta Llei, les infraccions es classifiquen en lleus, greus o molt greus.

1.-Són infraccions lleus:

- a) La possessió d'un gos no censat .
- b) La no possessió o la possessió incompleta d'un arxiu amb les fitxes clíniques dels animals objecte de vacunació i/o de tractament obligatori.
- c) La venda d'animals de companyia als menors de catorze anys i a incapacitats sense l'autorització dels qui en tenen la pàtria potestat o la custòdia.
- d) La donació d'un animal de companyia com a premi o recompensa.
- e) La no tinença o la manca dels preceptius requisits del llibre de registre.
- f) El transport d'animals amb vulneració dels requisits establerts per l'article 8 del Decret Legislatiu 2/2008 de 15 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la llei de protecció d'animals de Catalunya.

2.-Són infraccions greus:

- a) El manteniment dels animals sense l'alimentació necessària i/o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higiènic-sanitari.
- b) L'esterilització, la pràctica de mutilacions i el sacrifici d'animals sense control veterinari o en contra de les condicions i requisits establerts pel Decret Legislatiu 2/2008 de protecció dels animals.
- c) La no-possessió o la possessió incompleta del registre establert per aquesta Llei per als establiments de venda d'animals.
- d) La no-vacunació i/o la no-realització de tractaments obligatoris als animals domèstics de companyia.
- e) L'incompliment per part de les instal·lacions per al manteniment temporal d'animals de companyia de qualsevol de les condicions i requisits obligatoris.
- f) La venda ambulat d'animals de companyia i la venda ambulat d'altres tipus d'animals fora de mercats i fires legalitzades.

3. Són infraccions molt greus:

- a) La celebració d'espectacles de lluites de gossos i de galls.
- b) L'ús d'animals en espectacles, si l'espectacle els pot ocasionar sofriment, pot fer que siguin objecte de burles o tractaments antinaturals o pot ferir la sensibilitat de les persones que el contemplen.
- c) El maltractament i les agressions físiques als animals.
- d) L'abandó d'un animal de companyia.
- i) L'incompliment, pels establiments de venda d'animals, de l'obligació establerta en l'article 24.1.c) del Decret Legislatiu 2/2008 de 15 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la llei de protecció d'animals de Catalunya.

Article 24. Sancions

24.1. Les infraccions comeses són sancionades amb multes de 100 euros a 20.000 euros.

24.2. La imposició de la multa pot comportar el comís dels animals objecte de la infracció.

24.3. La comissió de les infraccions previstes per l'article 23.3.a) i i) pot comportar el tancament de les instal·lacions, els locals o els establiments respectius.

24.4. Amb independència de les sancions als propietaris dels animals, hauran de satisfer les taxes i despeses ocasionades pels animals de la seva propietat com a conseqüència de l'actuació municipal.

Article 25.

25.1. Les infraccions lleus són sancionades amb multa de 100 euros a 400 euros; les greus, amb multa de 401 euros a 2.000 euros, i les molt greus, amb multa de 2.001 euros a 20.000 euros.

25.2. En la imposició de les sancions s'ha de tenir en compte per a graduar la quantia de les multes i la imposició de les sancions accessòries, els criteris següents:

- La transcendència social i el perjudici causat per la infracció comesa.
- L'ànim de lucre il·lícit i la quantia del benefici obtingut en la comissió de la infracció.
- La reiteració o reincidència en la comissió d'infraccions, entenent-se reiteració la comissió de més de dues faltes en el termini d'un any.

TITOL V- GOSSOS CONSIDERATS POTENCIALMENT PERILLOSOS

CAPITOL I. Definició i llicència administrativa obligatòria

Article 26.

S'entendrà per gossos potencialment perillosos, els que presentin una o més d'una de les circumstàncies següents:

- Gossos que han tingut episodis d'agressions a persones o a altres gossos.
- Gossos que han estat ensinistrats per a l'atac i la defensa.
- Gossos que pertanyen a una de les races següents o a llurs encreuaments: Bullmastiff, Dòberman, Dogo Argentí, Dogo de Bordeus, Fila Brasileiro, Mastí Napolità, Pit bull, Presa Canari, Rottweiler, Staffordshire Tosa Japonés, Tosa Inu i Akita Inu.

Article 27.

Les persones que tinguin i/o condueixin un gos potencialment perillós, hauran de ser obligatòriament majors d'edat i hauran de sol·licitar una llicència a l'Ajuntament.

Article 28.

Per a l'obtenció i renovació de la llicència administrativa per a la tinença d'animals potencialment perillosos es requeriran els següents requisits:

- Ser major d'edat
- Els titulars hauran d'inscriure els gossos al registre censal del municipi.

- c) Els gossos hauran de dur el xip identificatiu.
- d) S'haurà de presentar una pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil per un import no inferior a 190.187,15 euros.
- e) No haver estat sancionat per infraccions greus o molt greus, d'acord amb l'article 3 del Decret 170/2002, d'11 de març.
- f) Certificació de capacitat física i aptitud psicològica d'acord amb l'article 3 del Decret 170/2002, d'11 de març.
- g) Certificat negatiu d'antecedents penals, d'acord amb l'article 3 del Decret 170/2002, d'11 de març.
- h) Satisfer la taxa corresponent.

Article 29.

La llicència tindrà un període de validesa d'un any. No obstant, la llicència perdrà la seva vigència en el moment en que el seu titular deixi de complir qualsevol dels requisits exigits.

CAPITOL II. Mesures de Seguretat

Article 30.

30.1. La presència d'animals potencialment perillosos en llocs o espais públics exigirà que la persona que els condueixi i controli porti amb ell la llicència administrativa a que es refereix l'article 3 del Reial Decret 278/2002, de 22 de març, així com el certificat acreditatiu de la inscripció de l'animal al Registre Municipal d'animals potencialment perillosos.

30.2. A les vies públiques, a les parts comunes dels immobles col·lectius, als transports públics i als llocs i als espais d'ús públic en general, els gossos potencialment perillosos han d'anar obligatòriament lligats amb una cadena o corretja no extensible de menys de 2 metres i proveïts del corresponent morrió, i en cap cas es permet portar més d'un d'aquests gossos per persona. No poden ésser conduïts per menors de 16 anys.

30.3. Les instal·lacions que alberguin els gossos potencialment perillosos han de tenir les característiques següents, a fi d'evitar que els animals en surtin i cometin danys a tercers:

- a) Les parets i les tanques han d'ésser suficientment altes i consistents i han d'estar ben fixades per tal de suportar el pes i la pressió de l'animal.
- b) Les portes de les instal·lacions han d'ésser tan resistents i efectives com la resta del contorn i s'han de dissenyar per a evitar que els animals puguin desencaijar o obrir ells mateixos els mecanismes de seguretat.
- c) El recinte ha d'estar convenientment senyalat amb l'avertiment que hi ha un gos d'aquest tipus.
- d) La sostracció o pèrdua de l'animal haurà de ser comunicada pel seu titular al responsable del Registre Municipal d'animals potencialment perillosos en un termini màxim de 48 hores.

CAPÍTOL III. De les Infraccions i sancions per a la tinença i conducció d'animals perillosos.

Article 31. Infraccions

31.1. Als efectes d'aquesta Ordenança, les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

31.2. Són infraccions lleus:

- a) No inscriure el gos al registre específic del municipi corresponent.
- b) No senyalitzar les instal·lacions que alberguin gossos potencialment perillosos.

31.3. Són infraccions greus:

- a) No complir les mesures de seguretat establertes per a les instal·lacions que alberguin gossos potencialment perillosos.
- b) No contractar l'assegurança de responsabilitat civil.
- c) Fer activitats d'ensinistrament sense acreditació professional oficial.
- d) No dur a terme els tests de comportament dels gossos progenitors en els centres de cria.
- e) Portar els gossos deslligats i sense morrió a les vies públiques, a les parts comunes dels immobles col·lectius i als llocs i als espais públics en general.
- f) Adquirir un gos potencialment perillós persones menors d'edat o privades judicialment o governativament de tenir-ne.

31.4. Són infraccions molt greus:

- a) Fer activitats d'ensinistrament d'atac no autoritzades.
- b) Participar en la realització de combats de gossos, en els termes que s'estableixen legalment.

Article 32. Prescripció

32.1. Els terminis de prescripció de les infraccions són de tres anys per a les molt greus, dos anys per a les greus i sis mesos per a les lleus, comptadors des de la data de la comissió de la infracció.

32.2. Els terminis de prescripció de les sancions són de tres anys per a les molt greus, dos anys per a les greus i un any per a les lleus, comptadors des de la data en què la resolució sancionadora esdevé ferma.

Article 33. Sancions

33.1. Les infraccions comeses contra el que disposa aquesta ordenança són sancionades amb multes de 100 euros a 20.000 euros.

33.2. La imposició de la sanció pot comportar el comís dels animals objecte de la infracció.

Article 34.

34.1. Les infraccions lleus són sancionades amb una multa de 100 euros a 400 euros, les greus amb una multa de 401 euros a 2.000 euros i les molt greus, amb una multa de 2.001 euros a 20.000 euros.

34.2. En la imposició de les sancions s'ha de tenir en compte, per a graduar la quantia de les multes i la imposició de les sancions accessòries, els criteris següents:

- a) La transcendència social i el perjudici causat per la infracció comesa.
- b) L'ànim de lucre il·lícit i la quantia del benefici obtingut en la comissió de la infracció.
- c) La reiteració o la reincidència en la comissió d'infraccions.
- d) Qualsevol altre circumstància que pugui incidir en el grau de responsabilitat de la infracció comesa, en un sentit atenuant o agreujant.
- e) En el suposat que uns mateixos fets siguin constitutius de dues o més infraccions administratives, tipificades en diferents normes, s'imposarà la sanció de major quantia, sent competent per instruir i resoldre l'expedient, l'òrgan en el qual resideix la potestat sancionadora.
- f) Amb independència de l'abonament de les despeses i taxes generades per l'actuació de l'animal per part de l'administració.

Article 35. Competència

35.1. Són competents per imposar les sancions els òrgans següents d'acord amb la Llei 10/99 del que preveu l'article 35 d'aquest reglament:

- a) Els delegats territorials del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i els alcaldes, per les lleus.
- b) El director o directora general del Medi Natural i els Plens dels ajuntaments, per a les greus.
- c) El conseller o consellera d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, en el cas de les infraccions molt greus.

Article 36.

Per imposar sancions superiors a la quantitat màxima permesa, s'haurà d'estar a allò que es determina a la Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals (DOGC núm. 967, de 18/3/1988), i la Llei 3/1994, de modificació de la Llei 3/88, de Protecció dels animals i la Llei 10/99 de 30 de juliol, sobre la tinença de gossos considerats potencialment perillosos.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Amb l'aprovació d'aquesta ordenança, es deroga l'Ordenança Municipal sobre la tinença d'animals domèstics de companyia, aprovada pel Ple de l'Ajuntament de Cunit en data 10 de desembre de 1999, publicant-se l'edicte inicial al BOP núm. 284 de data 13 de desembre de 1999 i definitivament al BOP núm. 39 de data 17 de febrer de 2000.

DISPOSICIONS FINALS

1. En tot allò no regulat en la present Ordenança s'estarà al que disposi la legislació autonòmica específica i/o normativa sectorial d'aplicació.
2. Aquesta ordenança entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació en el Butlletí Oficial de la Província.

DILIGÈNCIA

Aquesta Ordenança, que consta de 5 títols, 36 articles, 1 disposició derogatòria i 2 disposicions finals, va ser aprovada inicialment pel Ple de l'Ajuntament en sessió celebrada el dia 14 de novembre de 2002, publicant-se l'Edicte inicial al BOPT núm. 266, de data 19 de novembre de 2002, i essent publicat el text íntegre el dia 31 de desembre de 2002, en el BOPT núm. 299.

Aquesta ordenança ha estat modificada, segons acord de Ple en sessió celebrada el dia 23 d'octubre de 2003, publicant-se l'edicte inicial al BOPT núm. 251 de 31 d'octubre de 2003, i el definitiu en el BOPT núm. 290 de 19 de desembre de 2003.

Aquesta ordenança ha estat modificada, segons acord de Ple en sessió celebrada el dia 11 de novembre de 2004, publicant-se l'edicte inicial al BOPT núm. 271 de 24 de novembre de 2004, i el definitiu en el BOPT núm. 17 de 21 de gener de 2005.

Els articles 24, 25, 28, 33 i 34 d'aquesta ordenança han estat modificats, segons acord de Ple celebrat el dia 13 d'octubre de 2005 publicant-se l'edicte inicial al BOPT núm. 240 de 19 d'octubre de 2005, i el definitiu en el BOPT núm. 289 de 19 de desembre de 2005.

Els articles 24, 25, 28, 33 i 34 d'aquesta ordenança han estat modificats, segons acord de Ple celebrat el dia 9 d'octubre de 2006 publicant-se l'edicte inicial al BOPT núm. 238 de 17 d'octubre de 2006, i el definitiu en el BOPT núm. 292 de 22 de desembre de 2006.

Els articles 24, 25, 28, 33 i 34 d'aquesta ordenança han estat modificats, segons acord de Ple celebrat el dia 18 de setembre de 2007 publicant-se l'edicte inicial al BOPT núm. 225 de data 27 de setembre de 2007, i el definitiu en el BOPT núm. 284 de 10 de desembre de 2007.

Els articles 24, 25, 28, 33 i 34 d'aquesta ordenança han estat modificats segons acord de Ple celebrat el dia 16 d'octubre de 2008 publicant-se l'edicte inicial al BOPT núm. 245 de data 22 d'octubre de 2008, i el definitiu en el BOPT núm. 291 de 18 de desembre de 2008.

L'article 23.1 i 23.2 d'aquesta ordenança ha estat modificat segons acord de Ple celebrat el dia 16 d'octubre de 2009 publicant-se l'edicte inicial al BOPT núm. 240 de 20 d'octubre de 2009, i el definitiu en el BOPT núm. 289 de 17 de desembre de 2009.

